

TAMMION KILPAPURJEHDUSHISTORIA 1875–1890

PENTTI PITKÄNEN 2025

TAMMION
KILPAPURJEHDUSHISTORIA 1875–1890

*Julkaisun on kirjoittanut Pentti Pitkänen
Taitto Pentti Pitkänen
Kuvien ja karttojen alkuperä kuva- ja karttasivuilla
Karttojen lisämerkinnät Pentti Pitkänen
Copyright Pentti Pitkänen©*

SAATTEEKSI

Teoksessa Tammion kilpapurjehduksen historia 1875–1890 kerrotaan Tammion purjehtijoiden nopeasta noususta huippu-urheilijoiden eturintamaan Suomessa. Tammio Stamö ja sen parhaat purjehtijat kohosivat lehtiutisissa useimmin mainituksi kyläksi maassamme ja kehutuimmiksi veneiden veistäjiksi ja urheilijoiksi. Tämän ohella kirjassa tulee luettavaksi merkittävä kattaus Kymenlaakson sanomalehdistön historiaa. Ruotsinkieliset paikallislehdet Kotka ja Fredrikshamns Tidning aloittivat toimintansa 1882 ja 1884 ja suomenkieliset Kotkan Sanomat säännöllisesti 1883 ja Haminan Sanomat 1889. Lehtien toimittajat olivat varsin kiinnostuneita kilpapurjehduksesta ja kirjoittivat niistä hyviä selostuksia, joita sisältyy runsaasti teokseeni. Eivätkä purjehduskilpailuista julkaisseet uutisia vain paikalliset lehdet, vaan myös valtakunnalliset. Ei ihme, sillä tammiolaiset kilpailivat useissa paikassa Viipurista Espooseen. Ja lehdistö levitti urheilu-uutisensa vieläkin lännemmäksi aina Turun ympäristöön saakka. Valtaosa lehdistä oli ruotsinkielisiä, jollaisia teokseeni kopioidut lehtileikkeet enimmäkseen ovat. Alkuperäiset tiedot löytyvät netistä osoitteella digitaaliarkisto>sanomalehdet>kappsegling tai kilpapurjehdus ja monilla muilla täydentävillä hakusanoilla ja valinnoilla.

Osallistuakseen ja menestyäkseen kilpailuissa oli osattava valmistaa ja hoitaa hyvin veneitä ja purjeita, purjehtia ja navigoida taitavasti. Purjehtiminen kilpailupaikoille ja takaisin kotisatamaan vaati oman aikansa ja omat keinonsa. Sen vuoksi olen sisällyttänyt teokseeni paljon kartta-aineistoa kuvatakseni kilpailumatkojen väylät ja reitit. Karttojen pohja-aineistona ovat erityisesti netissä selailtavat Maanmittauslaitoksen paikkatietoikkuna ja Doria.fi, josta avautuvat mm. Kalmbergin kartasto vuodelta 1855 ja hakusanalla m, min kartasto vuosilta 1880 ja 1886, sekä Genimapin, Karttakeskuken ja Antiikka-Kirjan kustantamat karttateokset, joiden tekijöistä varsinkin Jan Strang ansaitsee isot kiitokset.

Valokuvia tammiolaisten eikä muidenkaan suomalaisten kilpapurjehduksista saaristolaisveneillä aikaväliltä 1875–1890 ei ole säilynyt. Viron Käsmun meremuuseumista olen saanut tässä teoksessa julkaistavaksi tällaisen kuvan virolaisesta purjeveneestä miehistöineen merellä 1889. Siitä isot kiitokset. Tammiolaiset kävivät seprakauppaa virolaisten kanssa nimenomaan Käsmussa 1888–1896.

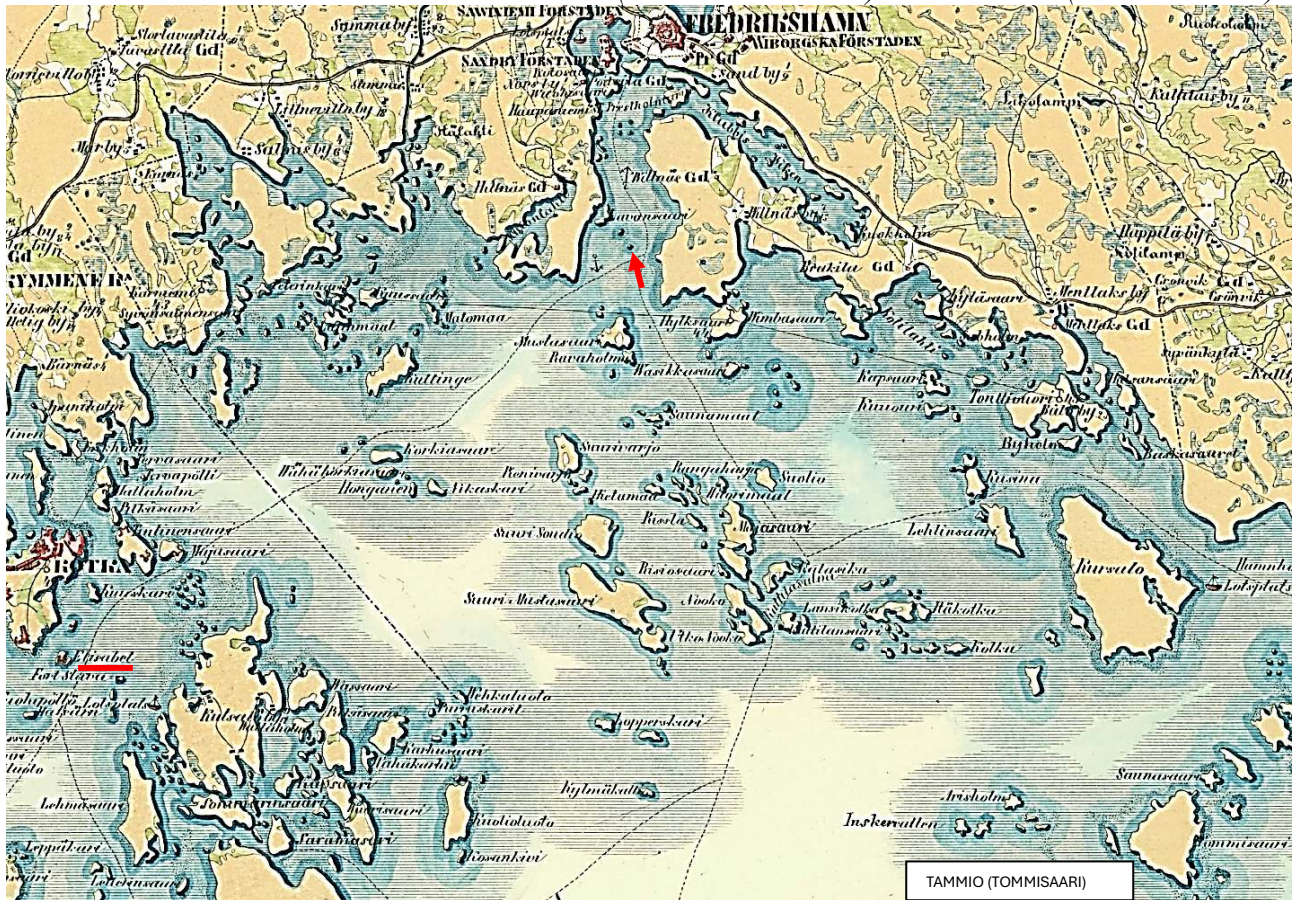
Tammiolaisen purjehdustaiton kehityksen taustalla oli purjehdus elämäntapana. Sitä siivittivät erityisesti tammiolaistern miesten vuosittain toistuvat seprapurjehdukset Viroon silakoita vieden ja elintarvikkeita tuoden sekä rahtipurjehdukset. Joinakin aikoina salakuljetuksellakin oli osansa taitojen hioitumisessa huippuunsa. Piti osata purjehtia nopeasti kaikissa olosuhteissa välttyäkseen kiinni joutumiselta ja hallita reitit piilosatamiin viranomaisia taitavammin.

Pyrkimykseni kertoa, mistä Tammion talosta kukin purjehtija oli kotoisin, oli monessa tapauksessa haasteellista. Mainittakoon, että Tammiossa on elänyt monta samannimistä henkilöä, esim. Anton Pitkäsiä 10 ja Anton Suomalaisia 9. Ei ole varmaa, ovatko valintani aina osuneet oikeaan, kun olen maininnut, mistä talosta esimerkiksi Anton niminen purjehtija on kulloinkin ollut kotoisin.

Tikkurilassa 5.1. 2025

Pentti Pitkänen

KARTTA TAVALLISIMMILLE KILPAPURJEHDUSTEN LÄHTÖPAIKOILLE
KOTKAAN JA HAMINAAN (FREDRIKSHAMN) TAMMIOSTA (TOMMISAARI)

Kotkassa ensimmäiset kilpailut järjestettiin 13.10.1874 lähtöpaikkana Venäjän keisarinnan kunniaksi nimetty Elisabetin saari.

Kalmbergin kartasto Vehkalahti Virolahti Hamina Kotka Kymi 1855

Kilpapurjehdus Kotkassa.

Kotka tämä kilpapurjehdus asiantuntewain mielestä oli isoin kaikista maasjamme tähän asti toimitetuista kilpapurjehduksista ja sitä paitsi oli ensimmäinen, jossa n. t. jaalat saat toimat osoittaa erinomaisista kelvollisuuttansa, tahdomme H. D:n mukaan kertoa vähän lauseammin siitä.

Kotkan saari on Rymijoen suussa noin 2 peninkulmaa Haminasta. Näinä viime vuosina on tälle saarelle perustettu uusia höyrhahoja, joiden avullaan woiman yhdesä suorokaudessa valmistaa yhteensä noin 600 standertia lanffuja. Vähän kolmatta tuhatta henkeä asuu nyt tällä saarella, jossa vuosikymmen sitten ei ollut mitään liikettä. ja sen satama on täynnänsä laivoja, jotka kuljettawat näitä tawaroita muille maille.

Tänne kokoontui viime sunnuntaina iso joukko osanottajia kilpapurjehduksen, uteliaita katsojia ja muita asiaharastawia. Helsingistä oli höyrylaiva "Pennart" tuonut vieraita jo lauantai-iltana ja seuraavana aamuna tuli koko joukko Haminasta. Waremmiin aamulla oli rankka sade ja kova myrskytuuli niin että pahoin peljättiin, ettei koko kilpapurjehdusta tule mitään. Waan ennen puolta päivää

Ensimmäisen sarjan aluksille oli suunta määrätty niin, että niiden ensin piti etelää kohti krysjätä höyrylaivalle "Guth", josta heidän pitte tuli purjehtia länttä kohti siellä olewan "Gutte" höyrylaivan luokse, ja sieltä myötätuulta takaisin lähtöpaikalle. Tuuli kääntyi kumminkin purjehtimisen aikana yhä enemmän läntiseltä mieläpä länsipohjoiseltä, jonka kautta ensiksi ulos lähteneet alukset kaiken matkaa saivat taistella kovan vastatuulen kanssa, kun sitä vastoin myöhemmin lähteneet saivat kullea yhä edullisemmalla laituksella. Klo 12 ja 15 min. 15 sekuntia läksi ensimmäinen isommista aluksista liikkeelle. 3 tuntia 8 min. ja 50 sekuntia oli vähin aika, jonka ensimmäisen sarjan alukset wiipivät koko matkalla,

asettui myrsky vähän ja kun sade hetkeksi lafsi jaettiin laumerkit purjehtijoille. Nämä olivat jaetut kahteen sarjaan aluksien pituuden mukaan. Ensimmäiseen sarjaan luettiin kaikki alukset, jotka olivat enemmän kuin 35 jalkaa pitkät kelaasta toiseen, ja toiseen kaikki, jotka olivat lyhyemmät. Mitattua hawaittiin että 11 alusta voitiin lukea ensimmäiseen sarjaan, joista 10 oli n. t. jaalaa. Toiseen sarjaan ilmoitettiin 14 wenettä, joista vähin oli 22 jalkaa pitkä.

Noin klo 12 annettiin käsky purjehtijoille olla valmiina ja palkintotuomarit, herrat tohtori Salzman ja apteekari Björklund Helsingistä sekä hra Gutzeit Kotkasta, läksivät muiden kanssa Pennart höyrylaivalla kelaalle merenselkää. Wettä satoi kaatamalla, mutta sitenkään ei kukaan woinut olla pois. Sata-massa olewat laivat, noin tuhsinan paikoilla, olivat päivän kunniaksi pukeutuneet eriwärsiin lippuihin, jaalat ja weneet liikkuiwat sinne tänne ollaksensa valmeina kun lähtö-merkki annetaan ja joka haaralla näkyi pikku höyryweneitä, täynnänsä wäkeä, kiitäwän edes takaisin.

Kokka ammuttiin kaikki tykinlaukausta merkiksi, että kilpapurjehdus alkaa, ja Haminasta tuotettu soittokunta soitti "Maamme". Nyt kulkivat alukset toinen toisensa perästä "Pennart" höyrylaivan ohitse, jossa kunkin lähtöaika pantiin kirjaan.

joka oli 2½ peninkulmaa. Toisen sarjan aluksilla oli wain 1½ peninkulman matka kuljettawa, jonka matkan ensimmäisen palkinnon saanut Saakola kulki 2 t. 22 m. 2 sekunnissa. Silloin kun palkintoja jaettiin purjehtijoille toimitettiin kilpasoutu.

Palkintoja jakaessaan muistutti herra Gutzeit, että palkinnot nyt annetaan waikka useimmat alukset olivat laiminlyöneet käskyn ottaa meriwiitoista waarin ja yhä purjehduswäylällä, mutta ettei semmoista wastakäsin sallittaisi. Kelle palkinnot joutuivat olemme jo tiistai-numerossa kertoneet.

Kun palkinnot oli jaettu astui yhteisen kansan keskuudesta mies esille ja kiitti konsuli

Gutzeitä, joka oli valmistanut heille tämän huvipäivän, jonka perästä hurrattiin hra Gutzeitin funniaffi.

Yhdellä suulla kiittävät kaikki läsnäolleet sitä kohteliaisuutta ja mieraanvaraisuutta, jota herrat Gutzeit ja Ahlqvist, tämän kilpa-purjehdusjen toimeenpanijat, olivat osoittaneet

kaikille vieraille, sekä tutuille että tuntemattomille. Namupuolella oli herra Gutzeit tutustunut kaikki luokseensa aamiaiselle ja klo 6 j. pp. oli herkkuiset päivälliset valmistettu Vastmanin ravintolassa, joihin noin 100 hengen paikoille otti osaa. Päivällinen syötyä tanssitiin vielä syvänhögön saakka.

1874 0915 SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI

— Kilpapurjehdusessa Kotkassa viime sunnuntai-ai-
nau-
sai-
palkintoja ensimmäisessä luokassa:

Jeremias Bolschoj (Wirolahdelta) 1:sen palkinnon, hopeapikarin;

Ferdinand Viljeberg (Börtöstä) 2:sen palkinnon, hopeisen sokerirasian;

Ceriffi Porkka (Suursaarelta) 3:nen palkinnon, hopeapikarin;

Tuomas Tommola (Suursaarelta) ylimääräisen palkinnon, hopeisen sokerirasian, jonka herra Holmsén oli lahjoittanut.

SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI / 1874 / 15.09.1874 NO 110

Toisen luokan kilpailijoista saivat palkintoja:

Matti Saakola (Suursaarelta) 1:sen palkinnon, hopeapikarin;

Abraham Korppas (Bjhtäältä) 2:sen palkinnon, hopeakannan ja 3 ruokalusikkaa hopeasta;

Gustav Viljeberg (Börtöstä) 3:nen palkinnon, hopeapikarin.

Kilpasoutuun oli 11 venettä ilmoittanut itsensä, vaikka ainoastaan 8 otti osaa siihen. Palkintoja saivat: 1:sen (60 markkaa) suomalaisen "Ida"-laiman wäki ja 2:sen (30 markkaa) norjalaisen "Runör"-laiman wäki.

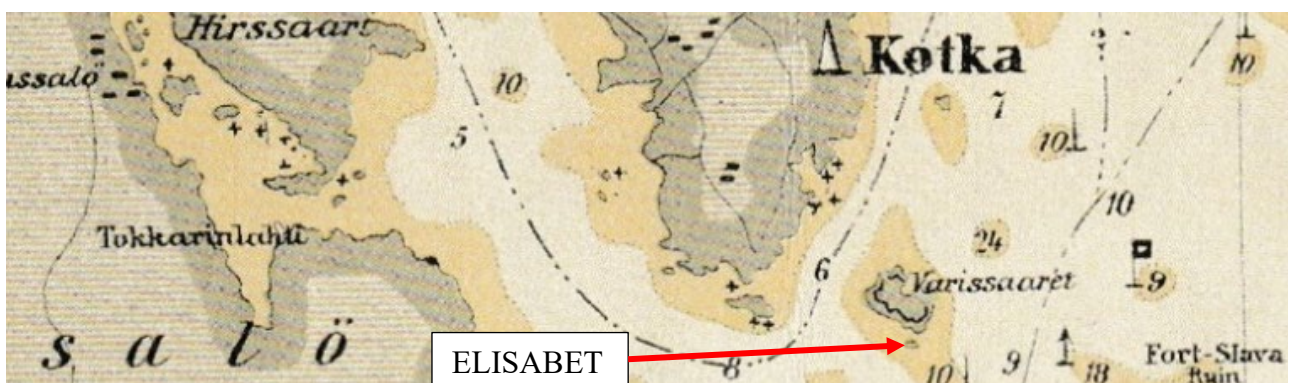
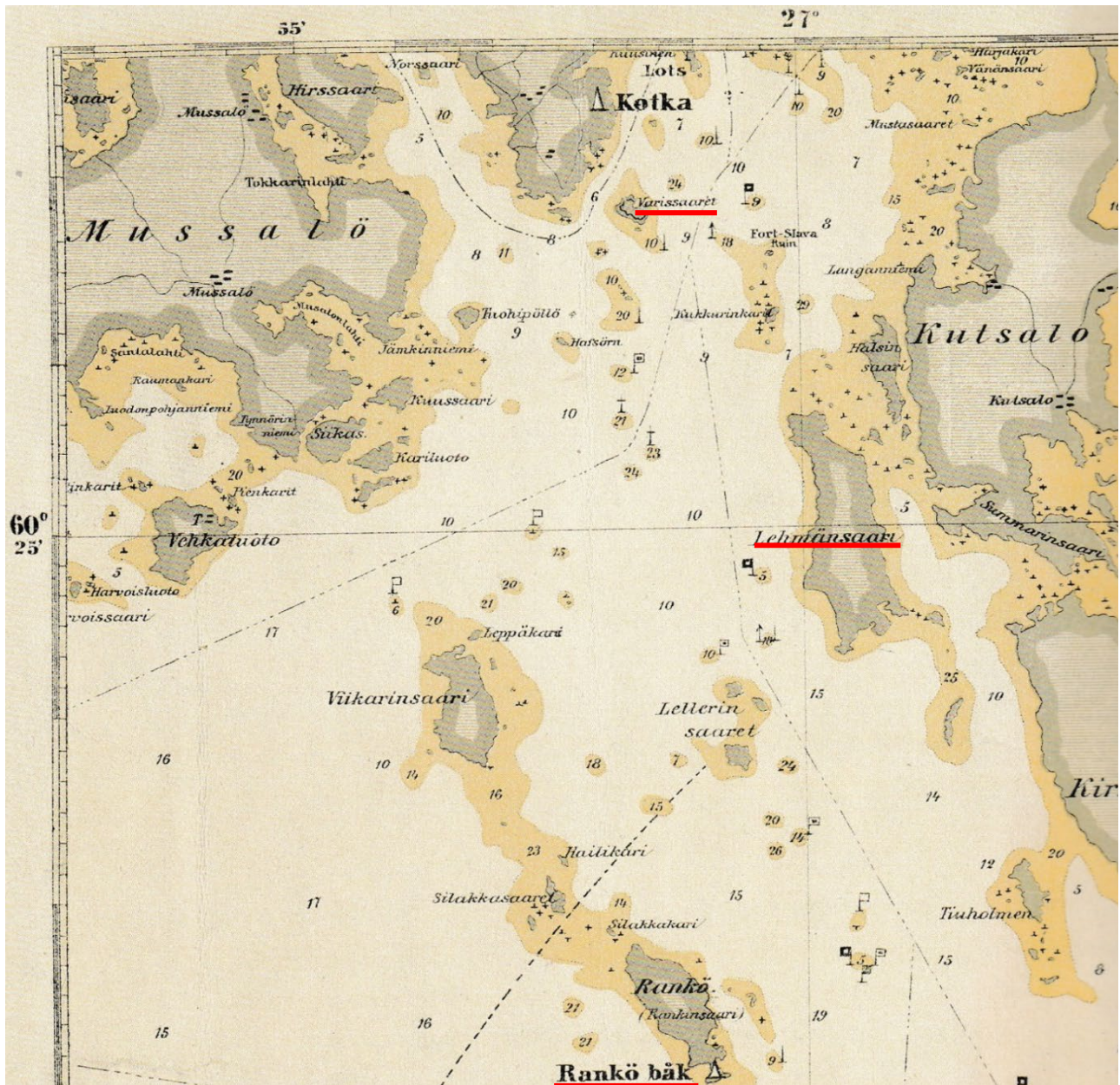
Ensimmäisen luokan alukset saivat purjehtia 2 peninkulmaa, toisen luokan 1½ ja soutuvenet soutaa noin 5 wirstaa. (Mbl.)

Näin kuvasi Suomalainen Wirallinen lehti syyskuun 13. päivänä 1874 järjestettyä ensimmäistä Kotkassa järjestettyä, valtakunnallisestikin merkittävää kilpapurjehdusta. 1875 purjehti Kotkan kilpailuihin omia reittejään ensimmäisen kerran Tammiosta 23-vuotias nuori mies Victor Pitkänen.

VIHTORIN KOTITALO JOOSELA JA SATAMAPAIKKA JOOSENLAHTI TAMMIOSSA

Ekebomin kartasta 1880 puuttuu Varissaarten eteläisimmän saaren nimi Elisabet. Kilpailupaikalle purjehdittiin Tammiosta Rankin pookin (Rankö båg) itä- ja Lehmänsaaren länsipuolen väylää.

Suomenlahden saaristo. 1880- ja 2010-luvun merikartoin. Karttakeskus. 2018

Kotkassa 1875 elokuun 22. päivänä järjestetyistä kilpapurjehduksista kertoivat monet pääkaupungissa julkaistut ruotsinkieliset sanomalehdet enemmän kuin suomenkieliset Ilmarinen, Uusi Suometar ja Suomalainen Wirallinen lehti. Paikalliset Kymen (Kotkan) ja Haminan seudun sanomalehdet eivät olleet vielä syntyneetkään.

Sunnuntaina 22 p. Elokuuta kl. 12 päivällä

toimitetaan

Tso Kilpapurjehdus Kotkassa,

joissa alukset kaiteista laadusta, huolimatta mistä kotoperää ovat, saavat osaa ottaa, ja tulevat ne, samote kuin mennä luonnakin laita oli, jaettaviksi kahteen nimintään, nimittäin 1:seen semmoiset, jotka yli wantaan ovat mitaltaan 35 jalkaa ja siitä yli ja 2:seen semmoiset, jotka yli wantaan ovat mitaltaan vähemmin kuin 35 jalkaa.

Kilpailuksesta jaetaan 4 à 5 palkintoa kummassakin niminnässä, joista ensimmäisen palkinto 1:nessä niminnässä on noin 300 f. markan arvoista ja ensimmäinen palkinto 2:ssa niminnässä noin 200 markan.

Kilpapurjehdusten jälestä toimitetaan kilpasouto, jossa 3:me palkintoa, ensimmäinen noin 100 markan arvoista, annetaan.

Ilmoittaminen osaa ottamisesta kilpapurjehtimiseen pitää tapahtua kirjallisesti taikka suullisesti Herrain H. Gutzeit ja Kump. konttorissa Kotkassa ennen lauantaita elokuun 21 päivää puolipäivänä taikka Herra Kaarle Wahlin tykönä Herrain Paul Wahl ja Kump. konttorissa Wiipurissa torstaitin saman kuun 19 päivään asti.

Söndagen den 22 Augusti kl. 12 midd.

anställes

Stor Kappsegling vid Kotka,

i hvilken farkoster af alla slag, oberoende af deras hemort, ega att deltaga och komma desamma, i likhet med hvad förlidet år var fallet att indelas i tvenne kategorier, nemligen 1:sta sådane, som öfver stäf mäta 35 fot och deröfver och 2:dra sådane, som öfver stäf mäta mindre än 35 fot.

För täflingen utdelas 4 à 5 priser i hvarje kategori, hvaraf första priset i 1:sta kategorien utgöres af circa 300 marks värde och första priset i 2:dra kategorien af circa 200 marks värde.

Efter kappseglingens slut anställes kapprodd, hvarvid 3:ne priser, det första af omkring 100 marks värde, utgifvas.

Anmälan om deltagande i kappseglingen bör ske skriftligen eller muntligen å Herrar W. Gutzeit & C:is kontor å Kotka före Lördag d. 21 Augusti på midd. eller hos Herr Knut Kjellin i Helsingfors, Unionsgatan N:o 8, före Onsdag den 18 samma månad.

Till
Kappseglingen vid Kotka

afgår

Ångbåten Adlercreutz

Lördagen d. 21 Augusti kl. 1 midd.

härifrån, såframt ett tillräckligt antal passagerare anmäla sig före Thorsdag d. 19 s. M. mid-dagen. Återresan ifrån Kotka sker påföljande Måndags morgon vid dagningen, hvarigenom ångbåten beräknas kunna åter inträffa här i god tid på Måndag förmid-dag. Passagerareafgiften för fram- och återresa femton (15) mark. Anteckningslista finnes hos

Knut Kjellin.

Unionsgatan 8.

Observera!

Tillfälle till kostnadsfri bogse-ring af jakter och slupar till kappseg-lingen vid Kotka lemnas af ångbå-ten Huth, som afgår härifrån Fredagen d. 20 Augusti tidigt på morgonen. Anmä-lan före Thorsdag middag hos

Knut Kjellin.

Unionsgatan 8.

Ilmarisessa ja Morgonbladetissa ilmoitettiin kilpailusta 18.8. 1875. Ilmoituksessa kerrottiin, että kilpailu jakautuu kahteen kategoriaan, joista ensimmäiseen osallistuvat kokasta mitaten yli 35-jalkaiset veneet ja toiseen kategoriaan alle 35-jalkaiset veneet. 1:sen "niminnän" ensimmäisen palkinnon arvoksi ilmoitettiin noin 300 mk ja 2:sen "niminnän" ensimmäisen palkinnon arvoksi noin 200 mk.

Höyrylaivat Adlercreutz ja Huth olivat lähdössä Helsingistä Kotkaan kuljettamaan matkustajia kat-somaan kilpailuja. Folkwännen täydensi, että Suomi Helsingistä, Thure Haminasta ja Alert Wiipu-rista olivat nekin höyryämässä Kotkaan.

— **Rappseglingen** vid **Kotka** förfiggi i söndags. Ur Helsingfors Dagblad hemta vi följande uppgifter om densamma. Fredag förmiddag hade loggerten "Louhi" och jakten "Gutten", tvenne af nyländska jaktklubbens hyppersta farkoster anländt och under lördagen samt på söndags morgonen ankommo smånåringom andra seglare, så att vid **rappseglingens** början deras antal utgjorde 24. I första afdelningen, hwartill räknas

des farkoster, som öfver stäf höllo 35 fot eller därutöfver, inskrefwos 8, i andra afdelningen, dit de båtar hörde, som öfver stäf måtte under 35 fot, upptogos 16. På lördagen hade med ångarne "Adlercreutz" från Helsingfors och "Alert" från Wiborg anländt en mängd småbelystne, hwilkas antal yttermera under söndagen ökades med passagerarne på "Thure" från Fredrikshamn och "Suomi" från Helsing-

fors. Siftnämnde dag vid middagstiden begynte täflingen för seglarne. Wägen, som skulle tillryggeläggas war $3\frac{1}{4}$ sjömil lång.

— **Rappseglingen** vid **Kotka** förliden söndag, föranstaltad af konsulerne, herrar Gutzeit och Ahlqvist, hvilka äfven bekostat priser till ett värde af ej mindre än 1,250 mark, hade samlat en talrik skara såväl af täflande som af åskådare. De

täflande båtarne, tjugutre till antalet, voro efter längd indelade i tvenne kategorier; till den första hörde båtar med en längd af 30 fot eller derutöfver och till den andra båtar med en längd under 30 fot.

Kilvan järjestivät Kotkansaarella 1872 vihityn Norjan sahan perustaja konsuli Hans Gudzeit ja 1871 valmistuneen Kotkan vanhan sahan perustaja konsuli C.H. Ahlqvist. He myös kustansivat kilpailun palkinnot arvoltaan 1200 mk ja kokosivat lukuisan joukon kilpailijoita ja katsojia.

Kilpailuihin osallistui 23 venettä kahdessa luokassa: pituudeltaan yli 30-jalkaisia veneitä 8 ja alle 30-jalkaisia 15. Konsuli Gudzeitin iso kutteri Naja oli kilpailun ylivoimainen voittaja ajalla 3 t. 21 min. 6 sek.. Lyhyempien veneiden kilpailuun lähtönumerolla 5 osallistui enemmän purjehduksesta kuin salakuljetuksesta kiinnostunut tammiolainen poikamies Jooselan Viktor Pitkänen, Joosen Viku. Salakuljetustakin muutamit Tammion miehet harjoittivat samoihin aikoihin, ja myös siitä kerrottiin lehdistössä näkyvästi.

Helsingfors Dagblad paljasti yksityiskohtaisessa selostuksessaan kilpailusta luetellessaan kilpailun osanottajat ohimennen, että vuoden 1874 voittaja Jeremias Bolschoj oli kotoisin Virolahden Pitkäpaadesta.

I första afdelningen:

Anton Mäkelä med tulljakten "Ahkera" från Wederlaks, Linus Tommila från Hogland, Jeremias Bolschoj från Pitkåpas i Wederlaks, förste pristagaren vid kappseglingen härstädes förlidet år, vidare kapt. Siemensen från Norge förande konsul Gutzeits jakt "Naja", Anton Penttilä från Hogland, Anton Raanti från Hogland, apotekaren W. Björklund från Helsingfors förande loggerten "Louhi" och Johan Penttilä från Hogland.

I andra afdelningen, till hvilken alla de båtar hörde, som mätte under 35 fot öfver stäf, inskrefvos följande seglare:

Guldsmed I. E. Fagerros från Helsingfors (jakten Gutten), Abraham Korpas från Pyttis Fagerö, Fredrik Alftan från Wederlaks, magister A. Backman förande "Hebe" från Helsingfors, Victor Pitkänen

från Stamö, Jeremias Brunila från Kuutsalö, hr A. Berg från Wiborg, Kristian Suutari från Kuutsalö, E. Bask från Fredrikshamn, doktor Strengell från Kotka, Häradschefding Nyman från Wiborg, dok-

tor Palmberg från Wiborg, N. Fredriksen från Kotka, Siemensen från Norge, G. F. Liljeberg från Pörtö och Klingberg från Fredrikshamn.

2:dra afdelningen:

1. Guldsmeden Fagerros (Helsingfors).
2. Abr. Korpas (Fagerö).
3. Fr. Alftan (Wederlaks, förb af Tommola).
4. Mag. Backman.
5. Vikt. Pitkänen (Stammö).

6. Jer. Brunila (Kuutsalö).
 7. L. Berg (Wiborg).
 8. Krist. Suutari (Kuutsalö).
 9. E. Bask (Fredrikshamn).
 10. Dr. Strengell (Kotka).
 11. Häradschefding Nyman (Wiborg).
 12. Dr. Palmberg (Wiborg).
 13. Hr Fredrikson (Kotka).
 14. Hr Siemensen (Kotka).
 15. Liljeberg (Pörtö).
- Utså 23 täffande.

Luetteloissa mainittu Vikt. Pitkänen (Stammö), Joosen Viku Jooselasta ei sijoittunut sarjassaan viiden parhaan joukkoon. Kummankin veneiden luokan kolme parasta olivat:

Priserna utföllo sålunda:**3 första afdelningen:**

- 1 priset N:o 4 (Konsul Hans Gutzeit), 3 t. 21 m. 6 s.
- 2 " " 7 (apot. W. Björklund), 4 t. 31 m. 12 s.
- 3 " " 5 (Anton Penttilä), 4 t. 47 m. 34 s.

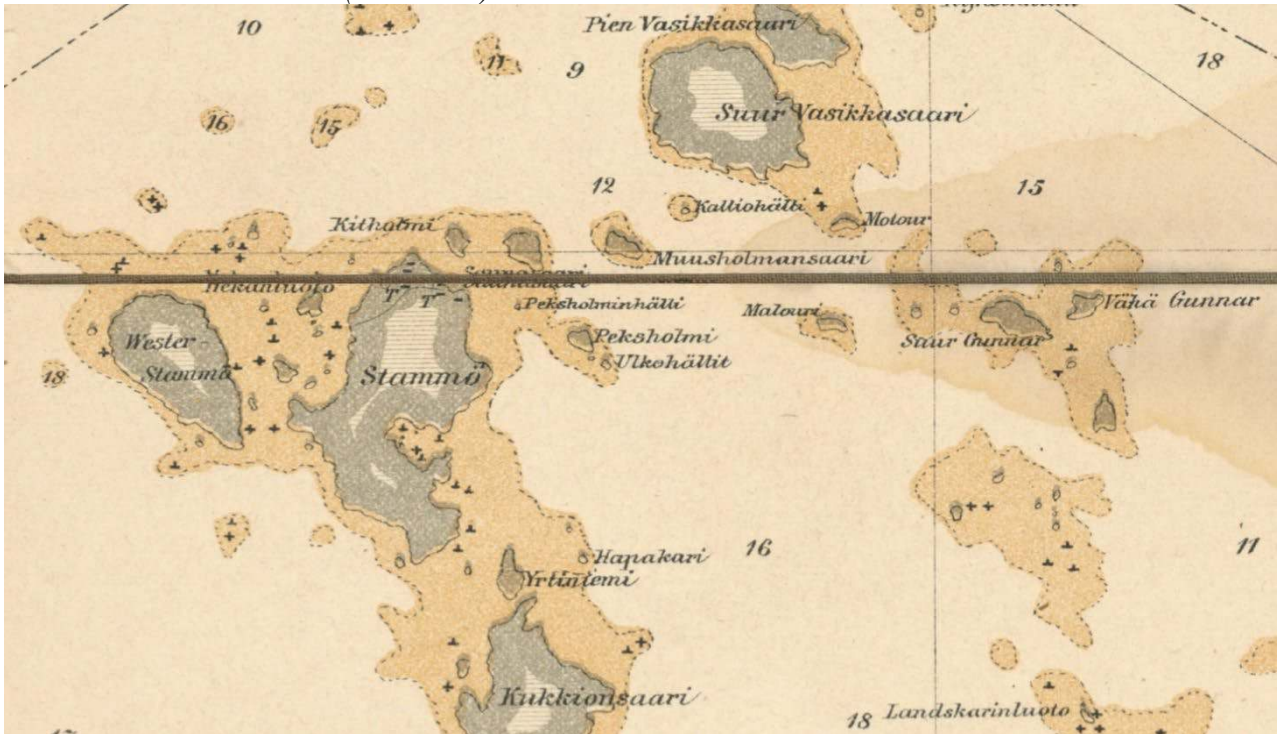
3 andra afdelningen:

- 1 priset N:o 15 (Liljeberg), 4 t. 14 m. 32 s.
- 2 " " 4 (mag. Backman), 4 t. 56 m. 48 s.
- 3 " " 12 (Dr. Palmberg), 5 t. 4 m. 15 s.

Kilpailussa kolmanneksi sijoittunut, tunnin ja reilut 26 minuuttia voittajalle hävinnyt suursaarelainen Anton Penttilä toivoi kilpailujen palkintojenjakotilaisuuden päätteeksi, että kilpailuja järjestettäisiin tulevaisuudessakin. Seuraavina vuosina ei Kotkassa kuitenkaan kilpailuja järjestetty, ei edes vuonna 1879, jolloin Kotkan kaupunki perustettiin.

1879 järjestettiin 31.7. purjehduskilpailut Virojoella. Niihin osallistui Tammiosta 21-vuotias Viktor Suomalainen, Vihtori Jeremiaanpoika Suomalainen Heinäkallion talosta.

1886 EKEBOM TAMMIO (STAMMÖ) lähisaarineen

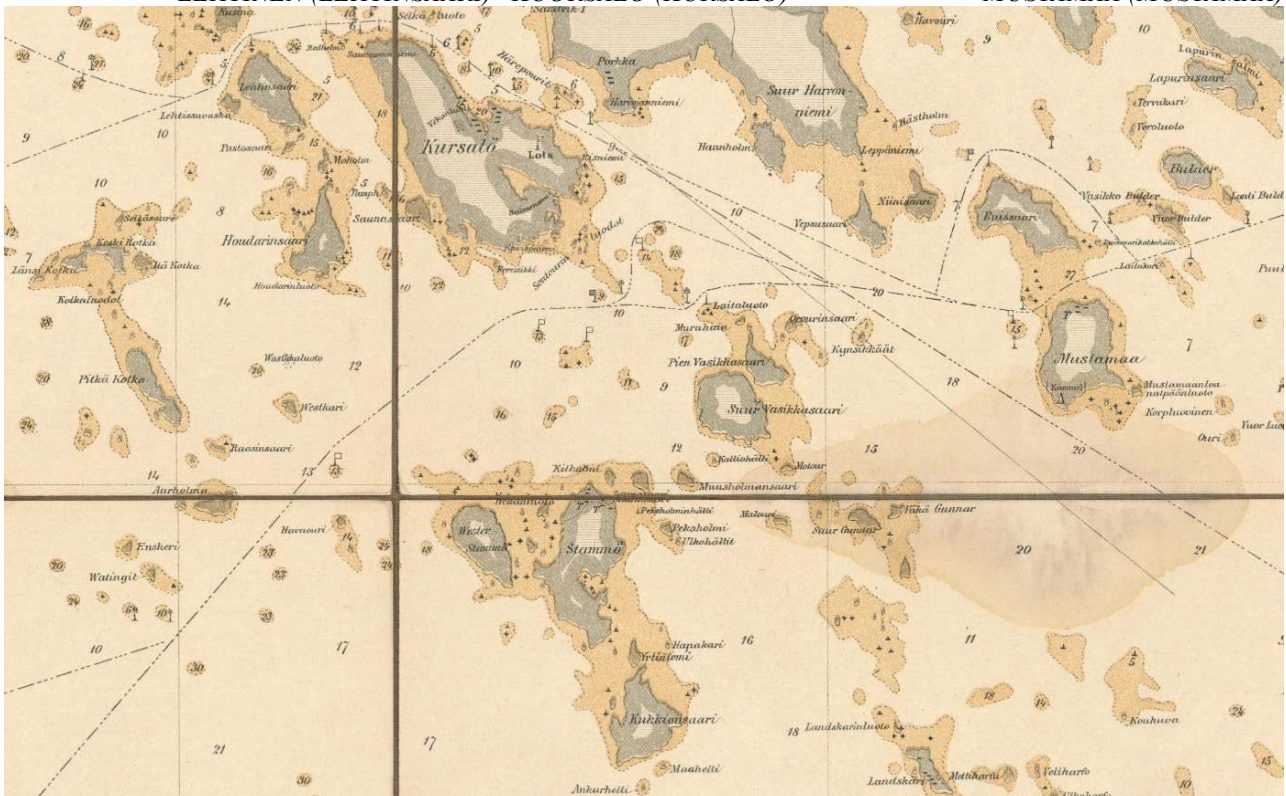

WESTER STAMMÖ HEKANLUOTO STAMMÖ KITHOLMI SAUNASAARI PEKSHOLMIN HÄLLI PEKSHOLMI ULKOHÄLLIT
VÄSTÄRI KEKOLUOTO TAMMIO KETHOLMA SAUNASAARI PÄKSHOLMAN SISÄHELLIT PÄKSHOLMA
SUURI VASIKKASAARI KALLIOHÄLLI MOTOURL MUUSHOLMANSAARI MALOURI SUUR GUNNAR VÄHÄ GUNNAR
SUURI VASKO MULTOURI MUSHOLMA MALOURI KUNNARI VÄHÄKUNNARI
HAPAKARI YRTINIEMI KUKKIONSAARI LANDSKARINLUOTO
HAAPAKARI YRTTINIEMI KUKIO LANSKERIN SUURILUOTO

1886 EKEBOM Kuorsalon ympäristön laivaväylät

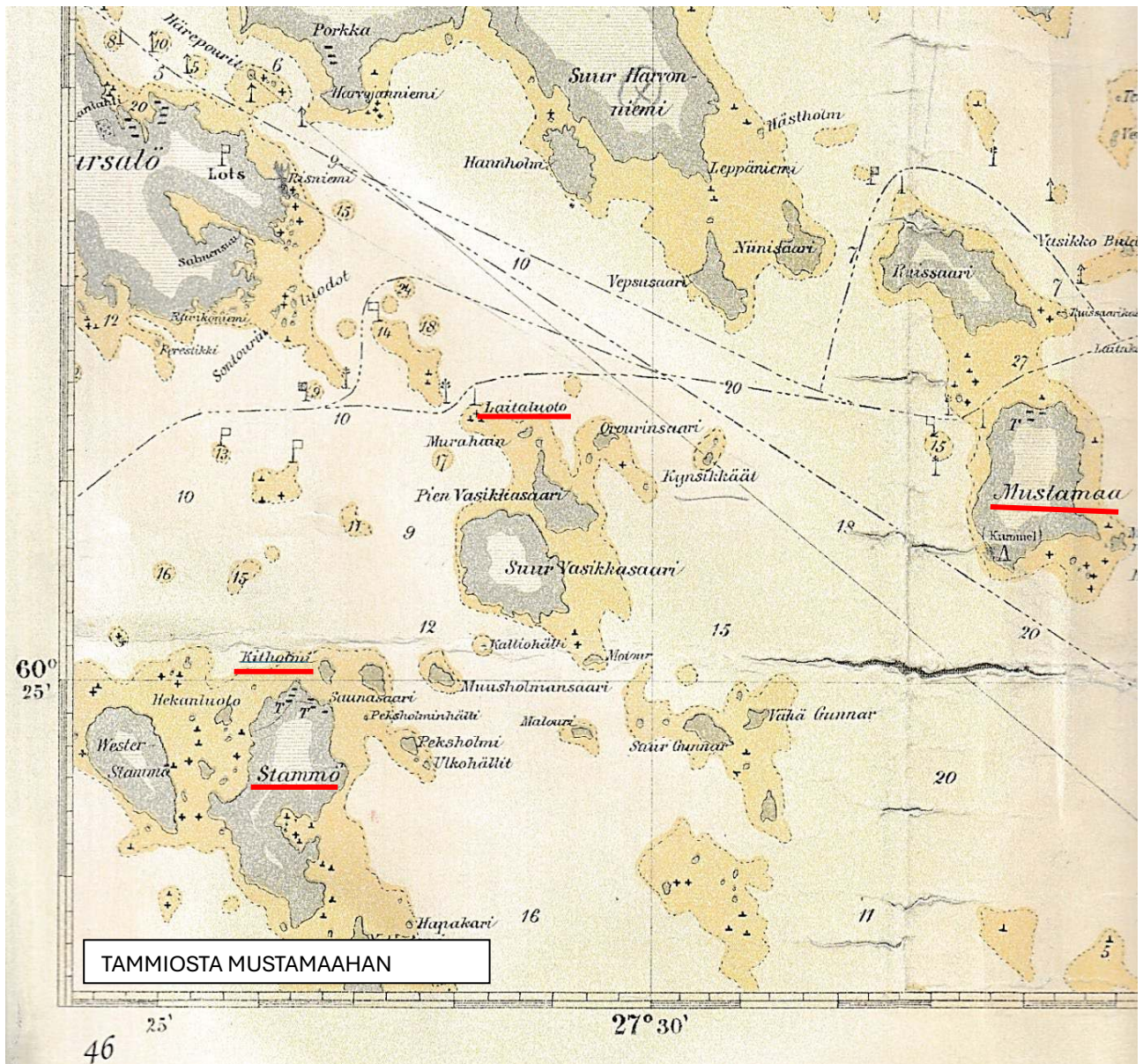
LEHTINEN (LEHTINSAARI) KUORSALO (KURSALO)

MUSTAMAA (MUSTAMAA)

1886 Ekebon Hamina Pitkäpaasi

PURJEHDUSREITIT TAMMIOSTA (STAMMÖ) VIROJOELLE 1880

Suomenlahden saaristo. 1880- ja 2010-luvun merikartoin. Karttakeskus. 2018
 Tammiosta voi purjehtia Virolahdelle Virojoen suulle tukeutuen laivaväyliin tai omavalintaisesti lyhyempää reittiä. Tammion pohjoispäästä kylänrannasta lähdettäessä edettiin Ketholma (Kitholmi) kiertäen koilliseen laivaväylälle Laitaluodon loiston pohjoispuolelle ja siitä kokka kohti Mustamaata.

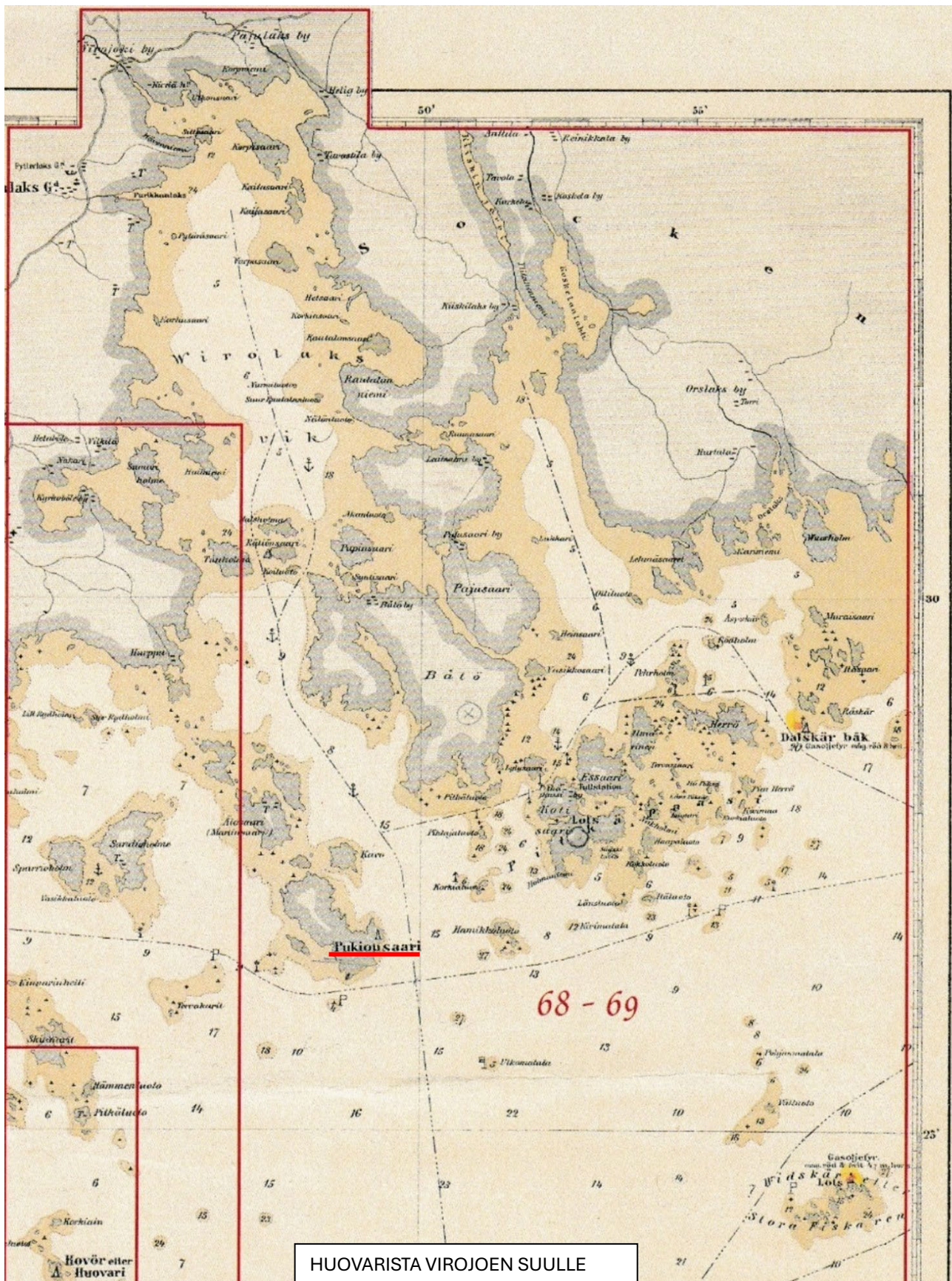
Lyhyemmälle reitille voi lähteä kiertäen Ketholman, Saunasaaren ja Päksholman (Peksholmin) hel-
leineen ja edeten Kunnareiden (Gunnar) eteläpuolelta kohti itää.

Suomenlahden saaristo. 1880- ja 2010-luvun merikartoin. Karttakeskus. 2018

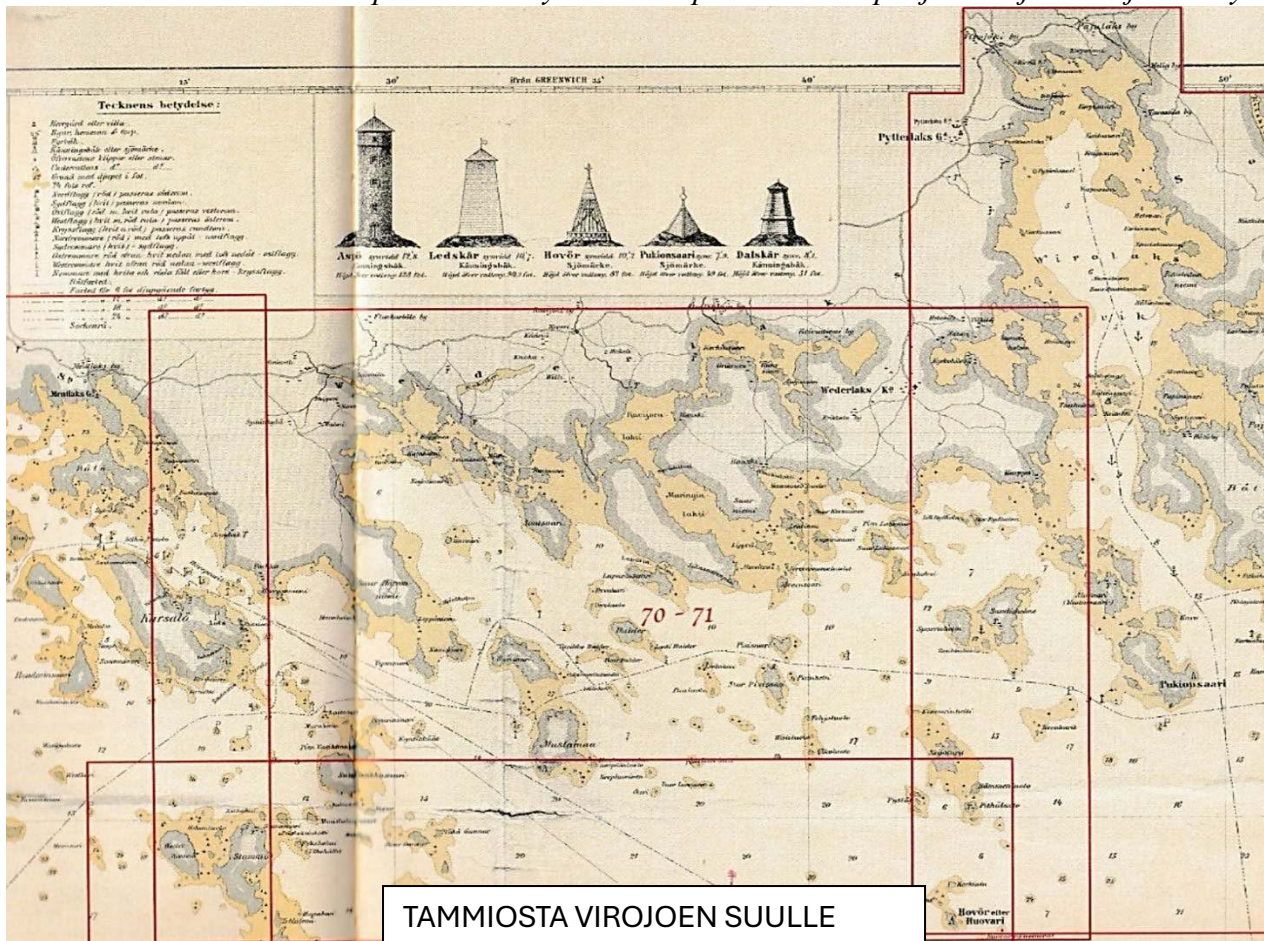
Laivaväyliä seuraten voi purjehtia Mustamaan pohjoispuolelta Pisinsaarten välistä kohti itää tai Mustamaan eteläpuolelta kohti Huovaria (Hovör). Paluumatkalla Huovarin suunnalta erottui Mustamaan tummaa metsää vasten valkoinen taulu. Tämä vuonna 1885 rakennettu 12 jalkaa korkea merimerkki opasti merenkulkijat sisälle saaristoon ja Kuorsalon 1859 rakennetulle luotsiasemalle.

Suorempaa reittiä purjehdittaessa suuntauduttiin menomatkalla Kunnarien eteläpuolelta Huovarin pohjoispuolelle.

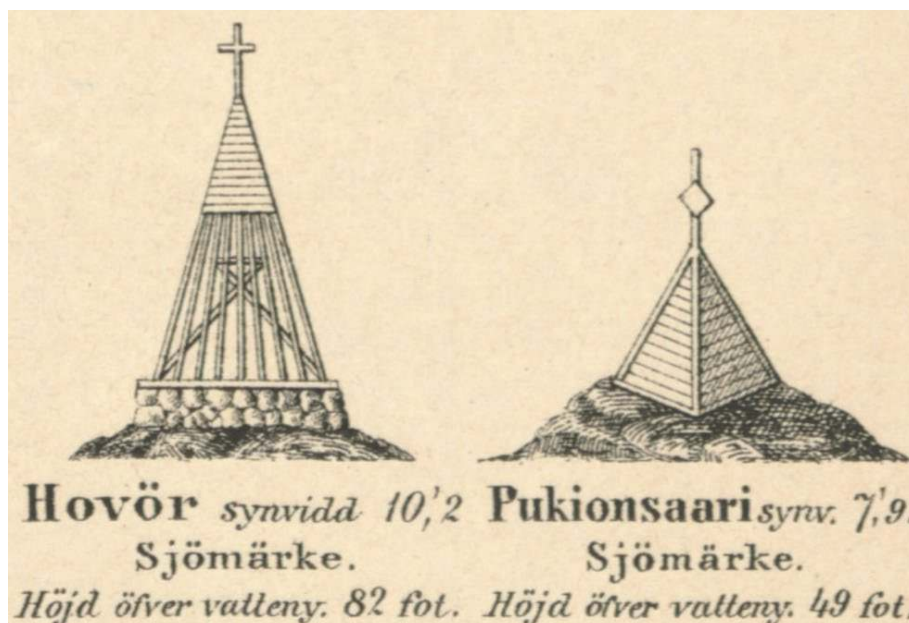

Suomenlahden saaristo. 1880- ja 2010-luvun merikarttain. Karttakeskus. 2018

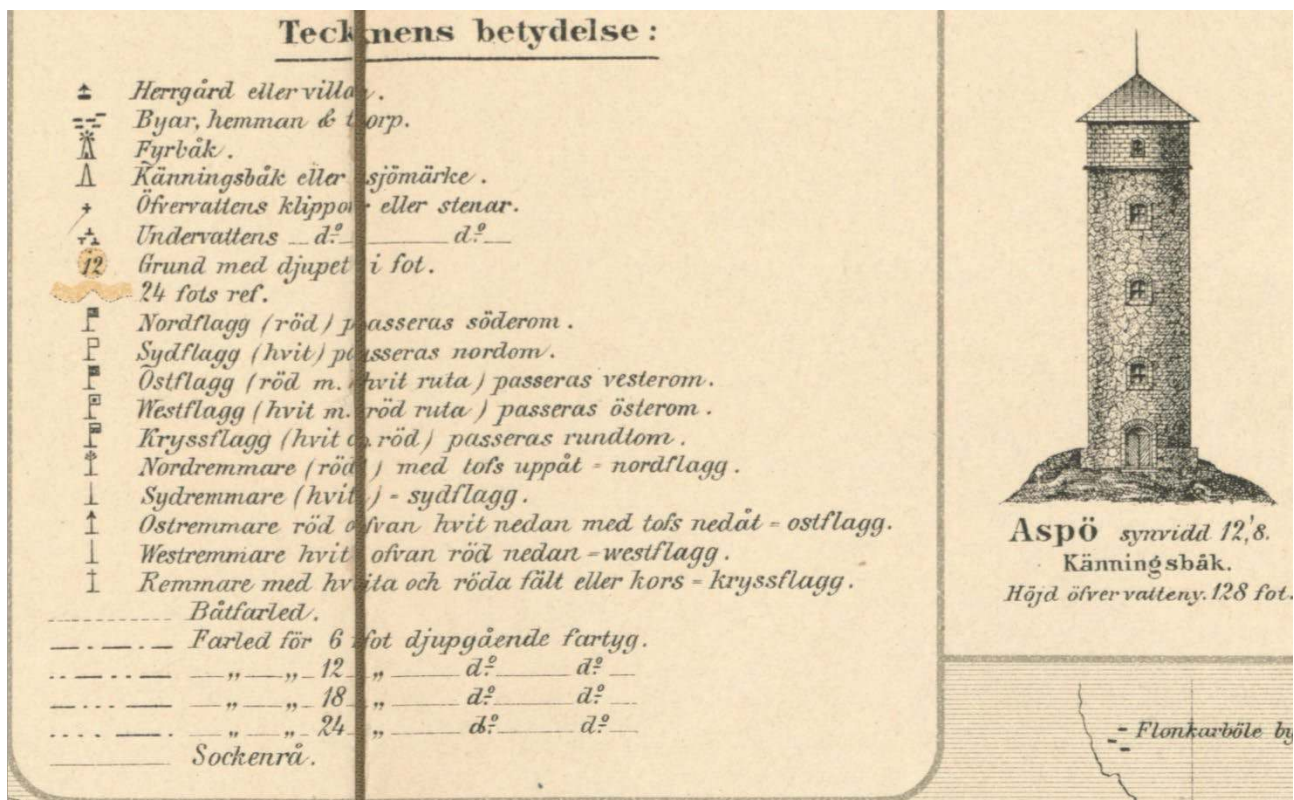
Kumpaakin reittiä edettiin Pukkion (Pukionsaaren) eteläpuolelta laivaväylää pohjoiseen Virojoen suulle saakka. Pukkion koillispuolella oli hyvä ankkuripaikka. Sieltä pohjoiseen johti 12 jalan väylä.

Suomenlahden saaristo, 1880- ja 2010-luvun merikarttain. Karttakeskus. 2018

Haminaan johtavan itäisen 18 jalan väylän ensimmäinen kiintopiste oli Huovarin (Hovör) luodon tervattu ja punamullalla maalattu nelikulmainen riukukeko, joka oli pystytetty 1857. Pukkisaaren (Pukionsaaren) itäkärjessä oli 1860 pystytetty merimerkki.

Haapasaaren 1733 pystytetty tunnistuspooki (Aspö känningsbåg) korvattiin 1862 25 metriä korkealla nelikulmaisella tornilla. Sen neljä alinta kerrosta muurattiin kivenlohkareista. Ylinkerros, luotsien tähystyspaikaksi tarkoitettu, rakennettiin puusta.

1879 0804 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1879 / 04.08.1879 NO 88

Wirojoki den 31 juli 1879. (Korresp.) För insamlande af medel till inrättande af ett lyceum med finskt undervisningsspråk i Wiborg, försiggick härstädes senaste söndag den 27 dennes, på en udde vid Wirojoki åmynning, en folkfest med åtföljande lotteri. Teck vare de omsorgsfulla arrangemangerna, måste festen anses såsom särdeles lyckad, hvartill äfven det vackra vädret i icke ringa grad bidrog. En af ortens mera framstående kommunalmän öppnade festen med ett tal, deri han tolkade det vackra, fosterländska ändamålet med festen samt framhöll nyttan af de med festen åtföljande täflingarne. Derefter vidtog kappseglingen, som gynnades af en jemn och god segelbris; uti täflingen deltog 15 öppna båtar, större delen tillhörande befolkningen från närliggande skärgård; första priset, en revolver, tillerkändes bonden Gabriel Hämäläinen från Orslaks. det

andra, en regurock, tillföll ölbryggaren Bask från Fredrikshamn, som otvifvelaktigt skulle vunnit första priset om han ej haft missödet att två gånger segla på grund, tredje priset, ett väggur, tillföll bonden Viktor Suomalainen från Stamö; dessutom tillerkändes mention honoraöle åt bönderne Anton Bol-schoi från Pitkäpaasi, Anton Tommola från Båtö och Viktor Tommola från Pitkäpaasi.

Under pågående kappsegling försiggick försäljningen af lotterna, 2000 till antalet med 480 vinster, större delen utgörande galanterivaror från ortens handelsbodar; äfven slöjdalster från Wederlaks folkskolor förmärktes bland vinsterna; oaktadt den allmänt öfverklagade stora penningebristen pågick lottförsäljningen raskt.

Efter slutad kappsegling började mål-

skjutningen, hvaruti 12 skyttar deltog, äfven de, med ett undantag, tillhörande öbefolkningen; skjutningen utföll ändock mindre lyckad än man kunnat vänta af våra salskyttar, då afståndet blott var 85 steg; första priset, en enkel hagelbössa, togs af Nils Suomalainen (4, 2, 2.), det andra, ett kruthorn, af Kristian Pitkänen (3, 6, 1.), det tredje, ett skålpund krut, tillföll Johan Suomalainen (4, 4, 3.), alla tre pristagare voro från Stamö.

Dessutom täflade ungdomen uti mastklättring, hvarvid några smärre priser utdelades; äfven den vid våra folkfester vanliga brottningen på bock med hössäcker uteblef ej; en skild platform var

uppförd för dansen; musiken utfördes af 6 musikanter, reqvirerade från Wiborg. — Genom försäljningen af 2000 lotter och 977 inträdesbiljetter å 25 penni, samt genom försäljning af kaffe, the och smörgåsar insamlades 642 mk 2 penni, efter afdragande af vidkända utgifter, — ett rätt godt resultat under dessa dåliga tider.

Bland deltagarne i festen rådde en treflig och glad sinnesstämning; resande från andre orter, isynnerhet de från Petersburg, kunde ej nog prisa vår allmoges för den ordning som iaktogs vid festen och för den fullkomliga utevaron af iruckne personer.

Viipurissa painetussa Östra Finland-lehdessä on hyvä kuvaus 1879 heinäkuussa Wirojoella järjestettyistä kansanjuhlista monine kilpailuineen, arpajaisineen tansseineen ja tunnelmineen.

Purjehduskilpailuihin osallistui 15 venettä. Oluenpanija Bask Haminasta olisi voittanut ensimmäisen palkinnon, ellei olisi onnettomuudekseen purjehtinut kaksi kertaa matalikolle. Kolmanneksi sijoittunut tammiolainen Heinäkallion Viktor Suomalainen sai palkinnokseen seinäkellon.

Kansanjuhlan ammutakilpailun kolme parasta, tammiolaiset Nils Suomalainen, Kalan Niilo Heinäkalliolt, Kristian Pitkänen, Niileksen Risto ja Jopilan Johan Suomalainen, Jobin Jussi saivat viedä koteihinsa tuliaisiksi haulipyssyn, ruutisarven ja ruutia.

Purjehduskilpailussa menestynyt Vihtori Suomalainen, Kalan Viku hukkuu 23-vuotiaana 14.10.1881 pudottuaan laivan kannelta mereen. Niilon ja Vihtorin isä kärsittyään konkurssin oli ottanut sukunimekseen Kala.

1879 0806

HELSINGFORS DAGBLAD / 1879 / 06.08.1879 NO 211

— Från Wirojoki skrifves i Ö. F.: För insamlande af medel till inrättande af ett lyceum med finskt undervisningspråk i Wiborg, försigick härstädes senaste söndag den 27 juli, på en udde vid Wirojoki ämynning, en folkfest med åtföljande lotteri. Tack vare de omsorgsfulla arrangemangerna, måste festen anses såsom särdeles lyckad, hvartill äfven det vackra vädret i icke ringa grad bi-

drog. En af ortens mera framstående kommunalmän öppnade festen med ett tal, deri han tolkade det vackra fosterländska ändamålet med festen samt framböll nyttan af de med festen åtföljande täflingarne. Derefter vidtog kappseglingen, som gynnades af en jemn och god segelbris; uti täflingen deltog 15 öppna båtar, större delen tillhörande befolkningen från närliggande skärgård.

Purjehduskilpailut arpajaisineen järjestettiin tueksi perustaa suomenkielinen lyseo Viipuriin.

MOOSES PITKÄNEN 1880-1969

Isäni Moses Pitkänen (s. 1880) Tammion Ketholman kotisatamassa veljensä Saskan veistämän purjehduskuntoisen haapion ääressä.

Isäni merellinen koti- ja kasvuympäristö oli Tammion kylän pohjoisimman niemen, Simonniemen Jyrkäskallio. Isoisäni isä Simo Martinpoika Lauri (s. 1812) oli tullut Suursaaresta Tammioon 1831 rakentamaan paritaloa veljeksille Tuomas ja Jeremias Pitkänen. Kun Jeremias hukkui yhdessä kuuden muun vasta rakennetun talon perheiden jäsenten kanssa rippipurjehduksella Haminaan, Simo avioitui Jeremiaan leskeksi jääneen Eeva Pitkäsen (o.s. Tuomaantytär Suomalainen) kanssa ja otti nimekseen vaimonsa sukunimen Pitkänen. 1833 Simo rakensi perheelleen oman aluksi pienehkön talon Jyrkäskallion reunaan. Niemeä ryhdyttiin kutsumaan Simonniemeksi ja taloja isäntiensä nimien mukaisesti Simolaksi ja Tuomaantaloksi. Kun Simon vaimo Eeva kuoli 1836 yhdessä synnyttämiensä kaksosten kanssa, Simo avioitui 1837 naapurin tyttären Anna Maria Adamintytär Kiiskin kanssa. Isoisäni Simon Topi (Tobias Simonpoika Pitkänen, s. 1838) eli vuoteen 1872 Simolassa, jonka viereen meren ääreen Jyrkäskalliolle hän rakensi perheelleen tuolloin oman talon, jossa isäni syntyi.

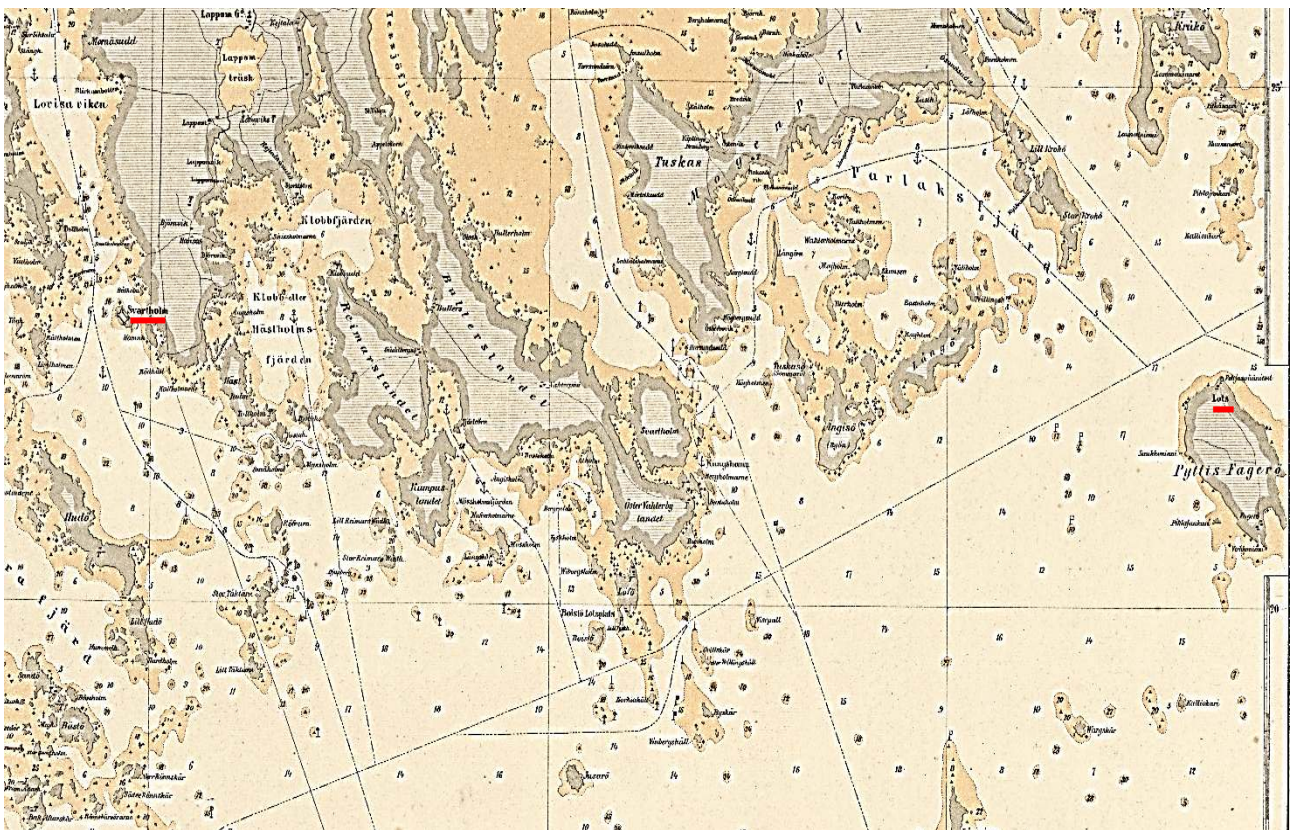
Seuraava mahdollisuus vuoden 1879 jälkeen osallistua purjehduskilpailuihin avautui tammiolaisille 1882 Loviisan ulkopuolella merilinnoitus Svartholman luona.

Kalmbergin kartasto Vehkalahti Virolahti Hamina Kotka Kymi 1855

Reitti Loviisan Svartholmaan Tammiosta kulki Kaunissaaren (Fager) luotsipaikan (lotsplats) ohi Kymmin (Kotkan) Mussalon eteläpuolelta.

Ekebon kartasto Pellinge-Lovisa-Pyttis-Fagerö 1880

1882 heinäkuun alussa ilmoitettiin sanomalehdissä, että purjehduskilpailut järjestetään sunnuntaina 9.7. Svartholman linnoituksen lähellä Loviisan ulkopuolella.

1882 0701 KOTKA

KOTKA / 1882 / 01.07.1882 NO 9

Kappsegling

med odäckade farkoster anställes Söndagen den 9 Juli invid **Svartholms f. d. fästning** utanför Lovisa. Trenne olika pris utdelas åt allmogeåtar samt ett hederspris åt den snabbaste herremannaslup Vid samma tillfälle eger äfven **målskjutning** rum, hvarvid åt allmogeskyttar utdelas trenne olika pris.

(Ö. N. 1 g. 15 r. 1882.)

1882 0708 BORGÅBLADET

Borgåbladet nro 52 8.7.1882

Lustfärd.

Ångaren Runeberg

afgår Söndagen den 9 Juli kl. 7 om morgonen till kappseglingen wid Svartholm och till Lovisa. Tiden för återfärden bestämmes ombord af kaptenen. Tur och retur biljett kostar 3 mark.

N. Gulin.

1882 0712 BORGÅBLADET

BORGÅBLADET / 1882 / 12.07.1882 NO 53

Kappseglingen wid Svartholm gaf enl. Hfors följande resultat.

Rudolf Hansson fr. Reimars 4 tim. 14 m. 2 sek., Karl J. Sjöblom fr. Vöfö 4, 31, 48; Ågir fr. Lovisa förb af rådmän Nyberg 3, 52, 18; Karl Grönstrand fr. Wårdö 4, 2, 19; Tärnan fr. Borgå förb af hr Frigren 3, 49, 2; Saitto förb af stud. Wallén 3, 49, 53; Joh Pitkänen fr. **Stamö 3**, 57, 3; Joh. Pitkänen fr. **Stamö 3**, 59, 16; Ågir fr. Hfors förb af hr.

Sundman 2, 44, 2; Mathilda fr. Hfors förb af ing. Ekholm 3, 38, 42; Raine fr. Hfors förb af hr Stigell 3, 44, 6; Gottlund fr. Hfors förb af hr Bremer 3, 48, 40; Saitklubbens i Hfors båt förb af hr Lindblad 3, 39, 42.

Hederspriset gafs åt slupen Mathilda, som sålunda andra gången redan i sommar war den främste på walplatsen. Deß riwal om desamma, slupen Ågir fr. Hfors, war ej mycket sämre ett wackert intyg på att segelsporten gått långt i hufvudstaden.

1882 0712 FINLANDS ALLMÄNNA TIDNING

FINLANDS ALLMÄNNA TIDNING / 1882 / 12.07.1882 NO 158

Bland allmogeåtar togs första priset, utgörande ett enkelt gevär med patroner, af Tobias Pitkänen från Stamö; 2:dra priset af Rudolf Hansson fr. Reimars, en kaffepanna med gräddsnäcka och sockerskål, allt af alfenid;

Kilpailuihin osallistui 9 herrasmiesshuuppia ja 10 kansanvenettä. Shuupit olivat kansanveneitä nopeampia. Kansanveneistä (allmogeåtar) nopein oli tammiolaisen Johannes Pitkäsen, 34-vuotiaan Niileksen Jutan vene, joka viipyi matkalla 3 t. 57 min. 3 sek. Jutta ei kuitenkaan saanut ensimmäistä palkintoa, koska hän oli purjehtinut yhden reimarin ympäri väärin, vaan sen, takaaladattavan haulikiväärin patruunoineen sai tammiolainen oman talon Jooselan lähelle perheelleen rakentanut Tobias Pitkänen, Joosen Viktorin isovelji, 50-vuotias Joosen Topi ajalla 3 t. 59 min. 16 sek.

— Rappseglingen wid Swartholmen senaste löndag abnades af ett

härligt väder, ehuru vinden thwärr war mer än löstigt swag. En mängd af såväl herremannaslupar som allmogebåtar hade insunnit sig, af de förra icke mindre än åtta på släp efter ångfartyget „Sven Dufwa“. Detta ångfartyg äfwen som ångaren „Runeberg“, hvilka hämtat lustfarare från Helsingfors och Borgå, anlöpte äfwen Tullbron inwid Lowisa och medtog en massa lustfarare, af hvilka ytterligare flere insunno sig från Lowisa med ångslupen „Strömfors“ och från Bärnå med ångaren Maria att icke tala om en oräknelig massa robb båtar. Om bord å „Sven Dufwa“ spelade Petters regementets musiklär, hvilken war engagerad att utföra musil å Swartholmen. Omkring kl. 12 på dagen woro de flesta samlade å den med flaggor rift smyckade f. d. fästningen, hvilken på långliga tider icke inrymt en så stor människomassa. Sedan nummerflaggor blifwit utdelade och man, efter en längre diskussion enat sig om kursen, började **Rappseglingen**, från hvilken dock en stor mängd af de tillstädeskomma seglarene, enskanneligen allmogebåtarna, afhöll sig, emedan vinden ansågs wara alltför swag. Dock utsegelade inalles nitton, nämligen 9 herremannaslupar och 10 allmogebåtar. Kursen gick upp emot vinden, som war spödsilig, öfwer Hudd fjärden med parerande af de pridar, som angifwa den för stora fartyg gällande segelrännan,*)

*) Med anledning af tidningen Helsingfors specialkorrespondents insinuation därom att det funnat ligga en hund begrafen, därunder att Lowisaboarne yrkade betpridarne på Huddfjärden icke skulle behöfwa pareras, wisjawi framhålla att den tybligt uttalade orsaken till detta yrkande låg däri att de ansågo det onödigt för båtar, som ligga några få fot djupt att parera pridar som ange 10 a 20 fots grund; att pridarne på Huddfjärden icke äro utfatta för krykning, utan enbart ange en ränna, som lotswärket anser lästrast för lotarne att begagna då större fartyg segla där för god wind, ehuru många andra segelbåtar kunde funnos, samt att då inga andra fartiga grund finnas än de synliga, fördelen af att kunna kryssa öfwer hela fjärden warit lika för alla. Så som seglingen nu stebbe beröfwade en formel twänne af allmogebåtarna deras pris.

genom Täckarfundet, därefter i spdblig riktning omkring Nyssgrundets nordprid, sedan wästerom yttre Täckaren, och österom Kugggrundet tillbåla i farleden till Swartholmen. Seglarenes afgångs- och återkomsttid upptogs af prisdomarene å „Sven Dufwa“, som äfwen under seglatsen åtföljde seglarene. Bland herremannasluparne funnos 4, som dels woro däckade, dels för sin storleks skull olämplige att räknas till den kategorin af slupar, som skulle täfla om Lowisa fruntimurnas pris, trenne smalfullt broderade mattor för slupbänkar. Detta togs af slupen „Matilda“, förb af herr R. G. Etebom, hvilken tillryggagade wägen på 3 tim. 38 min. 42 sek. Däreft i ordningen war slupen „Eaine“, förb af herr Stigell, som seglade på 3 tim 44 min. 6 sek., så „Gotland“, förb af herr Brenner, på 3 tim. 48 min. 40 sek, alla dessa från Helsingfors, så Ägir, från Lowisa, förb af herr A. Nyberg, med en seglationstid af 3 tim, 52 min. 18 sek. För allmogebåtarna, af hvilka ingen wisade samma snabbhet som sluparne funnos trenne pris anslagna. Den snabbaste, förb af Johannes Pitlänen från Stamö i Fredrikshamn slärgård, tillryggagade wägen på 3 tim. 57 min. 3 sek. men kunde icke tillerkännas pris, emedan han seglat orätt om en remmare, hwarför första priset ett balladnings hagelgewär med patroner och tillbehör tillföll Tobias Pitlänen, äfwen från Stamö, hvilken seglat på 3 tim. 59 min. 16 sek. Däreft i ordningen skulle warit Karl Grönstrand från Wårdö sund, (seglade på 4 tim. 2 m. 19 sek.), men som ej härlar han parerat alla pridar, tillföll andra priset, en alsenid kaffekanna jämte sockerlåd och gräddsnäcka Rudolf Hansson, från Rejmars, som seglat på 4 tim. 14 min. 2 sek. Det tredje priset en alsenid telanna tillföll Karl Sjöblom från Böfs, som seglat på 4 tim. 31 min. 48 sek.

De öfriga farkosterna, för hvilka tiden antecknades, wora: jaktklubbens i H:fors båt, som tillryggagade wägen på 3 tim. 30 min. 22 sek., Ägir fr. H:fors

förb af hr Sundman, som seglade på 3. tim. 44 min. 2 sek., Tärnan från Borgå, förb af hr. Frigren, på 3 tim. 49 min. 2 sek. och Hattö förb af stud. Wallen 3 tim. 49 min. 53 sek.

Fem allmogebåtar och en herremannaslup hade icke fullföljt seglatsen, troligen för den swaga vindens skull. För mjöden wigt får man just för samma orsak ej tillräkna de wonna resultat, utan så de, för hvilka vindens styrka war ofördelaktigast, trösta sig med „bättre lycka nästa gång.“

Samtidigt med **Rappseglingen** förfogad täflingsljudning hwar till anmält sig 20 flyttar, 4 herre- och 16 allmogemän. De 4 herremännen stöto alla på frihand, hwaremot „slärguttarne“ med sina bastanta gammaldagsgewär, en stor del ännu försedda med flintskott, woro twungne att begagna stöb. Slutningen utföll sålunda: Bäst stöb herr Wedström från Borgå (0. 3. 2—5 points), men som herremann fick han ändja sig med endast äran, medan första priset ett silfveranlurar med dubbla boetter tillföll Anders Blomqwist från Bästö (för 2. 2. 4—8 points); andra priset (1/2 dug. matstekar af alsenid) togs af Otto Blomqwist från Bästö (för 6. 2. 0—8 points) och 3:de priset (en oljeregurock) af Magnus Blomqwist från Wårdö (för 2. 0. 7—9 points). Däreft följde i ordningen F. J. Simonsen fr. Bästö (7. 3. 0—10 points) och Karl Gustafson fr. Reitala (10. 5. 2—17 p.)

Medan sportsmännen öfwade sina idrotter, samlades på ett annat håll en mängd nyländska jäntor, hvilka i munter dans swängde fring med sina hurtiga swenner. Allt war lif och glädje och här till bibrog i icke ringa grad Petters regementets flitigt arbetande musiklär.

Totalintrycket af tillställningen war godt. Några stödringar inträffade alls icke och då de lustfarande den wadra sommaraftonen återwände med ångbåtarna gaf Lowisa wiken den wadrafte anblick och twarlämnade hos enhwar de angenämaste känslor.

Loviisassa ilmestynyt Östra Nyland kertoi kilpailuista mm. näin: Aamupäivällä kuljettivat höyrylaivat Runeberg Helsingistä ja Porvoosta, Strömfors Loviisasta ja Maria Pernoosta paikalle katselijoita. Swen Dufwan kannella soi Svartholman rykmentin sotilasmusiikki.

Herrasmiesten sluupeista nopein oli Suomenlahden merikartaston 1880 julkaissut herra K. G. Ekebom veneellään Matilda ajalla 3 t. 38 min. 42 sek. Shuuppi oli yksimastoinen, kahdella purjeella varustettu purjealus. Siinä oli normaalisti yksi suorakulmaisen kolmion muotoinen isopurje sekä yksi keulapurje, jonka koko ja malli voivat vaihdella.

Nykyajan "herremannaslup"

ja

"Allmogeboat"

Kansanveneitä ja niiden malleja rakennettiin luonnollisesti Tammiossakin. Kuvassa vasemmalla kansanveneiden sarjan voittaja Tobias Pitkänen valvomassa veneen rakentamista pihamaallaan.

T.H.Järvi 1910. Museovirasto

Tammion Ketholmalla rakennettiin paitsi laivoja ja veneitä myös veneiden pienoismalleja. Niitä teki Tobias Simonpoika Pitkäsen poika Ketholman Saska Aleksanteri (Alex) Pitkänen (s. 1870).

Ketholman Saskan 1906 Kuopion näyttelyssä palkittu suurhaapion pienoismalli.

TALONPOJAN LEHTI / 1906 / 13.09.1906 NO 43

**Kuopion näyttelyssä
jaetut palkinnot.**

**Kalastuksesta ja kalan-
fiksista tuotteineen, työ-
aseinen, apuneuvoinen
j. n. e.**

II palk. vast. pronssim., Lankatosjen ante-
riankalastuslaitos, B. Jndrenius,
Lomija.

II „ pronssim. ja 20 mk., veneen malli,
Aler. Pittänen, **Tammio.**

Ketholman Saskan rakentama pienoismalli Tammion museossa.

FOLKWÄNNEN / 1882 / 19.07.1882 NO 29

HELSINGFORS / 1882 / 22.07.1882 NO 167

Rappfegling

wid
Stor-Ajsarholmen
i Esbo

anställles af Jaktklubben i Nylands län Söndagen den 23 Juli. Samling kl. 10 f. m. Till pris åt allmogebåtar äro anslagne 200 mark, hwarjämte åt den bäst byggda och utrustade allmogebåt tilldelas en uppmuntran af 50 mark. Åt herremannabåtar hederspris.

Efter Rappfeglingen eger målskjutning rum, därwid färsilda pris utdelas.

— Luftfärd till Stor-Ajsarholmen i Esbo i anledning af morgondagens Rappfegling derstädes anställles af ångbåten Adlercreutz, som afgår härifrån i morgon kl. 10 f. m. samt återwänder samma dag på aftenen: Pris tur och retur 2 mk 50 penni. Ångbåten har musik ombord. —

Ångfartyget Swen Dufwa afgår äfwen i morgon kl. 10 f. m. till Stor-Ajsarholmen samt öfverwarar festligheterna derstädes.

Espoon edustalla Suvisaaristossa Stor-Aisarnen (Stor-Ajsarholmen) luona järjestettiin purjehduskilpailut 23. heinäkuuta 1882. Höyrylaivat Adlercreutz ja Swen Dufwa ilmoittivat kuljettavansa paikalle yleisöä. Mooses Tähtinen ja Johannes Pitkänen Tammiosta olivat lähdössä mukaan kilpailuihin huolimatta pitkästä matkasta Espoon Aisarneen.

PURJEHDUSREITTI TAMMIOSTA ESPOOSEEN

1882 Tammiosta Espooseen purjehtijalle oli oppaaksi kilpailupaikalle Stor-Ajsarholmiin tarjolla käytettäväksi kolme karttaa, 1881 Suomenmaan kartta, 1855 Kalmbergin kartasto ja osan matkasta 1880 Ekebomin kartasto.

1881 SUOMENMAA ITÄINEN SUOMENLAHTI

Lindeman Suomenmaan kartta 1881

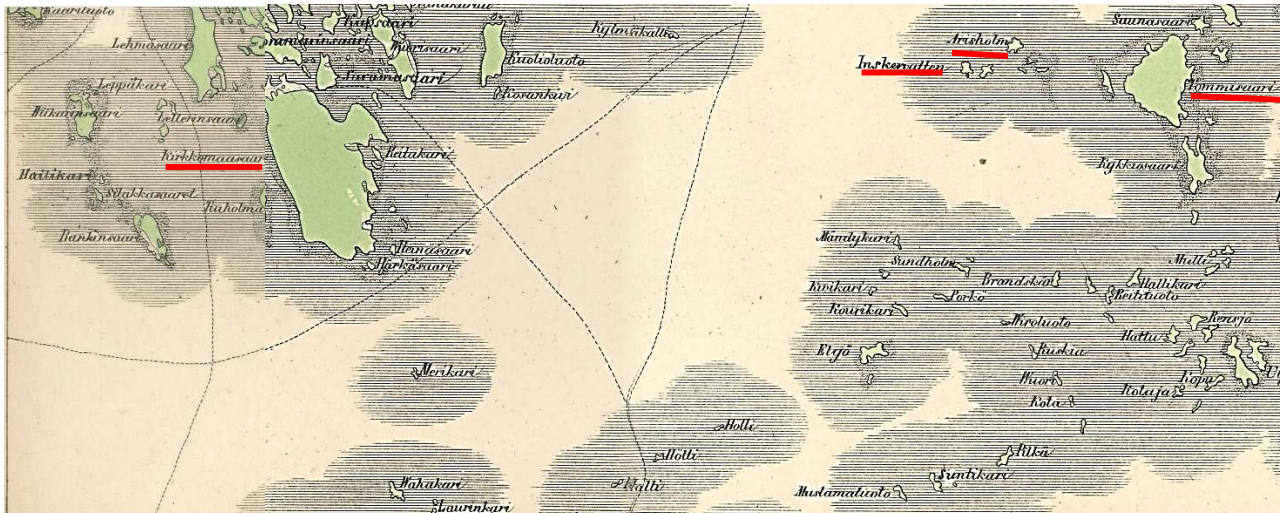
Suomenmaan karttaan 1881 ei ole merkitty yhtään Tammiosta länteen johtavaa laivaväylää. Lähtiesään Tammiosta (Stammö) Espooseen purjehtijat suuntasivat kulkunsa Kirkonmaan (Kyrkgårdsö) eteläpuolitse Kaunissaaren (Fagerö) pohjoispuolelle.

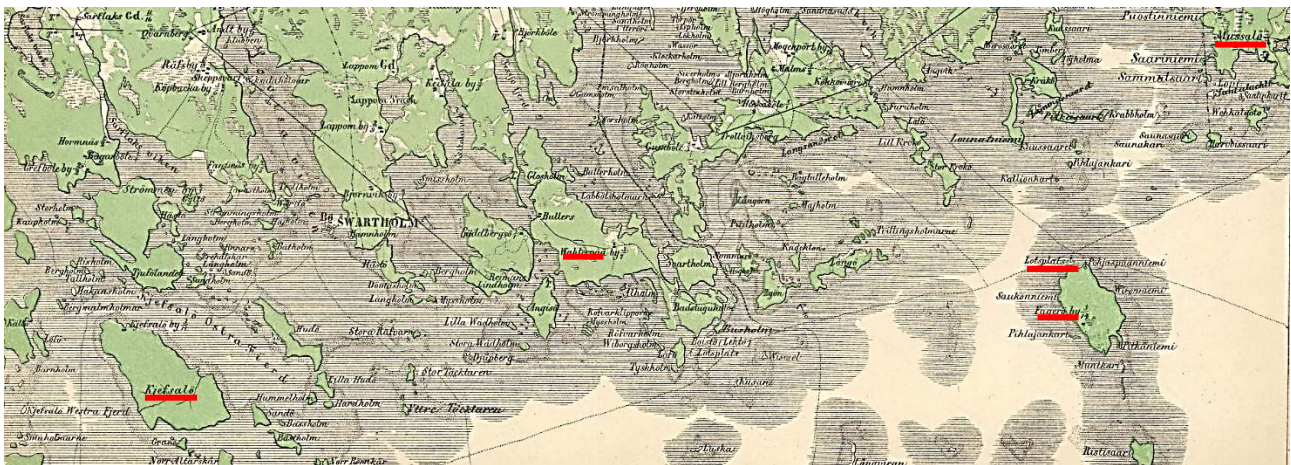
Kaunissaaresta he pyrkivät usein luovien Loviisan edustalle Kejvsalön (Kieksalö) eteläpuolitse kohti Pellingin "puakkia" (Pellinge Båg, Glosholm)) ja sieltä avomerta Helsingin edustalle Suomenlinnan (Sveaborg, Wiapori) ja Mjölön eteläpuolelta Espoon eteläisille vesille.

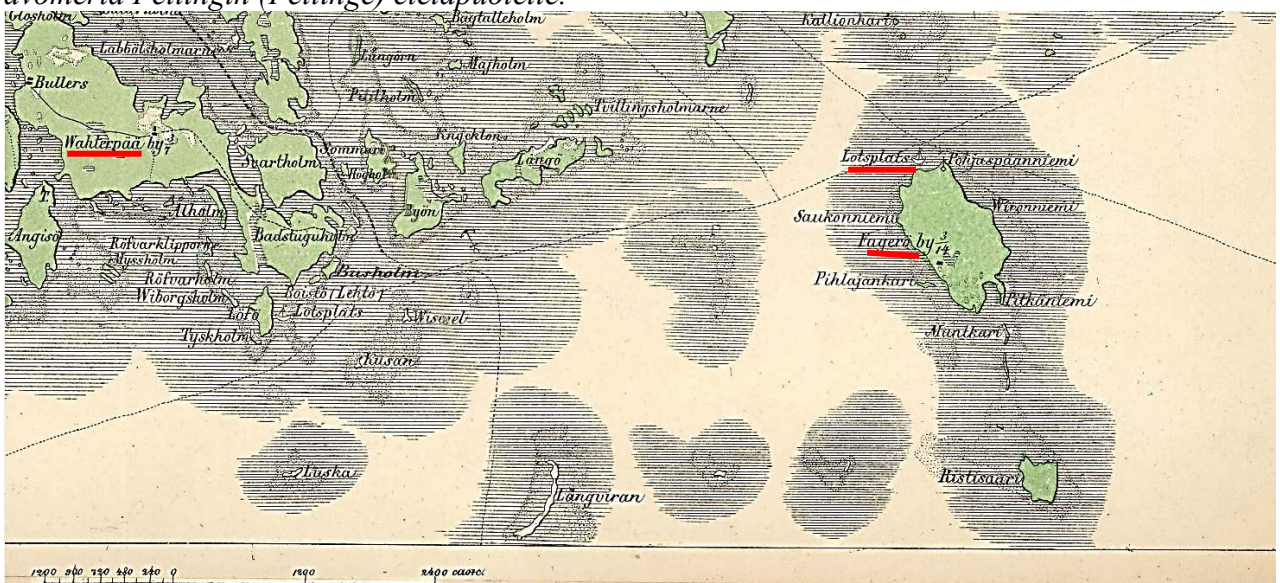
1855 KALMBERGIN REITTI TAMMIOSTA ESPOOSEEN SUVISAARILLE

Lähtiessään Tammiosta (Tommisaari) Espooseen purjehtijat suuntasivat kulkunsa Aarholman (Arisholm) ja Enskerin (Inskervallen) kiertäen Kirkonmaan (Kirkkomaansaari) eteläpuolelle.

Kirkonmaalta jatkettiin purjehdusta laivaväylää Mussalon eteläpuolelta kohti Kaunissaaren (Fagerö) luotsipaikkaa (Lotsplats) ja sieltä edelleen Vahterpään ja Keivsalön (Kjefsalö) eteläpuolelta avomerta Pellingin (Pellinge) eteläpuolelle.

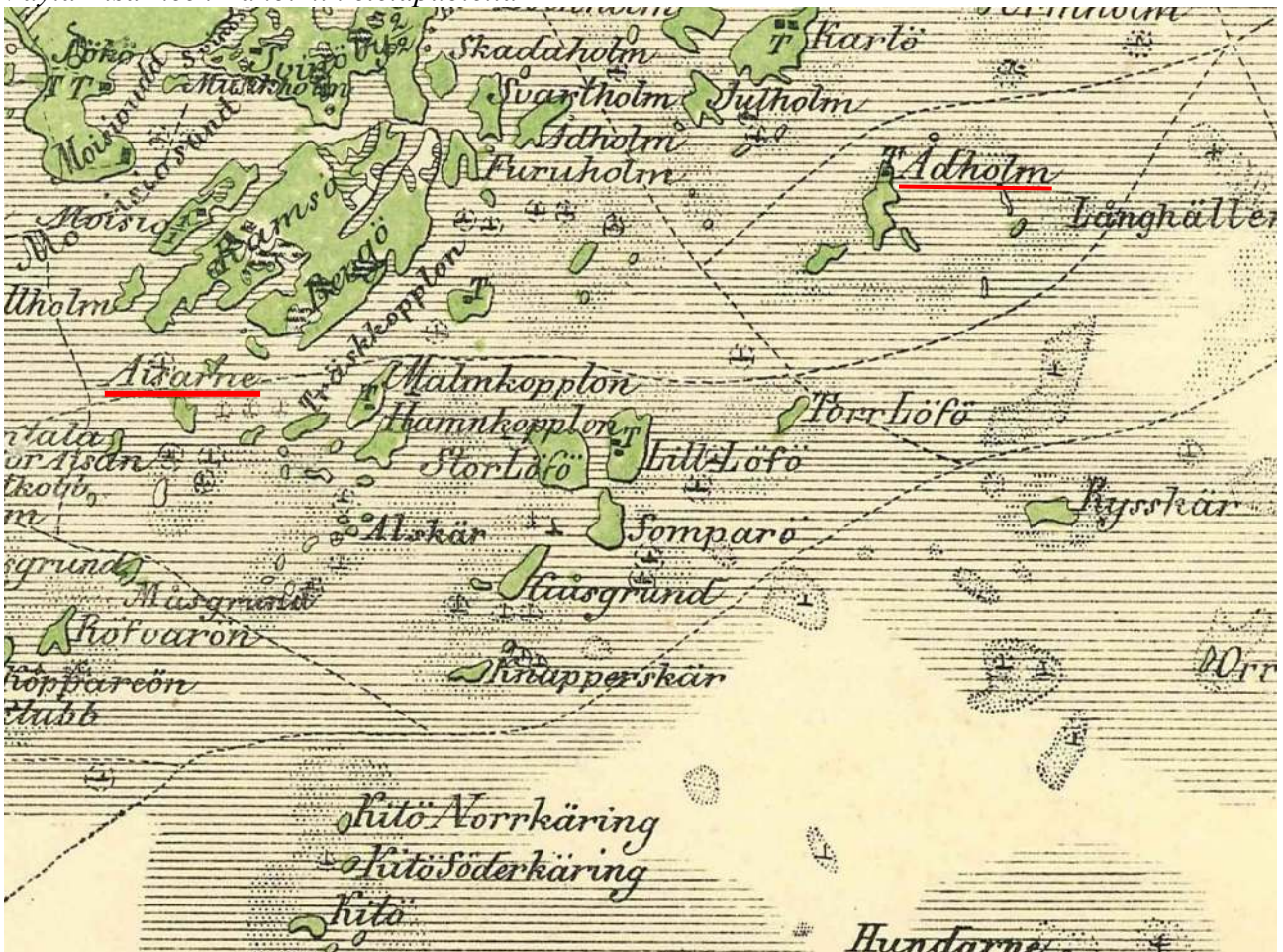

KalMBERGIN kartasto 1855 Jyväskylän yliopisto JYX-EXPO Vanhat kartat Historialliset kartat>Sotilaskartat

Väylä Aisarneen Suomenlinnan (Sveaborg) eteläpuolelta

Väylä Aisarneen Ådholmin eteläpuolelta

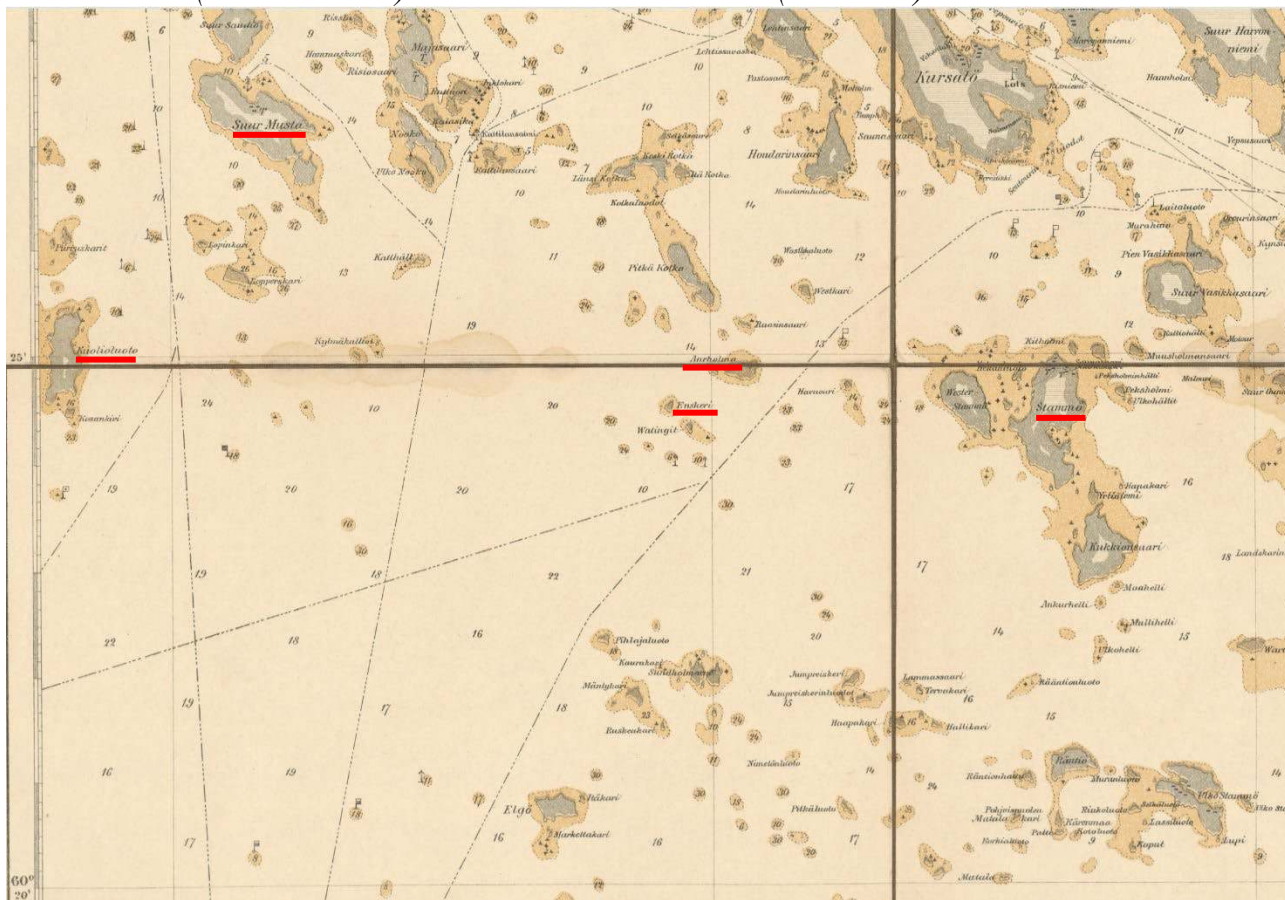

Kalmbergin kartasto 1855 Jyväskylän yliopisto JYX-EXPO Vanhat kartat Historialliset kartat> Sotilaskartat

EKEBOMIN KARTASTOT 1872, 1880, 1886, 1887 JA 1893
1886 EKEBOM FREDRIKSHAMN PITKÄPAASI

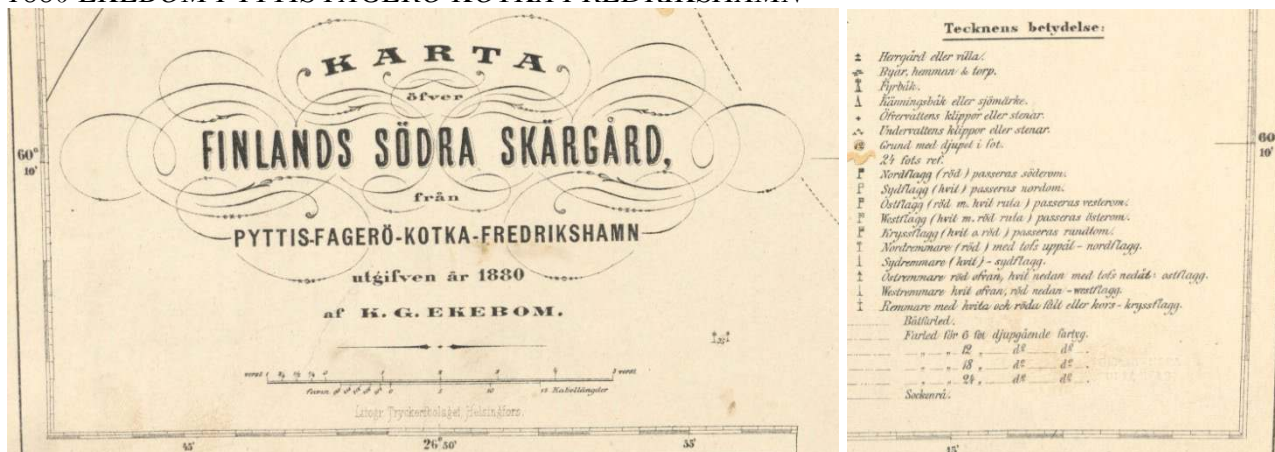
SUURMUSTA (SUUR MUSTA) KUOLIOLUOTO TAMMIO (STAMMÖ)

1886 Ekebom Hamina Pitkäpaasi DORIA.FI

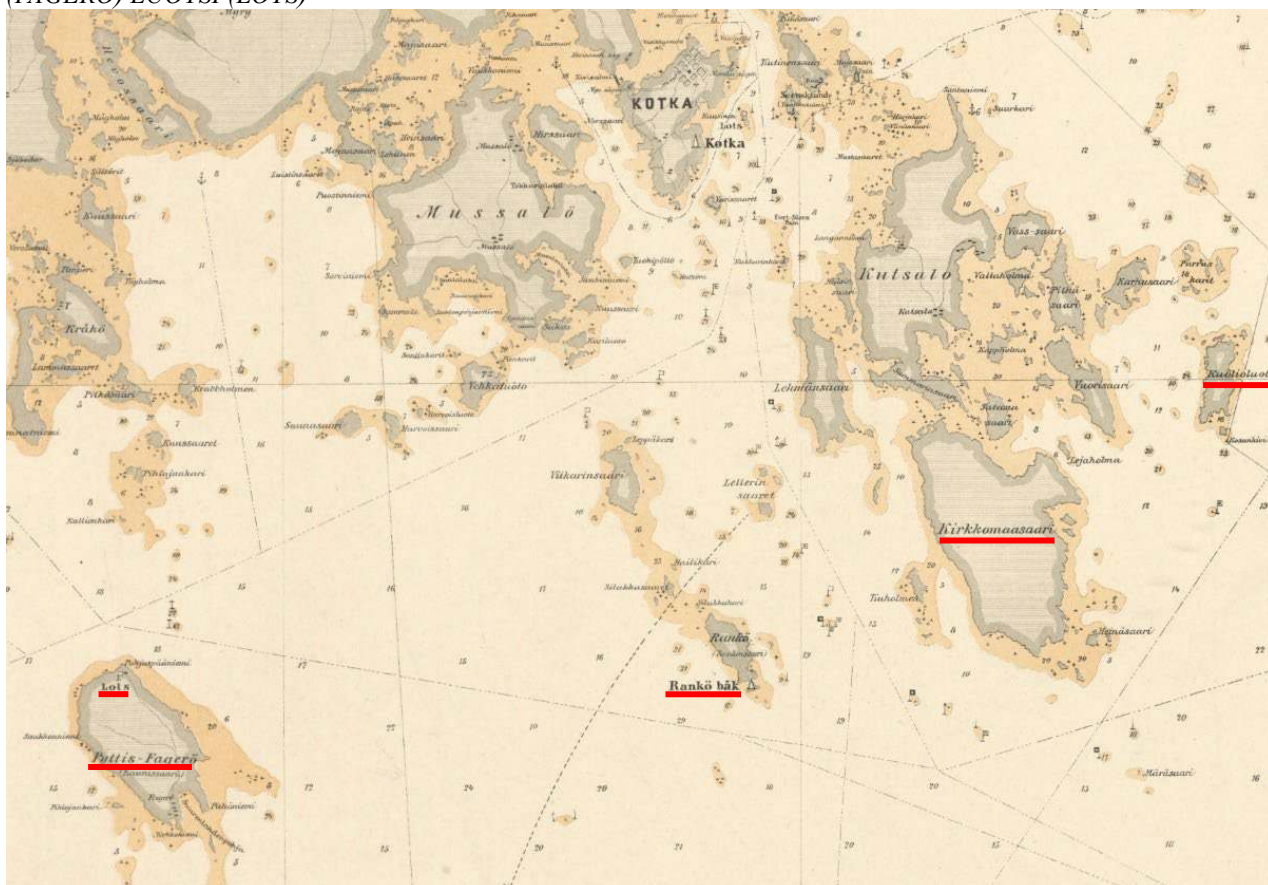
*Avomerelle Kuolioluodon eteläpuolelle purjehdittiin kiertäen Aarholma ja Enskeri lähdettäessä Tam-
mion (Stammö) pohjoispäästä kylänrannasta.*

1880 EKEBOM PYTTIS FAGERÖ KOTKA FREDRIKSHAMN

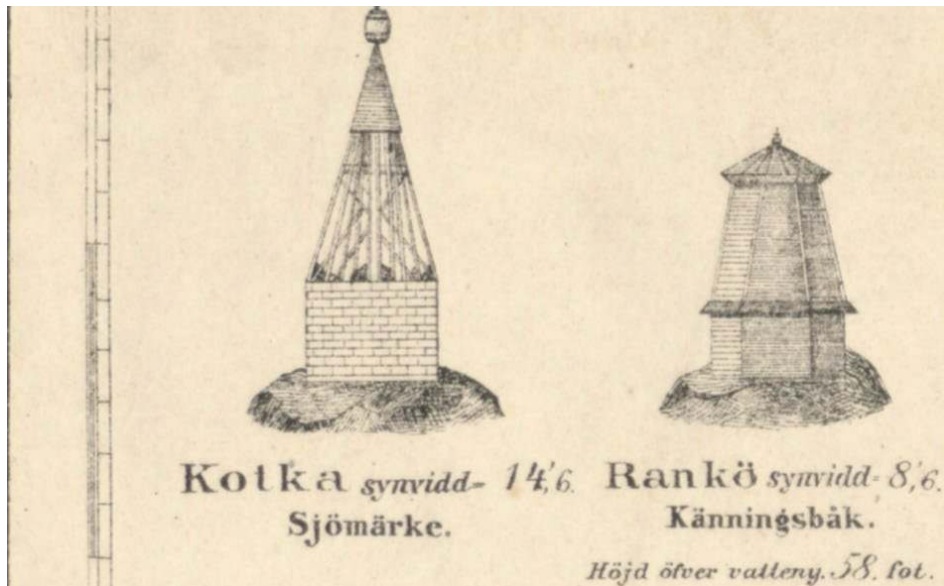
Ekebomin kartat olivat merikarttoja, joihin on kuvattu tai merkitty majakat (fyrbåg:fyr=majakka, båg=pooki ”puakki”, fyrbåg =majakkarakennus) ja tunnuspookit (känningbåg) eli merimerkit (sjömärke), luodot ja kivet (klippor eller stenar), matalikkojen (grund) ja vesialueiden syvyudet jalkoina (med djupet i fot), liput (flagg) ja reimarit (remmare), venereitit (båtfarled) ja syvyysmerkintöineen laivaväylät (farled för ... fot djupgående fartyg) helpottamaan olennaisesti purjehtijoiden merenkulkua.

KUOLIOLUOTO KIRKONMAA (KIRKKOMAASAARI) RANKKI (RANKÖ) PYHTÄÄ (PYTTIS) KAUNISSAARI
(FAGERÖ) LUOTSI (LOTS)

1880 Ekebon Pyhtää Kaunissaari Kotka Hamina DORIA.FI

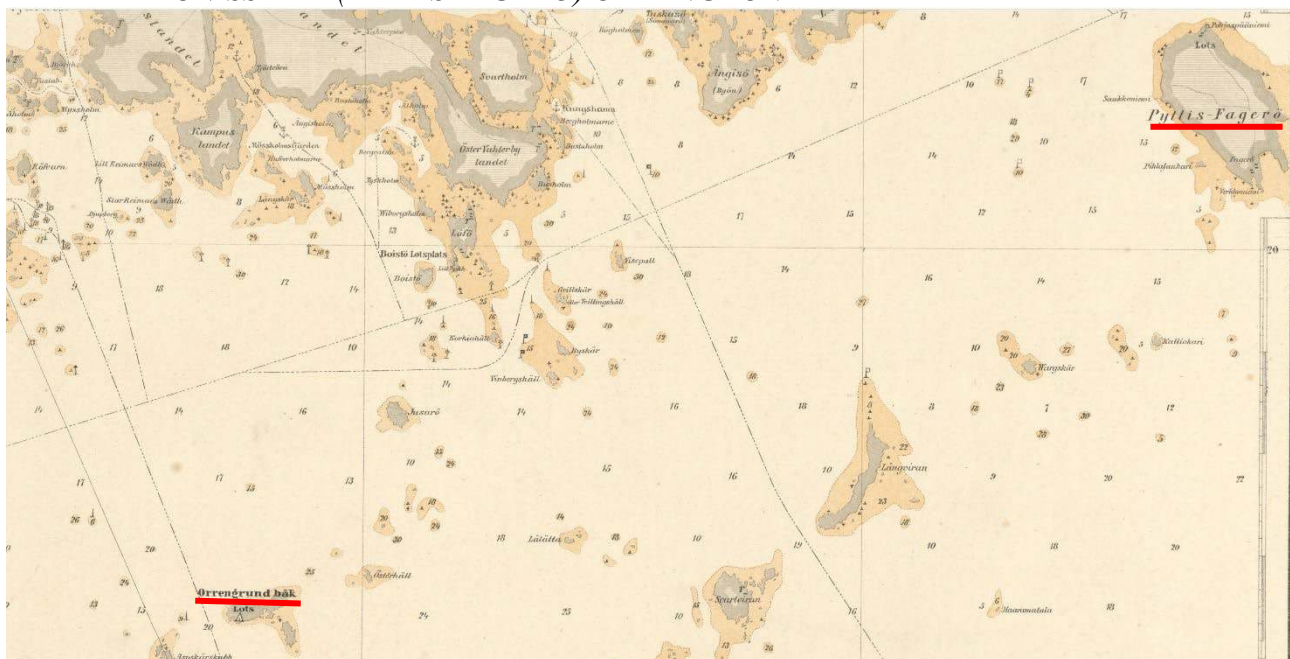
Kuolioluodon, Kirkonmaan (Kirkkomaansaari) ja Rankin (Rankö) eteläpuolelta jatkettiin purjehdusta laivaväylää kohti Kaunissaaren luotsia (Lots) ja sieltä edelleen Wahterpään ja Keivsalön (Kjefsalö) eteläpuolelta avomerta Pellingin (Pellinge) eteläpuolelle.

1880 EKEBOM PELLINGE LOVISA PYTTIS FAGERÖ

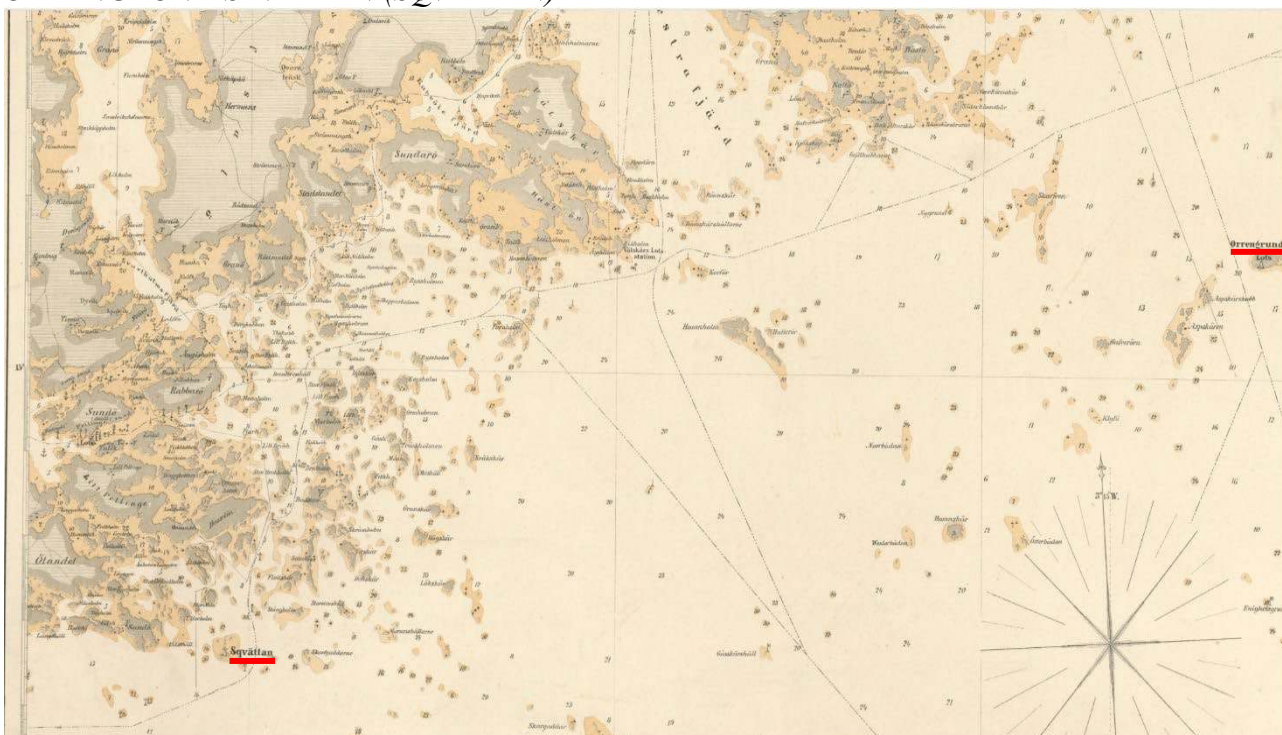

PYHTÄÄ KAUNISSAARI (PYTTIS FAGERÖ) ORRENGRUND

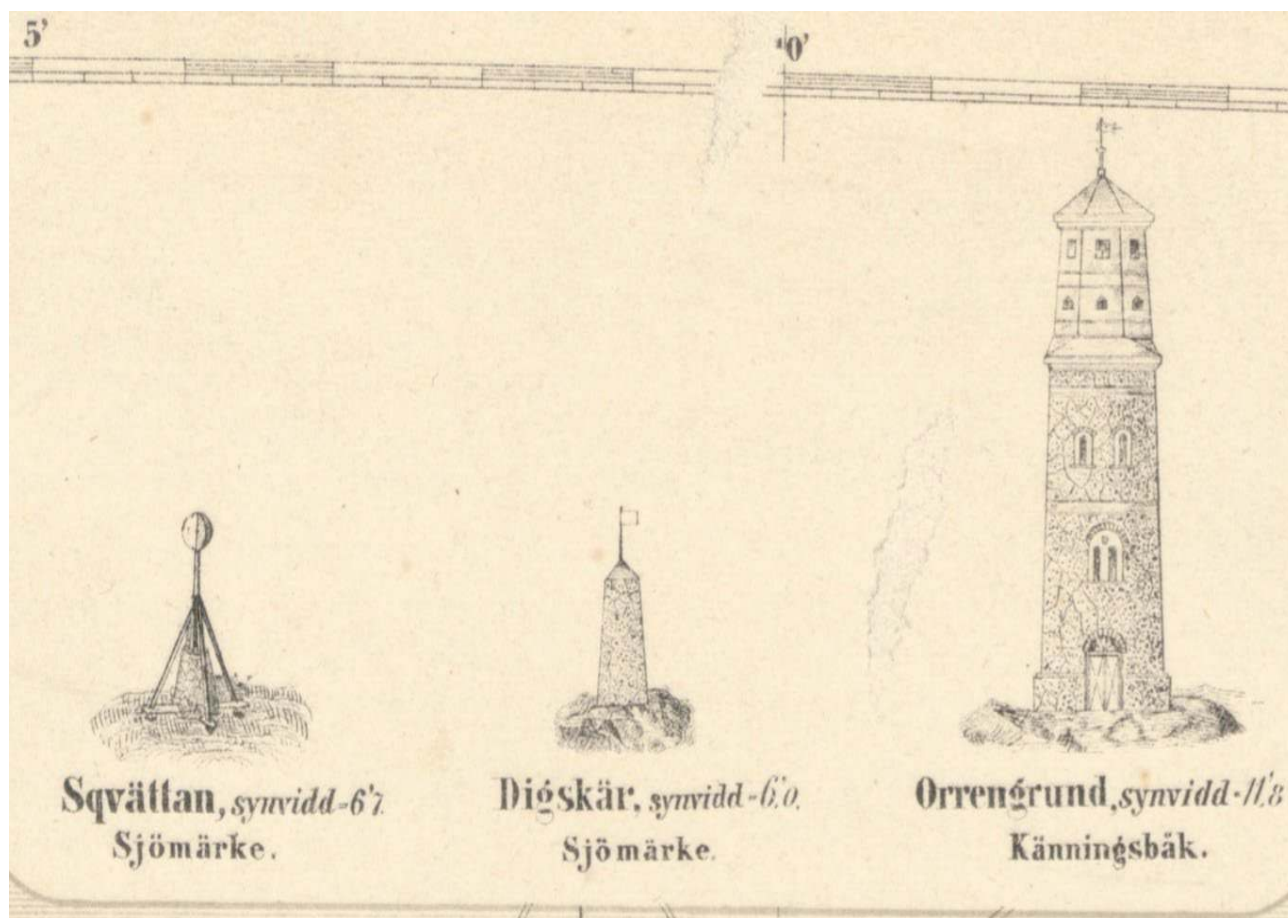

1880 Ekebom Pellinki Loviisa Pyhtää Kaunissaari DORIA.FI

*Kaunissaaren pohjoispuolelta purjehdittiin avomerta kohti Orrengrundia.
ORRENGRUND SKVÄTTAN (SQVÄTTAN)*

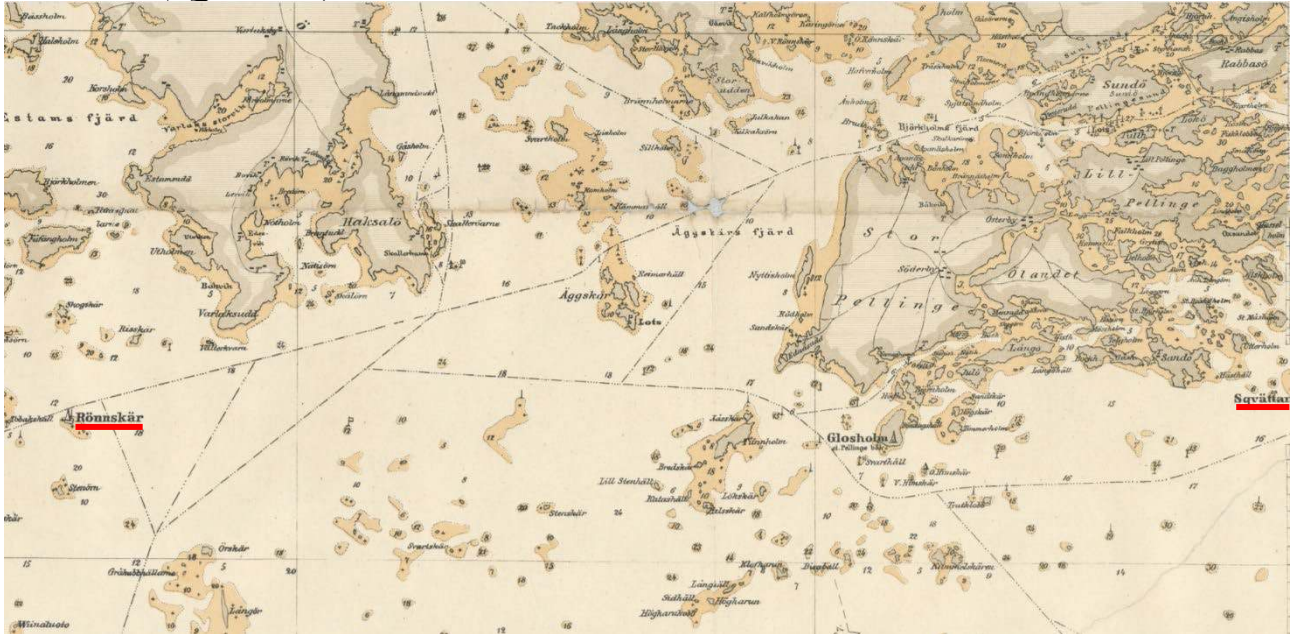

Orrengrundista edettiin keula kohti Skvättania (Sqvättan).

*1880 Ekebom Pellinki Loviisa Pyhtä Kaunissaari. DORIA.FI
Sqvättanin ja Digskärin merimerkit ja Orrengrundin tunnuspoikki.*

SKVÄTTAN (SQVÄTTAN) RÖNNSKÄR

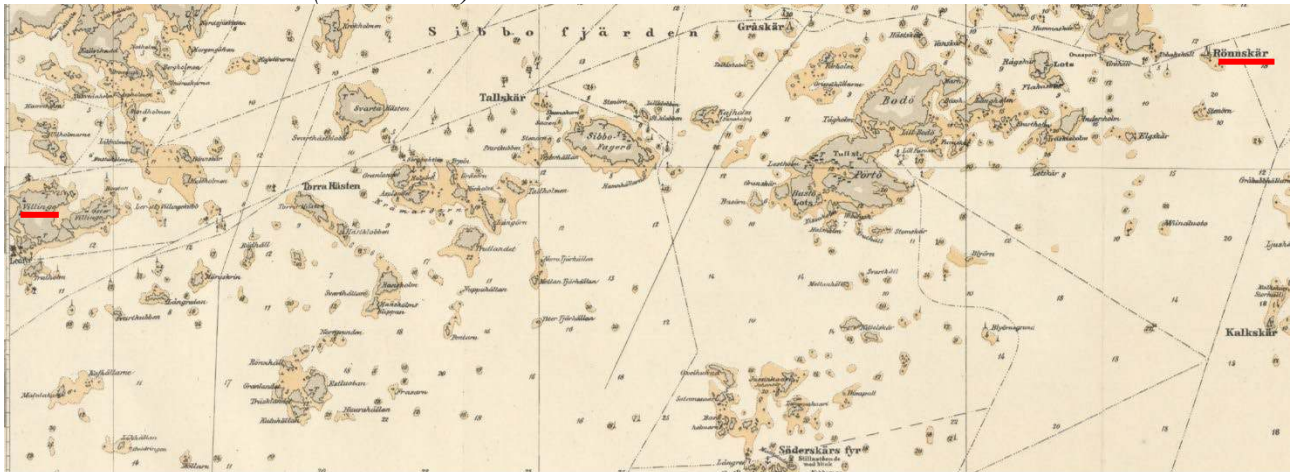

Svättanista voi purjehtia Rönnskäriin laivaväylää tai avomerta hieman eteläisempää reittiä.

1886 VILLINKI PORVOO PELLINKI kartta oli käytettävissä vuodesta 1886.

RÖNNSKÄR VILLINKI (VILLINGE)

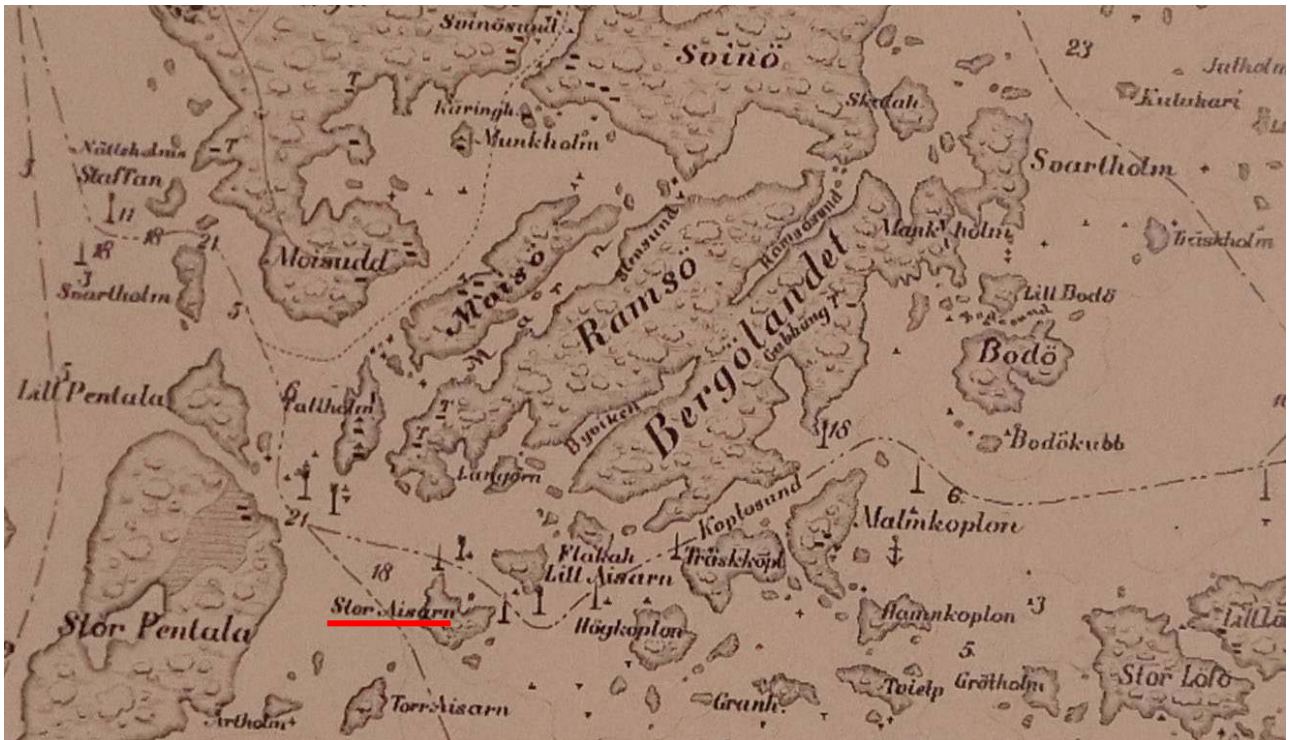
1886 Ekebon Villinki Porvoo Pellinki DORIA.FI

Rönnskäristä voi myös Villinkiin edetä laivaväylää tai merellisempää eteläistä reittiä.

1872 EKEBOM HELSINGIN YMPÄRISTÖN SAARISTOKARTTA

HELSINGIN YMPÄRISTÖ ESPOO STOR AISARN

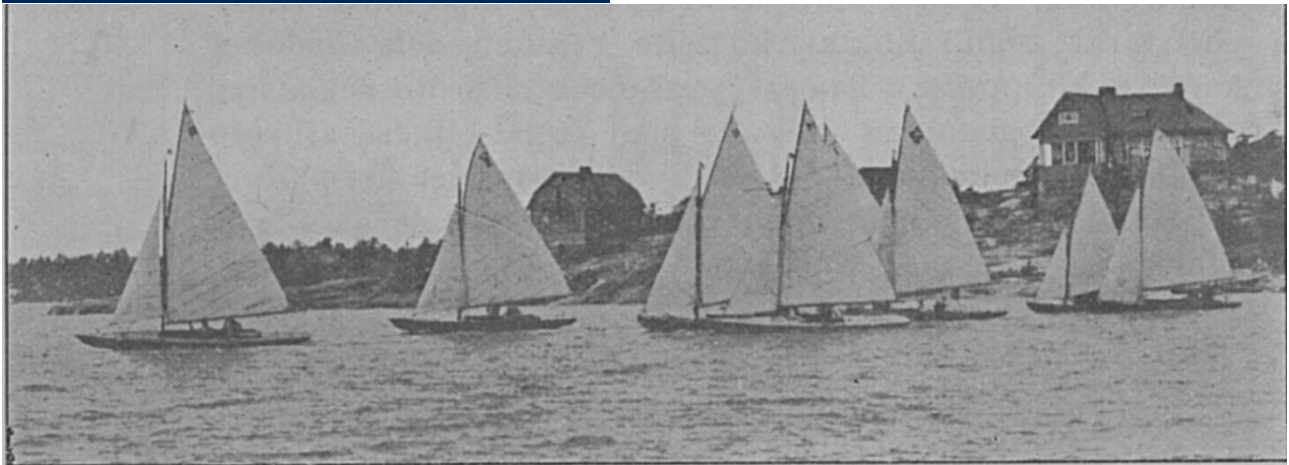

1872 Ekebon Helsingin ympäristö. Suomenla en saaristo 1880 ja 2010. Karttakeskus. Valokuva Pentti Pitkänen

Moses Tähtinen ja Johannes Pitkänen vihdoinkin perillä kilpailun lähtöpaikalla.

1913 0831 FRISK BRIS

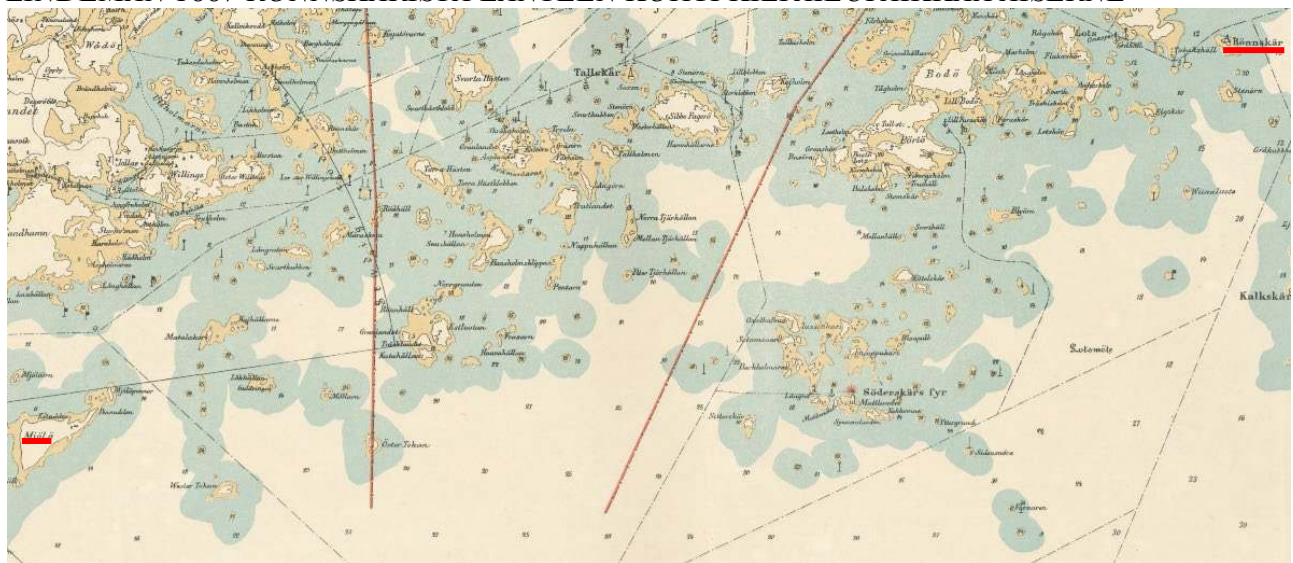
FRISK BRIS / 1913 / 31.08.1913 NO 156

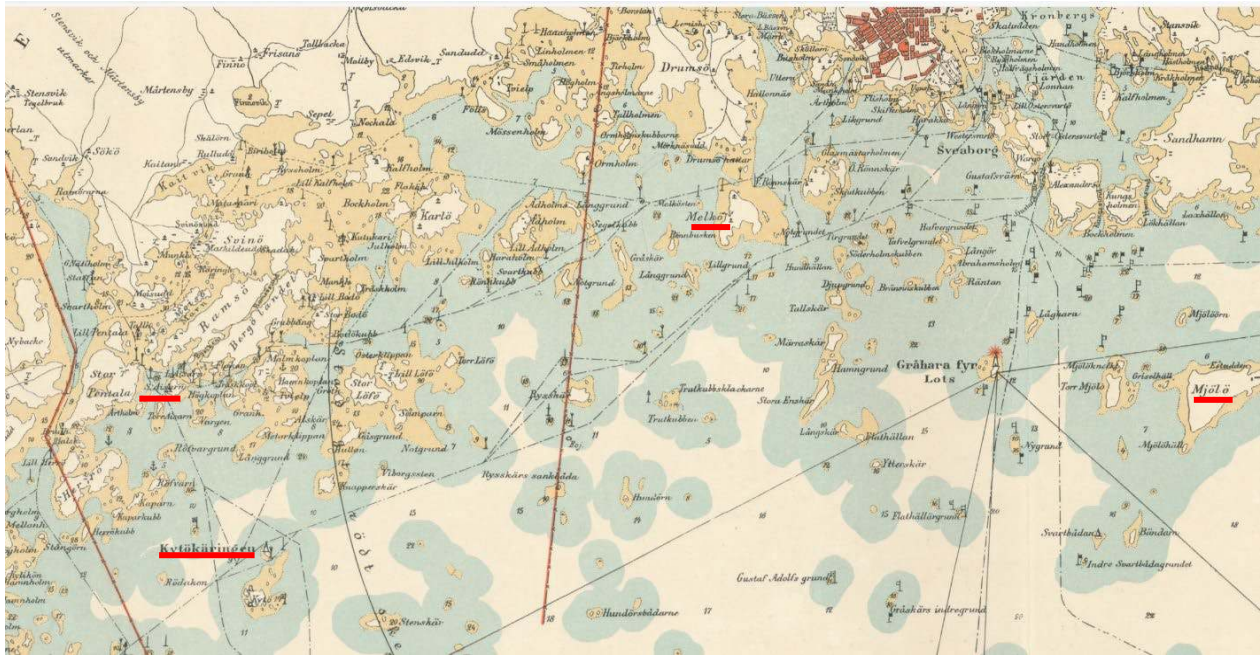
1887 1893 LINDEMAN SEVON HELSINGIN YMPÄRISTÖ
 HELSINGIN YMPÄRISTÖ HELSINKI VILLINKI

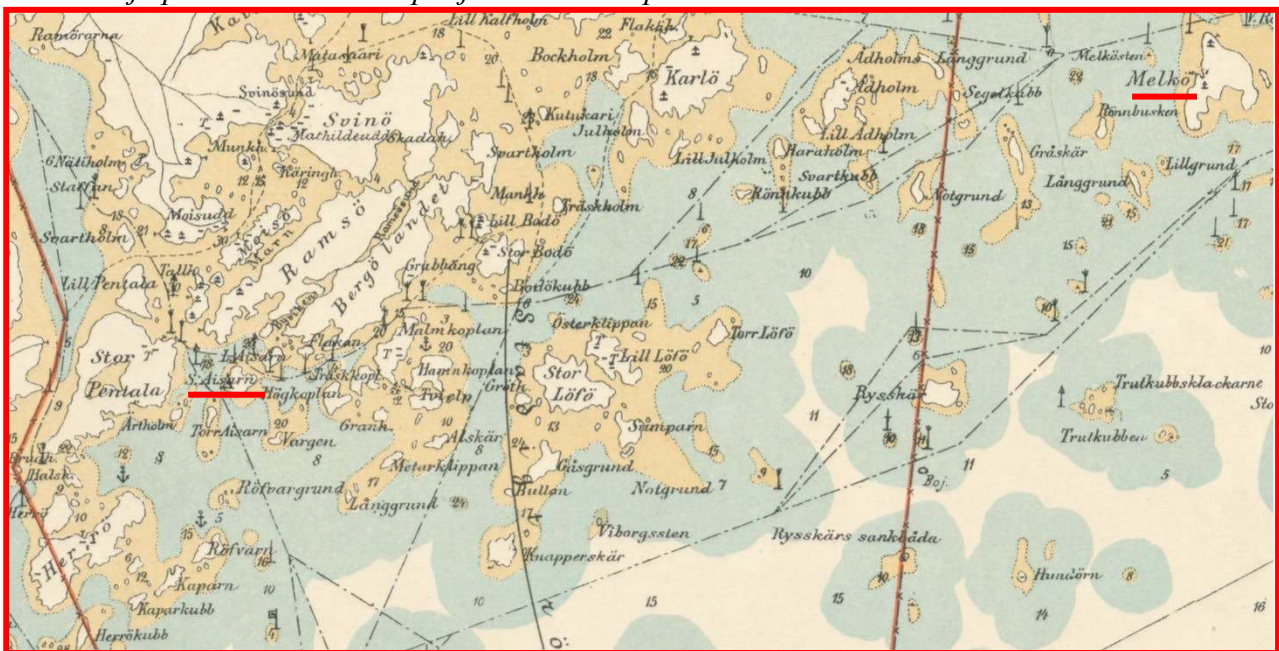
LINDEMAN 1887 RÖNNSKÄRISTÄ LÄNTEEN KOHTI KILPAILUPAIKKA AISERNE

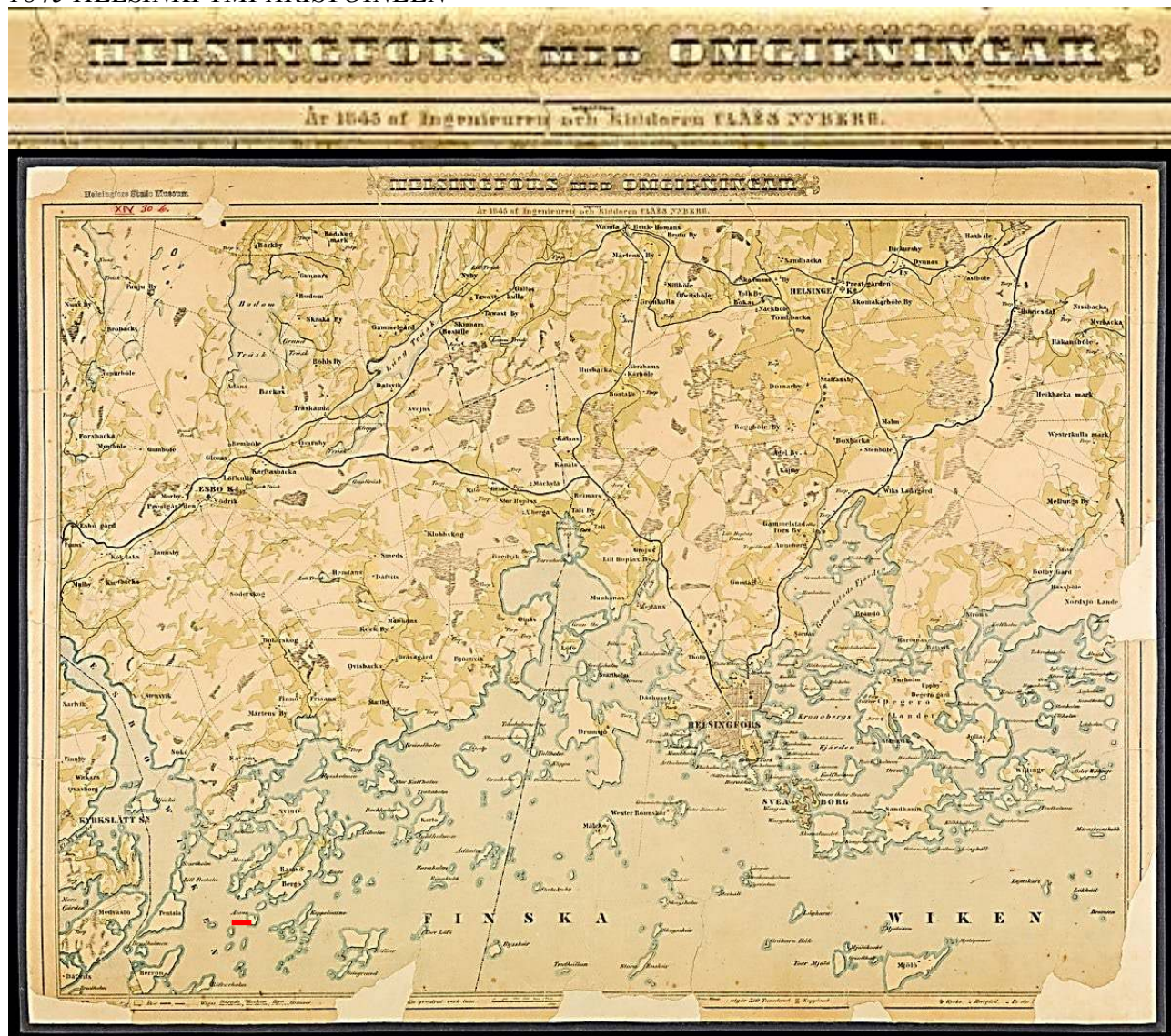
1893 Lindeman Helsinki Sipoo Espoo Kirkkonummi DORIA.FI
 Rönnskäristä oli purjehdittavissa etelään avomerelle ja sitten avomerta länteen kohti Mjölötä.

Mjölöstä voi purjehtia avomerta Kytöskäringeniin ja sieltä luoteeseen S. Aisarniin. Sinne pääsi myös laivareittejä pitkin sekä Melkön pohjois- että eteläpuolelta.

1845 HELSINKI YMPÄRISTÖINEEN

Helsinki ympäristöineen Claes Nyberg Helsingin kaupunginmuseo

Aisarn oli merkitty jo 1845 julkaistuun Helsinki ympäristöineen karttaan.

— **Från täflingarna vid Stor-Aisarholmen.** I går försiggick den förut omtalade **kappseglingen** i Esbo skärgård, hufvudsakligen afsedd för allmoge båtar. Vinden var äfven nu temmeligen skral, men seglatsen fullföljdes dock, ehuru några egentliga pris

icke utgäfvos. Såsom uppmuntran utdelades emellertid för fullföljd seglats:

åt den bekante fiskaren *Liljeberg* från Pörtö, som på 1 t. 26 m. 27 s. tillryggalagt den bestämda sträckan, mk 30; åt *Tähtinen* från *Stamö*, för en seglats på 1 t. 32 m. 48 s., mk 20, samt åt lotsen *G. Talk* från *Hästö-Busö* lotsplats, som seglat på 1 t. 35 m. 48 s., mk 10.

— **Kappseglingen** i går vid *Stor-Aisarholmen* i Esbo skärgård gynnades hvarken af frisk bris eller af vacker väderlek. Vinden var temligen svag, och ett sakta regn föll under förmiddagen. Några pris kunde egentligen icke utdelas, men såsom uppmuntran gäfvos likvisst följande penningebelöningar:

åt den bekante fiskaren *Liljeberg* från Pörtö, som på 1 t. 26 m. 27 s. tillryggalade den bestämda sträckan, mk 30; åt *Tähtinen* från *Stamö*, för en seglats på 1 t. 32 m. 48 s., mk 20, samt åt lotsen *G. Talk* från *Hästö-Busö* lotsplats, som seglat på 1 t. 35 m. 48 s., mk 10.

Yllämainituissa kahdessa lehdessä kerrottiin vain kolme parasta Tähtinen kakkosena, seuraavissa kahdessa lehdessä kuusi parasta, jolloin J. Pitkänen, tammiolainen Niileksen Juttakin ylitti uutiskynnyksen.

Snom par timmar war under den åter skralnande vinden täflingen utförd, och samlades alla nu på *Storajfarns* flint, der nyländska jaktflubbens kommodor, under hwars ledning seglatsen utförts, afkunnade täflingarnes utgång. Med anledning af den skrala vinden hade de äfven ganfka talrift närvarande herremannaslu-parne afstått från all täflan om pris, och blef af samma anledning de, som utgäf-

vos, äfven reducerade till uttryck af uppmuntran. Snabbast bland allmogeseglare woro:

J. A. Liljeberg från Pörtö med en seglats af 1 t. 26 m. 27 sek. (Naja hade gjort turen på 1 t. 13, 54, och unga *Mathilda* på 1, 28, 15) *Tähtinen* från *Stamö* med 1, 32, 48, *Gustaf Talk* från *Hästö Busö* med 1, 35, 48, *Iotsälder* *Johan Boström* från *Hästö Busö* 1, 38, 3, *J. Pitkänen* från *Stamö* 1, 38, 44, *Österholm* från *Kopporna* 1, 38, 57. o. f. w.)

1882 Espoon Suvilahden kilpapurjehdus järjestettiin 23.7. Kilpailuihin osallistui noin 50 venettä, kauimmaisesta Tammiosta. Kansanveneistä (allmogenbåt) nopeimmat olivat F.U. Liljeberg Pirttisaa-relta ajalla 1 t. 26 min. 27 sek. ja Tähtinen Tammiosta 1 t. 32 min. 38 sek. Niileksen Jutta J. Pitkänen Tammiosta sijoittui kuudenneksi ajalla 1,38,44. Liljeberg ansaitsi palkinnoksi 30 mk, Tähtinen 20. Tähtinen sai lisäksi rahapalkinnon hyvin takiloidusta veneestä.

— **Söndagens kappsegling** wid Storajarn gynnades ej håller af något kappseglingssväder. Morgonen war mulen och bjöd på några regnflurar, och vinden war så mager att man till en början ej kunde tänka på någon seglatstävlan alls. Under väntan på bättre wind företogs emellertid på Lillajarn den beramade målskjutningen, till hwilken 29 skyttar inom kort anmälte sig. Målet utgjordes af tvåanne på andra sidan om ett omkring 100 aln bredt sund uppställda tafflor, och som man emot vanligheten bland fiskgårdsboar sköt på fri hand uppnåddes ej håller några synnerligen vackra resultat. Sålunda kunde man bland bortåt 80 skott antecäna endast två 0 och en 1, men däremot

hela hopen 9, 12, 13, ja flere fullkomliga bommar. Den mulna himmelen hade småningom härunder klarnat upp och en liten bris lockade kappsegelarne i rörelse. Ett ovanligt stort antal båtar, omkring ett halft hundra, lågo med utbredda segel förtöjda kring den höga Storajarns stränder. Synnerhet woro allmogebåtarne talrikt representerade, och hade man insunnit sig från så afslägsna näjder som **Stamö** och Hästö Busö. De kände pörtboarne saknades ej håller. Och kunde man med nöje här beskåda en hel rad jnygga och durabla skärbåtsriggar. Al. emot half 4 begynte tävlingen med Storajarsundet som utgångspunkt och "Röda kon" samt "Ritö käring" som yttre kringseglingspunkt.

Inom par timmar war under den återifrälzande vinden tävlingen utförd, och samlades alla nu på Storajarns klint, där nyländska jaktklubbens kommodor, under hvars ledning seglatjen utförts, afkunnade tävlingarnes utgång. Med anledning af den skrala vinden hade de äfwen ganska talrikt närvarande herremannasluparne afstått från all tävlan om pris, och blef af samma anledning

de, som utgåfwos äfwen något nedprutade. Snabbast bland allmogeseglare woro:

J. A. Liljeberg från Pörtö med en seglat af 1 t. 26 m. 27 sek. (Raja hade gjort turen på t. 13 54, och unga Mathilda på 1, 28, 15) Tähtinen från **Stamö** med 1, 32, 48, Gustaf Falk från Hästö Busö med 1, 35, 48, lotsälberman Johan Boström från Hästö Busö 1, 38, 3, J. Pittänen från **Stamö** 1, 38, 44, Österholm från Kopplorna 1, 38, 57, o. s. f. m.)

Till följd häraf erhöill Liljeberg som uppmuntran 30 mk, Tähtinen 20 och Falk 10 mk. Desutomingo Söderling från Söderfär, Tähtinen från Stamö och Lindroth från Sötkudd särskild penningeuppmuntran för sina välriggade båtar.

Bland skyttarne wans 1:sta priset, ett af handl. J. Wiik i Sjörs skänkt balladnings s. f. Martingewär, af lotsen B. Ahman fr. Michelskären i Ryrklätt för 3. 0. 5. qwadrat, 2:dra priset, 40 mk, af fiskaren Adolf Ingman från Svinöfjund i Esbo för 3, 5, 3, qw 3:de priset, 20 mk, af lotsen Gustaf Falk fr. Hästö Busö för 4, 2, 6 qw., 4:de priset, en kiskare, förärad af hr Hintze, af fiskaren Fredrik Winquist fr. Rättholmen i Esbo för 6, 5, 2 qw och 5:te priset, en årgång af tidningen Sporten för 1882, skänkt af tidn. red. af fiskaren J. J. Liljeberg fr Pörtö för 4, 7, 4 qw.

Af de penningar, som wid målskjutningen utgåfwos i pris, hade nyländska Studentafdelningen skänkt 25 mk och nyl. jagtföreningen en lika stor summa.

En musikkår bidrog med glada melodier wäl en tid att hålla stämningen uppe på den med flaggor och wimpelrar wackert prydd Storajarn, men tyvärr war dess wistelse på holmen af för kort waraktighet för att den församlade menigheten skulle just haft af

den samma någon fröjd att tala om. Men ett ej så litet nöje erhöjd emellertid den mot qwällen företagna tjärnskjutningen, hwilken syntes omfattad med lifligaste intresse. Och inom någon timme fans ingen mera kvar af de på en hög stång uppsatta tjärnorna, och för dessa skott gåfwos i pris dels 2 mk konstant, dels särskilda exemplar af Fritjofs saga och Jänrick Ståls sägner, de sistnämnda skänkta för detta ändamål af Folkvännens garantiförening.

Prisdomarne hade, i betraktande af den långa färd, flere af de närvarande allmogeseglarna haft att tillryggalägga för att komma till denna tävling, beslutit att i händelse af gynsam wind företaga en **ny kappsegling** följande dag. Och med anledning däraf kwarstamnade äfwen många af de bästa allmogebåtarne öfwer natten. Men oturen förföljde kappsegelarne äfwen i måndags.

I alla händelser måste man hålla såwäl nyländska jaktklubbens nitiska styrelse som herrarne Geitlin räkning för deras möda och besvär i och för tävlingarnas anordnande wid Storajarn.

Aisarneen Tammiosta purjehtineiden Mooses Tähtisen ja Johannes Pitkäsen kotitalot 2024.

Maanmittauslaitos Paikkatietoikkuna

NIILEKSELÄ TÄHTINEN JEROLA (NIILEKSEN JUTTA) HEINÄKALLIO

Tammiolaiset, jotka rohkenivat lähteä Tammiosta Espooseen kilpaa purjehtimaan, olivat 25-vuotias Mooses Niilonpoika, vuotta aiemmin sukunimensä Pitkänen Tähtiseksi virallisesti muuttanut, Tähtisen talosta ja 34-vuotias Jerolan talon vävyisäntä Johannes Niilonpoika, Niilekselässä syntynyt. Virojoella 1879 kilpaillut Viktor Suomalainen oli kotoisin Heinäkalliolla sijainneesta, myöhemmin tulipalossa tuhoutuneesta talosta. Hänhän hukkui 23-vuotiaana 14.10.1881.

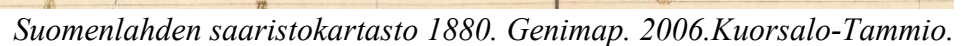

Museovirasto J. Alb. Sandman 1899

Kala-aitta Heinäkalliolla Saunalahden takana matalan veden aikaan.

Seuraavat kilpailut, joihin tammiolaisia osallistui, järjestettiin Haminassa 13.8.1882. Tammiolaisten reitti Haminaan eteni kotisatamista koilliseen Houterensaaren (Houdarisaaren) lounaispuolelta

1886 EKEBOM HAMINA TAMMIO

Kalmbergin kartasto Vehkalahti Virolahti Hamina Kotka Kymi 1855
Kalmbergin kartassa Hailikari sijaitsi Lavansaaren lounaiskupeella.

KAPPSEGLING

anställles

Söndagen den 13 Augusti invid Fredrikshamn, hvarvid pris utdelas för allmogebåtar, indelade i 2:ne kategorier, för båtar äfvensom jalar öfver 28 fots längd utdelas 1 pris bestående af 100 mark och för båtar under 28 fot 3 pris af 75, 50 och 20 marks värde. En hedersvimpel erhåller den bästseglande herremannaslup.

Ångbåten

"OLGAS"

tour till Helsingfors om Söndagen den 13 Augusti uppskjutes till Måndagen den 14, hvaremot densamma om Söndagen afgår ifrån Fredrikshamn till kappseglingsstället samt återvänder till Fredrikshamn efter slutad kappsegling. Passageafgift 2 mark å person tour & retour.

Direktionen.

TILL KAPPSEGLINGEN

i FREDRIKSHAMN afgår ångbåten

"ALERT"

Söndagen den 13 Augusti kl. half 10 f. m. ifrån Kotka samt återvänder mot aftonen. Passageafgift tour och retour 3 m. pr person.

Paul Wahl & Co.

Nämä olivat vuoden 1875 jälkeen ensimmäiset Kotkan-Haminan seudun purjehduskilpailut. Kilpailupaikalle kuljettivat katsojia höyrylaivat Olga ja Alert.

— **Kilpapurjehdus** Haminaassa pidettiin viime sunnuntaina t. t. 13 p:nä. Kilpailuun otti osaa kaikkiansa 29 wenhettä, joista 7 herrasmiesten wenhettä, 3 jaalaa ja 19 rahmaan purtta. Näistä 4 herrain wenhettä, 1 jaala ja 5 rahmaan wenettä eivät jatkaneet purjehdusta määrän päähän saakka. Purjehdittavana oli 15 wirstaa ulos merelle ja sieltä takaisin; tuuli puhalsi tuimasti lounaasta, niin että kaikkien täytyi risteilemällä pyrkiä ulos ja sitten hymällä tuulella takaisin.

Herrain wenheistä tulki matkan lyhimmässä ajassa ministerimaltiosikhteri Bruun'in wenhe (2 t. 24 m. 54 sek.) ja sai palkinnoksi tunnia-wiirin.

Jaaloista tulki nopeimmin Johan Penttilän Suursaarelta (2 t. 12 m. 40 sek.) ja sai palkinnoksi 100 markkaa.

Rahmaan weneistä saivat palkintoja: 1:sen palk., ankkurifelkon hopeaprien kanssa, Johan Suomalainen Stamöstä (1 t. 55 m.); 2:sen palk., meritiifarin, Moses Tähtinen Stamöstä (1 t. 56 m. 2 sek.), sekä 3:nen palk., sadenutun ja ladin, Taa-wetti Sipari Kuorsalonsaaresta (1 t. 56 m. 56 sek.)

— **Kappsegling i Fredrikshamn** anställdes den 13 dennes. I täflingen deltog inalles 7 herremannabåtar, 3 jalar och 19 allmogefarkoster, af hvilka dock 4 herremannabåtar, 1 jala och 5 allmogebåtar icke fullföljde täflingen. Bland hermannabåtarna tillryggälades den för täflingen bestämda sträckan af 15 verst på kortaste tid (2 t. 24 m. 54 sek.) af ministerstatssekreteraren Bruons båt och prisbelönades med

en hedersflagga. Af jalorna hade John Penttiläs från Hogland jala det snabbaste lopp (2 t. 12 m. 40 sek.) och erhöi såsom pris 100 mk. För allmogebåtarna tilldelades 1:sta priset, ett ankarur med silfverboetter, Johan Suomalainen från Stamö (1 t. 55 m.); 2:dra priset, en sjökikare, **Moses Tähtinen** från Stamö (1 t. 56 m. 2 sek.) samt 3:dje priset, en regnrock och mössa, David Sipari från Kuorsalonsaari (1 t. 56 m. 56 sek.). (U. s.)

1882 syntynyt ruotsinkielinen sanomalehti Kotka oli seudun ensimmäinen paikallinen sanomalehti.

— **Tappseglingen i Fredrikshamn,** hwilken egde rum förvidne söndag den 13 denues war en i allo lyckad tillställning samt järdeles talrikt besökt. Denna **tappsegling** war den första, som af Fredrikshamnborna tillställts, hwar-

för det war jäguande att se med hwilket intresse företaget omfattats af skärgårds allmogen, ty icke mindre än 23 allmoge båtar förutom tre jalar deltog i denna regatta.

Wot wantligheten wid våra **tappseglingar** gynnades denna af en järdeles stark sydwest wind, hwarför de täflande här woro i tillfälle att wisa såväl sina båtars sjöduglighet som sin egen skicklighet att manövrera desamma. — Tywärr inträffade tvenne olycksfall, dock utan att något menniskolif derwid försplitades, i det att, förän prisdomare båten passerats, en allmoge båt öfwersegldes af en af jalorna, hwarwid båten krossades, samt en annan allmoge båt längre ute

på fjärden kantrade och sjönk.

Allmoge båtarna woro indelade i tvenne kategorier, nemligen i första kategorin: båtar öfwer 28 fots längd, samt i den andra: båtar derunder. Resultatet som war järdeles gynnsamt utföll sålunda:

priset i första kategorin, bestående af *Smc* 100, tillföll Johan Penttilä, från Högland, som med sin jala tillryggalade den öfwer sju werst långa sträcka på 2 t. 24' 54".

I andra kategorin tillföll 1:sta priset, ett silfwer ankarur med ked, Johan Tuomolainen från Stamö som tillryggalade samma sträcka på 1 t. 55'.

2:a priset, en marinfikare, Måns Tähtinen från Stamö, 1 t. 56' 2".

samt 3:dje, en oljeduks kostym, Dawid Sipari från Korjalö, 1 t. 56' 56".

För den bäst seglande herremanna slup, af hwilka 6 deltog i täflingen, fastän endast tre fullföljde desamma, hade stadens damer utsytt en prydlig hederswimpel, som tilldelades h. exc. geheimerådet Bruns båt, hwilken tillryggalade nämnda sträcka på 2 t. 24' 54".

Churu täflingar af denna art hittills hört

till sällsyntheterna å dessa trakter, wäckte de wäl byggda och wäl riggade allmoge båtarne synnerlig uppmärksamhet, och wore det därför önskligt att äfwen war stad i lifhet med våra grannstäder om ej förr, så nästa sommar, medelst en dylik täflan wille uppmuntra denna sport och egga allmogen till hiterligare ansträngningar i den wägen.

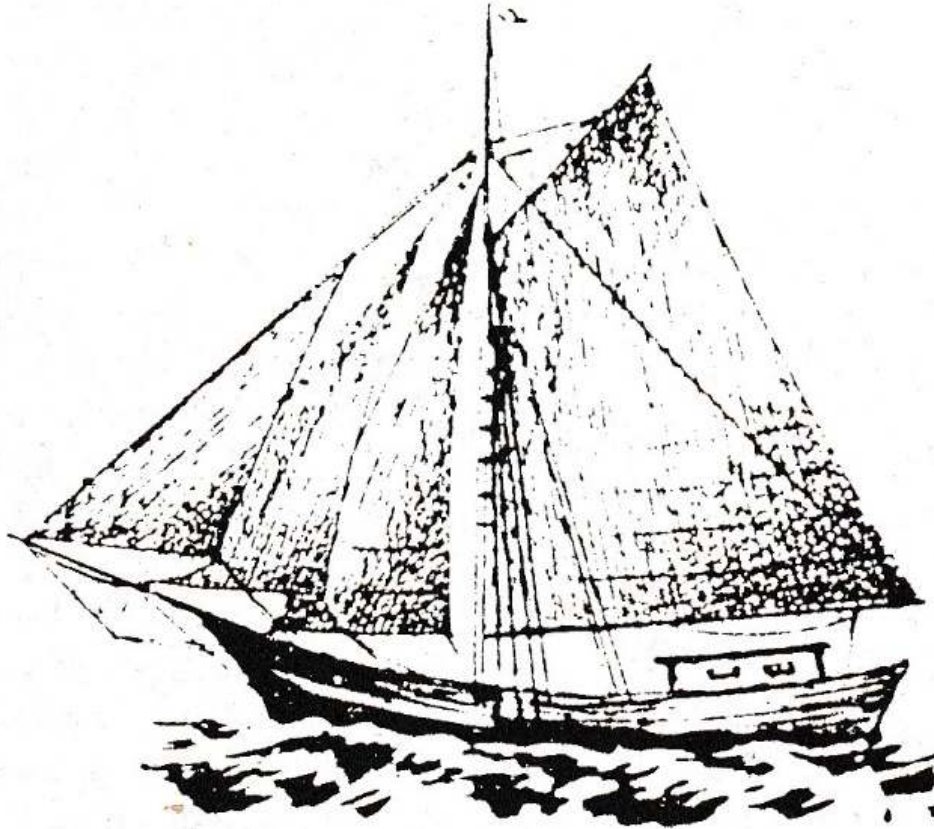
Att Kottaborna icke sakna intresse för saken bewisas bäst deraf att härifrån sex ångbåtar med passagerare bewistade täflingen. Lugb. „Olga" anlände från Fredrikshamn till täflingsstället med musik och öfwerflydd af passagerare. Allt war föröfrigt wäl arrangeradt; dock hade en folkfest med dans här warit på sin plats.

Tämä oli myös ensimmäinen tavallisille kansalaisille, rahvaalle järjestetty kilpapurjehdus Haminassa. Regattaan osallistui 23 kansanvenettä ja lisäksi kolme jaalaa. Kansanveneet oli jaettu kahteen luokkaan: yli 28 jalkaa pitkät weneet ja sitä lyhyemmät.

Ruotsinkielinen Kotka kertoi toisessa kategoriassa ensimmäisen palkinnon, hopeisen ankkurikellon ketjuineen menneen Johan Tuomolaiselle Tammiosta, (från Stamö), joka taivalsi matkan ajassa 1 t. 55'. Toisen palkinnon, merikiikarin sai Måns Tähtinen Tammiosta ajalla 1 t. 56' 2". Teoksessa Haminan pursiseura 1882–1982 (s.12) suomennettiin Kotka-lehden artikkelia 19.8 m.m. tähän tapaan. Oli yllättävää nähdä, kuinka kiinnostuneita saaristolaiset olivat kilpailuista, sillä ei vähempää kuin 23 saaristolaisvenettä ja lisäksi kolme jaalaa osallistui tähän regattaan. Päinvastoin kuin tavallista kilpailuja suosi erittäin kova lounaistuuli, joten kilpailijoilla oli tilaisuus osoittaa niin veneittensä merikelpoisuus kuin oma taitavuutensa veneen hallinnassa. Jaaloista nopein suoritti yli seitsemän virstan matkan ajassa 2 t. 12 min. 54 sek. Herrasmiesveneiden luokassa voittaja suoriutui matkasta ajassa 2 t. 24min. 54 sek. Pienempien veneiden luokassa sai ensimmäisen palkinnon, hopeisen ankkurikellon vitjoineen Johan Suomalainen Tammiosta ajalla 1 t. 55 min ja toisen palkinnon, merikiikarin Måns Tähtinen Tammiosta 1 t. 56 min. 2 sek. Kolmannen palkinnon, öljyvaatteet sai David Sipari Kuorsalosta 1 t. 56 min. 56 sek. Lopuksi lehti kiinnitti vielä erityistä huomioita sulavalinjaisiin, hyvin rakennettuihin ja erinomaisesti takiloituihin saaristolaisveneisiin ja toivottiin, että kaupunki kannustaisi lähinaapureitansa elvyttämään tämän jalon urheilumuodon harrastusta ja että ainakin ensi kesänä järjestettäisiin kilpailut. Ainakaan mielenkiintoa ei puutu, sitä osoitti, että Kotkasta oli tullut 6 höyrylaivaa matkustajineen seuraamaan kilpailuja. Höyrylaiva Olga saapui Haminasta

kilpailupaikalle täpötäynnä katselijoita soittokunta mukanaan. Kuitenkin hyväksi lopuksi olisivat kansanjuhlat tansseineen olleet paikallaan.

Merkille pantavaa on, kuinka ylivoimaisia Tammion 40-vuotias Jopilan Jussi Johan Suomalainen ja 25-vuotias Moses Tähtinen sekä Kuorsalon Taavetti Sipari olivat kovahkossa aallokossa suurempiin veneisiin verrattuina.

Jaala Korjus s.50

Alkuperäisessä artikkelissa Johan Suomalaiselle oli kirjattu erheellisesti sukunimeksi Tuomolainen. Toiseksi sijoittunut Måns, Moses Tähtinen oli sukujuuriltaan täysverinen Pitkänen. Tammion Suomalaisilla ja Pitkäsillä oli molemmilla oma tähtipurjehtijansa. Keitä muita tammiolaisia oli mahdollisesti kilpailussa mukana, ei tiedetä.

1881 0222 SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI

1881 0221 FINLANDS ALLMÄNNA TIDNING

SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI / 1881 / 22.02.1881 NO 22

FINLANDS ALLMÄNNA TIDNING / 1881 / 21.02.1881 NO 42

(508) Tästä lähtien on minun nimeni olema **Moses Nielsenpoika Tähtinen**. Wehkolahdi Helmikuun 5 p. 1881.
Moses Nielsenpoika Pitkänen.
Talonpoikaista Tammioista,

Jädnareter fallar jag mig **Moses Nilsson Tähtinen.**
Moses Nilsson Pitkänen.
542 Bondeson från Stamms i Wehkolahs socken.

(508) Tästä lähtien on minun nimeni olema **Moses Nielsenpoika Tähtinen**. Wehkolahdi Helmikuun 5 p. 1881.
Moses Nielsenpoika Pitkänen.
Talonpoikaista Tammioista,

Valitettavasti kilpailussa sattui kaksi onnettomuutta, kuitenkin ilman ihmishenkien menetystä. Juuri ohittaessaan tuomarialusta yksi jaaloista ajoi erään saaristoveneen päälle, joka pirstoutui. Samoin eräs toinen saaristolaisvene kaatui kauempana selällä kumoon ja upposi.

Innostunein mielin perustettiin samana kilpailupäivänä 13.8. 1882 Haminan pursiseura.

Haminan kilpailuista 1882 uutisoivat suomeksi Uusi Suometar ja Suomalainen Wirallinen lehti, ruotsiksi paikallisen Kotkan lisäksi saman uutisen Morgenbladet ja Åbo Posten.

1882 0818 MORGONBLADET

ja 1882 0819 ÅBO POSTEN

MORGONBLADET / 1882 / 18.08.1882 NO 190

— Kappsegling i Fredrikshamn anställdes den 13 dennes. 1 täflingen deltog inalles 7 herremannabåtar, 3 jalar och 19 allmogefarkoster, af hvilka dock 4 herremannabåtar, 1 jala och 5 allmogebåtar icke fullföljde täflingen. Bland hermannabåtarna tillryggälades den för täflingen bestämda sträcken af 15 verst på kortaste tid (2 t. 24 m. 54 sek.) af ministerstatssekreteraren Bruuns båt och prisbelönades med

ÅBO POSTEN / 1882 / 19.08.1882 NO 191

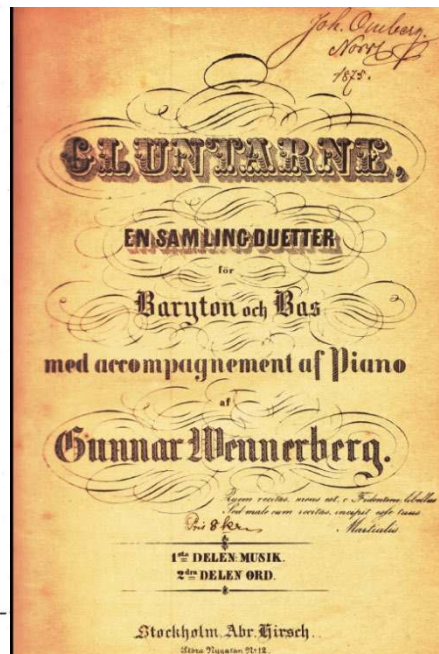
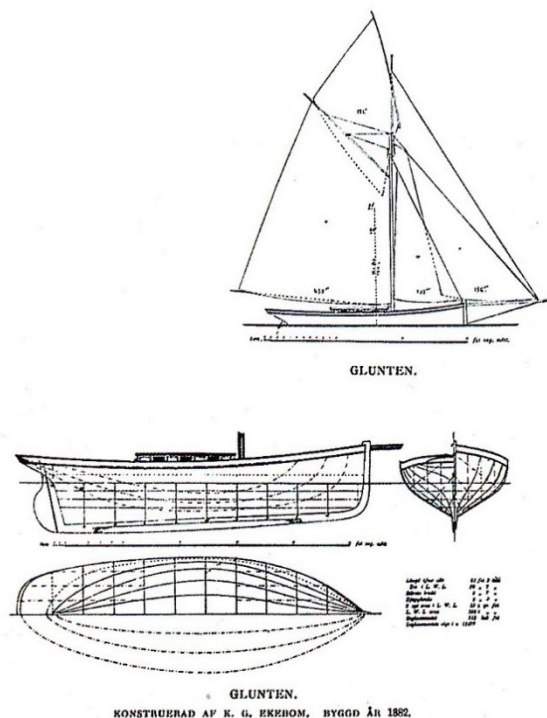
en hedersflagga. Af jalorna hade John Penttiläs från Hogland jala det snabbaste lopp (2 t. 12 m. 40 sek.) och erhöll såsom pris 100 mk. För allmogebåtarna tilldelades 1:sta priset, ett ankarur med silfverboetter, Johan Suomalainen från Stamö (1 t. 55 m.); 2:dra priset, en sjökikare, Moses Tähtinen från Stamö (1 t. 56 m. 2 sek.) samt 3:dje priset, en regnrock och mössa, David Sipari från Kuorsaloosaari (1 t. 56 m. 56 sek.). (u. s.)

Sarjansa voittajan Johan (Jussi) Suomalaisen kotitalo. Paikka ja rakenne 2024 sama kuin 1882.

Pentti Pitkänen 2018

1882 KUTTERIVENEEN PIIRUSTUS

Kuva 20: K. G. Ekebomin NJK:lle laatima venepiirustus. Alkuperäinen on Suomen urheiluarkistossa.

Veneen hankki itselleen palomestari, maisteri ja laulujen Glunttilaulut, duettoja baritonille ja bassolle pianon säestyksellä luoja helsinkiläinen Gunnar Wennerberg.

1882 0809 SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI

SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI / 1882 / 09.08.1882 NO 182

— Kilpapurjehduskilpailu Hantoniemellä, jossa niinkuin tunnettu herrasmie-
sten meneiden kilpailu piti tapahtua eilen,
ilmoittaa H. D:n kirjuriwaihataja: 1:sen
palkinnon (kallisarvoisen hopeapoka-
alin, jonka kylpymierasten Hantoniemellä
naiset olivat lahjoittaneet) sai kauppias
Dahlström Turusta, jonka fluppi
Widar tefi matkan 2 t. 9 m. ja 36

2:n palkinnon sai palomestari maisteri M. Waenerberg Helsingistä kutteriwenneellään **Glunten** (2 t. 17 m. 43 sek.); — 3:n palkinnon herra Brenner Helsingistä luupissaan Gottländen (2 t. 18 m. 43 sek.) ja 4:n palkinnon Wilberg Sydöst-wenneellä (2 t. 18 m. 49 sek.) Tuuli oli nytkin heikko, mutta taajainen.

Maisteri Wennenbergin Glunten kilpaili ensimmäisen kerran elokuussa 1882 Hankoniemellä toiseksi sijoittuen.

1883 0815 KOTKAN SANOMAT

1883 säännöllisen toimintansa aloittaneessa ensimmäisessä suomenkielisessä paikallisessa sanomalehdessä Kotkan Sanomissa ilmoitettiin 15.8. näin.

KOTKAN SANOMAT / 1883 / 15.08.1883 NO 33

Kilpurjehdus

pidetään Haminassa sunnuntaina tämän-
kuun 19 päivänä, jossa kolme palkintoa,
75, 50 ja 25 markan arvosta, tulee jaet-

tavaksi parhaiten purjehtiville yhteisen
kansan venheille. Parhaiten purjehtivalle
herrasmiehen venheelle annetaan kunnia-
palkinto.

T o i m i k u n t a .

Kilpailuun ilmoittautuneet 10 herrasmiesvenettä ja 10 saaristolaisvenettä kokoontuivat juhhaliputetun Hailikarin luo, samoin purjehduksia seuraamaan tulleet höyrylaivat katselijoineen.

KOTKA / 1883 / 18.08.1883 NO 33

— **Kappsegling** invid **Fredrikshamn** anställes i morgon hwarid trenne pris, å resp. 75, 50 och 25 mk komma att utdelas till de bäst seglande allmogebåtarna. För herremannabåtar finnes ett hederspris.

Ghuru, som wi hafwa anledning förmoda, många Kottabor komme att bivrsta densamme, så har märkwärdigt nog ingen ångbåt annonserat om att befordra passagerare till kappseglingstället.

Ruotsinkielinen sanomalehti Kotka kertoi 18.8., että HAMINASSA järjestetään huomenna purjehduskilpailu, jossa jaetaan kolme palkintoa, 75, 50 ja 25 mk parhaiten purjehtiville kansanveneille. Herrasmiesveneille jaetaan yksi kunniapalkinto. Lehti pitää huomionarvoisena sitä, ettei Kotkasta lähde yhtään höyrylaivaa kuljettamaan katsojia kisapaikalle, vaikka lehden ja monien kotkalaisten mielestä syytä olisi.

Haminan kilpailuja 1883 arvostettiin, sillä niistä uutisoivat monet suomen- ja varsinkin ruotsinkieliset sanomalehdet, lyhyesti suomenkieliset sanomalehdet Suomalainen Wirallinen Lehti puhuen talonpoikain, Uusi Suometar maalaisten, Ilmarinen rahvaan veneistä ja Kotkan Sanomat yhteisen kansan weneistä.

1883 0820 SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI

SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI / 1883 / 20.08.1883 NO 192

— **Kilpapurjehdus** Haminan luona oli eilen. S. D:n mukaan oli purjehdittawa matka yksitoista wirstaa pitkä. Kunniapalkinnon, hopeapikarin, sai herra W. Becker Wiipurista. Talonpoikain weneistä sai ensimmäisen palkinnon, 75

markkaa, Viktor Pitkänen, toisen palkinnon, 50 markkaa, otti Moses Tähtinen sekä kolmannen palkinnon, 25 markkaa, Joh. Suomalainen. Ylimääräisen palkinnon, paraiten varustetusta talonpoikaisten weneestä sai Kaarle Pitkänen.

UUSI SUOMETAR / 1883 / 23.08.1883 NO 195

— **Kilpapurjehdus** Haminassa viime sunnuntaina sai ainoan herrasmiesten wenheistä määrätyn palkinnon, hopeapikarin, hra W. Becker Wiipurista, sekä maalaisten wenheistä ensimmäisen, 75 m., Viktor Pitkänen; toisen, 50 m., Moses Tähtinen; kolmannen,

25 m., Juhana Suomalainen, ja lisäpalkinnon, hopeapikarin, Kaarle Pitkänen, kaikki Tammiolaisia, joista Viktor Pitkänen jätti takaisin johtokunnalle 10 markkaa, kantarahaksi tulewiksi palkinnoiksi samantaisia tilaisuuksia warten.

1883 0823 ILMARINEN

ILMARINEN / 1883 / 23.08.1883 NO 98

— **Kilpapurjehdus** Haminassa tapahui viime sunnuntaina suotuisalla waifka vähän epätafaisella ja heikonpuoleisella tuulella. Purjehdittawa matka oli 11 wirstaa. Kunniapalkinnon, hopeapikarin, sai hra W. Becker Wiipurista, jonka wene purjehti matkan 1 tunnissa

55 minutissa. Rahvaan weneistä annettiin 1:n palkinto, 75 m., W. Pitkäselle Tammiosta (1 t. 59 m. 24 s.); 2:n, 50 m., M. Tähtiselle Tammiosta (2 t. 1 m. 36 s.), ja 3:s, 25 m., J. Suomalaiselle Tammiosta (2 t. 9 m. 9 s.). Sitä paitsi annettiin ylimääräinen palkinto paraiten purjeitetusta rahvaan weneestä K. Pitkäselle Tammiosta.

Herrasmiesten wenekilpailun voittaja wiipurilainen W. Becker purjehti matkan 1 tunnissa 55 minuutissa. Rahvaan weneistä voittaja Viktor Pitkänen viipyi metkalla runsaat 4 minuuttia kauemmin eli 1 t. 59 m. 24 s. Toiseksi sijoittuneen Moses Tähtisen aika oli 2 t. 1 m. 36 s. ja kolmanneksi maaliin

purjehtineen Johan Suomalaisen aika 2 t. 9 m. 9 s. Kaikki kolme rahvaan kilpailun parasta purjehtijaa olivat Tammiosta kuten myös paraiten purjeitetusta rahvaan veneistä palkittu Kaarlo Pitkänen.

Erinomaisesti onnistuneiden kilpailujen jälkeen palkintojenjaon suoritti Haminan pormestari J.L. Sohlman. Ensimmäisen palkinnon voittaja oli Jooselan 31-vuotias Viktor Pitkänen, toinen nyt 26-vuotias Moses Tähtinen ja kolmas Jopilan nyt 41-vuotias Johan Suomalainen 25 mk. Parhaiten takiloidulle veneelle jaetun ylimääräisen palkinnon, pienehkön hopeapikarin sai Kallulan 29-vuotias Karl Pitkänen Tammiosta.

1883 0822 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1883 / 22.08.1883 NO 34

— Kilpapurjehdus pidettiin, niikuin tämän lehden viime numerossa oli ilmoitettu, viime sunnuntaina Haminan lähistöllä olevan Hailikarin luona. Väkeä oli runsaasti kokoontunut katselamaan kilpailua, johon otti osaa 10 herrasmiehen ja 10 yhteisen kansan wenettä. Purjehdittava matka oli 11 wirstaa. Kunniapalkinnon hopeapokaalin sai H:ra W. Becker Wiipurista. Ensimmäisen palkinnon 75 mk. sai Viktor Pitkänen, toisen palkinnon 50 mk. Moses Tähtinen ja kolmannen 25 mk. Juhana Suomalainen; kaikki kolme Pit-

käpaadelta. Näitä paitsi jaettiin yksi ylimääräinen palkinto, nimittäin hopeapikarin jonka sai Kaarlo Pitkänen, myöskin Pitkäpaadelta. Näyttää siis siltä kuin ei koko paikkakunnalla löytyisi purjehtijoita, jotka voisivat vetää wertoja Pitkäpaatelaisten kanssa, jotka siinä suhteessa ansaitsevat kiitosta.

Hyvä tuuli ja muutenkin asuotuisa ilma tekiwaat kilpapurjehduksen hyvin onnistuneeksi, jos ei ota lukuun sitä kahakkaa, minkä kerrotaan muutamien juopuneiden toimeenpanneen mainitun saaren rannalla.

Kotkan Sanomat tiesi kertoa, että kilpapurjehdus pidettiin Haminan lähistöllä olevan Hailikarin luona. Kilpailuun otti osaa 10 herrasmiesten ja 10 yhteisen kansan wenettä. Purjehdittava matka oli 11 wirstaa. Kunniapalkinnon hopeapokaalin sai H:ra W. Becker Wiipurista. Ensimmäisen palkinnon 75 mk. sai Viktor Pitkänen, toisen palkinnon 50 mk. Moses Tähtinen ja kolmannen 25 mk. Juhana Suomalainen; kaikki kolme Pitkäpaadelta. Näitä paitsi jaettiin yksi ylimääräinen palkinto, nimittäin hopeapikari, jonka sai Kaarlo Pitkänen, myöskin Pitkäpaadelta. Näyttää siis siltä kuin ei koko paikkakunnalta löytyisi purjehtijoita, jotka voisivat vetää wertoja pitkäpaatelaisten kanssa, jotka siinä suhteessa ansaitsevat kiitosta.

Hyvä tuuli ja muutenkin suotuisa ilma tekivät kilpapurjehduksen hyvin onnistuneeksi, jos ei ota lukuun sitä kahakkaa, minkä kerrotaan muutamien juopuneiden toimeenpanneen mainitun saaren rannalla.

Viikon kuluttua Kotkan Sanomat joutui oikaisemaan tiedot, joiden mukaan parhaat purjehtijat olisivat olleet pitkäpaatelaisia.

1883 0829 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1883 / 29.08.1883 NO 35

— Oikaistawa. Lehtemme viime numerossa sanottiin että palkinnon saajat kilpapurjehduksessa Haminan lähistöllä olivat Pitkäpaadelta, pitää olla Tammiolta.

Oikaisu osoittaa, ettei Tammiota ja tammiolaisia purjehtijoita vielä juurikaan tunnettu.

Lyhytuutisen Haminan kilpailuista julkaisivat ruotsiksi monet lehdet.

1883 0820 NYA PRESSEN

1883 0821 MORGONBLADET

NYA PRESSEN / 1883 / 20.08.1883 NO 225

MORGONBLADET / 1883 / 21.08.1883 NO 193

Kappseglingen vid Fredrikshamn.

FREDRIKSHAMN 19 augusti. Vid dagens kappsegling tillföll hederspriset, en silfverbägare, hr W. Becker från Wiborg, som seglade på 1 t. 55 m. — Första priset för allmoge-båtar gafs åt Viktor Pitkänen (1 t. 59 m. 24 s.), det andra åt

Moses Tähtinen (2 t. 1 m. 36 s.) samt det tredje åt Johan Suomalainen (2 t. 9 m. 9 s.). Dessutom tillföll ett extra pris, en silfverbägare, Karl Pitkänen för den bäst riggade allmoge-båt. Alla pristagarene voro Stamöboar. Distanzen var elfva verst och vinden en frisk, men ojämn toppsegelskultje.

1883 0821 ÅBO UNDERRÄTTELSE ÅBO UNDERRÄTTELSE / 1883 / 21.08.1883 NO 225

1883 0821 ÅBO TIDNING ÅBO TIDNING / 1883 / 21.08.1883 NO 225

1883 0822 ÖSTRA NYLAND ÖSTRA NYLAND / 1883 / 22.08.1883 NO 66 ja

1883 0820 HELSINGFORS DAGBLAD / 1883 / 20.08.1883 NO 225 lähes samassa muodossa

— Vid kappseglingen vid Fredrikshamn i söndags tillföll, berättar N. Pr. hederspriset, en silfverbägare hr W. Becker från Wiborg, som seglade på 1 t. 55 m. — Första priset för allmoge gafs åt Viktor Pitkänen (1 t. 59 m. 24 f.), det andra åt Moses Tähtinen (2 t. 1 m. 36 f.) samt

det tredje åt Johan Suomalainen (2 t. 9 m. 9 f.) Dessutom tillföll ett extra pris, en silfverbägare, Karl Pitkänen för den bäst riggade allmoge-båt. Alla pristagarene voro Stamöboar. Distanzen var elfwa werst och vinden en frisk, men ojämn toppsegelskultje.

Ruotsinkieliset Östra Nyland ja Kotka julkaisivat itse kilpailusta paljon seikkaperäisemmän uutisen kuin suomenkieliset lehdet. Kaikki ruotsinkieliset lehdet käyttivät veneistä termiä allmoge-båt. Palattuaan nyt toisen kerran asiaan Helsingfors Dagblad jakoi myös merkittäviä lisätietoja kilpailusta.

1883 0824 HELSINGFORS DAGBLAD

HELSINGFORS DAGBLAD / 1883 / 24.08.1883 NO 229

Korrespondens från landsorten.

(Till H:fors Dagbl.)

Kappseglingen vid Fredrikshamn.

Segelsporten i vårt land har vunnit allt flere och flere deltagare bland allmänheten, hvarför följande till komplettering af telegrammet d. 19 för våra sportmän ej torde sakna sitt intresse.

Kappseglingdagen den 19 dennes visade en moln-betäckt himmel och en stark SV blåst på morgonen. Kappsegelarne icke allenast misströstad om att kunna begagna sina toppsegel, utan mången trodde sig vara tvungen att gå med reefvade segel. Klockan 11 f. m. hade vinden redan mindre styrka (frisk toppsegelskultje), men mojnade efter middagen ytterligare, så att de

segelare, som omkring 12¹/₂ passerade prisdomarne, derigenom hade stor fördel framför dem som senare kommo sig ut.

På samlingsplatsen, Hailikkala holme invid Fredrikshamn redd, hade en stor mängd farkoster, isynnerhet tillhörande skärgårdens befolkning, samlat sig, men af dem anmälde sig blott 10 herremanna- och 10 allmoge-båtar, såsom deltagare i kappseglingen. En större och fem mindre båtar, mer eller mindre fullpackade med intresserade åskådare bivistade täfningen.

Distansten från portpricken på red-den, der prisdomarne lågo för ankar, till en prick vid Högholmarne, hvilken under kryssning skulle uppnås kringseglas, var enligt sjökortet 5¹/₂ verst, hela distansen sålunda 11 verst. Två herremanna- och två allmoge-båtar fullföljde icke täfningen, hvarför de icke upptagas i följande tabell, utvi-

sande hvarje båtsstorlek och seglingstid.

1:sta kategorin: herremannabåtar.

1. **E. Bask** (F:hamn) båtens längd öfver stäf 23 fot, utsegling kl. 12 41' 33"; återkomst kl. 2 50' 28" = 2 t. 8' 55".
2. **O. Londen** (F:hamn) 22½ f. 12 42' 1"; 3 25' 52" = 2 t. 43' 51".
3. **A. Backman** (F:hamn) 18 f. 12 47' 48"; 3 16' 2" = 2 t. 28' 14".
4. **W. Becker** (Wiborg) 22 f. 12 49' 55"; 2 44' 25" = 1 t. 55' hederspriset en silfverbägare.
5. **C. Jonsson** (Kotka) 22 f. 12 50' 45"; 3 26' 54" = 2 t. 86' 9".
6. **Baron Th. Brunn junior** (Summa 18 f.; 12 43' 47"; 3 16' 36" = 2 t. 32' 49".)
7. **Arth. Borgström** (H:fors) 18 f.; 12 44' 32"; 3 22' 14" = 2 37' 42".
8. **M. Sapleschkin** (F:hamn) 22 f.; 12 39' 15"; 3 10' 22" = 2 t. 31' 37".

2 kategorin: allmogebåtar.

1. **Vict. Pitkänen** (Stamö) 22 f.; 1 4' 43"; 3 4' 7" = 1 t. 59' 24"; 1:sta pris 75 mk.
2. **Ant. Pitkänen** (Stamö) 23 f.; 12 42' 20"; 2 53' 14" = 2 t. 10' 54".
3. **Mos. Tähtinen** (Stamö) 21 f.; 12 42' 46"; 2 47' 38" = 2 t. 4' 52". 2:dra pris 50 mk *).
4. **Joh. Suomalainen** (Stamö) 20 f.; 12 39' 42"; 2 48' 51" = 2 t. 9' 9". 3 priset 25 mk.

5. **Reinh. Sipari** [Kuorsalö] 21 f.; 12 53' 55"; 3 11' 26" = 2 t. 17' 36".
6. **Carl Pitkänen** [Stamö] 22 f.; 12 43' 52"; 3 5' 57" = 2 t. 22' 5", enskildt pris för bäst riggad båt.
7. **Alex. Sipari** [Kuorsala] 22 f.; 12 43' 20"; 2 56' 45" = 2 t. 13' 25".
8. **Tob. Rantala** [Pitkäpaasi] 22 f.; 12 42' 24"; 3 0' 16" = 2 t. 17' 52".

Som ett sällsynt, men glädjande bevis på det intresse, hvarmed vår skärgårds allmoge omfattar segelsporten, kunna vi nämna att 1:sta pristagaren i allmogebåtarnes kategori, **Victor Pitkänen**, vid prisutdelningen förärade 10 mk som bidrag till nästa kappsegling. Handlande Fincke öfverlämnade en mindre förgylld och cicelerad silfverbägare åt prisdomarene att utdelas till den bäst riggade allmogebåten. Detta pris tilldelades bonden **Carl Pitkänne** från Stamö. — Alla farkoster voro solida, väl skötta och väl riggade och manövern i allmänhet ganska god, hvarför också denna kappsegling kan anses ganska lyckad och befordrande sitt ändamål.

*) Genom misstag inföllt i telegrammet 2 t. 1' 36" i stället för 2 t. 4' 52".

Tulosluettelossa mainitaan jokaisen kilpailijan nimi ja kotipaikka, veneen pituus, lähtö- ja saapumisaika, purjehdusaika ja palkinto. Sijalle 1 on asetettu voittaja Vict. Pitkänen. Hän on lähtenyt matkaan viimeisenä selvästi myöhemmin kuin muut kilpailijat. Sijalle 2 oli ilmaantunut Ant. Pitkänen (Stamö) ajalla 2 t. 10' 54" palkinnotta. Sijalle 3 on sijoitettu Mos Tähtinen (Stamö) korjatulla ajalla 2 t. 4' 52" 2. palkinto. 50 mk. Sijalle 4 on asetettu Joh. Suomalainen (Stamö) ajalla 2 t. 9' 9" 3. palkinto kuten muissa lehdissä on kerrottu. Palkinnotta jääneen Ant. Pitkäsen aika on kuitenkin huonompi kuin sijoille 3 ja 4 asetettujen veneiden. Sijalle 6 on ilmaantunut Carl Pitkänen (Stamö) ajalla 2 t. 22' 5", erityispalkinto parhaiten takiloidusta veneestä. Hänellä on kuitenkin kaikista hitain aika. Kuorsalolaiset Siparit on sijoitettu viidenneksi ja seitsemänneksi ja ainoa pitkäpaatelainen sijalle 8.

Lehdessä Helsingfors Dagbad julkaistiin tulokset myös kategorian 1 herrasmiesveneitten kilpailusta. Tulosluettelossa viisi ensimmäistä on sijoitettu lähtöaikajärjestyksessä. Nopein oli viipurilainen Becker, seuraavina haminalaiset Bask ja Backman. Londen oli sarjan hitain.

Ainoat kilpailussa kahden tunnin alittajat olivat Becker ja Vict. Pitkänen, joka oli vain 4 ½ minuuttia Beckeriä hitaampi. Seuraavaksi nopeimpia kaikista kilpailijoista olivat tammiolaiset Tähtinen, Joh. Suomalainen ja Ant. Pitkänen, jota ei kuitenkaan palkittu.

Talollinen Tobias Pitkänen Tammiosta oli seurannut kilpailua tarkkaavaisesti varsinkin, koska hänen esikoisensa 23-vuotias Anton esiintyi ensi kerran virallisesti kilpapurjehtijana. Tämän tuloa maaliin kilpailutuomarit eivät ilmeisesti olleet noteeranneet oikein. Niinpä Joosen Topi lähetti postia Uuden Suomettaren toimitukselle, joka julkaisi sen.

Uuden Suomettaren Toimittajalle.

Haminan kilpapurjehdusessa, joka pidettiin 19 p. tätä kuuta, luovattiin palkintoja niille maalais-meneille, jotka vähimmäisajassa suorittavat määrätyn matkan. Mutta eipä aina niin tapahdu kuin sanotaan. A. Pitkänen tulki määrätyn matkan vähimmäisajassa kuin M. Tähtinen ja J. Suomalainen. Viimeksimainituille annettiin palkinnot, toinen ja kolmas, mutta A. Pitkänen, joka toi-

moi toista palkintoa, jäi ilman. Olen pyhittänyt tätä asiaa vähemmällä selvittää, mutta olen saanut vastauksen: se on oikein. Waan A. Pitkänen lähti purjehtimaan joku sekunti jälkeen tohtori Londen'in ja tatenkin tuli hän herra Pasin (? Beckerin) jälestä. Pitkällä oli N:o 50. Tämän puheeni woin, jos tarwis on, waloilla todesti näyttää, että Pitkänen vähimmäisajassa tulki kuin yllämainitut.

Tobias Pitkänen,
talollinen Tammiosta.

Koska Helsingfors Dagblad julkaisi kilpailijoiden lähtö- ja saapumisajat, on Anton Pitkäsän aika arvioitavissa. Jos hän saapui maaliin Beckerin jälkeen vajaan 2½ minuutin kuluessa, hän olisi tullut kilpailussa toiseksi verrattuna Tähtisen korjattuun aikaan. Nämä seikat huomioon ottaen isän ja pojan näkemys pitänee paikkansa. Antonin aika oli sarjassaan toiseksi paras.

Helsingfors Dagblad päättää artikkelinsa kappaleeseen:

Harvinaisena, mutta ilahduttavana kiinnostuksena kilpapurjehdusta kohtaan, jollaisena saaristomme rahvas sen ymmärtää, voidaan mainita, että kansanveneiden luokan voittaja Viktor Pitkänen osoitti palkinnostaan osan, 10 mk avustukseksi seuraavaan kilpapurjehdukseen. Kauppias Fincke puolestaan luovutti pienekkön kullatun ja kaiverretun hopeapikarin palkintotuomareille annettavaksi parhaiten rikatulle kansanveneelle. Tämä palkinto jaettiin talollinen Karl Pitkäselle Tammiosta.

Kaikki alukset olivat hyväkuntoisia, hyvin hoidettuja ja hyvin varustettuja, ja ohjaus oli yleensä melko hyvä, minkä vuoksi tämä kilpailu voidaan myös katsoa varsin onnistuneeksi ja täyttäneen tarkoituksensa.

Som ett sällsynt, men glädjande bevis på det intresse, hvarmed vår skärgårds allmoge omfattar segelsporten, kunna vi nämna att 1:sta pristagaren i allmogebåtarnes kategori, Victor Pitkänen, vid prisutdelningen förärade 10 mk som bidrag till nästa kappsegling. Handlande Fincke öfverlöm-

aade en mindre förgyld och cicelerad silfverbägare åt prisdomarene att utdelas till den bäst riggade allmogebåten. Detta pris tilldelades bonden Carl Pitkänen från Stamö. — Alla farkoster voro solida, väl skötta och väl riggade och manövern i allmänhet ganska god, hvarför också denna kappsegling kan anses ganska lyckad och befordrande sitt ändamål.

— Om kappseglingen i Fredrikshamn strifwes i Wib. bl.

Anmälningen till kappseglingen skul-
le ske å en i närheten af staden belä-
gen, för tillfälle flaggbeprydd holme.
Hit hade samlats folk både från staden
och landsbygden, så att den lilla hol-
men erhöjeb en rätt liflig anblick, om-
gifwen som den därtill war af farkoster
af alla slag. Sedan kursen blifwit be-
stämd, nummerflaggor utdelade, m. m.
widtog kappseglingen. Densamma för-
siggick å en tämligen widsträckt
fjärd utanför staden. Kursen war be-
stämd i sydvästlig riktning på frys ut-
åt fjärden, där en pridd skulle passeras,
samt tillbaka för god wind samma väg,
hwarbera resan med parerande af far-
ledens priddar.

Nummerflaggor woro uttagna för
20 båtar, den ena hälften herremannabåtar,
den andra allmoge. Såsom
en af de fista passerade „Tähti“ ut-
gångspunkten för täflingen, priddoma-
re-ångbåten, redan med det första sla-
get hade hon lämnat 6 af de tidigare
utgångna båtarna bakom sig, och då
ungefär halfwa kursen på frys war till-
ryggalagd, hade „Tähti“ ingen täflare
mer framför sig. Då „Tähti“ såsom
den första passerade ändpunkten för
täflingen, i hwars närhet icke mindre
än 6 med intresserade åskådare slyda
ångbåtar lågo, upphöjde åskådarne för

henne höga hurrarop, hwarjämte den å
en af ångbåtarna medföljande musiken
uppstämde ljudliga fanfarer. Sedan
„Tähti“ fullföljt täflingen, återwände
hon till holmen, där prisutdelningen
skulle förhållas. Hit samlades också små-
ningom de öfriga täflande.

Resultatet af seglingen förkunnades
af Fredrikshamns borgmästare J. E.
Sohlman. Därwid tilldelades hebers-
priset, en silfverbägare, det enda pris,
som utdelades för herremannabåtar,
slupen „Tähti“, som tillryggalagt kur-
sen på den kortaste tid af alla, nämligen
1 timme 55 min. Det första all-
mogepriset 75 mk, tillföll bonden Pit-
länen från Stamö, hwars båt seglat
kursen på 1 tim. 59 min. och 24 sek;
det andra, 50 mk, erhöill bonden Mo-
ses Tähtinen för en tid af 2 tim. 1
min. och 36 sek. samt det tredje, 25
mk, bonden J. Suomalainen från Stam-
ö för en tid af 2 tim. 9 min. och
9 sek. Högljudda hurrarop höjdes för
dagens pristagare.

Ingen herremannabåt utom „Tähti“
hade seglat kursen på en tid understi-
gande 2 tim.

Det som wid kappseglingen i Fre-
drikshamn främst ådrog sig vår upp-
märksamhet war det stora intresse som
såväl stadens inwånare som ortens
allmoge ådagalade för täflingen samt
de utmärkta båtar, som allmogen i des-
trakter synes äga. Icke nog med att
flera ångbåtar woro öfwerfulla af å-
skådare, som med största intresse syntes
följa täflingens förlopp samt taga kän-
nedom om resultaten af densamma, u-
tan man syntes till och med taga par-
ti för den ena eller andra af de täflan-
de. Så hade åtminstone „Tähti“, så
obelant hon war, många wänner bland
åskådarne, hwilka önska henne den se-
ger, hon wann. Hwad allmoge båtarnes
dugligheten åter beträffar, funnos
bland dem flera utmärkta seglare, hwar-
jämte deras utrustning syntes lämna in-

de utmärkta båtar, som allmogen i des-
trakter synes äga. Icke nog med att
flera ångbåtar woro öfwerfulla af å-
skådare, som med största intresse syntes
följa täflingens förlopp samt taga kän-
nedom om resultaten af densamma, u-
tan man syntes till och med taga par-
ti för den ena eller andra af de täflan-
de. Så hade åtminstone „Tähti“, så
obelant hon war, många wänner bland
åskådarne, hwilka önska henne den se-
ger, hon wann. Hwad allmoge båtarnes
dugligheten åter beträffar, funnos
bland dem flera utmärkta seglare, hwar-
jämte deras utrustning syntes lämna in-

det öfrigt att önska. Långa och smala,
walade de dock utmärkt sju. Flera af
båtarnes ägare slagade öfwer, att win-
den wid täflingen icke war stark nog
för deras farkoster, och måhända hade
de rätt häri, men den sydväst, som i
början af täflingen blåste, war en god
bramsegelsfulje och twang allmoge båtarnas
att stryla sina toppar och andra
„läsegel“.

Det allmänna omdöme wi anse öf
böra gifwa angående kappseglingen wid
Fredrikshamn war, att den i allo war
lyckad.

Kappseglingen i Fredrikshamn.

Söndagen den 19 dennes egde en ganska intressant kappsegling rum å fjerden utanför Fredrikshamn. Skada blott för Kottaboerne att ingen ångbåt med rättighet att föra passagerare, för tillfället war disponibel. Man wäntade att i Lördags bladet få se en ångbåtsannons i den wägen, men förgäfwes. Nu återstod intet annat för dem som wille wara med än att söka sig plats på någon af de privata ångbåtar, som ämnade sig till kappseglingen.

Detta lyckades äfwen för en del, och så bar det af i det för kappsegling gynnsamma ste wäder, man kan tänka sig. Fredrikshamn synes werkligen i motsats till många andra orter, hafwa tur med sina tillställningar af detta slag. En friskt sydväst war rådande och rätt angenämt tillryggalades ditresan ombord på ångbåten „Howinsaari“, hwaras disponent haft wänligheten medtaga oss. Efter en timmes färd framstyrtade redan Fredrikshamn och kort derpå woro wi wid målet för vår färd. Wid stranden af den flaggbepryddade festplatsen lågo båtarne förtöjda. Stolt fladrade de utspända hwi- ta seglen för vinden, lifasom fulla af strids-

lust. Det hela företedde en wacker anblick. Synnerhet fästes den allmänna uppmärksamheten wid en af båtarne, tillhörande Wiborgs segelförening en halfdäckad centerbordsbåt, som eges af herr B. Becker. Den tog sig synnerligen wäl ut, der den låg med sin prydliga segelställning. Nummerflaggorne woro redan utdelade. Snalles hade 10 herremanna båtar och lifa många allmogebåtar låtit inskrifwa sig för tästlingen. Ångbåten „Olga“ hade anländt från Fredrikshamn med regements musiken ombord och bokstafligen fullproppad med passagerare.

Nu satta många båtar loss, för att redan rå förhand pröfwa sina frakter. Den ena efter den andra kilar i wäg så skummet yr fring bogen. Äfwen den Wiborgska båten är en bland dem och wisar genast sin öfwerlägsenhet öfwer de flesta. Men se der några smäckt byggda skärgårdsbåtar! De synas alls ej gifwa efter.

Prisdomarebåten, ångslupen „Ellen“ sätter sig nu i rörelse, för att intaga sin bestända plats. Alla andra ångbåtar följa efter, och under musikens toner bar det af med sakta fart. Prisdomarebåten passerar af alla de täslande. Nu begynner det. Ångbåtarne begifwa sig till ändpunkten en

prick, belägen på ett ganska betydligt afstånd från utgångs punkten. Här kunde man bäst öfwerflåda det hela, som företedde en den wackeraste taffla. **Båtarne** närma sig mera och mera. Det ena slaget göres efter det andra, ty wägen hit skall tillryggaläggas på frys. Den allmänna uppmärksamheten är uteslutande koncentrerad på tästlingen. Man talar ej om något annat. Hwem skall wäl segra. „Se der den Wiborgska **båten**, den tager priset.“ „Nej, men se den der skärgårdsbåten!“ „Och den der!“ „Och den der!“ Nu äro de helt nära. „Skall den eller den med det der slaget gå

öfwer pricken?“ Ja! Nej! Svänningen har nått sin höjdpunkt. Nu gör **båten** från Wiborg en wändning. Ett dånande hurra skallar från samtliga ångbåtar och musiken uppspelar fanfarer. Herr Beckers **båt** har passerat pricken. Mera segel upp, och nu bär det af med strykande fart för förlig wind. I hack och häl följer en skärgårds **båt**, så en och åter en. För alla höjas hurrarop och uppselas fanfarer. Äfwen på skärgårds **båtarne** upphissas mera segel, och under twist om hwem som skall taga priset, samt glädlig musik återwänder man till festplatsen.

Nu följde prisutdelningen som förrättades af Borgmästaren i Fredrikshamn J. O. Sohlman. Hederspriset för Herremanna **båtar**, en silfver pokal, tilldelades Hr. Beckers **båt**, hwilken under tästlingen fördes af Redaktören för Wiborgs bladet Herr Agel Söderlund. Den samma tillryggalade den bestämda sträckan på den kortaste tiden af alla, 1 timme 55 min. Bland skärgårds **båtarne** togs första priset, 75 mf, af Wiktor Pitkänen, hwars **båt** seglat sträckan på 1 timme 59 min. 24 sek; det andra, 50 mark, af Moises Tähtinen för en tid af 2 tim. 4 min. 52 sek; det tredje, 25 m. af Johan Suomalainen för en tid af 2 tim. 9 min. 9 sek. samt desutom tilldelades ett extra pris, bestående af en mindre silfverbägare åt Karl Pitkänen för den bäst riggade segelbåt. Hurrarop höjdes för samtliga pristagare.

Märkligt är att alla pristagare för allmogebåtar woro från Stamö (Tammio), hwilket bewisar att de ihinnerhet winnlagt

sig en båtbyggnad och båtar's riggning, hwilket särdeles hedrar dem. Såsom af ofwan angifna uppgifter framgår, så war tidskillnaden mellan Hr. Beckers **båt** och första pristagarens bland **allmoge båtarne** endast 4 min. 24 sek. och osäkert är huru tästlan mellan dessa begge **båtar** utfallit om vinden ej något aftagit längre fram på dagen. Gerna erkännande den Wiborgska **båtens** många utmärkte egenskaper, trodde wi oss förmärka att den i gröfre sjö betydligt stampade och ej sköt fart, hwaremot skärgårds **båtarne** med lätthet sfuro sig fram. En af **båtens** från wiborg utmärktaste egenskaper deremot är att den går så högt upp i vinden och törhända orsaken till dess framgång.

Efter att hafwa intagit förfriskningar wid den restauration, som war arrangerad å festplatsen, och samprat med bekanta Fredrikshamnsbor, anträdde wi återfärden, belåtna att hafwa bewistat den lyckade färdseglingen.

Yleistä mielenkiintoa herätti katsomossa se, voittaako viipurilainen vieraswene paikalliset saaristolaisweneet.

Arvostettavasti kaikki kansanweneiden palkinnonottajat olivat Tammiosta, mikä osoittaa, että he osaavat rakentaa ja takiloida voitkokkaita weneitä, mikä on erityisesti kunnioitettavaa.

Aikaero viipurilaiseen weneeseen oli vain 4 min. 24 sek. Viipurilaiswene törmäili (stampa) aallokkoon yhtä paljon kuin kevyemmät saaristolaisweneet.

1882–1883 tammiolaiset veneet olivat tasaweroisia siten, että neljästä kilpailusta Mooses Tähtinen voitti kaksi ja Johan Suomalainen ja Vihtori Pitkänen kumpikin voittivat yhden niistä.

Kesällä 1883 tammiolaisten menestymisestä kilpapurjehduksessa kirjoittivat monet varsinkin ruotsinkieliset lehdet, jotka levisivät erityisesti ruotsinkielisen sivistyneistön keskuuteen koko Etelä-Suomessa Viipurista Turkuun. Lehdet olivat nelisivuisia, joten valtaosa lukijoista silmäili kaikki uutiset, urheilusta kiinnostuneet tarkasti uutiset kilpapurjehduksestakin. Näin Tammio, Stamö ja tammiolaisista menestyneimmät purjehtijat Vihtori Pitkänen, Mooses Tähtinen ja Johan Suomalainen tulivat monille tutuiksi. Tammiotietoisuus iskeytyi monien lukijoiden tajuntaan

1883 0821 WIBORGSBLADET

WIBORGSBLADET / 1883 / 21.08.1883 NO 193

En segelfärd till kappseglingen i Fredrikshamn.

I tidningarna hade varit synlig en annons, att kappsegling skulle ega rum vid Fredrikshamn söndagen den 19 dennes. Några för segelsport intresserade personer å denna ort beslöto att med någon af i Wiborgs segelförening inskrifna slupar afsegla till Fredrikshamn för att delta i regatten. För ändamålet utrustades slupen „Tähti“, tillhörig hr W. Becker. „Tähti“ är en

centerbordsbåt, 20 fot öfver stäf, halfdäckad samt för öfrigt från tidigare kappseglingar känd som en af Wiborgs snabbaste slupar. Den hade dock aldrig förut deltagit i någon längre färd i öppen sjö, hvarför såväl denna omständighet som den, att „Tähti“ är en centerbordsbåt med en för en sådan egendomlig konstruktion gjorde, att dess förmåga att uthärda en skarpare dust i Finska viken något sattes i fråga. Emellertid ville man pröfva på.

Lördagen den 18 dennes kl. 2 e. m. lade därför „Tähti“ ut från Trångsund.

Besättningen ombord utgjordes af fem personer, nämligen båtens egare hr W. Becker, hr C. Rosenius j:r, tvenne engagerande karlar att vara behjelpiga dels som lotsar dels vid båtens manövrering samt slutligen den som skrifver dessa rader. Emedan vinden var sydväst och sålunda „stick i stäf“ till Fredrikshamn och för att hinna i tid fram till kappseglingen antogs en erbjuden bogsering efter ångbåten „Sampo“ ut till Tuppuransaari. Vinden blåste frisk med byar, hvilka dock icke

voro synnerligen häftiga. Vid Tuppuransaari udde kastades loss från „Sampo“; seglena tillsattes, men för säkerhets skull togs enkelt ref i storseglet, emedan „Tähtis“ segelyta just icke är liten. Första slaget gjordes åt vester från Tuppuransaari udde. Här gick ännu icke någon anmärkningsvärd sjö. „Tähti“ gick också säker och trygg fram, visande ytterligare sin förmåga och gå nära vinden.

Redan under följande slag på andra bogen syntes emellertid, att „Tähtis“

egenskaper som sjöbåt skulle komma att sättas på temmeligen hårdt prof, ty sjöarna började att antaga respektabla proportioner. Vi voro icke heller alldeles säkra, att kunna under den rådande sydvesten och den genom denna vind uppdrifna sjön passera det 3 å 4 mil breda pass af Finska Viken, som ligger emellan Kroserort och Pitkäpääsi holmar, helst då den ena af de engagerade karlarne, en gammal lots, förutsade, att det vore omöjligt för „Tähti“ att passera detta pass.

Vi ville dock försöka, och då det visade sig, att „Tähti“ var styf nog lade vi ut refvet för att undvika stampningarna och deraf förorsakade översköljningar.

Det var med en viss spänning vi passerade Kroserorts yttersta klippor och emottogo de första sjöarna från den framför oss liggande öppna Finska viken. Men „Tähti“ stod sig mycket bra i den höga sjön. Visserligen dopade hon då och då sin klyfvarbom ned i vågen och tog öfversköljningar öfver halfdäcket, men sådant betydde intet, då hon gjorde en ypperlig fart, låg tätt i vinden samt i allmänhet höll sjön väl från lifvet på sig. Med dessa fakta för ögonen måste också vår gamle försigtige lots instämma i, att „Tähti“ var en „hyvä luupi“. Sålunda kryssade vi nu i dryga fem timmar i öppna sjön och anlände en timma före midnatt i

det härligaste månsken, som dock ej tillät oss att fortsätta seglatsen, då hvarken vår lots eller någon annan kunde finna vägen, till Dalskärs på en enslig klippa belägna båk. Här rastades en stund, för att invänta bättre belysning än månen kunde gifva samt för att torka våra delvis af stänksjöar genomdränkta kläder. Natten var underbart vacker och vår ensliga klippa synnerligen egnad för poetiska betraktelser. Framför oss hade vi den öppna sjön, som ännu gick i dyningar efter dagens blåst, bakom oss åter låg skärgården med holmar och sund, krusade af nattens mildare fläktar, Långt borta i sjön lyste Sommarös för hvars

fortfarande måste kryssa. Slutligen hade vi dock kommit till Fredrikshamns vik, efter att hafva tillryggalagt på kryss vägen från Tuppuransari hit, en sträcka af c. 7 mil, på c. 12 timmar. För god vind gick färden nu till Fredrikshamn, dit vi anlände kl. $\frac{1}{2}$ 10 f. m. Vi hade sålunda behöft omkring 18 timmar att göra resan emellan Wiborg och Fredrikshamn, inberäknadt tiden vi tilbragte på Dalskär. **Kappseglingen** skulle begynna kl. $\frac{1}{2}$ 12 f. m.

Anmälningen till densamma skulle ske å en i närheten af staden belägen, för tillfälle flaggbeprydd holme: Hit hade samlats folk både från staden

hade vi dock kommit till Fredrikshamns vik, efter att hafva tillryggalagt på kryss vägen från Tuppuransari hit, en sträcka af c. 7 mil, på c. 12 timmar. För god vind gick färden nu till Fredrikshamn, dit vi anlände kl. $\frac{1}{2}$ 10 f. m. Vi hade sålunda behöft omkring 18 timmar att göra resan emellan Wiborg och Fredrikshamn, inberäknadt tiden vi tilbragte på Dalskär. **Kappseglingen** skulle begynna kl. $\frac{1}{2}$ 12 f. m.

Anmälningen till densamma skulle ske å en i närheten af staden belägen, för tillfälle flaggbeprydd holme: Hit hade samlats folk både från staden och landsbygden, så att den lilla

stadiga sken syntes milsvidt omkring. På himmelen vandrade fullmånen sin bana fram och belyste med sitt bleka ljus en vidsträckt yta af vattnet. Det var i denna belysning som om vågor-na varit kantade med silfver.

Kl. 2 på natten gingo vi åter till segels. Sedan vi ytterligare gjort några slag ute i sjön för att undvika bränningarna vid randen af skärgården och invänta dagsljuset, ställes kursen rätt i vester inåt skärs; Pukinpääs långsträckta udde passerades. Vinden alltfortfarande sydväst, tilltog ju längre morgonen framskred, och „Tähti“ gjorde stark fart. Det var också af nöden, om vi skulle hinna fram i tid, ty sydvesten låg hårdt emot, så att vi

och landsbygden, så att den lilla holmen erbjöd en rätt liflig anblick, omgifven som den dertill var af farkoster af alla slag. Sedan kursen blifvit bestämd, nummerflaggor utdelade, m. m. vidtog **kappseglingen**. Densamma försiggick å en temmeligen vidsträckt fjärd utanför staden. Kursen var bestämd i sydvestlig riktning på kryss utåt fjärden, der en prick skulle passeras, samt tillbaka för god vind samma väg, hvardera resan med parerande af farledens prickar.

Nummerflaggor voro uttagna för 20 båtar den ena hälften herremannabåtar, den andra allmoge. Såsom en af de sista passerade „Tähti“ utgångspunkten för täflingen, prisdomare-ångbåten, men

holmen erbjöd en rätt liflig anblick, omgifven som den dertill var af farkoster af alla slag. Sedan kursen blifvit bestämd, nummerflaggor utdelade, m. m. vidtog **kappseglingen**. Densamma försiggick å en temmeligen vidsträckt fjärd utanför staden. Kursen var bestämd i sydvestlig riktning på kryss utåt fjärden, der en prick skulle passeras, samt tillbaka för god vind samma väg, hvardera resan med parerande af farledens prickar.

Nummerflaggor voro uttagna för 20 båtar den ena hälften herremannabåtar, den andra allmoge. Såsom en af de sista passerade „Tähti“ utgångspunkten för täflingen, prisdomare-ångbåten, men

redan med det första slaget hade hon lemnat 6 af de tidigare utgångna båtarna bakom sig, och då ungefär halva kursen på kryss var tillryggalagd, hade „Tähti“ ingen täflare mer framför sig. Då „Tähti“ såsom den första passerade ändpunkten för täflingen, i hvars närhet icke mindre än 6 med in-

tresserade åskådare fyllda ångbåtar lågo, upphöjde åskådarene för henne höga hurrarop, hvarjemte den å en af ångbåtarna medföljande musiken uppstämde ljudeliga fanfarer. Sedan „Tähti“ fullföljt täflingen, återvände hon till holmen, der prisutdelningen skulle försiggå. Hit samlades också småningom de öfriga täflande.

Resultatet af seglingen förkunnades af Fredrikshamns stads bormästare J. L. Sohlman. Dervid tilldelades hederspriset, en silverbägare, det enda pris, som utdelades för herremannabåtar, slupen „Tähti“, som tillryggalagt kursen på den kortaste tid af alla, nämligen 1 timme 55 min. Det första allmogepriset 75 mk, tillföll bonden Pitkänen

från Tammio, hvars båt seglat kursen på 1 tim. 59 min. och 24 sek; det andra, 50 mk, erhöll bonden Moses Tähinen för en tid af 2 tim. 1 min. och 36 sek. samt det tredje, 25 mk, bonden J. Suomalainen från Tammio för en tid af 2 tim. 9 min. och 9 sek. Högljudda hurrarop höjdes för dagens pristagare. Ingen herremannabåt utom „Tähti“

hade seglat kursen på en tid understigande 2 tim.

Det som vid **kappseglingen i** Fredrikshamn främst ådrog sig vår uppmärksamhet var det stora intresse som såväl stadens innevånare som ortens allmoge ådagalade för täflingen samt de utmärkta båtar, som allmogen i dessa trakter synes ega. Icke nog med att flera ångbåtar voro öfverfulla af åskådare, som med största intresse syntes följa täflingens förlopp samt taga kän-

edom om resultaten af densamma, utan man syntes till och med taga parti för den ena eller andra af de täflande. Så hade åtminstone „Tähti“, så obekant hon var, många vänner bland åskådarene, hvilka önska henne den seger, hon vann. Hvad allmogeboatarnes duglighet åter beträffar, funnos bland dem flera utmärkta seglare, hvarjemte deras utrustning syntes lemna intet öfrigt att önska. Långa och smala, vakade de dock utmärkt sjö. Flere af båtarnes egare klagade öfver, att vinden vid

täflingen icke var stark nog för deras farkoster, och måhända hade de rätt häri, men den sydvest, som i början af täflingen blåste, var en god bramsegelskultje och tvang allmogeboatarna att stryka sina toppar och andra „läsegel“.

Det allmänna omdöme vi anse oss böra gifva angående **kappseglingen vid** Fredrikshamn var, att den i allo var lyckad.

Slutligen kan den, som skrifer dessa rader, ehuru han är på sätt och vis part i saken, icke underlåta att uttala, att Wiborgs segelförening kan vara stolt öfver det sätt, hvarpå „Tähti“ med Wiborgs segelförenings flagga under gaffeln hedrade dess anseende på fremmande vatten.

Slupen „Tähti“ återvände i går afton från Fredrikshamn efter att hafva seglat sträckan häremellan på 11 tim 20 min.

Ensimmäinen Tammion kylää koskeva kuvaus ilmestyi kesäkuussa 1884 sanomalehdessä Uusi Suometar.

1884 0609 UUSI SUOMETAR

UUSI SUOMETAR / 1884 / 09.06.1884 NO 132

Kirjeitä maaseuduilta.

— Tammioista. Kansa saaresfamme jo häärii ahleraan pitkin rantoja, mikä laittaa wenettään, mikä termää nuottajaan, mikä wärjäilee werkkojaan, ja niin valmistetaan itseämme kalan pyhttöön. Kewät-kutu alkaa toukokuun lopulla ja päättyy kesäkuun lopulla, jolla ajalla pyhdamme ainoastaan hailia eli silakkakaloja, jotka sitte wiemme Wiroom waihettawaksi wiljan kansja. Hailia, joita pyhdamme 15, jopa 25:kin wirstan päästä mereen päin, on surullista ja huolen-alaista pyhtää, ja näillä wesimatkoilla olemme usein hengen waarassa, kun Sumala tuottaa ison tuulen ukkosen ja sateen kansja, jolloin myös voi tapahtua, että menetämme pyhdyksemme. Waan Sumala se meistäkin murheen pitää.

Kansa Tammiossa on jotenkin siwistystä harrastawaa. He usein ottamat osaa kilpa-purjehdukseen ja ammuntaan, jolloin myös saawat palkintoja. Kirjallisuutta he harrastawat; tänne tulee sanomalehtiä ja Kansanwalistusseuran kirjoja; koulu ei tosin ole vielä saatu, mutta kylä sekin tulee, kun tertiää, sillä hankkeisja ollaan.

Tammio on Wehkalahden pitäjässä, Wiipurin läänissä, Rymmin kihlakunnassa, ja on suuruudeltaansa 2 wirstan pituinen ja 1 wirstan lewvinen. Siinä on 46 taloa eli perhetuntaa. Maa on hywin tasaista, mutta hiekkaperäistä; maanwiljelystä ei ole, paitsi omenamaata jollakin wäähän. Merestä tähtyy elatus hankkia. Kylä on jotenkin uljas. Wiime syksynä rakensimme tiet hymään kuntoon kyläsjämme, niin että on kuin maantiet.

Tammiolainen.

Lyhyessä katsauksessa Tammiosta tammiolainen totesi mm. Kansa Tammiosta on jotenkin sivistystä harrastawaa. He usein ottavat osaa kilpapurjehdukseen ja ammuntaan, jolloin myös saavat palkintoja.

Heinäkuussa 1884 Vihtori Pitkänen ja Mooses Tähtinen lähtivät Tammiosta kilpailemaan Loviisassa.

1884 0707 ÖSTRA NYLAND

ÖSTRA NYLAND / 1884 / 07.07.1884 NO 52

Skappsegling och målskjutning.

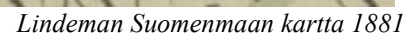
Söndagen den 13 iustundande juli kl. 11 f. m. anställes invid Swartholms fästning i Nowisa skärgård skappsegling och målskjutning, hwarwid får tillda pris för allmoge så wäl i segling som målskjutning äfvensom ett hederspris för den snabbast seglande herremannabåt komma att utdelas.

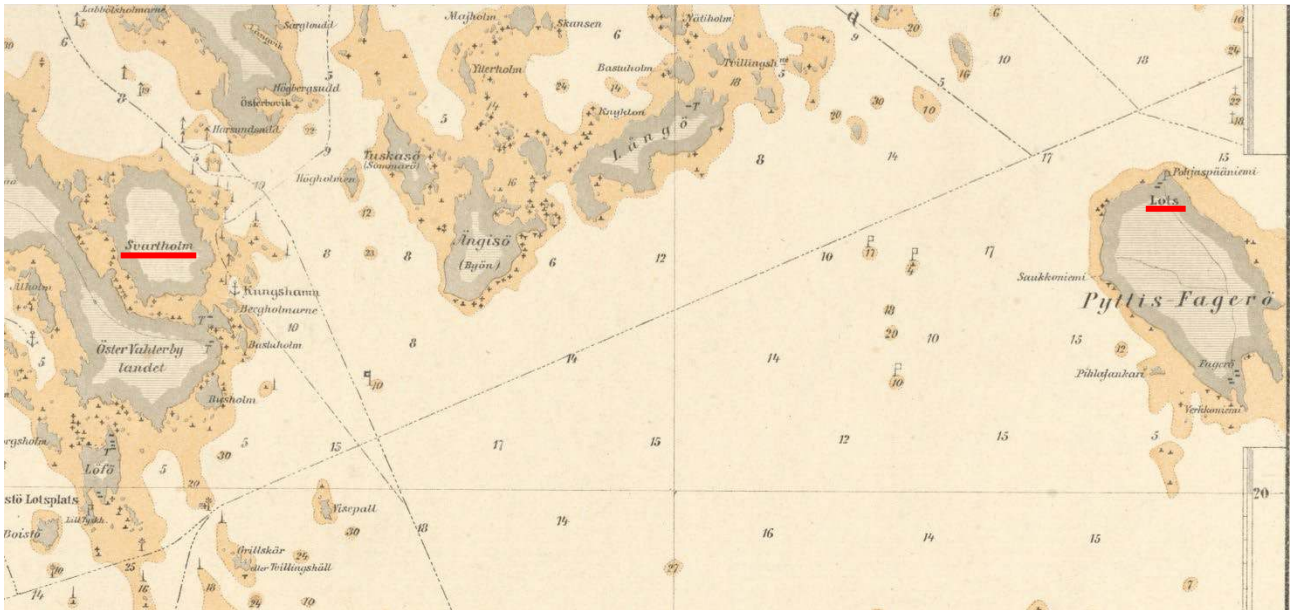
1884 0715 MORGONBLADET

MORGONBLADET / 1884 / 15.07.1884 NO 162

— Vid Svartholmen i Lovisa var det lust och fröjd i söndags. Den med flaggor rikt prydda holmen vimlade af folk, som hithämtats med en mängd ångbåtar såsom Olga, Björneborg, Strömfors, Express och Runeberg, både från Fredrikshamn, Kotka, Borgå och Helsingfors. — Ett tillbud till olycka inträffade härunder i det en med åtta herrar lastad ekstock sjönk och herrarne fingo plaska omkring i det våta; alla räddades dock lyckligt. (Folkv.)

Tammion kylänrannasta purjehdittiin ensin Kotkan Mussalon (Musalo) eteläpuolelle ja sieltä sitten laivaväylää pitkin kaakkoon Kaunissaaren luotsipaikan (Fagerö Lotsplas) ohi kääntyen lopuksi luoteeseen Swartholmaan kilpailun lähtöalueelle

Ekebom Pellinki Loviisa Pyhtää Kaunissaari 1880

Loviisan Swartholmissa 13.7. 1884 järjestettyä kilpapurjehdusta selostettiin suomeksi ainoastaan yhdessä sanomalehdessä, Kotkan Sanomissa, ruotsiksi monissa.

1884 0716 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 16.07.1884 NO 29

— Kilpapurjehdus tapahtui Loviisassa viime sunnuntaina, jolloin ilma oli sangen suopea ja tuultakin lienee ollut ehken vähän liikaakin. Noin puolen päivän aikaan läksivät purjehtijat liikkeelle Swartholmasta kulkien myötäpäivää Teckarsundin lautta pitkin itäistä kulkuväylää ympäri pohjoiswiitan ja sittemmin samaa tietä takaisin, mikä matka lie-
nee ollut noin 4 penikulmaa. Palkintotuomareina olivat katteini G.

A. Guberg ja A. Holmström sekä varatuomari G. B. Federley. **Pur-**
jehdukseen otti osaa kaikkiansa 17
wenettä. Ensimmäisen palkinnon 70 mk. kullassa sai Viktor Pitkänen Tammiosta, joka purjehti matkan 2 tunnissa 56 min. 50 sek., toisen 50 mk. Moses Tähtinen 3 tunt. 1 m. 59 sek. ja kolmannen 30 mk. olii saanut Otto Wilhelm Jonaasson, waan purjehti, kuten itsekin tunnusti mat-
kalla meriwiitan päälle, joten ei saat-

tanut tulla palkinnon jaossa kysymykseen, waan annettiin se Rudolf Hanssonille, joka purjehti matkan 3 t. 12 m. 58 sek. Hra Hansson lahjotti palkintonsa palkinnoksi ensitulewiin kilpapurjehdusiin. Kunnia-palkinnon kauniin lipun, johon oli merkitty sanat: „Swartholms kappsegling“ sekä varustettu Loviisan kaupungin vaakunalla, sai hra Wenneberg, joka johti „Barelen“ nimistä jachtia. Sen oli rakentanut hra C. Wegelius, joille molemmille viime-
mainituille huudettiin 9 kertainen hurraa-huuto.

Palkintoja jaettaessa pääsi yksi me-
neistä täyjisä purjeissa rannalta irroilleen ja läksi yksin luovimaan, waan tuulta kun oli liiemmaksi niin ehti se mennä murin ennenkun apuun ehdittiin.

Kilpaammunta jäi tällä erään fik-
sensä muutamista sattuneista syistä.
Sillä ajalla kun kilpailijat pur-
jehtivat, huvittelivat muut läsnä-
olijat itseänsä wanhan linnoituksen
muureilla tanssilla y. m. tavalla.

Ensimmäisen palkinnon, 70 mk kullassa sai Viktor Pitkänen Tammiosta, joka purjehti matkan 2 tunnissa 56 min. 50 sek., toisen 50 mk Moses Tähtinen 3 tunnissa 7 min. 59 sek., Tammiosta hänkin.

— **Rappseglingen** i går invid Swartholmen gynnades af ett synnerligen wadert wäder och en frist hwdäst båt. Folk hade infunnit sig från när och fjärran — lustfarare i mängd från Helsingfors, Borgå och Kotka förutom en talrik skara allmoge wimlade på den flaggprydda holmen. Intresset för rappseglingen syntes wara ganska stort. Af den tillämnade målsfjutningen blef däremot ingenting, hwarför man under den tid seglingen warade roade sig med dans, lekar och sång.

I rappseglingen deltog följande allmogebåtar:

1. **Viktor Pitkän** från Stammö.
2. Johan Suomalainen fr. Stammö.
3. Karl Gustaf **Pitkän** fr. Stammö.
4. Moses Låhtinen fr. Stammö.
5. Karl G. Grönstrand fr. Waddöfunds.
6. Abraham Lindfors fr. Andby.
7. Anton **Pitkän** fr. Stammö.

3 t. 7 m. 59 s. Närmast i ordningen kom Otto Wilhelm Jonaesson fr. Rågskär med 3 t. 12 m., men som han seglat på en pridd kunde tredje priset icke tilldelas honom. Det tilldömdes i stället Rudolf Hansson från Reimars med 3. t. 12 m. 58 s., hwilken dock affade sig detsamma och skulle det läggas såsom grundplåt till en fond för framtida rappseglingar. Swad herremanna-

8. Rudolf Hansson fr. Reimars.
9. Gustaf G:son Partis fr. Röpbacka.
10. Fredrik Abraham Elljeborg fr. Börtö.
11. Otto Wilh. Jonaesson fr. Rågskär.
12. Johan Rudolf Arwidsson fr. Bullers.
13. Alexander Hellsten fr. Warlar.
14. Karl Fredrik Karlsson fr. Altarstjär.
15. Efterskareu Jakob Bahalm fr. Altiabp i Estland.
16. Handl. Fred. Nyberg fr. Lomisa.
17. Olb. Edward Vast fr. S:hamn.

Herremannaslupar.

1. Barden (hr. Waennerberg.)
2. Kantippa (hr. Wegelius.)
3. Ågir (hr. Nyberg.)
4. Jokul (hr. Söderlund.)
5. Hailo (hr. Wasenius.)

Bland allmogebåtarna togs första priset af **Viktor Pitkän** från Stammö, som tillryggalade den fastställda kursen på 2 t. 56 m. 50 s., andra priset af Moses Låhtinen, likaledes från Stammö för

båtarna beträffar hade de på egen begäran sått följa en annan kurs än den för allmogebåtar bestämda och fullberda seglingen förr än prisdomarbåten han återintaga sin plats, hwarför deras ankomsttid ej kunde antecknas. Priset, en af damer förfärdigad, utmärkt wacker hederswimpel tillertändes dock „Barden,” hwilken ansågs wara den, som gjort den bästa seglatsen.

Selostuksesta käy ilmi, että kilpailuihin osallistui 7 kansanvenettä, niistä 5 Tammiosta. Palkittujen lisäksi Tammiosta olivat kilpailemassa myös Johan Suomalainen, Karl Gustaf Pitkän ja Anton Pitkän. Herrasmiesten veneistä paras oli kunniaviirillä palkittu tuttavamme hr. Wennerberg veneellä Barden.

— **Om kappseglingen vid Lovisa** skriver vår korr.: **Kappseglingen** vid Svartholm försiggick i dag (den 13:de) under det härligaste väder och särdeles gynsam vind. En stor skara människor hade redan tidigt samlats ut till Svartholms f. d. fästning, derifrån båtarna skulle gå ut. Man hade fastställt två särskilda slags pris: ett hederspris för slupar och penningpris för allmogebåtar. Prisdömmarne voro kaptenerna G. A. Enberg och K. Holmström samt häradschefen C. B. Federley. Sträckan, som allmogebåtarna hade att tillryggalägga, var ungefär fyra mil lång, begynte från Svartholmen genom Teckelsund genom östra farleden med sols rundt omkring Skarvens nordprick och samma väg tillbaka. Vinden tilltog senare ganska mycket i styrka, så att resultatet dock icke kunde blifva riktigt godt. Så hände den malheuren, att prisdömmarne icke voro tillstades, då en del af pristäflarne återvände, utan befunno de sig ombord å ångaren Björneborg, som slog sina lofvar omkring de kappseglande. Det blef naturligtvis ett fastligt »krakel» då prisen skulle

na personer som förde oväsen, saknades heller icke här. När skola vi komma så långt, att det kan bli oss som i andra länder, der

utdelas. Slutligen enades man om att af allmogebåtar Pitkänen från Stamö skulle erhålla 1:sta priset. Han hade tillryggalagt den bestämda vägen på 2 tim. 56 min. 50 sek. Andra priset 50 Fmk togs af Moses Tähtinen 3 tim. 7 min. 59 sek. och tredje priset 30 Fmk af Hansson 3 tim. 12 min. 58 sek. Den sistnämnde öfverlemnade sitt pris som bidrag till premier vid kommande **kappseglingar**. Hederspriset, en hvit vimpel med **Lovisa** vapen på gult siden och ordet »Svartholm» i blå bokstäfver, togs af jakten »Barden» förd af herr Wennerberg. Vimpeln var förfärdigad af fruntimmer vid badanstalten och från **Lovisa**. — Sjutton allmogebåtar och sju slupar deltog i täfningen.

En särdeles liflig anblick erbjöd Svartholms vallar och platserna deromkring. Ungdomen dansade och sjöng. Musiken spelade och menskligheten såg glad och till freds ut. Restauration fans på platsen; dessutom hade man rest ut med korgar och knyten och tände derföre upp brasor här och der vid stranden, der kaffe pannorna puttade. De vanliga missljuden: druck-

t. ex. i Köpenhamns Tivoli 10,000 personer kunna vara samlade utan att man ser en enda berusad!

Patrik.

— Nyländska jachtclubbens **kappsegling** i **Lovisa** i söndags gynnades af en friskt sydväst och i öfrigt vackert väder. Till densamma hade insunnit sig från Helsingfors tre farkoster tillhörande Nyländska jachtclubben, Kantippa, förb af hr E. Wegelius, Barden, hr E. Waernerberg, och Söfult, hr A. Söderlund, samt en flup, tillhörande hr A. Ryberg från **Lovisa**. Dessutom hade till **kappseglingen** insunnit sig ett tiotal allmogefarkoster. Skilda kurser wid seglingen woro utsatte för herremannafarkosterna och för allmogebåtarna. Kursen för herremannafarkosterna sträckte sig från Swartholmen i sydväst till Lill-Hubbö och Särholm och vidare i nordväst uppför Rjesälö östra sjärb, der en prick passerades samt samma väg tillbaka. För allmogebåtarna gick kursen från Swartholmen i sydlig riktning till Staröwens skär, der en hvit flaggprick fringgjordes samt samma väg tillbaka. Sedan familiga täslande farkoster återvändt, afunnade doktor Ohman resultatet af tästingen.

flaggor och wimplar wjade, företebbe äfwen ett brofikt solklif. Dans, lekar och musit omwexlade med hwarandra. Den samma dag tillernade målskjutning

Uddenstund prisdomareångbåten anländt till utgångspunkten först efter det alla herremannafarkoster redan återvändt och sålunda tiden för återkomsten icke funnat antecknas, sattes det i fråga, huruvida det utfästade hederspriset, en af **Lovisa** stads damer förärad hederswimpel, skulle kunna utdelas. Då emellertid båtsheferne enhälligt ansågo, att Barden gjort den bästa seglatsen, öfwerlemnades priset åt Bardens chef och förare, hr E. Waernerberg.

Första priset för allmogebåtar 70 mk, tilldelades Pitkänen och det andra, 50 mk, Tähtinen, båda från Stammö. Tredje priset, 30 mk, tillföll Hansson från Reimars. Tästingen hade omfattats med stort intresse och flere ångbåtar hade medfört talrika lustfarare såväl från Helsingfors, som Bo gå, Kotka och **Lovisa** till platsen för **kappseglingen**. Swartholms gamla fästningsvallar, å hvilka

gen uppstjöt till annan gång.

På aftonen, sedan ångbåtarna wändt till **Lovisa**, egde en lifwad brunnbal rum i Brunnshuset.

— **Kappseglingen** i söndags invid Swartholmen utanför **Lovisa** gynnades af ett synnerligen vackert väder och en frisk sydväst bris. Folk hade insunnit sig från när och fjärran — lustfarare i mängd från Helsingfors, Borgå och Kotka förutom en talrik skara allmoge vimlade på den flaggpryddaholmen. Intresset för **kappseglingen** syntes vara ganska stort. Af den tillämnade målskjutningen blef deremot ingenting, hvarför man under den tid seglingen varade roade sig med dans, lekar och sång.

Bland allmogebåtarna togs första priset af Viktor Pitkänen från Stammö, som tillryggalade den fastställda kursen på 2 t. 56 m. 50 s., andra priset af Moses Tähtinen, likaledes från Stammö för 3 t. 7 m. 59 s. Närmast

i ordningen kom Otto Wilhelm Jonasson fr. Rågskär med 3 t. 12 m., men som han seglat på en prick, kunde tredje priset icke tilldelas honom. Det tilldömdes i stället Rudolf Hansson från Reimars med 3 t. 12 m. 58 s., hvilken dock afsade sig det samma och skulle det läggas såsom grundplåt till en fond för framtida **kappseglingar**. Hvad herremannabåtarna beträffar hade de på egen begäran fått följa en annan kurs än den för allmogebåtar bestämda och fullbordade seglingen, förrän prisdomarbåten hann återintaga sin plats, hvarför deras ankomsttid ej kunde antecknas. Priset, en af damer förfärdigad, utmärkt vacker hederswimpel tillerkändes dock „Barden“, hvilken ansågs vara den, som gjort den bästa seglatsen. (Ö. N.)

Kotka den 19 Juli.

— Till **kappseglingen i Lovisa** gjordes äfwen en utfärd från Kotka med ång-

Ångbåten „Guth“ afreste samtidigt härifrån till festen med några familjer ombord. Färden dit var synnerligt angenäm, gynnad af det vackraste sommarväder man gerna kan tänka sig. Winden tilltog dock allt mer och mer. Vid framkomsten var en ganska frisk sydvest rådande och man gladdes att nu äntligen få se en täflan mellan båtar från olika trakter, men kånste framför allt mellan herremanna och skärgårds allmoge båtar, ty sällan erbjudes väl en sådan wind, för att pröfwa båtaras fjöduqlighet. Wi wilja här helt och hållet förbigå detaljer hwilka redan förut i särskilda tidningar blifwit framhållna, och wi sålunda komme alldeles post festum med våra, på grund af att vårt blad utkommer endast hwarje Lördag. Af dessa skildringar framgår, som skulle **kappseglingen** wid Swartholm varit i allo lyckad, och ändock war der mycket öfrigt att önska hwad arrangementerna beträffar. Först och främst det, att herremanna båtarne, utom en, ej fullföljde den af bestyrelsen först bestämda kursen, utan bestämde sig för en annan, kortare

båten „Olga“, ehuru deltagarene ej woro så många man wäntat; äfwen några Fredrikshamnare woro med om roligheten.

och mindre utfatt för den starka winden. Detta förfarande lemnade, hwad wi med säkerhet kunna konstatera, hos allmogen det intryck, att de ståtliga, högriggade herremanna båtarne ej wågade en dust med dem ute i öppna fjön, ty winden war verkligen stark. Grunderna må nu hafwa varit hwilka som helst, så hade de af många orsaker bordt, äfwen de, wisa sin fjöduqlighet gent emot skärgårdsbåtarne och ej wälja en annan kurs. För det andra fördröjdes kappseglingen öfwer höfwan länge, för att ej nämna något om den uteblifna målstjutningen. För det tredje blef en herremanna båt, den enda från Fredrikshamn, räknad bland allmoge båtar, ehuru dess egare anmält sig till den förre kategorin, men fullföljde skärgårdsbåtarnes kurs och kom därför alls icke i fråga wid heders wimpelns utdelande.

Till sist kunna wi ej annat än på det högsta loforda båtarne från Stamö, torhända de bästa af alla våra skärgårdsbåtar, hwilka ej allenast nu, men äfwen i de inwid Fredrikshamn de två senaste

åren anställda, mycket, lyckade **kappseglingarne**, wunnit segern och belönats med de första prisen.

Wi hafwa dessutom blifwit uppmånade hemställa till sakkännarens afgörande huruvida en seglare skall wisa för en ångbåt, om den senare och tillika är prisdomarebåt, men ej ligger ankrad wid slutpunkten utan på swaj ett stycke derifrån, såsom fallet nu war? En af prisdomarene

påstod, åberopande sin gamla sjömannas erfarenhet att segelbåten i dylika fall som detta måste wisa och att detta wore regel. Emellertid blef en båt, just den omordade Fredrikshamnsska, härigenom hindrad i sin seglats.

Total intrycket af utfärden war dock godt, och hwarje Kotkabo åtminstone syntes nöjd med sin resa, mången dock önsfande att en tidigare afgangstid framdeles måtte annonseras.

— **Kappseglingen vid Swartholm** i förgår gynnades af klar himmel och en stadig sydvästlig bris, som under dagen tilltog i styrka. Såväl från Helsingfors som från Borgå och Fredrikshamn hade

insunnit sig en talrik skara lustfarande. — Den af bestyrelsen bestämda kursen var längs östra farleden genom Täcktar sundet till en nordpriek vid Skarven, hvilken skulle pareras medsols och samma väg till-

baka, tillsammans ungefär 4 mil. I seglatsen deltog 17 allmogebåtar och af herremannabåtar de välkända *Barden*, förd af hr T. Waennerberg, *Xantippa*, förd af hr E. Wegelius, *Haikko*, förd af hr G. Wasenius, *Jökul*, förd af hr A. Söderlund samt *Egir*, förd af hr A. Nyberg från Lovisa. Då förarne af dessa båtar icke ansågo den af bestyrelsen bestämda kursen fullt lämplig, på grund derat, att deri ingick för litet kryssning, uppgjordes för dem en annan kurs: kryssning till Kjefsalö norra udde och samma väg tillbaka. Kl. 1 begynte båtarna passera ångf. Björneborg der prisdomarne, härads höfding C. B. Federley och kaptenerna G. A. Enberg och C. Holmström, befunno sig. Efter seglingens slut utdelades prisen på Svartholm af doktor G. Ohman. Första priset, 70 mark i guld, tilldelades V. Pitkänen från Stammö (2 tim. 56 min. 50 sek.); andra priset, 50 mark, tillföll M. Tähtinen, också från Stammö (3 t. 7 m. 59 s.). Närmast härpå följde O. V. Jonasson från Bullars, men emedan det intygats och han

sjelf erkänt, att han parerat en prick orätt, gafs tredje priset, 30 mark, åt R. Hansson från Reimars (3 t. 12 m. 3 s.). Pristagaren öfverlemnade dock penningarna till bestyrelsen för att användas såsom pris vid nästa **kappsegling**. Då herramannabåtarna hunnit tillryggalägga sin kurs förrän Björneborg, som åtföljde allmogebåtarna återvänt till utgångspunkten, kunde tiden för deras ankomst icke annoteras, men genom öfverenskommelse sinsemellan bestämde båtförarne att hederspriset, en vimpel med Lovisa stads vapen och orden „Svartholms **kappsegling** 1884“, som förfärdigats af damer i Lovisa, skulle tillfalla Barden. — Lifliga hurrarop uppstämdes för pristagarna och för dem som bidragit till **kappseglingen**, nämligen Nyländska jaktklubben och Lovisa stad samt de damer, hvilka förfärdigat hederspriset. Någon målskjutning kunde icke denna gång ega rum i följd af ett missförstånd med måltafloerna, men bestyrelsen hoppades snart kunna anställa en sådan. — På aftonen var dans arrangerad i brunnssalongen i Lovisa.

1884 0716 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 16.07.1884 NO 29

— **Kilpapurjehdus** tapahtui Loviisassa viime sunnuntaina, jolloin ilma oli sangen suopea ja tuultakin lienee ollut ehken vähän liikaakin. Noin puolen päivän aikaan läksivät purjehtijat liikkeelle Svartholmasta kulkien myötäpäivää Tehtarsundin kautta pitkin itäistä kulkuväylää ympäri pohjoiswiitan ja sittemmin samaa tietä takaisin, mikä matka lienee ollut noin 4 penikulmaa. Palkintotuomareina olivat fatteini G.

A. Enberg ja R. Holmström sekä vara-tuomari C. B. Federley. Purjehdukseen otti osaa kaikkiansa 17 wenettä. Ensimmäisen palkinnon 70 mkk. kullassa sai Viktor Pitkänen Tammioista, joka purjehti matkan 2 tunnissa 56 min. 50 sek., toisen 50 mkk. Moses Tähtinen 3 tunt. 1 m. 59 sek. ja kolmannen 30 mkk. olij saanut Otto Wilhelm Jonasson, waan purjehti, kuten itsekin tunnusti matkalla meriwiitan päälle, joten ei saattanut tulla palkinnon jaoissa kysy-

mykseenfään, waan annettiin se Rudolf Hanssonille, joka purjehti matkan 3 t. 12 m. 58 sek. Hra Hansson lahjotti palkintonsa palkinnoksi ensitulewiin kilpapurjehdussein. Kunnia-palkinnon kauniin lipun, johon oli merkitty sanat: „Swartholms kappsegling“ sekä varustettu Lowisan laus-

mykseenfään, waan annettiin se Rudolf Hanssonille, joka purjehti matkan 3 t. 12 m. 58 sek. Hra Hansson lahjotti palkintonsa palkinnoksi ensitulewiin kilpapurjehdussein. Kunnia-palkinnon kauniin lipun, johon oli merkitty sanat: „Swartholms kappsegling“ sekä varustettu Lowisan laus-

pungin waakunalla, sai hra **Wenneberg**, joka johdi „Barelen“ nimistä jachtia. Sen oli rakentanut hra C. Wegelius, joille molemmille viime-mainituille huudettiin 9 kertainen hurraa-huuto.

Palkintoja jaettaessa pääsi yksi weneistä täyjisä purjeissa rannalta irroilleen ja läksi yksin luowimaan,

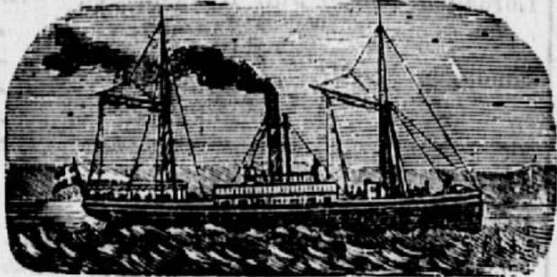
waan tuulta kun oli liiemmaksi niin ehti se mennä nurin ennenkun apuun ehdittiin.

Kilpaammunta jäi tällä erään fiksenä muutamista sattuneista syistä.

Sillä ajalla kun kilpailijat purjehtivat, huwittelivat muut läsnäolijat itseänsä wanhan linnoituksen muureilla tanssilla y. m. tavalla.

1884 0726 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1884 / 26.07.1884 NO 172

Lustfärd
till kappseglingen.
Ångbåten ANSIO,

som i egenskap af **prisdömare-båt** kommer att medfölja **kappseglingen** **Söndagen den 27 Juli kl. 1/2 11 f. m.**, medtager äfven lustfarare så långt utrymmet medgifver.

Biljetter å 2 mk samt för barn å 1 mk säljas å ångbåten och i Herrar Becker & Blohms kontor, der äfven anteckningslista finnes.

Obs.! I händelse tillräckligt antal lustfarare anmäla sig till Lördag eft. midd. kl. 5, kommer musik att medfölja.

Kappsegling

föranstaltas

af Wiborgs läns Segelförening

Söndagen d. 27 Juli

kl. 11 f. m.

å fjärden mellan staden och Trångsund.

I **kappseglingen** få båtar af högst 4 tons dräktighet deltaga.

Tre pris komma att utdelas.

Afgiften för deltagare är 2 *My* och anteckning sker från kl. 1/2 10—1/2 11 i ångbåtskontoret.

Bestyrelsen.

1884 0715 ILMARINEN

ILMARINEN / 1884 / 15.07.1884 NO 81

— **Seilapurehdusten panee Wiipurin** läänin purehdus-yhdistys toimeen kaupungin ja Uuraan välisellä wän-

läällä sunnuntaina t. t. 27 p:nä. Korfeintaan 4 tonnin kantawat weneet tulewat kysymykseen.

PURJEHDUSREITTI TAMMIOSTA WIIPURIIN

1882 Tammiosta Wiipuriin purehtijalle oli oppaaksi julkaistu kaksi karttaa, 1881 Suomenmaan kartta ja 1855 Kalmborgin kartasto.

1881 SUOMENMAA ITÄINEN SUOMENLAHTI

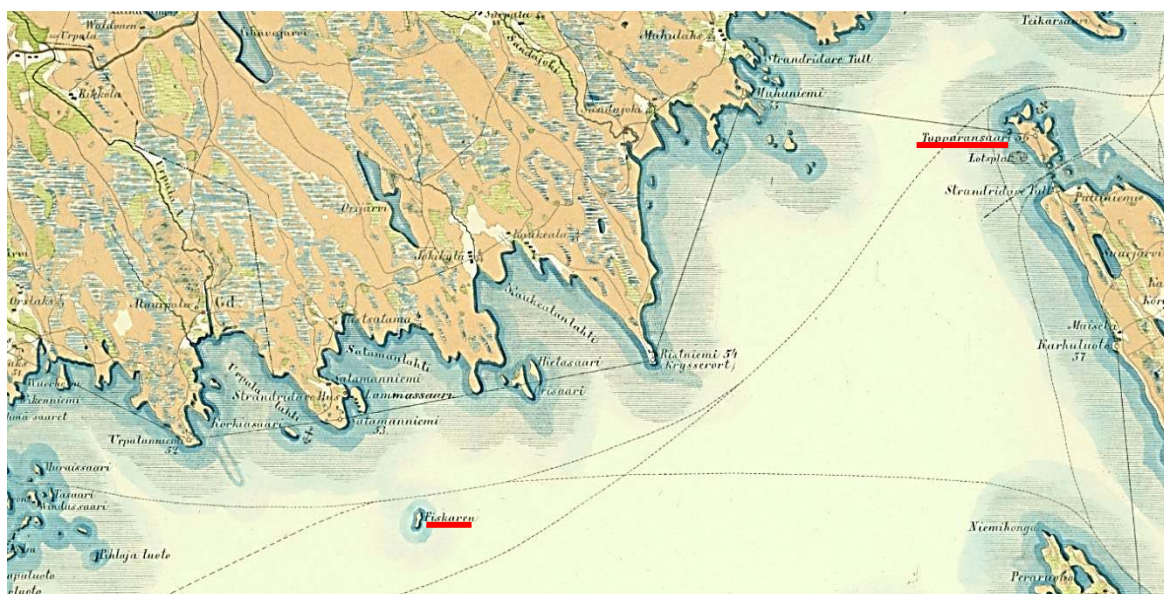
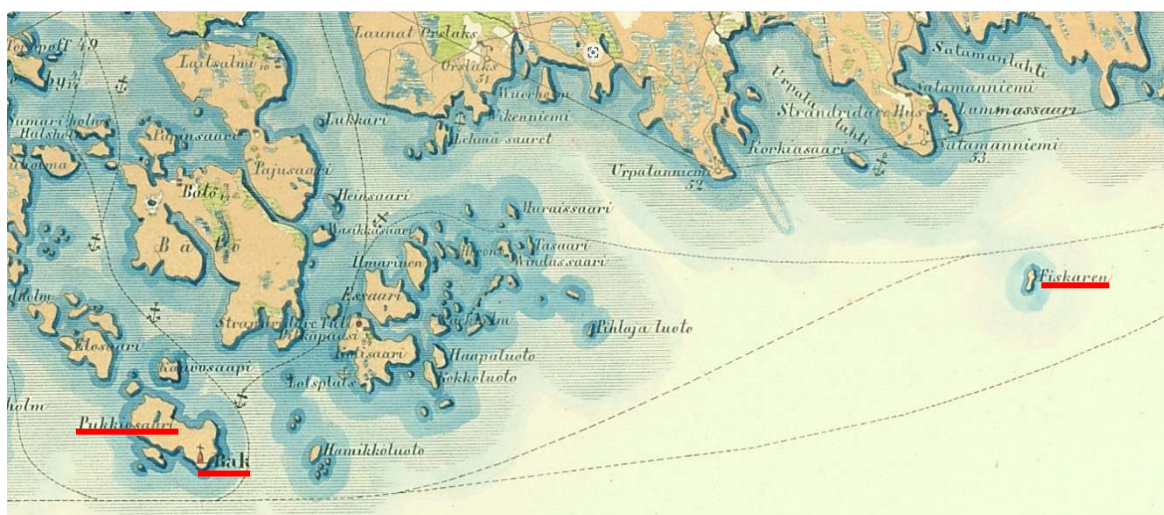
Stamö (Tammio) Mustamaa Pitkäpaasi Trangisund (Uuraansalmi) Wiborg (Wiipuri)

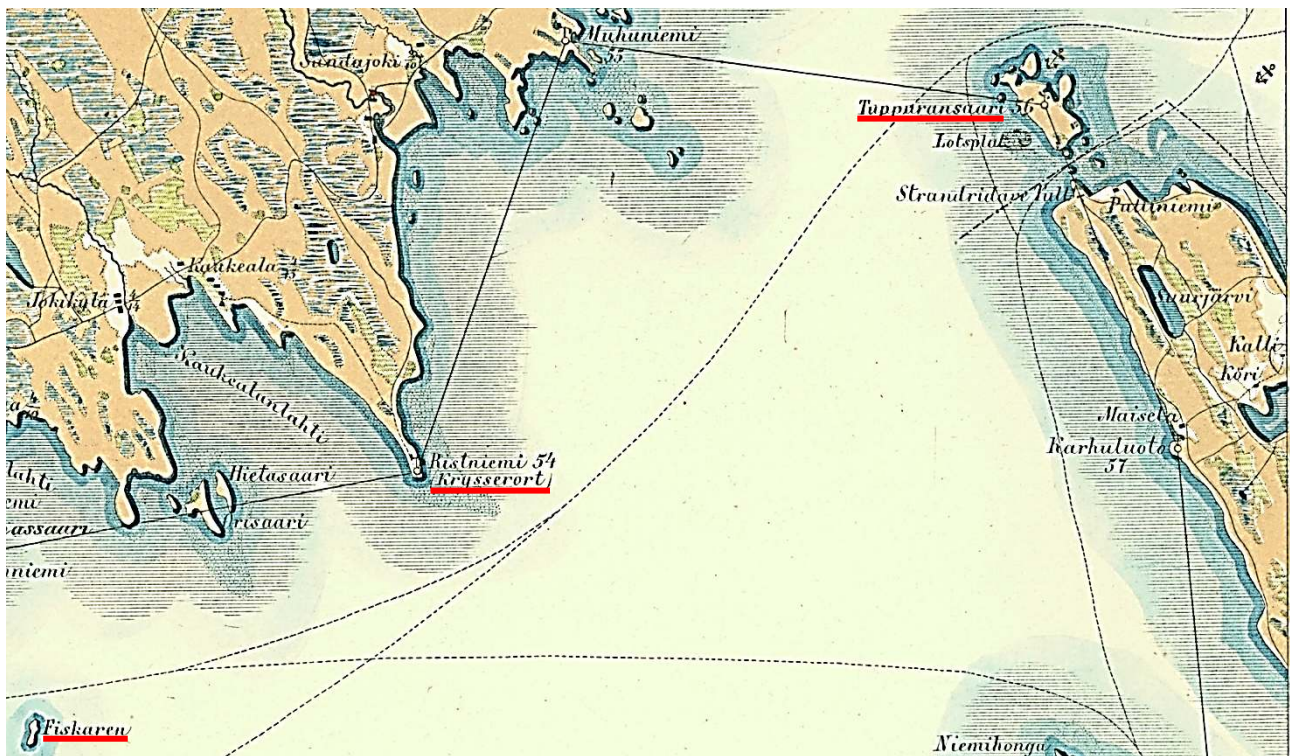
Suomenmaan kartta 1881

KALMBERGIN KARTASTO 1855 VEHKALAHTI VIROLAHTI

KALMBERGIN KARTASTO 1855 SÄKKIJÄRVI VIROLAHTI

KALMBERGIN KARATASTO 1855 SÄKKIJÄRVI VIROLAHTI

KALMBERGIN KARTASTO 1855 WIIPURI

Purjehdittaessa Tommisaaresta (Tammio) Wiipuriin suunnattiin aluksi kokka kohti Kuorsalon itäpäättä ja kaarrettiin sitten itään johtavalle laivaväylälle. Huomattavia kiintokohtia olivat väylällä Mustamaan ja Pien Kiiskisaaren pohjoiskärjet, Pukkiosaaren Båg (bookki, puakki), Fiskaren (Kalastaja) pohjoiskärki, Säkkijärven Ristniemi Krysserort, Tuppuransaari, Uuraansalmi Trangsund ja Redutt (Linnoitus).

Avomerta purjehdittaessa suunnataan Ekebomin karttojen ohjaamina Tammion (Stamö) kylän itäpäästä itään Kunnarin-saarten (Gunnar) eteläpuolelta Huovarin (Hovar) ja Kalastajan (Stora Fiskaren) pohjoispuolelle laivaväylälle Pikku Kalastajan (Lilla Fiskaren) ja Säkkijärven Ristniemen (Krysserort) eteläpuolelta kohti Viipuria (Wiborg).

— Kilpapurjehdus viime sunnuntaina alkoi huonoilla enteillä. Ilma oli, näet, aamulla ihan tyhni, mutta päivemmällä leppyi Tuuletar ja aukaisi jätkinsä. **Purjehdusse**en otti osaa yhteensä 14 wenettä, tällä kertaa m. m. myöskin kolme maalaiswenettä, jotka olivat tulleet Tammion kylästä Hammin kaupungin lähellä. Kolme palkintoa oli määrätty jaettavaksi. Ensi-

mäisen, kitarin, sai talollinen Viktor Pitkänen, jolle sitä paitti annettiin 30 markkaa puhtaassa rahassa, koska palkinnot maalaisweneistä tavallisesti suoritetaan rahassa. Taloll. Pitkänen purjehhti määrätyn matkan 3 t. 18 m. 28 sek. Toisen palkinnon, albumin, sai kateeni Ekström, jonka wene suoritti matkan 3 t. 21 m. 5 sek., sekä kolmannen, ankkurin, hra C. Wahl, joka purjehhti taipaleen 3 t. 23 m. 28 sek.

Kappseglingen, som i går försiggick å reddan mellan staden och Trångsund, såg i början ut att måsta inställas, ty vädret var alldeles lugnt. Sedan dock vinden längre fram på dagen gick öfver till sydlig började det blåsa så mycket att täflingen kunde begyuna, helst som man ogerna instälde densamma emedan trenne allmogebåtar från Tammio by i närheten af Fredrikshamn hade intunnit sig att deltaga i täflingen. Tre pris voro bestämda att utdelas, och togs första priset, en kikare, af bonden Viktor Pitkänen, som dessutom tilldelades en belöning af 30 mk kontant, emedan allmogeprisen vanligen utgittes

i penningar. Pitkänen seglade den bestämda sträckan på 3 t. 18 min. 28 sek. Andra priset, ett större album, togs af kapten Ekström, hvars båt gjorde färden på 3 t. 21 m. 5 s., och tredje priset, ett ankare, tillföll hr C. Wahl, som seglade på 3 t. 23 m. 28 s. — allt reducerad tid. Bäst seglade dock onekligen d:r Palmbergs båt vid gårdagens täfling, men då den i anseende till sin storlek ej kunde erhålla tidsreduktion, gick den miste om pris.

Angbåten „Ansio“ tjänstgjorde som prisdomarbåt, hvarpå äfven besunno sig en mängd lustfarare. Vädret var vackert.

— **Kilpapurjehdusse**ssa Wiipurissa toisjapäivänä puhalsi, H. D:lle tulleen jähkäjanoman mukaan, suotuisan hyvä lounastuuli. 1:sen palkinnon sai V. Pitkänen

Stamöstä, 3 t. 18 m.; 2:sen palk. kapteeni Ekström, 3 t. 21 m. ja 3:nen palkinnon ylioppilas Wahl 3 t. 22 m. Purjehdittawa matka oli 28 mirstaa.

ILMARINEN / 1884 / 29.07.1884 NO 87

— Kilpapurjehdus viime sunnuntaina alkoi huonoilla enteillä. Ilma oli, näet, aamulla ihan tyhni, mutta päivemmällä leppyi Tuuletari ja aukaisi sätinsä. Purjehdukseen otti osaa yhteensä 14 venettä, tällä kertaa m. m. myöskin kolme maalaisvenettä, jotka olivat tulleet Tammion kylästä Haminan kaupungin lähellä. Kolme palkintoa oli määrätty jaettavaksi. Ensimmäisen, tiikarin, sai talollinen **Viktor**

Pitkänen, jolle sitä paitti annettiin 30 markkaa puhtaassa rahassa, koska palkinnot maalaisveneistä tavallisesti suoritetaan rahassa. Taloll. Pitkänen purjehti määrätyn matkan 3 t. 18 m. 28 sek. Toisen palkinnon, albumin, sai kanteini Ekström, jonka vene suoritti matkan 3 t. 21 m. 5 sek., sekä kolmannen, ankkurin, hra C. Wahl, joka purjehti taipaleen 3 t. 23 m. 28 sek.

HELSINGFORS DAGBLAD / 1884 / 28.07.1884 NO 202

— *Kappseglingen i Wiborg* i söndags gynnades, enligt Hels. Dbl., af god sydvest vind. Första priset togs af Viktor Pitkänen från **Stamö**, med 3 t. 18 m.;

MORGONBLADET / 1884 / 29.07.1884 NO 174

andra priset af kapten Ekström, med 3 t. 21 m.; tredje priset af studeranden Wahl med 3 t. 22 m., allt reducerad tid. Den tillryggalagda sträckan utgjorde 28 verst.

ÖSTRA FINLAND / 1884 / 28.07.1884 NO 173

Kappseglingen, som i går försiggick å **redde mellan staden och Trångsund**, såg i början ut att måsta inställas, ty vädret var alldeles lugnt. Sedan dock vinden längre fram på dagen gick öfver till sydlig började det blåsa så mycket att täflingen kunde begyuna, helst som man ogerna instälde densamma emedan trenne allmogebåtar från Tammio by i närheten af Fredrikshamn hade intunnit sig att deltaga i täflingen. Tre pris voro bestämda att utdelas, och togs första priset, en kikare, af bonden Viktor Pitkänen, som dessutom tilldelades en belöning af 30 mk kontant, emedan allmogeprisen vanligen utgitves

NYA PRESSEN / 1884 / 31.07.1884 NO 205

i penningar. Pitkänen seglade den bestämda sträckan på 3 t. 18 min. 28 sek. Andra priset, ett större album, togs af kapten Ekström, hvars båt gjorde färden på 3 t. 21 m. 5 s., och tredje priset, ett ankare, tillföll hr C. Wahl, som seglade på 3 t. 23 m. 28 s. — allt reducerad tid. Bäst seglade dock onekligen d:r Palmbergs båt vid gårdagens täfling, men då den i anseende till sin storlek ej kunde erhålla tidsreduktion, gick den miste om pris.

Angbåten „Ansio“ tjänstgjorde som prisdomarbåt, hvarpå äfven befunno sig en mängd lustfarare. Vädret var vackert.

Kappseglingen

i söndags hade icke lockat till sig många deltagande — endast 14 båtar hade anmält sig —, men oaktadt denna tydliga brist på intresse och vakenhet från segelföreningens sida och oaktadt äfven ett ganska ringa fåtal lustfarare medföljde på ångaren „Ansio“, som tillika var prisdomarbåt, kan söndagens täflan „på böljan blå“ enligt alla närvarandes enstämmigt uttalade åsigt räknas bland antalet af de bäst lyckade regattor, här på länge egt rum.

Detta berodde kanske främst derpå, att vinden denna gång, såsom ett vackert undantag, var jämnförelsevis gynsam och behaglig. Från att i början visserligen hafva varit blott en ytterst svag sydvest vind, friskade den under täflingens gång hastigt i, slog mera på sydkanten

och vid den senare delen af kappseglingen hade de täflande att fröjda sig åt en riktigt god, om också icke egentligen styf kultje från s. s. v., en sådan, som icke alltid består vid våra segeltäflingar.

Täflingen begynte kl. 11, 36 minuter och 25 sekunder. I densamma voro antecknade följande farkoster: „Viktoria“, tillhörig A. Henriksson fr. Wiborg, mätande $1\frac{2}{3}$ tons; „Aline“, kapt. C. A. Ekström, ($1\frac{2}{3}$ t.); stud. C. Wahls båt ($\frac{3}{4}$ t.); „Tärnan“, kommerserådet W. Hackman ($1\frac{2}{3}$ t.); „Komet“, hr L. Herold ($1\frac{2}{3}$ t.); „Mary“, hofrättsnotarien Perander ($1\frac{2}{3}$ t.); „Kiivas“, doktor A. Palmberg ($2\frac{3}{4}$ t.); „Renner“, handl. Cö Rothe ($1\frac{2}{3}$ t.); arkitekt E. Dippels båt ($1\frac{1}{4}$ t.); hr Korthes båt ($1\frac{1}{4}$ t.); „Vind“, V. Lund ($1\frac{2}{3}$ t.); samt följande tre allmogebåtar från Stam. nära Fredrikshamn: Viktor Pitkänens

($1\frac{3}{4}$ t.); Aron Pitkänens (2 t.) och Kristian Pitkänens båt ($1\frac{3}{4}$ t.)

Sedan ångaren „Ansio“ ombord på hvilken vice kommodoren handl. B. Becker och prisdomarene hrr W. Becker, P. Tanninen och Wahlroos tagit plats, ångat ut och kastat ankar några famnar från hamnen, gafs signal till seglatsens början. Det gälde att med parerande af alla remmare, förutom en åt sidan ligande norrprick, kryssa ut å sjelfva faret till Trångsund. „Kuupposinsaaret“, „Hietaluoto“ och batterierna skulle passeras och kursen tagas ut ända till „Nikolassaari“, vid hvars sydöstra strand en prickbåt var utlagd. Denna skulle rundgås hvarefter de täflande farkosterna på

annan bog i sydvestlig riktning hade att styra upp mot „Pitkäsaari“ der en annan prickbåt skulle dubleras.

Nu var den svåraste delen af kursen tillryggagagd, ty härifrån förestod intet annat än att med utbreda dukar, så många som funnos, länsa hemåt. Och att det gick med glans, det var man i tillfälle att erfara. Sträckan var inemot 28 verst.

Bland de täflande båtarna tog innan kort doktor A. Palmbergs båt „Kiivas“ ledningen och vann i betydlig grad på de öfriga. Men allt efter som vinden mer och mer stadgade sig, visade det sig att „Kiivas“ hade en svår medtäflare i fiskaren Viktor Pitkänens från Stamö smäckra

och välbyggda skötbåt, sådan man sällan ser här i trakten. Denna gick visserligen icke så högt upp i vind som „Kiivas“, men den sköt en präktig fart, hvartill icke litet bidrogo de hissade toppseglerna, och isynnerhet vid länsningen blef den doktor Palmbergs båt fullkomligt öfvermäktig.

Af de öfriga farkosterna, som följde dessa två tätt i kölvattnet, intresserade mest stud. Carl Wahls lilla $\frac{3}{4}$ tons centerbordsbåt. Förd med skicklig hand, hvilket på prisdomarbåten vann alla fackmäns odelade bifall och erkännande, höll sig den lilla båten godt i jämbredd med sina täflande kamrater och tog loften af den ena efter den andra.

Slutligen må ännu nämnas tvenne duglige seglare, som ökade antalet af de för dagen mest intresseväckande: kapten C. A. Ekströms „Alina“, förd af hans son stud. Ekström och kommerserådet W. Hackmans „Tärnan“, förd af kommerserådet sjelft.

Kl. 4 och 5 minuter var kappseglingen afslutad och det visade sig nu att den bästa båten seglat de 28 à 30 versten på 3 t. 22 m. 30 sekunder.

Resultatet af täfningen utföll sålunda:

Oreducerad tid:

1. Viktor Pitkänen . . .	3 t. 22 m. 30 s.
2. Doktor A. Palmberg . .	3 t. 24 m. 14 s.
3. Kapten C. A. Ekström . .	3 t. 25 m. 11 s.

4. Kommerserådet W. Hackman	3 t. 31 m. 35 s.
5. Student Carl Wahl	3 t. 31 m. 57 s.
6. V. Lund	3 t. 38 m. 9 s.
7. Aron Pitkänen	3 t. 41 m. 46 s.
8. Handl. C. Rothe	3 t. 46 m. 40 s.
9. Kristian Pitkänen	3 t. 47 m. 11 s.
10. Hofrättsnot. Perander	3 t. 50 m. 18 s.
11. Handl. L. Herold	3 t. 52 m. 8 s.
12. Korte	4 t. 0 m. 33 s.
13. A. Henriksson	4 t. 5 m. 5 s.
14. Arkitekt E. Dippel (fullföljde ej.)	

Skilnaden mellan den snabbaste och den sista i ordningen utgjorde 42 minuter 35 sekunder.

Reducerad tid:

1. Viktor Pitkänen . . .	3 t. 18 m. 28 s.
2. C. A. Ekström . . .	3 t. 21 m. 5 s.
3. Carl Wahl	3 t. 23 m. 28 s.
4. A. Palmberg	3 t. 24 m. 14 s.
5. W. Hackman	3 t. 27 m. 21 s.
6. V. Lund	3 t. 33 m. 47 s.
7. A. Pitkänen	3 t. 37 m. 28 s.
8. C. Rothe	3 t. 42 m. 8 s.
9. K. Pitkänen	3 t. 42 m. 39 s.
10. A. Perander	3 t. 45 m. 42 s.
11. L. Herold	3 t. 47 m. 29 s.

På grund af denna reduktion, beroende af båtarnes storlek i tonstal, tilldömdes första priset den raska skärgårdssegelaren Viktor Pitkänen. Priset utgjordes af 30 mk och en marinkikare. Andra priset, ett album, tillföll kapten Ekström och tredje priset, ett ankare togs af stud. Carl Wahl.

Faktiskt hade doktor Palmbergs båt seglat bättre än både andra och tredje pristagarene, men då den var den största af alla farkoster, mätande $2\frac{3}{4}$ tons, erhöll den ingen reduktion. För öfrigt må nämnas att det största afdraget erhöll hr Wahls båt, hvars tid reducerades med 4 procent och dernäst hr Korttes, som erhöll 3 procents reduktion. Alla öfriga båtars seglade tid reducerades med ett afdrag af 2 procent.

WIIPURISSA 27.7. 1884 järjestetyn kilpailun voitti Viktor Pitkänen ajalla 3 t. 22 min. 30 sek.. Aron Pitkänen sijoittui seitsemänneksi ajalla 3 t. 41 min. 46 sek. ja Kristian Pitkänen yhdeksänneksi ajalla 3 t. 47 min. 11 sek. Viktor ansaitsi palkinnokseen kiikarin ja 30 markkaa käteistä. Wiborgsbladet kirjoitti kilpailuista 29.7. hyvän selostuksen. Siinä mainittiin m.m. veneiden vetoisuudet: Viktorin ja Kristianin veneiden 1 $\frac{3}{4}$ t. ja Aronin 2 t. Kilpailun suurin vene oli tri Palmgrenin Kiivas, vetoisuudeltaan 2 $\frac{3}{4}$ tonnia.

Kilpailevien veneiden joukosta otti pian johtoaseman tohtori A. Palmbergin vene Kiivas ja saavutti huomattavan etumatkan muihin nähden. Mutta sitä mukaa kuin tuuli vakiintui, kävi ilmi, että Kii-vaalla oli kova kilpailija Stamöistä kotoisin olevan kalastaja Viktor Pitkäsen sirossa ja hyvin raken-netussa nuottaveneessä, jollaisia harvoin täällä päin näkee. Tämä vene ei tosin kulkenut yhtä korke-alla tuuleen kuin Kiivas, mutta se saavutti hienon vauhdin, johon eivät vähiten vaikuttaneet nostetut toppipurjeet, ja erityisesti myötätuulessa siitä tuli tohtori Palmbergin veneelle ylivoimainen.

1884 0719 KOTKA

KOTKA / 1884 / 19.07.1884 NO 29

 Alla de, hwilka intres-
sera sig för en **kappsegling** i Kotka,
behagade Fördagen den 19 den-

nes kl. 7 eft. m. sammanträda
å Hotel Kotka, för att wälja be-
styrelse och prisdömare.

1884 0723 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 23.07.1884 NO 30

(Muji Suometar ja Ilmarinen 2 kertaa 20 rivi.
1 siv. 3 päiv. wäljällä).

Kilpapurjehdus

Kotkassa

tulee toimeen pantawaksi sunnuntaina
Elof. 3 p. kello 11 e. pp., jolloin
yksi palkinto on määrätty annetta-
waksi jaaloille, jotka ovat ylimita-

ten 28 jalkaa tahti pitempiä, kolme
palkintoa talonpoikaismeneille, jotka
lyhempiä kuin 28 jalkaa, ja yksi kun-
nia-palkinto herrasmiesten weneille.
Osanottajat ilmoittakoot itsensä k:lo
9 e. pp. Elisabeth linnoituksen luona
Kotkan ulkoretillä, jolloin myöskin
purjehduksen suunta ja muut tar-
kemmat määränksit julkaistaan.

— Kilpapurjehdus tulee, niin-
kuin tämän lehden ensi sivulla tar-
kemmin on ilmoitettu, pidettäväksi
täällä sunnuntaina ensitulewan Elo-

kuun 3 p. kello 11 e. pp. Kehoi-
tamme saarelaisia ja muita purjeh-
tijoita käyttämään tilaisuutta hyväk-
seen.

1884 0730 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 30.07.1884 NO 31

Kilpapurjehdus

Kotkassa

tulee toimeen pantawaksi sunnuntaina
Elof. 3 p. kello 11 e. pp., jolloin
yksi palkinto on määrätty annetta-
waksi jaaloille, jotka ovat ylimita-
ten 28 jalkaa tahti pitempiä, kolme pal-

kintoa talonpoikaismeneille, jotka ovat
lyhempiä kuin 28 jalkaa, ja yksi kun-
nia-palkinto herrasmiesten weneille.
Osanottajat ilmoittakoot itsensä k:lo
9 e. pp. Elisabeth linnoituksen luona
Kotkan ulkoretillä, jolloin myöskin
purjehduksen suunta ja muut tar-
kemmat määränksit julkaistaan.

1884 0806 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 06.08.1884 NO 32

Kilpapurjehdus.

Elokuun 3 p:ksi ai'ottu **kilpapur-
jehdus**, jota tyynen ilman wuoksi jäi

sittseen, tapahtuu sunnuntaina Elo-
kuun 17 p:nä ennen määrättyllä pai-
kalla; ilmoitukset tapahtuwat k:lo
11 e. pp.

Kilpapurjehdus, joka monet wastukset koettuaan viimeinkin saatiin toimeen KOTKASSA viime sunnuntaina 17.6.1884 iltapuolella, oli erittäin hyvin onnistunut. Purjehduspaikalle, entiselle Elisabet-nimiselle linnoitukselle, oli kokoontunut suuri joukko katselijoita. Kilpailuun otti osaa kaikkiaan 22 purjehtijaa, joista 5 herrasmiehen weneitä, 7 jaalaa, muut 10 tavallisia talonpoikaisweneitä. Purjehdittawa matka oli noin 16 wirstaa.

Ensimmäisen, nimittäin kunniapalkinnon, joka oli kullattu hopeapikari, sai talollinen Tuomas (p. o. Moses) Tähtinen Tammiosta, jonka wene purjehti matkan 1 tunnissa 36 min. 1 sek. Kolmannen palkinnon 40 mk sai talollinen Wiktor Pitkänen (faktori Pitkäsen wene) Tammiosta ajalla 1 t. 39 min. 26 sek. Palkintotuomarit ansaitsewat kiitoksen siitä, etteiwät, kuten kilpapurjehduksessa tawallista, tehneet mitään eroitusta kunniapalkinnon suhteen, oliko paras purjehtija herrasmiehen tahi talonpojan wene.

1884 0818 SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI

SUOMALAINEN WIRALLINEN LEHTI / 1884 / 18.08.1884 NO 191

— Kotkan **Kilpapurjehduksessa**, joka sytättiin t. t. 3 p:stä eilisestä, sai, M. Pr:ssin ilmoituksen mukaan, kunniapalkinnon, hopeamaljan, Moses Tähtisen wene (1 t. 36 m. 1 s.), toisen, 60 m., D. Si-

parin wene (1 t. 36 m. 25 s., ja kolmannen palkinnon, 40 m., faktori Pitkäsen wene (1 t. 39 m. 26 s.) Jaaloista sai palkinnon, 100 m., sukeltajain alus Alf.

1884 0820 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 20.08.1884 NO 34

— Kilpapurjehdus, joka monet wastukset kohdattuaan viimeinkin saatiin toimeen viime sunnuntaina iltapuolella, oli erittäin hyvin onnistunut. Purjehduspaikalle, ent. Elisabet-nimiselle linnoitukselle, oli kokoontunut suuri joukko katselijoita. Tuuli, joka kello 3 asti päivällä oli ollut jotenkin heikko alkoi vähitellen kiihtyä, jotta kello 4 aikana, jolloin purjehdus alkoi, oli jotenkin riwaka länsi tuuli.

Kilpailuun otti osaa kaikkiaan 22 purjehtijaa, joista 5 herrasmiehen weneitä, 7 jaalaa, muut tawallisia

talonpoikaisweneitä. Purjehdittawa matka oli noin 16 wirstaa.

Ensimmäisen, nimittäin kunniapalkinnon, joka oli kullattu hopeapikari, sai talollinen Tuomas Tähtinen Tammiosta, jonka wene purjehti matkan 1 tunn. 36 m. ja 1 sek., toisen palkinnon 60 mk sai talollinen Dawid Sipari Kuorsalosta, joka purjehti matkan 1 t. 36 m. 25 sek., kolmannen palkinnon 40 mk sai talollinen Wiktor Pitkänen Tammiosta, joka wiippi 1 t. 39 m. 26 sek. Neljännen palkinnon 100 mk jaaloista olisi pitänyt saada taloll. Taneli Tommila Pitkäpaadelta, joka purjehti matkan 1 t. 39 m. 20 sek., mutta tämä matkan suhteen erehtyi, annettiin neljäs palkinto kapteini Wermalle Haapsaaresta, joka teki matkan 1 t. 41 m. 13 sek.

Weneistä oli palkinnon saajia läshinnä oluenpania Bastin wene Saminasta, joka wiippi 1 t. 39 m. 41 sek. ja jaaloista Anton Riiskin Suurisaarelta 1 t. 43 m. 19 sek. Wiimeiseksi tullut wiippi matkalla 2 t. 18 m. 4 sek. ja kaikki heittiwät purjehduksen kesken.

Palkintotuomarina oliwat: Konsuli D. Brunila, Wiiskaali J. W. Stenberg, Kapteini E. Blomberg ja Luotswanhin S. Brunila, jotka erittäinkin ansaitsewat kiitoksen siitä, etteiwät, kuten **Kilpapurjehduksessa** tawallista, tehneet mitään eroitusta kunniapalkinnon suhteen, oliko paras purjehtija herrasmiehen tahi talonpojan wene.

1884 0821 ÖSTRA NYLAND

ÖSTRA NYLAND / 1884 / 21.08.1884 NO 65

— Vid **Kappseglingen** i Kotka, som från den 3 dennes blifwit uppstjuten till i söndags, tillföll heberspriset, en silfwerpokal, Moses Tähtinens båt (1 t. 36 m. 1 s.), andra priset, 60 mk, Dawid Siparis båt (1 t. 36 m. 25 s.), tredje priset, 40 mk, faktori Pitkänens båt (1 t. 39 m. 26 s.) Priset

för jalor, 100 mk, tog af dykarejaktens Alf.

Rörande denna **Kappsegling** strifwes i Kotka bl., att kyrkoherden i Rymmene på grund af söndagsplakatet gifwit polismyndigheterna i Kotka i uppdrag att förhindra densamma. I följde häraf skulle seglingen beghnna först kl. 4 e. m.

— **Kappseglingen** härstädes, som en gång med anledning af widstillas måste inställas, egde rum sistförlidne söndag och gynnades af det wackrafte wäder i förening med en temmeligen friskt westlig bris. Ett ej obetydligt antal, i synnerhet allmogebåtar, hade insunnit sig, af hwilka inalles 22 deltog i täflingen, som begynte kl. 4 e. m. Som prisdomare fungerade sjökapten Gnof Blomberg, v. konsul D. Brunila, stadsfiskal J. W. Stenberg och lotsälberman S. Brunila ombord å bogserångaren „Howinsaari“, som wälwilt för tillfället blifwit stald till bestyrelsens förfogande såsom prisdomare båt. Kommerserådet Ahlqvist tillhöriga ångbåten „Selma“ åter förde en betydlig mängd städeslystna passagerare till täflingsstället.

Inom kort stöt den ena farkosten efter den andra, återom prisdomarbåten, fram öfwer wägen och snart såg man i fjerran en mängd hwhita segel, liksom swanor stolt gungande på den öppna fjerden.

Allt **Stamö** och Kuorsälö båtarne, segerwinnare i så många föregående täflingar, afwen nu skulle häfda sitt rykte och warda pristagare kunde man nästan a priori sluta sig till.

Deras wälbyggda, wälriggade, snabbsseglande och fjöddugliga båtar wäcka omilskorliken uppmärksamhet, och deraf ledes

tanfen ofrimilligt på det hos oss sedwänliga bruket att indela båtarne i de tvenne kategorierna „herremanna och allmogebåtar“. Enligt wårt förmenande borde en dylikt indelning framdeles bortfalla, ty den snabbaste och ändamålsenligaste båten, af ungefär samma storlek borde wäl erhålla förnämsta priset, oafsedt om man godtyckligt räknar den till herremanna eller allmoge båt. Storleken skall wäl förnuftigtwis utgöra den enda indelningsgrunden samt den om de äro däckade eller odäckade. Till detta resultat kommo afwen våra prisdomare, i ty att de utdelade hederspriset det dyrbaraste, till en s. k. allmoge båt, hwilken, egd af en herreman, likawäl funnat räknas till herremanna båtar. Till sistnämnde kategori hade wisserligen afwen här fem båtar anmält sig, men då skulle hederspriset, enligt vår tanke orättswisligen, blifwit tilldelad den fjerde båten i ordningen, eller den näst efter pristagarne.

En annan åsigt synes emellertid gjort sig gällande hos prisdomarene wid kappseglingen samma dag i Hangö, hwarför wi här wilja citera ett ogillande af ett dylikt förfarande ur en korrespondens till Sfrs Dagbl. Korrespondenten säger:

„Hr Degener meddelade i sammanhang härmed, att den snabbaste allmogebåten emellertid varit Michelsfons från Nagu, men att prisdomarene icke ansett den böra komma i fråga wid prisutdelningen, då den hade en resning, liksom herremannabåtarnas samt war byggd på spekulatation att säljas åt någon herreman.

Det har förut under denna sommar förekommit ett fall, då en snabbsseglande allmogebåt, som gjort sig förtjent af pris, icke ansetts dertill berättigad af samma orsak, som nu föranledde, att Michelsfons båt beröfwades det förtjenta priset. Detta wäckte då mycket ogillande. Korresp. kan därför icke underlåta att här påpeka det oriktiga uti att af denna orsak fränkänna en allmogebåt det förtjenta priset. Ett sådant tillwägagående dräper bestämdt ändamålet med kappseglingarna, d. w. s. förbättrandet af allmogens båtkonstruktio- ner och utrustning. Enligt min åsigt hade Michelsfon icke allenast bort erhålla det honom med rätta tillkommande priset, utan dertill en belöning för hans wäl utrustade och dugliga båt“.

Resultatet af kappseglingen war följande: Det enda priset för båtar öfwer 28 fot, stort 100 mk tilldelades dykeri jakten „Alku“ kapt. Warma, som tillryggalade den utfatta sträckan, omkring 16 werst, på 1 t. 41 m. 13 sek. Första priset för

mindre båtar, en silfwerpokal, wärd 150 mark, med finst och swenskt inskription, tilldelades Moses Tähtinen från **Stamö** för en tid af 1 t. 36 m. 1 sek. Andra priset 60 Fmk Dawid Sipari från Kuorsälö för 1 t. 36 m. 25 sek. Tredje priset, 40 mark, Wiktor Pitkänen från **Stamö** för en tid af 1 t. 39 m. 26 sek.

Pitkänen, förut första pristagare wid de senaste kappseglingarne, förde denna gång ej sjelf sin båt. Den fjerde i ordningen war Herr Basts båt från Fredrikshamn. Bland de större båtarne, tillryggalades sträckan på kortaste tiden af en jala tillhörig Daniel Tommila, från Pitkäpaasi, 1 t. 39 m. 20 sek., men då han ej rätt parerat alla de föreskrifna prickarne, kunde till honom ej utdelas något pris.

Näst pristagaren seglade Anton Kiskis jala från Hogland sträckan på 1 t. 43 m. 19 sek.

Såwäl bestyrelse som prisdomare hafwa all heder af denna lyckade kappsegling, med hwilken alla syntes belåtna.

1884 0823 KOTKA

KOTKA / 1884 / 23.08.1884 NO 34

Hetken kuluttua toinen alus toisensa jälkeen purjehti tuomariveneen perässä, ylittäen reitin, ja pian näki kaukaisuudessa joukon valkeita purjeita, kuin joutsenet ylpeästi keinuen avoimella selällä. Se, että Stamön ja Kuorsalon veneet, niin monien aikaisempien kilpailujen voittajat, myös nyt puolustaisivat mainettaan ja voittaisivat palkintoja, oli lähes itsestäänselvää. Heidän hyvin rakennetut, hyvin varustetut, nopeasti purjehtivat ja merikelpoiset veneensä herättivät väistämättä huomiota, ja ajatus siirtyi väistämättä vakiintuneeseen tapaan jakaa veneet kahteen kategoriaan: herrasväen ja talonpoikaisveneisiin. Meidän mielestämme tällainen jako tulisi tulevaisuudessa poistaa, sillä nopeimman ja tarkoituksenmukaisimman veneen, joka on suunnilleen samankokoinen, pitäisi saada tärkein palkinto, riippumatta siitä, luetaanko se mielivaltaisesti herrasväen vai talonpoikaisveneeksi. Koko olisi järkevästi ainoa jakoperuste sekä se, ovatko veneet katettuja vai kattamattomia. Myös tuomarimme päätyivät tähän lopputulokseen, sillä he myönsivät arvokkaimman palkinnon niin sanotulle talonpoikaisveneelle, joka, vaikka herrasmiehen omistama, olisi aivan yhtä hyvin voinut kuulua herrasväen veneisiin. Jälkimmäiseen kategoriaan oli toki myös ilmoittautunut viisi venettä, mutta siinä tapauksessa arvopalkinto olisi mielestämme epäoikeudenmukaisesti myönnetty neljännelle veneelle järjestyksessä, tai sille, joka oli heti voittajien jälkeen.

1884 0910 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 10.09.1884 NO 37

— Kilpapurjehdus Haminassa tu-
lee tapahtumaan ensi sunnuntaina.

1884 0917 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1884 / 17.09.1884 NO 38

— Kilpapurjehdukseen Haminassa viime sunnuntaina otti osaa kaikkiaan 17 purjehtijaa, joista 15 venettä ja kaikki jaalaa. Weneistä sai ensimmäisen palkinnon 50 mk. Viktor Piltänen Tammioista, joka purjehti matkan 3 tunnissa 9 minut. ja 40 sek.; toisen palkinnon 40 mk. sai Juho Suomalainen myöskin Tammioista, joka wiipyi 3 t. 11 m. 12 sek. ja kolmannen palkinnon 30 mk. Anton Piltänen Tammioista hänkin, joka purjehti matkan 3 t. 13 m. ja 28 sek. — Jaaloista sai palkinnon, 40 mk. Anton Riiski Suurjaarelta, joka purjehti 3 t. 10 m. 18 sek. Purjehdettawa matka oli 28 tai 30 wirstaa.

— Kilpapurjehdukseen Haminassa viime sunnuntaina otti osaa kaikkiaan 17 purjehtijaa, joista 15 venettä ja kaikki jaalaa. Weneistä sai ensimmäisen palkinnon 50 mk. Viktor Piltänen Tammioista, joka purjehti matkan 3 tunnissa 9 minut. ja 40 sek.; toisen palkinnon 40 mk. sai Juho Suomalainen myöskin Tammioista, joka wiipyi 3 t. 11 m. 12 sek. ja kolmannen palkinnon 30 mk. Anton Piltänen Tammioista hänkin, joka purjehti matkan 3 t. 13 m. ja 28 sek. — Jaaloista sai palkinnon, 40 mk. Anton Riiski Suurjaarelta, joka purjehti 3 t. 10 m. 18 sek. Purjehdettawa matka oli 28 tai 30 wirstaa.

Seuraavan kerran kilpailtiin 1884 HAMINASSA. Ensimmäisen palkinnon 50 mk, otti Viktor Pitkäsen wene, aika 3 t. 9 min. 40 sek.; toisen palkinnon, 40 mk Joh. Suomalaisen wene 3 t. 11 min. 12 sek.; kolmannen palkinnon 30 mk, Anton Pitkäsen wene 3 t. 13 min. 28 sek.

Haminassa syyskuun 14. päivänä 1884 järjestettyjä kilpailuja suosi paras mahdollinen sää, mitä toivoa voi, ja kilpailut sujuivat erinomaisesti. Lähtöpaikka oli Hailikarin luona. Kilpailumatkan pituus oli 11 mpk. Kilpailuun osallistui 15 saaristolaisvenettä. Kaikki palkinnot lipuivat Tammioon. Saaristolaisveneiden voiton vei kokenut Jooselan Viktor Pitkänen, joka jo pelkästään hyvin varustetun takilansa takia olisi ansainnut kunniamaininnan. Toiseksi sijoittui Jopilan Juho Suomalainen ja kolmanneksi Joosen Topin poika 25-vuotias Anton Pitkänen, Joosen Anttu, jonka saapumista maaliin tuomarit eivät olleet 19.8.1883 havainneet lainkaan, osoitti näissä kilpailuissa osaavansa purjehtia palkitsemissä arvoisesti.

1884 0919 UUSI SUOMETAR

UUSI SUOMETAR / 1884 / 19.09.1884 NO 219

— **Kilpapurjehtijeen** Haminassa viime sunnuntaina otti osaa, kuten Kotk. San. kertoo, laiffiaan 17 purjehtijaa, joista 15 wenettä ja laiffi jaalaa. Weneistä sai ensimmäisen palkinnon, 50

mk., B. Pitkänen Tammioista; toisen palkinnon, 40 mk., J. Suomalainen, myösfin Tammioista, ja kolmannen palkinnon, 30 mk., A. Pitkänen, Tammioista hänkin. — Jaaloista sai palkinnon, 40 mk., A. Kiiski Suursaarelta.

1884 0917 NYA PRESSEN

NYA PRESSEN / 1884 / 17.09.1884 NO 253

— **Kappsegling i Fredrikshamn.** Vår brefskrifvare skrifver till oss den 14 d:s: Den sedvanliga kappseglingen invid Fredrikshamn egde rum i dag under det härligaste väder. Såsom täflare om de utfästa prisen, 3 för odäckade båtar och 1 för jalar, hade anmält sig 17 båttörare. Sedan den bestämda distansen, 15 verst, under styf toppsegelvind blitvit tillryggalagd afkunnades resultatet, enl. hvilket första priset för båtar, 50 mk tillföll Viktor Pitkänen för seglad tid af 3 timmar 9 min. 40 sek., andra priset 40 mk Johan Suo-

malainen 3 t. 11 m. 12 s. samt tredje priset 30 mk Anton Pitkänen 3 t. 13 m. 28 s., samtliga från **Stamö**. Det för jalar atsedda priset utdelades ej, då endast tvänne sådana anmält sig till täflan. Ett mindre pris af 40 mark gafs emellertid åt Anton Kiiski från Hogland för en tid af 3 t. 10 m. 18 s. Ett extra pris för den bäst utrustade båt utgafs ej, af för oss okänt skäl. Af herremannabåtar, hvilka under samma vilkor som allmogefarkosteringo täfla om de utfästa prisen, hade endast tre blitvit anmälda.

— **Kappseglingen** i Fredrikshamn för-
lidne Söndag war ganska lyckad. Fre-
drikshamn har, i motsats till flere andra
orter de senare åren haft synnerlig tur med
sina tillställningar af detta slag, ty en
friskt nordvästlig bris war hela tiden rå-
dande. Jemförelsevis få Kotkabor woro,
tillföljd af Missions kapellets inwigning
här, dit resta. Om bord på „Olga“ spe-
lade regimentets musiken. Samtliga pris-

tagare woro Stamöbor. Första priset
50 mk, togs af Viktor Pitkänens båt med
3 t. 9 m. 40 s.; andra priset, 40 mk, af
Joh. Suomalainens båt med 3 t. 11 m.
12 s.; tredje priset 30 mark, af Anton
Pitkänens båt med 3 t. 13 m. 28 s.;
Priset för jalar, med anledning af de
täflandes fåtal nedsatt till 40 mk, togs
af Anton Riiski från Högland med 3 t.
10 m. 18 s.

Samma dag war också kappsegling i
Fredrikshamn anordnad. Många Kot-
kabor reste dit ej, men bland dessa be-
fann sig dock undertecknad. Med ång-
båt afreste wi härifrån och anlände till
kappseglingsplatsen, som för tillfället war
flaggbeprodd, efter några timmars färd.
En särdeles tur lyckas Fredrikshamnarna
stadse hafwa med sina kappseglingar.
Alltid hafwa de haft friskt wind wid des-
sa och så war äfwen nu fallet, i det en
skarp nordlig wind blåste. Antalet del-
tagare i täflingen woro femton båtar
och twänne jalar. Omkring kl. 12 stuc-
ko båtarne ut och kappseglingen begynte.

Ett nöje war det att se de goda och
präktiga båtarne lägga ut till hafs ge-
nom de brusande böljorna, så att skum-
met hrde omkring bogen. Som hwhita
swanor syntes de sedan aflägsna sig.
Under musitens toner följde en stor mängd
åskådare på flere ångbåtar kappseglingen.
De berömda **Stamö** båtarne gingo äf-
wen nu segrande ur täflingen. Första
priset 50 mk togs af den redan wäl-
kände Viktor Pitkänen, för en seglats
af 3 t. 9 m. 40 s., det andra 40 mk
af Johan Suomalainen, för en seglats
af 3 t. 11 m. 12 s., och det tredje 25

mk af Anton Pitkänen, för en seglats
af 3 t. 13 m. 28 s., alla dessa samt-
liga från Stamö. Priset för jalar
40 mk tilldelades A. Riiski från Hög-
land, för en seglats af 3 t. 10 m. 18
s. Wägsträckan utgjorde 15 werst.

Någon dans kom ej till stånd på den
lilla samlingsplatsen. **Kappseglingen** må-
ste anses i allo lyckad. Musiken, som
exekwerades, war särdeles god. Om-
kring kl. 6 ångade wi åter hemåt, för-
nöjda med vår färd.

Wifina.

— **Kilpapurjehdus** Haminassa 30 p:nä t. f. onnistui hyvin, ilmoitetaan H. D. Kilpailuun otti osaa 5 herrasmiehestä ja 11 yhteisen kansan weneistä: Herrasmiehestä weneistä sai ensimmäisen palkinnon hopeisen fikarikotelon, herra Fagerroosin „Vera“ Helsingistä (3 t. 7 m. 15 sek.); toisen palkinnon, Dixon Kempin käsitirjan purjehdusessa, herra Barfin Hero Haminasta (3 t. 7 m. 41 sek.)

Yhteisen kansan weneistä sai ensimmäisen palkinnon 50 m., W. Pitkänen (3 t. 19 m. 5 sek.); toisen palkinnon, ison merikiikarin, A. Pitkänen, kolmannen palkinnon 30 m. W. Suomalainen, neljännen palkinnon, pienen merikiikarin, Sipari ja viidennen palkinnon, 10 m., J. Suomalainen. Purjehdusseura päätti liittyä Wiipurin purjehdusseuraan.

Seuraavana vuonna 1885 Haminassa elokuun 30.päivänä pidettyyn kilpailuun otti osaa 11 kansan weneistä. Yhteisen kansan weneistä sai ensimmäisen palkinnon 50 mk W. Pitkänen Joosen Viku (3 t. 19 min. 5 sek.), toisen palkinnon, ison merikiikarin, A. Pitkänen Joosen Aaro 30 mk (3 t. 23 min. 32 sek.), kolmannen palkinnon 30 mk, W. Suomalainen (3 t. 26 min. 36 sek.), neljännen palkinnon, pienen merikiikarin, Sipari ja viidennen, 10 mk, J. Suomalainen. Kilpailussa olivat mukana myös tammiolaiset Karl ja Kristian Pitkänen ja Moses Tähtinen. W. Suomalainen oli 21-vuotias Heikun Viku, Heikkilän Vihtori. Viidenneksi sijoittunut oli 43-vuotias Jobin Jussi, Jopilan isäntä Juho Suomalainen.

Till **Kappseglingen** i Fredrikshamn
afgår

Ångbåten ALERT

Söndagen den 30 Augusti kl. 9 f. m. från Kotka samt återvänder efter **kappseglingens** slut.

Pris tour & retour Fmk 3.

KAPPSEGLING.

Anställes söndagen den 30 innevarande Augusti invid Fredrikshamn (Hailikari) hvarvid fem pris för allmoge och två pris för herremanna båtar komma att utdelas. Herremanna båt får anmälas på bryggeriet lördagen den 29 Augusti före kl. 6 e. m. för att undergå mätning.

Bestyrelsen.

— Om kappseglingen i Fredrikshamn i söndags telegraferas till N. Pr. Kappseglingen försiggick under det gynsamaste väder. Det blåste en styf bovenbramsegelskultje. I seglatsen deltog 5 herremanna- och 11 allmogebåtar. Af herremannabåtarna togs första priset, ett silfvercigarretui, af Vera, hr Fagerroos från Helsingfors (3 t. 7 m. 15 s.), andra priset, Dixon Kemps handbok i yacht- och

båtsegling af Hero, hr Bark, från Fredrikshamn (3 t. 7 m. 41 s.). Af allmogebåtar togs första priset, 50 m., af V. Pitkänen (3 t. 19 m. 5 s.), andra priset, en stor marinkikare, af A. Pitkänen, tredje (30 m.) af W. Suomalainen, fjärde, en liten marinkikare, af Sipari, femte, 10 m., af J. Suomalainen. — Vid tillfället beslöt segelföreningen i Fredrikshamn att ansluta sig till jaktklubben i Wiborg.

Åbo Tidning kertoi sään olleen mitä suotuisin ja "det blåste en styf bovenbramsegelskultje" sekä vahvasti 1.9. samoin kuin Suomen Wirallinen lehti päivää aikaisemmin, että tilaisuudessa Haminan purjehdusseuran toiminta päättyi sen liittyessä Wiipurin purjehdusklubiin.

Tekoäly selvensi: Tässä kontekstissa merimiesterien merkitykset suomeksi ovat seuraavat:

- ****Boven****: "ylempi" tai "ylä-" (viittaa ylempään osaan mastoa tai purjeeseen).
- ****Bram****: "brammi-" (viittaa bram-purjeisiin, jotka ovat maston yläosassa olevia purjeita).
- ****Kultje****: "tuulenvire" tai "kevyt tuuli."

Yhdessä nämä sanat viittaavat yläpurjeisiin ja tuulenvireeseen, joka vaikuttaa korkeimpiin purjeisiin.

1885 0209 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1885 / 02.09.1885 NO 70

Kappseglingen i söndags hade tu-
en att gynnas af det bästa väder
nan kunde önska, trots de föregå-
ende dagarnas mulna, regniga och
alllo ruskiga väderlek. Ledsamt
var dock att de ogynsamma utsigter-
na för god vind i förening med nu
nträffande brådaste fisketid i skär-
gården reducerade antalet af täflan-
le allmogebåtar till 11. Dessas e-
gare voro: Viktor, Karl, Aron och
Kristian Pitkänen, J. och W. Suo-

nalainen, M. Tähtinen, alla från
Stammö, Vendelin från Salmis, E.
Seppälä från Summa samt J. Ar-
vi och D. Sipari från Korsalö,
Herremannabåtar deltog i seglingen
till ett antal af fem och ett sär-
skildt nöje beredde det alla segel-
vänner på denna ort att bland de
deltagande få räkna en af Nyländ-
ska jaktklubbens bäst renomerade bå-
tar, Vera, förd af dess ägare herr
Hjalmar Fageroos från Helsingfors.
Öfriga i täfingen deltagande herre-

mannaslupbr voro: Hero I, tillhörig
härads höfding Bruun å Poitsila, Hero
II, bryggmästaren N. Bask härstä-
des, slupen Arsinoe, friherre Bruun
från Summa, samt kapten Backmans
slup utan namn.

För frisk bris, en styf bovenbram-
segelskuttje, startade den första bå-
ten kl: 11, 51, 30' passerande förbi
prisdombåten, som låg förtöjd vid
Hailikari. Kursen stöddes i rikt-
ning W S W till Kalkki matala
grund straxt öster om Svensksund
och derifrån tillbaks till utgångs-
punkten — en vägalängd af 14, 2
engelska mil. Vinden som redan
från början var sådan att Nyländ-
ska jaktklubben för sina **kappseg-
lingar** väl skulle afundats oss den,
tilltog alt mer i styrka för att dock
mot slutet af seglingen mojna af.
Emellertid behöfde icke ens, då vin-
den var som starkast, någon båt
berga sina toppar, icke ens de hög-
riggade Vera, Hero I och Hero II
— ett bevis på att en herremanna
båt med sin riggning icke är att
göras synonym med en söndagsseg-
lare båt.

Missöden af flerehanda slag, kan-
ske också en bit misshumör här och
där, gjorde att sex af de deltagande
sluparna icke full följde täfingen.
Resultatet af denna blef följande:
bland herremannebåtar tillerkändes
första priset, ett silfver cigarr etui,
Wera för 3 t. 7 m. 15 s. (reducerad
tid) och andra priset, Dixon Komps
„Handbok i Yacht och båtsegling“,
åt Hero II för 31 t. 7 m. 41 s. För
allmogebåtar gafs första priset, 50
mark, åt den gamle pristagaren Vik-
tor Pitkänen, 3 t. 19 m. 5 s. som
redan ensamt för riggens skuld hade
förtjent ett *mention honorable*. An-
dra priset, en stor marinkikare, till-
föll Aron Pitkänen (3 t. 23. m. 2 s.),
tredje priset, 30 mark, W. Suoma-
lainen (3 t. 26 m. 36 s.) fjärde pri-
set, liten marinkikare, D. Sipari (3 t.
27 m. 42 s.) samt femte priset, 10
mark, åt J. Suomalainen. Prisdom-
marene herrar. Favre, Holmqvist,
Lönbeck, Renvall och Toppelius be-
funno sig ombord på ångslupen El-
len, som nu, likasom vid föregående
enahanda tillfällen, med känd och er-
kännansvärd generositet stälts till

prisdomarenes förfogande af hr kommerserådet Ahlqvist.

Resultatet af täfningen var — man kan icke säga annat — synnerligen godt. Maken till välbygda och välriggade allmogeslupar lär man få söka efter; herremannabåtarna tjena ju endast för de förutnämnda till ett föredöme, om dem tala vi därför ej.

1885 0905 KOTKA

KOTKA / 1885 / 05.09.1885 NO 36

— **Kappseglingen** i Fredrikshamn förlidne söndag hade turen att gynnas af det bästa väder man kunde önska, trots de föregående dagarnes mulna, regniga och i allo ruskiga väderlek skrifves det i ortens blad. Ledsamt var dock, säger bladet vidare, att de ogynnsamma utsigterna för god vind i förening med nu inträffande

till ett antal af fem och ett särskildt nöje beredde det alla segelvänner på denna ort att bland de deltagande få räkna en af Nyländska jaktklubbens bäst renommerade båtar, Vera, förd af dess ägare herr Hjalmar Fagerroos från Helsingfors. Öfriga i täfningen deltagande herremannaslupar voro: Hero I, tillhörig härads höfding Bruun å Poitsila, Hero II, bryggmästaren N. Bask härstädes, slupen Arsinoe, friherre Bruun från Summa, samt kapten Backmans slup utan namn.

För frisk bris, en styf bovenbramselgelskuttje, startade den första båten kl: 11, 51, 30' passerande förbi prisdomarbå-

Missöden af flerahanda slag, kanske också en bit misshumör här och där, gjorde att sex af de deltagande sluparna icke fullföljde täfningen. Resultatet af denna blef följande: bland herremannebåtar tillerkändes första priset, ett silfver cigarr etui, Vera för 3 t. 7 m. 15 s. (reducerad tid) och andra priset, Dixon Koms „Handbok i Yacht och båtsegling“, åt Hero II för 3 t. 7 m. 41 s. För allmogebåtar gafs första priset, 50 mark, åt den gamle pristagaren Viktor Pitkänen 3 t. 19 m. 5 s. som redan ensamt för riggens skuld hade förtjent ett *mention honorable*. Andra priset, en stor marinkikare, tillföll Aron Pitkänen 3 t. 23 m. 2 s.), tredje

Anställandet af **kappseglingar** på vår ort är af så ung datum att redan, med hänsyn dertill, det hittills vunna resultatet säkerligen skall af segelsportens vänner kunna användas som ett skarpt vapen mot dem, som i tid och otid predika den läran att segelsporten, och all annan sport för resten, är bara ett „herrarnas nöje.“

brådaste fisketid i skärgården reducerade antalet af täflande allmogebåtar till 11. Dessas egare voro: Viktor, Karl, Aron och Kristian Pitkänen, J. och W. Suomalainen, M. Tähtinen, alla från Stammö, Vendelin från Salmis, E. Seppälä från Summa samt J. Arvi och D. Sipari från Korsalö, Herremannabåtar deltog i seglingen

ten, som låg förtöjd vid Hailikari. Kursen stöddes i riktning W S W till Kalkki matala grund straxt öster om Svensksund och derifrån tillbaks till utgångspunkten — en vägalängd af 14, 2 engelska mil. Vinden som redan från början var sådan att Nyländska jaktklubben för sina **kappseglingar** väl skulle afundats oss den, tilltog allt mer i styrka för att dock mot slutet af seglingen mojna af. Emellertid behöfde icke ens, då vinden var som starkast, någon båt berga sina toppar, icke ens de högriggade Vera, Hero I och Hero II — ett bevis på att en herremanna båt med sin riggning icke är att göras synonym med en söndagssegelare båt.

priset, 30 mark, W. Suomalainen (3 t. 2 m. 36 s.) fjärde priset liten marinkikare, D. Sipari (3 t. 27 m. 42 s.), samt femte priset, 10 mark åt J. Suomalainen. Prisdomarene herrar Favre, Holmqvist, Lönnbeck, Renvall och Toppelius befunno sig ombord på ångslupen Ellen, som nu likasom vid föregående enahanda tillfällen, med känd och erkännansvärd generositet stälts till prisdomarenes förfogande af hr kommerserådet Ahlqvist.

Resultatet af täfningen var — man kan icke säga annat — synnerligen godt. Maken till välbygda och välriggade allmogebåtar lär man få söka efter; herremannabåtarna tjena ju endast för de förut-

nämnda till ett föredöme, om dem tala vi derför ej. Anställandet af **kappseglingar** på vår ort är af så ung datum att redan, med hänsyn dertill, det hittills vunna resultatet säkerligen skall af segelsportens

vänner kunna användas som ett starkt vapen mot dem, som i tid och otid predika den läran att segelsporten och all annan sport för resten, är bara ett „herrarnas nöje.“

1885 0905 KOTKA

KOTKA / 1885 / 05.09.1885 NO 36

— **Kappseglingen** i Fredrikshamn förlidne söndag hade turen att gynnas af det bästa väder man kunde önska, trots de föregående dagarnes mulna, regniga och i allo ruskiga väderlek skrifves det i ortens blad. Ledsamt var dock, säger bladet vidare, att de ogynnsamma utsigterna för god vind i förening med nu inträffande

brådaste fisketid i skärgården reducerade antalet af täflande allmogebåtar till 11. Dessas egare voro: Viktor, Karl, Aron och Kristian Pitkänen, J. och W. Suomalainen, M. Tähtinen, alla från Stammö, Vendelin från Salmis, E. Seppälä från Summa samt J. Arvi och D. Sipari från Korsalö, Herremannabåtar deltog i seglingen

till ett antal af fem och ett särskildt nöje beredde det alla segelvänner på denna ort att bland de deltagande få räkna en af Nyländska jaktklubbens bäst renommerade båtar, Vera, förd af dess ägare herr Hjalmar Fagerroos från Helsingfors. Öfriga i täflingen deltagande herremannaslupar voro: Hero I, tillhörig häradsböfving Bruun å Poitsila, Hero II, bryggmästaren N. Bask härstädes, slupen Arsinoe, friherre Bruun från Summa, samt kapten Backmans slup utan namn.

För frisk bris, en styf bovenbramsegelskuttje, startade den första båten kl: 11, 51, 30' passerande förbi prisdomarbåten, som låg förtöjd vid Hailikari. Kursen stöddes i riktning W S W till Kalkki matala grund straxt öster om Svensksund och derifrån tillbaks till utgångspunkten — en vägalängd af 14, 2 engelska mil. Vinden som redan från början var sådan att Nyländska jaktklubben för sina **kappseglingar** väl skulle afundats oss den, tilltog allt mer i styrka för att dock mot slutet af seglingen mojna af. Emellertid behöfde icke ens, då vinden var som starkast, någon båt berga sina toppar, icke ens de högriggade Vera, Hero I och Hero II — ett bevis på att en herremanna båt med sin riggning icke är att göras synonym med en söndagsseglare båt.

Missöden af flerahanda slag, kanske också en bit misshumör här och där, gjorde att sex af de deltagande sluparna icke fullföljde täflingen. Resultatet af denna blef följande: bland herremannebåtar tillerkändes första priset, ett silfver cigarr etui, Vera för 3 t. 7 m. 15 s. (reducerad tid) och andra priset, Dixon Koms „Handbok i Yacht och båtsegling“, åt Hero II för 3 t. 7 m. 41 s. För allmogebåtar gafs första priset, 50 mark, åt den gamle pristagaren Viktor Pitkänen 3 t. 19 m. 5 s. som redan ensamt för riggens skuld hade förtjent ett *mention honorable*. Andra priset, en stor marinkikare, tillföll Aron Pitkänen 3 t. 23 m. 2 s.), tredje priset, 30 mark, W. Suomalainen (3 t. 2 m. 36 s.) fjärde priset liten marinkikare, D. Sipari (3 t. 27 m. 42 s.), samt femte priset, 10 mark åt J. Suomalainen. Prisdomarene herrar Favre, Holmqvist, Lönnbeck, Renvall och Toppelius befunno sig ombord på ångslupen Ellen, som nu likasom vid föregående enahanda tillfällen, med känd och erkännansvärd generositet stälts till prisdomarenes förfogande af hr kommerserådet Ahlqvist.

Resultatet af täflingen var — man kan icke säga annat — synnerligen godt. Makten till välbygda och välriggade allmogebåtar lär man få söka efter; herremannabåtarna tjena ju endast för de förut-

nämnda till ett föredöme, om dem tala vi derför ej. Anställandet af **kappseglingar** på vår ort är af så ung datum att redan, med hänsyn dertill, det hittills vunna resultatet säkerligen skall af segelsportens

vänner kunna användas som ett starkt vapen mot dem, som i tid och otid predika den läran att segelsporten och all annan sport för resten, är bara ett „herrarnas nöje.“

Tieto Tammiosta levisi Haminan ja Kotkan seudulle, Virolahdelle, Viipuriin, Helsingin seudulle ja lopulta Turun seudulle saakka toimittajien välityksellä sanomalehtien lukijoille.

Haminan herrasmiesveneilijät panimomestari E. Bask ja sotaprovasti E. Lindqvist olivat niin kiinnostuneita kilpapurjehduksesta, että he hankkivat omat herremanna-veneensä osallistuakseen purjehduskilpailuihin. Bask oli osallistunut jo 1885 30.8. Haminan kilpailuihin sijoittuen herrasmiesveneiden sarjassa toiseksi. Baskin kutteri Hero kävi voittamassa Viipurin läänin purjehdusseuran kilpailuissa 27.6. parikymmentä osanottajaa, kovassa tuulella reivatuin purjein II kategoriassa 1. palokinnon, uushopeisen kahviastiaston. Toiseksi sijoittui 1883 Haminassa kilpailun loistavasti voittanut Tähti. V. Lindqvist sijoittui Viipurissa viidenneksi veneellään Tertia saaden kunniadiblomin. Tertian oli rakentanut 1885 Haminassa K. Mäkelä. Veneen suurin pituus oli 7,91 m, vesilinjan pituus 6,82 m, leveys 2,23 m, syväys 0,95, purjeala 48,39 m² ja mittaluku 2,2 valööriä. Haminan seudun kansanveneet eivät Viipurin kilpailuihin osallistuneet.

1886 0628 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1886 / 28.06.1886 NO 145

Prisutdelningen
försiggick i Trångsund och tillfölla
följande farkoster pris:
I första kategorin för farkoster
af mer än 5 tons
Karin, hr Golin, för en tid af 3 t. 22 m.
19 s., diplom.
Karin hade inom sin kategori in-
gen medtäflare, men tilldelades di-
plom som den snabbaste seglaren.

1886 0629 ILMARINEN

ILMARINEN / 1886 / 29.06.1886 NO 74

— **Kilpapurjehdus**, ensimmäinen
Viipurin läänin purjehdusseuran toi-
meenpanema tänä 28 p:nä, tapahtui sun-
nuntaina Uuraan ulkoreitillä klo 12
päivällä telpo lounastuulen puhaltaes-
sa, mikä suuresti edistikin kilpailun
lopputulosta. Palkintotuomarein hönryn
Kirkkoniemelle saamuttua ilmoitettiin
wähitellen kilpailuun osallistui 22 eri
suuruista purtta, joista 15 kaupunki-
lais- ja 7 maalaistenvenettä, joiden mitta-
amista, numerolippujen jakamista y.
m. silloin suoritettiin sun merkillip-
puija ulosalle aukealle asetettiin ja luf-
jettaman wäylän suunta määritettiin.
Toinen lippu auksuroitettiin Roiviston
maita ja toinen Suonionsaarta kohden
(Kurik-sotalaimen läheisyyteen) ja teh-
nee kolo tämän kolmiomuotoisen kilpai-
luwäylän pituus, jota kahdesti oli pur-
jehdittawa noin 30 eng. penik. Kirkkoni-
emeltä lähettiin siten määräpalkalle,
josta klo wähän yli 12½ huwittawa
kilpailu sai alkunsa. Ainoastaan puolet
ilmoitetuista purista eli 12, nim. 9
kaupunkilaisien ja 3 maalaisten (u. i.
luotswenit) weneistä uskalsi taistella

I andra kategorin för farkoster
under 5 tons:
Hero, hr Bask för 3 t. 25 m. 19 s., första
priset, en nysilfver kaffeservis.
Tähti, hr Lilius — 3 t. 34 m. 39 s., andra
priset, en likörservis.
Mia, hr Brandt — 3 t. 35 m. 49 s., tredje
priset, diplom.
Renner, hr Rothe, — 3 t. 38 m. 22 s., fjer-
de priset, diplom.
Tertia, hr Lindqvist — 3 t. 39 m. 13 s.,
femte priset, diplom. Allt red. tid.

loppuun taistelun, sillä 6 edellististä ja
4 jälkimmäististä, parastansa koeteltua-
an ja suolawettä tarpeellensa nieltynään,
syntä tai toisesta taukosi kilwoittelusta.
Kilpailsewat weneet pasasimat wihdoin
osoittaen seuraawaisen nopeuden kulus-
saan:
Hra Rob. Golinin „Karin“, itse joh-
tajana, suorittaen määrämätkan 3 t.
22 min. 19 sek. (ilman ajan lyhennys-
tä); A. E. Baskin 4½ tonnin „Hero“
Haminasta, hra Lindbladn rakentama
ja hänen johdolla, 3 t. 29 m. 31 s.
(l. a. 3 t. 25 m. 19 s.); E. M. Lilius'en
„Tähti“, hra A. Söderlundin johdolla,
3 t. 45 m. 57 s. (l. a. 3 t. 34 m. 39
s.); W. Lindqvistin „Tertia“ Haminasta
mainitun Lindbladn rakentama, hra
Björkerin johdolla, 3 t. 46 m. (l. a.
3 t. 39 m. 13 s.); A. Brandtin „Mia“,
hra Brunberg peräsimesä, 3 t. 49 m.
35 s. (l. a. 3 t. 35 m. 49 s.); Carl
Rothen „Renner“, hra Wofander joh-
t. 52 m. 18 s. (l. a. 3 t. 38 m. 22
s.); Seth Sohlbergin „Dihonna“ (ent.
Beckerin „Alice“), hra Aug. Henrikson
johtajana, 4 t. 2 m. 47 s. (ilman a.
l.); A. Wyyryläisen Uuraalainen wene,
itse johtajana, 4 t. 3 m. 12 s. (l. a. 3
t. 46 m. 10 s.); A. Ruurosen luotswene

4 t. 9 m. 52 s. (l. a. 3 t. 57 m. 22 s.); A. Schaworonkoffin „Sol“, hra Zalkowseff johtajana, 4 t. 10 m. 16 s. (l. a. 3 t. 52 m. 45 s.); S. G. Guldbrandsenin „Zenophon“ Norjasta, kapt. Ekenberg perämiehenä, 4 t. 17 m. 3 s. (l. a. 4 t. 1 m. 38 s.) ja A. Runinfaan „Emma“ 4 t. 22 m. 42 s. (l. a. 4 t. 6 m. 56 s.)

Rouppunkilaisweneille oli määrätty jaettavaksi 2 palkintoa — 3:mas oli sittemmin seuralle lahjoitettu — ja 2 diplomia sekä maaloisweneille 3 rahapalkintoa; ne jaettiin kaup. Wikoffin laiturisillalla Uuraassa ja tulivat semmoisia saamaan: 1:s ja luokkastoissa, yli 5-tonniset, „Karin“ diplomin; purji ollen yli 5 tonnin kantava kilpaili yksistään kilpatowerilta, mutta nopeimpana purjehtijana sai se nyt kumminkin diplomin, joita sillä on ennestäänkin jo kyllin. 2:s ja luokkastoissa, alle 5 tonniset, „Hero“ 1:sen palkinnon, uusihopeaisen, sirotekoisen tarjottimen siihen kuuluvine lahvikannuine, sokerirasioine ja kermä-

astioine samasta metallista, „Tähti“ 2:sen, somallaiset ryyppyneumot, „Mia“ 3:nen, matkapullon, „Renner“ 4:nen, diplomin ja „Terttia“ 5:nen, diplomin. 3:s ja luokkastoissa, johon maaloisweneet luetaan, A. Whhryskäinen 30 mk., A. Muuronen 20 mk. A. Runingas 10 mk. — siis kaikki kolme palkintoa näistä tuli jaetuksi.

Höyrylaiva „Sampo“ tunnetuine kapteenineen oli hywäntahtoisuudesta annettu nytkin seuran käytettäväksi. Se läksi kaup. eteläsatamasta kello 1³/₈ aam., muasnaan purjehdusseuran kokenut johtaja, kaup. C. Mothe, asessori Jules Favre Haminasta, faktori Wahroos, firjailija Lönnbeck ja konttoristi Borgström palkintotuomareina sekä pöytäkirjureina konttoristi Koeper, siihen 3-sanomalehden referenttia yhteenluettuina, ja palasi täsmälleen kello 9 ill. kaupunkiin, hinaten 6 kilpapurjetta perässään. Höyry „Sven Dufwa“ kaupunkilaisine huvimattailijoineen ja höyrywene „Paragena“ yhdistysseurueineen kävivät tätä kaiteti erittäin luonnistunutta kilpapurjehdusta ihailiessa.

9.7.1886 julkaistiin lehdessä Östra Finland osa I matkakertomuksesta purjehduskilpailuihin Helsingissä (En färd till kappseglingen i Helsingfors). Siinä kerrottiin elävästi, että Viipurin kilpailun I kategorian voittaja kutteri Karin oli lähtenyt Uuraasta kohti Helsinkiä. Kertomuksen III osassa kuvaillaan, kuinka Viipurissa nopeimmat veneet Karin ja Hero purjehtivat Haminasta lähtien yhdessä kohti Helsinkiä ja takaisin kotiseuduilleen.

1886 0714 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1886 / 14.07.1886 NO 159

En färd till kappseglingen i Helsingfors.

III.

Det var en otur, som synes följa

de flesta kappseglingar åt, att Nyländska jaktklubbens storartade festregatta äfven skulle ega rum under dåliga vindförhållanden. De resultat, som uppnåddes, kunna derför ej heller betecknas som exponenter för farkosternas seglingsförmåga. Man trodde äfven, att några pris ej heller skulle utdelas, och torde en-

dast de talrikt närvarande gästerna ha bestämt prisdomarene att taga resultaterna för full valuta. Att två af de tre pris, som utdelades, öfverlemnades åt gäster från andra orter, var en artighet, som, det kan jag försäkra den ärade prisnämnden, af dessa fullt senterades.

Men måndagen var inne och dermed dagen för afresan. Det var öfverenskommet, att „Karin“ skulle följa åt de S:t Petersburgska jakterna samt Fredrikshamns-jakten „Hero“, förd af den frejdade båtkonstruktören och segelvännen hr Lindblad, han med den säkra sjömannahanden och blicken, vår måhända främste båtförare bland amatörer. Vi skulle träffas kl. 5 e. m. å paviljongen. Hr L. och jag voro äfven på platsen, men Petersburgarne hade redan lättat ankar. Vinden skralnade äfven alltmer, tills sjön vid 7 tiden var lugn som en spegel. Beslöto då att invänta aftonbrisen, hvilken hr L. lofvade att skulle infinna sig under qvällen. Kl. 10 började det äfven att flähta och kl. 11 blef segling möjlig. Vi klingade därför med Helsingforsarne till afsked, gingo ombord, lättade ankar samt styrde österut genom Hästnäsund. Vinden var dock fortfarande mycket svag, hvarför vi beslöto att förena „Karin“ och „Hero“ med en tross samt sålunda sällskapa. Un-

detsamma var det äfven klart, att den snabbfotade „Karin“ skulle få skyndsamt samt lemna sin följeslagarinna. Så blef äfven fallet och efter två timmars seglats skymtade „Hero“ blott som en hvit segelmassa vid horisonten, ehuru äfven „Hero“ jagade undan med mer än 7 knops fart.

Vinden tilltog alltmer och begynte vräka upp sjö. Redan vid Skarfvens sydprick doppade „Karin“ hela sin klyfvarbom jemte stagsegelsliken i vågorna och då sjön äfven började slå in öfver backbrädet i aktern samt lossade förtöjningarna, hvarmed jullen var fästad tvärs öfver aktern, nödgades vi, för att ej få vår julle sönderslagen, åter stikka den på släp i sjön. Farten var nu ypperlig, men så bar „Karin“ äfven en anseelig massa duk: storsegel, topp, klyfware och fock samt den kolossala speanakern. Genom att hålla speanakern så mycket som möjligt till väders, fingo vi äfven

der en sakta framfart vandrade vännerna från „Hero“ öfver till „Karin“ och här tillbragtes några angenäma timmar under skämt och glam och under gemensam skaffning. Då vi emellertid kommit ut för vidare vatten och vinden något tilltagit med sakta dyning, kastades åter loss, tills Pellingesund kunde observeras i fjerran, då vi åter lade tillsammans. I början af sundet seglade vi äfven upp två af de Petersburgska jakterna „Gogo“ och „Jubilej“, hvarefter vi alla fyra lade i land för att förstärka våra vattenförråd. „Karin“ och „Hero“ fortsatte dock snart åter förenade **färden** — denna gång var jag ombord på „Hero“ — tills vinden, då vi lemnat Pellingesund bakom oss, gick öfver till sydvest, stadgade sig samt derigenom förutspådde en frisk kultje längre fram på dagen. Så skedde äfven, och för att hinna fram — „Hero“, till Fredrikshamn och „Karin“, till Wiborg — tillsatte „Hero“, bredfock och Karin speanaker. Med

vind i stagseglena. Sålunda länsade vi framåt, och hvarje segel, som blott kunde ses vid horisonten, voro vi säkra om att snart uppnå och förbisegla. De långa passen emellan Pellinge—Pyttis—Fagerö och Kirkkosaari passerades inom mycket kort tid och det såg ut, då vi middagstiden voro på höjderna af Fredrikshamn, som om vi i god tid på aftonen skulle vara framme i Wiborg.

För att åter från Kirkkosaari komma in i farleden på andra sidan Fredrikshamn nödgades vi taga kurs på kortet samt styra efter kompass. Densamma, påverkad af jernet i skutan, förde oss dock några streck längre ostvart från farleden, hvarför vi måste stryka speanakern, helst „Karin“ pressad af den stora segelmassan äfven började gräfva med fören ned i sjöarna, hvilka här gingo mycket långa och höga. För half vind seglade vi därför åter in i farleden och fortsatte så **färden**.

tills Stora fiskaren kunde observeras i fjerran. Vinden började småningom blifva rätt hård, så att „Karin“ t. o. m. utan speanaker tog sjö öfver rören. Den vackra sommardagens leende färg efterträdades äfven af en dyster höstaftons skugga. Vid horisonten i vester hade nämligen småningom samlat sig en tung molnvägg, som än tätade än lättade och som märkbart drog sig åt sydvest. Ett oväder var tydligen i annalkande. Frågan var blott: när skulle det bryta löst?

De båda matroserna (hr G. hade redan på morgonen med tåget, nödgats återvända till Wiborg) sågo på hvarandra och sågo på den hotande molnväggen. De väldiga sjöarna med deras skummande kammar framträdde ej heller för dem lagnande i den halfskymning, som rådde. Då med detsamma — vi nalkades Lilla fiskaren — en lättare by något krängde skutan, trodde jag, att ovädet skulle bryta löst hvarför order gafs om toppens strykning med klart fi-

kefall. Det var dock onödigt, ty några regndroppar, som begynte att falla, öfvertygade mig snart om, att vi hade god tid såväl till det ena som det andra och att inga svåra byar voro att vänta. Det är en gammal erfarenhetssats från sjön, att då molnen hänga tunga och orörliga vid horisonten, utan att röra sig snabbt samt härunder liksom slitas i trasor, kan man lugnt invänta regnet. Inga byar komma, men väl tilltager vinden småningom och måhända till full storm.

Säkert och lugnt seglade vi äfven in i Wiborgska viken förbi Kroserort, ehuru vinden fortfarande tilltog och sjön öörjade bli allt oroligare. Att det artade sig till storm var tydligt, men af den stormen skulle vi föga beröras. I becksvarta mörkret passerades Tuppuransaari udde, och då blåste det redan en bottenrefvad kultje. En stund senare lågo vi väl förtöjda i Trångsund. Regnet smattrade på kajut-

taket och blåsten pep i vanter och tåg, men då lågo vi redan slumrande på våra britsar. A. S.

1886 ei Haminan-Kotkan seudulla toiminut yhtäkään purjehdusseuraa eikä purjehduskilpailuja juurikaan järjestetty. Tämä huolestutti purjehduksen ystäviä, jotka kokoontuivat 19.8. asiasta keskustelemaan.

1886 0818 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1886 / 18.08.1886 NO 66

S a m m a n t r ä d e n .

SEGELVÄNNER!

De herrar som intressera sig för anställandet af en **kappsegling** härstädes behagade sammanträda i morgon torsdag kl. 7. e. m. å Meyers hôtell.

Kotkassa ei kuitenkaan kilpailtu kertaakaan 1886. Haminassa kilpailtiin vain kerran, vasta 29.8., jolloin saaristolaisveneetkin pääsivät osallistumaan purjehduskilpailuihin.

Haminassa järjestettävistä kilpapurjehduksista tiedotettiin ennakolta näyttävästi paikallisissa sanomalehdissä näin:

1886 0821 KOTKA

KOTKA / 1886 / 21.08.1886 NO 33

KAPPSEGLING

i
FREDRIKSHAMN
anstülles Söndagen den 29 Augusti.

Båtarne, hvilka fördelas i två kategorier, Herremanna och allmogeåtar, böra anmälas kl. 10 f. m.

BESTYRELSEN.

1886 0825 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1886 / 25.08.1886 NO 34

Johtokunta.

Suomaa! Kilpapurjehduksen johdosta Haminassa sunnuntaina elokuun 29 päivänä muutetaan höyryvene „Thuren“ lähtö-ajat seuraavasti:

Sunnunt. Haminasta-Kotkaan kello 7 e. pp.
S:n „ „ „ 6 j. pp.
S:n Kotkasta-Haminaan „ 9 e. pp.
Maanantaina s:n „ „ 6 e. pp.

Kilpapurjehdukseen lähtee „Thure“ kello 11 e. pp.

1886 0828 FREDRIKSHAMNS TIDNING ja 1886 0828

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1886 / 28.08.1886 NO 69

KAPPSEGLING

i
FREDRIKSHAMN
anstülles Söndagen den 29 Augusti.

Båtarne, hvilka fördelas i två kategorier, Herremanna och allmogeåtar, böra anmälas kl. 10 f. m.

BESTYRELSEN.

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1886 / 28.08.1886 NO 69

Ångbåten THURE
avgår från **Tjärholmen** till
Kappseglingen
Söndag morgon kl. 11.
Närmare hos
A. W. Meyer.

1886 0828 KOTKA

KOTKA / 1886 / 28.08.1886 NO 34

DIREKTIONEN.

Obs! Med anledning till **kappseglingen** i Fredrikshamn Söndagen den 29 Augusti förändras Ångbåten „Thures“ afgångstider som följer:

Söndagen ifr. F:hamn till Kotka kl. 7 f. m.
„ „ „ „ „ 6 e. m.
„ „ Kotka „ F:hamn „ 9 f. m.
Måndagen „ „ „ „ „ 6 „

Till **kappseglingen** afgår „THURE“ ifrån Fredrikshamn kl. 11 f. m.

— Om kappseglingen i Fredrikshamn,
som eger rum i morgon, vilja vi påminna allmänheten. Önskligt vore om någon af våra ångbåtar ville tillställa en lustfärd till kappseglingsstället.

KOTKA / 1886 / 28.08.1886 NO 34

Kappseglingen i morgon, anställd af härvarande segelväänner, försiggår med såväl herremanna som med allmoges båtar och vi önska densamma den största framgång. Det är glädjande att intresset icke svalnar för denna sportgren, en af de nyttigaste och sundaste, nyttig för allmogen, sund för herremännen. Såsom utgångspunkt och samlingsställe för seglarene är Hailikari holme bestämd och

skall i morgon flaggbeprydd mottaga täflande och åskådare.

Ångbåten Thure, med restauration och musik om bord, afgår från Tjärholmsbryggan kl. 11 ut till samlingsstället och följer sedan kappseglarene som komma att utgå kl. 12 eller 1 tiden. På holmen kommer endast att serveras kaffe, the, smörgåsar och läskande drycker, men, som sagt på

Thure något så när fullständig restauration.

Tuloksista kerrottiin suomenkielisille lukijoille lyhyesti:

1886 0828 ILMARINEN

ILMARINEN / 1886 / 31.08.1886 NO 101

— **Kilpapurjehduksessa** Haminassa viime sunnuntaina saivat palkintoja herrasmiesten weneistä ensimmäisen palkinnon olueenpanija Bass'in wene

ja 1886 0901 WIIPURIN SANOMAT

WIIPURIN SANOMAT / 1886 / 01.09.1886 NO 137

ja toisen sotaprowasti Lindqwistin sekä maamiesten weneistä Tammiolaarelaiset taas **ti**n ensimmäisen palkinnon **Viktor Pitkänen ja** toisen Juhana Suomalainen.

1886 0901 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1886 / 01.09.1886 NO 35

— **Kilpapurjehdukseen** Haminassa Hailikarin luona viime sunnuntaina otti osaa 6 herrasmiehen ja muutamia rahwaan weneitä. Purjehdittama matka oli noin 13 meripenikulmaa.

Herrasweneistä sai 1:sen palkinnon, merikiiharin, hra Bass'in wene „Hero” ja 2:sen Ekebom'in merikortit Hankoniemeltä Wiipuriin, sai sotarowasti Lindqwist'in wene „Tertia”.

Rahwaan weneistä sai 1:sen palkinnon 40 m., Viktor Pitkänen ja 2:sen palkinnon, 25 m., Juhana Suomalainen, kumpikin Tammiosta. — Tuuli oli alussa jotenkin rivaakka, waikka epätasainen, mutta heikkeni

Palkintotuomareina olivat ewersti Toppelius, assessorin Favre, maisteri Linden, apteekkari Björklund sekä hrat Holmqvist ja Renwall.

Herrasweneistä Hero ja Tertia olivat parhaat. Merikiihari ja Ekebomin juuri ilmestynyt merikortti löysivät tiensä Haminaan. Suomenkielinen lukijakunta sai tietää, että tammiolaiset olivat hyviä purjehtijoita. Paras heistä oli taaskin 34-vuotias Jooselan Viktor Pitkänen, Joosen Viku, toiseksi paras 44-vuotias Jopilan isäntä Juho Suomalainen, Jopin Jussi.

Ruotsinkieliselle Haminan seudun paikalliselle väestölle kerrottiin tapahtumasta seikkaperäisemmin.

Kappseglingen senaste söndag gynnades af ett i allo herrligt väder. Det var icke det vanliga **kappseglings** vädret med svaga, ojemna fläktar, nej det blåste en riktig, frisk nordvest, som skulle sätta seglare och båtar på prof. Redan tidigt samlades på Hailikari flaggbeprydda hoime den ena seglaren efter den andra och snart nog kommo äfven ångbåtarna med lustfarare. Ångbåtarna Selma och Allert hemtade lustfarande från Kotka, och Thure nyfikna och intresserade från Fredrikshamn. På hoimen serverades smörgåsar, kaffe, the och läskdrycker och det är verkligen glädjande att konstatera att ingen drucken sågs under hela dagen. — Till **kappseglingen** anmälde sig icke synnerligen många båtar; blott sex her-

ka. Bland allmoge seglare behöfde V. Pitkänen från Stamm-ö 2 t. 34 m. 34 sek. (icke reducerad tid), J. Suomalainen från Stamm-ö 2 t. 43 m. 17 sek., A. Pitkänen från Stamm-ö 2 t. 44 m. 15 sek. samt V. Suomalainen från Stamm-ö 2 t. 56 m. 20 sek. D. Sipari från Korsalö kom ej i fråga emedan han ej passerat de bestämda remmarena på vägen. På

det med samma båtar som förut ansågo prisdomarene att prisen, som först varit bestämda första priset till 50 mk och andra till 35 skulle sänkas och gafs första priset 40 mk åt V. Pitkänen samt andra priset 25 mk åt J. Suomalainen. Dessa Stamm-öbor, kända pristagare som de äro, afskräcka andra skärabor från att deltaga i kappseglingar. Och blir det år efter år blott att gifva pris åt samma personer och samma båtar. Det bor-

remanna slupar och fem tillhörande allmoge män. Kursen för seglatsen bestämdes sålunda, att seglarene för god vind skulle länsa förbi prisdomar båten, som låg för ankar strax utanför holmen, och så ut i riktning mot Korsalö, samt der gå rundt en sydremmare och sedan kryssa tillbaks till utgångspunkten. Kl. 12, 26' 24" startade den första herremanna båten. Följde så de öfriga herremanna och allmoge båtarna. Resultatet af seglingen var följande: för att tillryggalägga den bestämda vägen 12 engelska mil läng behöfde bland herremanna båtar Assessor Bruuns båt från Poitsila 2 t. 50 m. 44 sek., slupen Hero tillhöriga bryggmästar Bask och förd af hrr Lindblad 2 t. 35 m. 3 s. (reducerad tid), „Tertia“ tillhörig fältprosten Lindqvist 2 t. 37 m. 29 sek. (reducerad tid), Herr Bärlunds, från Kymmene, slup 2 t. 57 m. 34 sek., baron Bruuns slup från Summa fullföljde icke seglatsen och likaså herr Pilströms slup „Ferro“ från Kot-

första priset för herremän, en kikare, herr Basks båt Hero, andra priset „Ekeboms sjökort“ fältprosten Lindqvist's slup Tertia, som törhända erhållit första priset om icke en liten olycka ombord inträffat. — Enär detta år liksom tillförene nästan uteslutande Stamm-öboarna, bland allmogemän, voro representerade och

de nästan vid en kommande kappsegling stadgas att inga pris skulle gifvas åt båtar, som för ut vid kappseglingar på samma ort erhållit sådant. — Att V. Pitkänen äger en god och framför alt snäll seglande båt, derom är ingen fråga, ty den tillryggalade vägsträckan på kortare tid än första pristagaren bland herremanna båtarna.

Efter slutad prisutdelning började den talrika folkskaran att skingra sig, och ångbåtarna ångade hem den ena efter den andra. Man hade haft

en angenäm dag.

Prisdomare vid **kappseglingen** voro: öfverste Toppelius, assessor Favre, apotekar Björklund, fabrikör Holmqvist, urmakar Renvall och magister

Lindén och hade kommerserådet Ahlqvist nu liksom förut om åren välvilligt ställt sin ångbåt „Ellen“ till prisdomaines förfogande.

Ruotsinkielisessä Kotka-lehdessä oli vain lyhytuutinen tapahtumasta.

1886 0904 KOTKA

KOTKA / 1886 / 04.09.1886 NO 35

— **Kappseglingen i Fredrikshamn** för lidne söndag gynnades af en frisk bris, hvilken dock aftog mot slutet. — Båtarna, bestående af sex herremanna och lika an-

tal allmoge båtar, afseglade från Hailikari och tillryggalade en sträcka af ungefär tretton sjömil.

Af s. k. herremanna båtarna togs 1:sta priset, en marinkikare, af ölbryggaren

Bask's jakt „Hero“, och 2:dra priset Ingeniör Ekeboms sjökort af Pastor Lindqvist, „Tertia“ samt af allmoge båtarna 1:sta priset 40 mark af Viktor Pitkänen och 2:dra

priset 25 mk af Johan Suomalainen, hvardera från Stamö.

Som prisdomare fungerade hrarne Toppelius, Favre, Lindén, Björklund, Holmqvist och Renvall.

Haminan Hailikarissa järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui vain kuusi herrasmiesvenettä ja viisi kansanvenettä, joista neljä Tammiosta ja yksi Kuorsalosta.

Herrasveneistä voittaja Baskin Hero, kuljettajana Tertian piirtänyt herra Lindblad, taittoi 12 englannin mailin matkan ajassa 2 t. 35 min. 3 sek. (redusoitu aika). Toiseksi sijoittunut sotarovasti Lindqvistin Tertia viipyi matkalla vain 2 min. 36 sek. kauemmin (2 t. 37 min. 29 sek.).

Kansanpurjehtijoista oli kaikista vikkelin V. Pitkänen Tammiosta, 29 sekuntia parempi kuin Hero. Se tarvitsi matkaan 2 t. 34 min. 34 sek. (ei redusoitu aika). Tammiolaisista J. Suomalainen selviytyi maaliin ajassa 2 t. 43 min. 17 sek. ja A. Pitkänen, 27-vuotias Joosen Topin poika, Joosen Anttu ajassa 2 t. 44 min. 15 sek. Hekin voittivat muut herrasveneet paitsi Heron ja Tertian. Tammiolainen V. Suomalainen, 22-vuotias Heikkilän eli Uuden Kantolan Heikun Viku viipyi matkalla 2 t. 56 min. 20 sek. D. Sipari Kuorsalosta hylättiin, koska hän ei ohittanut määrättyjä reimareita.

Koska tänä vuonna kuten tavallisista kansanmiehistä aiemminkin melkein yksinomaan tammiolaiset olivat edustettuina ja samoilla veneillä kuin ennenkin, palkintotuomarit harkitsivat, että palkinnot, jotka oli luvattu ensimmäiselle 50 mk ja toiselle 35, tuli laskea ja antaa ensimmäinen palkinto 40 mk V. Pitkäselle sekä toinen palkinto 25 mk J. Suomalaiselle. Nämä tammiolaiset, tunnettuja palkinnonottajia kun ovat, ehkäisivät muita saaristolaisia osallistumaan purjehduskilpailuihin. Ja vuosi vuodelta käy niin, että palkinnot annetaan samoille henkilöille ja veneille. Siten tulisi melkein päätä tuleville kilpapurjehduksille, ettei mitään palkintoa tulisi antaa veneille, jotka samalta paikkakunnalta sellaisen ovat jo saaneet. Että V. Pitkänen omistaa hyvän ja ennen kaikkea hyvän ja nopeasti purjehtivan veneen, siitä ei ole kysettäkään, sillä se suorittaa matkan lyhyemmässä ajassa kuin ensi palkinnon herrasmiesveneistä saava.

Palkintojenjaon jälkeen alkoi lukuisa kansanjoukko levittäytyä höyryihin, jotka veivät heidät yksi toisensa jälkeen koteihinsa. Oli ollut rattoisa päivä.

KOTKA / 1886 / 13.11.1886 NO 45

— **Nedrigt tilltag.** Från Fredrikshamn berättas i F. T.: Då sluparna i tisdag skulle upptagas på den ny uppförda slupen, befans under en af båtarna en stor säck fastspikad; säcken som innehållit stenar, och som förmodligen blifvit dit

spikad före senaste **kappsegling med småbåtar** af någon afundsjuk medseglare, måste helt naturligt ofantligt hindrat båtens fart. Att densamma dock tog första priset, bevisar, att slupen är en god seglare.

Halpamainen tempaus. Kun shuupit tiistaina kilpailun jälkeen nostettiin viimeisteltäväksi seuraavaa kilpailua varten, huomattiin, että yhden kilpaveneen alle oli naulattu kiinni suuri säkki. Se sisälsi kiviä. Kateellinen kilpakumppanin tarkoitus oli ilmeisesti hidastaa veneen vauhtia seuraavissa kilpailuissa. Tämä shuuppi (Hero) voitti kuitenkin ensi palkinnon ja osoittautui hyväksi purjehtijaksi.

KOTKAN SANOMAT / 1887 / 18.05.1887 NO 20

— **Wiipurin läänin purjehdusseuran** vuosikokous pidettiin toissa sunnuntaina Terwaniemen ravintolassa.

Wuosikertomuksen ja tilin tarkastajain kertomuksen luettua myönnettiin tilinvapaus johtokunnalle.

Seuran puolekko valittiin kauppias C. Rothe, vara puolekko kauppias E. Sohlberg ja johtokunnan

jäseniksi herrat Nyqvist, Molander ja Herold, sekä vara jäseniksi herra Jakowleff, Borgström ja Fr. Wahl. Tilin tarkastajiksi valittiin herrat Golin, Söderlund ja Brandt.

Kaksi, eli jos warat niin myöntämät, kolme **tilipapurjehdusta** päätettiin toimeenpanna ensi kesänä. Ensimmäinen **tilipapurjehdus** tapahtuusi kesäkuun 12 eli 10 päivänä.

1887 tammiolaisia osallistui neljään kilpailuun, 31.7. Wiipurin läänin purjehdusseuran kilpapurjehdukseen Kirkkoniemeltä Tuppuransaareen ja takaisin, 7.8 Kotkassa, 14.8. Kuorsalossa ja Haminassa 4.9.

Läänin kilpailuja järjestettiin kolme. Niistä ensimmäiseen haminalaiset kävivät tutustumassa höyrywenhe Thurella. Se ajoi kilpasunnuntaina ennen jumalanpalvelusta kivelle...

WIIPURIN UUTiset / 1887 / 22.06.1887 NO 42

— **Karille ajoi** viime sunnuntai-iltana Haminasta tänne **tilipapurjehdusseuran tullut** höyrywenhe „Thure“ Reihänsniemen ja Kilpisaaren välisellä ulapalla. Matkailijat olivat jo muutetut pieneen Wenäjän kruunun alukseen, joka jattui kulkemaan ohji. Mainittu wenäläinen

höyrywenhe koetti kaitin voimin kiskoa „Thurea“ pois tieltä, waan turhaan, mikä onnistui vasta sitten kun „Trångsund“ k:lo 10 tienoilla palasi Uuraasta. „Thurelle“ ei liene tullut kumminkaan suurempaa wammaa, koska se heti irti päästyänsä otti jälleen matkailijansa ja läksi jatkamaan matkaansa.

KOTKAN SANOMAT / 1887 / 06.07.1887 NO 27

— **Kilpapurjehdus** päätettiin toissa päivänä pidetyssä **purjehdus ystäväin** kokouksessa täällä toimeen panna sunnuntaina 7 päivänä tulevaa elokuuta. Toimikunta valittiin asiaa

puuhaamaan ja tulivat siihen insinööri Julius Rielsen, tullikaittija G. B. Hällstén, kauppias P. Paum, kaupungin wiskaali J. W. Stenberg, lautakartanon hoitaja E. Bärlund ja kontoristi R. Kärffäinen.

11. S. ja W. S. 1 r. 12 rivi.

Kilpapurjehdus

Kotkas

7 p. Elokuuta kello 11 a. p. Kous Elisabeth'in saarella.

Kilpapurjehdus toimeen pannaan Kotkas 7 p. Elokuuta. Wenheet jaetaan kolmeen luokkaan: 1:ksi kaupunkivenheet yli 3 tonnin kantavuutta 1 palkinnolla, 2:ksi kaupunkivenheet alle 3 tonnin kantavaiset 3 palkinnolla ja 3:ksi saaristolaisvenheet: 1 palkinto 50 m., 2:nen p. 40 m. ja 3:mas p. 30 m.	Ensimmäisen ja toisen luokan venheet purjehtivat aikalaistun mukaan. Maksu ensimmäisen luokan venheistä 2 ja toisen luokan 1 markkaa; saaristolaisvenheet purjehtivat maksutta. Ilmoitus tapahtuu määrällään kello 9 a. p. kilpailupäivänä Siisapetissä (Wariisaaret) ja purjehdus alkaa kello 11. Kotkan ja ympäristön venheet mitataan edellisenä eli 6:ntena päivänä kello 12 p. p. a. n. k. Fredrichsen'in laiturin luona. Toimikunta.
--	--

Wiipurin läänin purjehdusseura toimeenpanee Kilpapurjehduksen Kirkkoniemeltä Luppuran saareen ja sieltä takaisin. Sunnuntaina Heinäkuun 31 p:nä kello 10 aamulla. 1:ksi Purjehdusseuran ja Wiipurin kaupungin kuuluville 5:ttä tonnia suuremmille venheille annetaan 1 palkinto jos vähintäänkin kaksi venettä ottaa osaa kilpailuun. Samoin 2:ksi, pienemmille veneille, jollain kuitenkin annetaan ajanvähennys. Maalaisveneet kilpailevat yhdessä purjehdusseuraan kuuluvien kanssa. 3 palkintoa ja 1:ksi tunnustuskirja.	Osasto-maksut ovat: Purjehdusseuraan kuulumattomilta kaupungin venheiltä 5 mk. Purjehdusseuran venheiltä 2 mk. Maalais-venheiltä 1 mk. Numeroilpuista annetaan 1 mk. talletukseen. Ilmoitus tapahtuu Kirkkoniemellä täsmälleen kello 9 j. pp. Kaikkien venheitten on viimeistään 15 minuuttia palkintotuomareilta annettyn merkin järestä kilpailunsa aloittaminen. Kilpapurjehduspäivänä juuri kello 7 aamulla lähtevät palkintotuomarit kilpailupaikalle kaupungin satamasta höyrylaivalla, joka viepi mukanaan kilpailun aiotuita venheitä, jonkattähden kaikkien venheitten, joille hinnoista halutaan, on saapuminen satamaan laivakonttorin luokse kello 1/2 7 e. pp. Jokaisessa kilpailuvenheessä täytyy löytyä pelastuskoneita. Wiipurissa Heinäkuun 15 p:nä 1887. Toimikunta.
--	--

Veneet ryhmiteltiin Wiipurin kilpailussa siten, että ryhmään 1 sijoitettiin yli 3 tonnia kantavaiset veneet ja ryhmään 2 alle kolmen tonnin kantavaiset veneet. Saaristolaisveneitä ei eroteltu kaupunkivenneistä, vaan ne kaikki sijoitettiin kantavuutensa perusteella joko ryhmään 1 tai 2. Kilpailuihin osallistui kaikkiaan 25 venettä. Maaliin saapui 4 ryhmään 1 ja 16 ryhmään 2 kuulunutta venettä, yhteensä 20 purtta. Kilpailun tasaväkisyyden lisäämiseksi laskettiin veneille lyhennetty aika niiden

purjehdusominaisuuksien mukaan. Palkinnot jaettiin lyhennettyjen aikojen mukaisessa järjestyksessä. Tulokset olivat seuraavat.

RYHMÄ 1

	Purj. aika.			Yyh. aika.		
	t.	m.	s.	t.	m.	s.
"Perhonen", hra Römpötti	4	32	37	4	32	37
"Karin", hra Golin	4	46	30	4	40	46
"Adele", hra Andsten, kuljettaja A. Söderlund	4	44	37	4	41	47
"Onni", hra Saarinen	6	0	56	6	0	56

RYHMÄ 2

	Purj. aika.			Yyh. aika.		
	t.	m.	s.	t.	m.	s.
"Hero". hra Pauw, johti hra Lindblad,	4	42	44	4	37	5.
Pitkänen Tammioista	4	54	20	4	37	5.
"Aline", hra Ekström	4	55	56	4	38	11.
"Aino", hra Hirn	4	59	13	4	44	15.
"Tertia", hra Lindqvist	4	57	50	4	48	53.
"Tärnan", hra Hackman,	5	7	55	4	49	27.
"Kiivas", hra Schoultz	5	2	18	4	50	12.
"Mörkö", Rantala, (maalainen)	5	27	13	5	4	19.
"Komet", Herold, joht. Sikiö	5	26	25	5	6	49.
"Minihaha", Marini	5	38	1	5	14	21.
"Xenophon", Guldbrandsen, johti hra Niska	5	35	2	5	15	38.
Andersinin jahti	5	33	47	5	20	26.
Paašin "Kesäkuu" (maalainen)	5	41	25	5	20	55.
"Dihonna", Sohlberg, johti hra Lund	5	26	54	5	26	54.
"Tinka", hra Thesleff, johti hra Turunen	5	49	15	5	35	16.
"Karhu", Pettersson	5	58	30	5	36	59.
"Trumf", hra Lund	6	5	51	5	40	14.

Ryhmän 1 paras oli kantavuudeltaan 10 tonnin Perhonen, jonka omisti Tammioon Hesulin taloon vävyksi Koivistolta asettunut merikapteeni Joel Römpötti. Toiseksi sijoittui hra Golinin Karin, jonka matkapurjehdusta Heron kanssa on aiemmin kuvattu. Aiemmin kaksi kertaa peräkkäin kilpailun voittanut, nyt kolmanneksi jäänyt hra Andstenin Adele jäi sille varattua purjehdusyhdistyksen kunnialippua paitsi, kun kolmas voitto jäi nyt saavuttamatta.

Hero oli puolestaan ryhmän 2 voittaja omistajanaan nyt kotkalainen kauppias hra Pauw. Venettä kuljetti kuitenkin edelleenkin mm. Tertian suunnitellut hra Lindblad. Vihtori Pitkäsen Kulkija jäi täpärästi toiseksi samalla lyhennetyllä ajalla kuin voittaja. Kulkija oli tyypiltään saaristolainen kansanvene, mutta joutui nyt kilpailemaan avoimesti kaupunkilaisten herrasmiesveneitten kanssa onnistuen siinä erinomaisesti. Hra Lindqvistin Tertia oli purjehdusajaltaan ryhmän 2 neljänneksi nopein, mutta jäi viidenneksi lyhennettyjen aikojen järjestyksessä.

Ryhmän 1 voittaja Römpötti sai palkinnoksi kaksi laivalyhtyä, kuten myös ryhmän 2 voittaja hra Pauw. Ryhmän 2 kakkonen hra V. Pitkänen sai palkinnoksi hengenpelastusliivit, kolmonen hra Ekström puoli tusinaa uushopeaista sievää teelusikkaa koteloineen ja neljäs hra Hirn kunniakirjan.

— Wiipurin läänin purjehdusseuran toinen kilpapurjehdus oli viime sunnuntaina. Palkintoja saivat:

1:sä osastossa, meneet yli 5 tonnin kantavuudesta sai 1:sen palkinnon, parin merkkilyhtiä sai hra Römpötin jahti, joka suoritti matkan 4 t. 32 m. ja 37 sekuntia.

2:sä osastossa, meneet alle 5 tonnin kantavuudesta, sai 1:sen palkinnon, parin merkkilyhtiä, ra Palm'in „Hero" joka suoritti matkan 4 t., 37 m. ja 5 sekuntia. 2:sen palkinnon, hengenpelä-

tus-liivit, hra Pitkäsen vene, joka myös fin wiipyi matkalla 4 t., 37 m. ja 5 s. 3:nen palkinnon, erään kotelon, sai hra Ekströmin „Aline", joka suoritti matkan 4 t. 38 m. ja 11 s. Kunniakirja annettiin hra Hirn'in „Minolle", joka wiipyi matkalla 4 t., 44 m. ja 15 s.

Purjehdusseuran silkkistä kunnialippua ei voitu jakaa syystä että hra Ekströmin „Aline" ei saanutkaan tällä erää 1:stä palkintoa, waikka se on jo kolme kertaa jän ennen ottanut, ja kolme kertaa täytyy saada 1:sen palkinnon ennen kuin seuran kunnialippu jaetaan.

— Wiipurin läänin purjehdusyhdistyksen 2:nen kilpapurjehdus tapahtui w. sunnuntaina Kirkko- ja Ristiniemen välisellä aukealla selällä, ollen osanotto siihen wilkain kuin koskaan ennen.

Kun „Sampo" kello 7 jälkeen aamulla läksi laupungin rannasta oli tuuli, jota tusti pitkän ajan, joskenkin wankka lounainen, mutta muuttui aikaa voitain heikonlaisiksi eteläiseksi, waikka meri vieläkin silloin läwi mainingeissa.

Kaikkiaan ottivat numerolippuja 25 purtta eli 4 jahtia ensi ryhmään, yli 5 tonnin kantawat, 21 toiseen, alle 5 tonnin, kuuluwaiset; edellisistä joista 3 eli

hroten Römpötin „Perhonen", Andsténin firo „Adele" ja Saarisen „Onni" olivat täällä ensikertalaisia ja niiden lisäksi tunnettu hra Golinin „Karin".

Ensimmäisenä kulki palkintotuomarein höyryn peräkulatse hra Pauwin jahti „Hero" Kottasta ja viimeiseksi hra Lundin „Trumf".

Pursien tuli luowimalla kulkea ympäri Tuppuraniemen ja sitten pitkän Wiipurin lahtea Ristiniemelle Edwardin matalikkoja osoittawille merimerkeille Suomen lahdesa, siis aawalla merellä.

Ensimmäisenä saawutti tuo 10-tonsinen „Perhonen" (Silakkajahti) määrä-

palkan, alkaen laskemaan hywää wauhtia takaisin; seurasi sitten „Hero", „Karin" y. m.

1:seen ryhmään kuulumat purret kulkiwat seuraawaisesti: „Perhonen" 4 t. 32 m. 37 s. (ilman ajan lyhennyistä, „Karin" 4 t. 46 m. 30 s. (l. a. 4 t. 40 m. 46 s.), „Adele", johtaja hra A. Söderlund, 4 t. 44 m. 37 s. (l. a. 4 t. 41 m. 47 s.) ja „Onni" 6 t. 56 s. (ilman lyhennyistä). 1:sen ja ainoan palkinnon tässä ryhmässä, pari laiwa-

lyhtyä, toinen punaisella ja toinen sinisellä mylewällä lasilla, sai siis Römpötin pursi Wirolahdelta.

2:sen ryhmän meneistä on tulos nähtävänä allaolewasta taulusta:

5 kilpailuwaisista ei erityisten wahinkosattumien tähden woineet tehtävänsä suorittaa; niiden joukossa oli muun muassa „Mia" ja „Eily" y. m. 1:sen palkinnon, parin laiwalyhtyä, saawutti sitten „Hero", 2:sen, henkilpelastusliivit, Pitkäsen tammioloinen kulkija ja 3:nen,

puoli tufinaa uushopeaista siemää teelusikkaa koteloineen, „Aline“; sitäpaitsä annettiin hra Hirnin „Minolle“ Säälijärveltä, kunniafirja.

Sääli oiva immyt „Alinea“, joka niin amazonimaisesti jo kolmasti tätä ennen yhtämittaa oli ottanut 1:sen palkinnon ja, niin ollen nytkin, olisi ollut oikeutettuna yhdistyksen silmistä kunnialippua omistamaan, mutta onnetar ei tällä erää ollut suostuneen mieluinen ja uusi kilmoittelu tuos-

ta kunnialappaleesta ei ole mitään helppo tehtävä saamuttaa.

Palkinnot jaettuaan, ilmoitti purjehduslajan johtaja hra E. Rothe syyskuussa vielä tulewan yhden kilpapurjehduslajan toimeenpantavaksi tänä vuonna.

Raupunkiin kello puoli 8:an seuduis- ja palattua, läksi vielä usea yhdistyksen jäsenistä Tervaniemelle seuran asioista ja purjehduslajan johdosta saadusta huomioista keskustelemaan.

1887 0803 WIIPURIN UUTiset

WIIPURIN UUTiset / 1887 / 03.08.1887 NO 54

— **Wiipurin purjehduslajan toinen kilpapurjehdus** oli viime sunnuntaina Kirkkoniemestä Tuppuran nenitse Ristiniemeen saakka. Edwardin matalan viittoja kierrettyään myötäpäivää piti kilpailijain palata lähtöpaikkaan.

Klo 10 annettiin numeroliput Kirkkoniemien rannassa ja ilmoitettiin purjehdittava matka sekä tehtiin muita valmistuksia. Sitten asetui „Sampo“ laiva ankkuriin niemen ulkopuolelle ja kilpapurjehdus alkoi. Osaa ottamassa oli laiffiansa 25 wenettä, suurempaa ja pienempää, joista eivät kaikki tehneet matkaa loppuun asti jattuneiden pienien vahinkojen vuoksi, miltä katkesi tango, miltä repefi purje.

Kun ilmoitus näin oli tehty ja kilpailijat lähteneet yrittämään retkeä aavalle merelle, lähti Sampo-laiwakin ulos seuraamaan kilwan purjehtijain liikkeitä

ja tarkastamaan purjehduslajan menoa. Tultuansa lähelle määräpaikkaa, jonka takana eli ulkopuolella jo olivat Swen Dufwa ja Toimi — nämä olivat läheneet huviretkelle tuomaan katsojia — palasi Sampo kuitenkin takaisin ollaan taas aikanaan määräpaikalla.

Tuuli oli vastainen, melkein lounainen, mutta muutteli purjehduslajan aikana pari kolme kertaa. Meri lainehti enemmän kuin tämä yleensä hiljainen tuuli vaikutti, johon syynä oli se että varhemmin aamulla oli käynyt kovempi tuuli. Tuli niitä nytkin toisinaan raittiita puhalluksia. Kuitenkin vaikuttivat nämä seikat että purjehduslajella ei ollut sitä merkitystä, joka sillä, osaksi kuin se aavalla merellä tapahtui, olisi muuten ollut. Varjinkin pienille weneille oli aalloista haittaa.

Tulosluettelon jälkeen Wiipurin Uutiset päätti selostuksena näin.

Kilpapurjehdus onnistui lopuksi hyvästi ja osanottajia oli runsaammin kuin osattiin toivoa. Kuitenkin voi tehdä sen muistutuksen että saaristolaisaluksia oli werrattain kovin vähän vaikka niidenkin joukosta löytynee usea hyvä purjehtija, Epäkohta, jonka poistaminen toiste on palkintotuomarien velvollisuus, on se, että lähteminen alussa palkintotuomarien höyrylaivan sivutse, jossa aika merkitään, wenyi aivan liian pitkäksi. Se tietysti sitten vaikuttaa koko purjehdukseen.

Suomenkielinen Wiipurin lehtien lukijakunta saattoi huomata, että kilpapurjehduskentälle oli noussut voitoista taistelemaan uusi suuri jahti, Römpötin Perhonen. Römpötin kotipaikkaa ei kuitenkaan mainita. Tammiolainen Pitkänen menestyi kansanveneellään Kulkija edelleenkin mainiosti lähes kaikki sarjansa herrasmiesveneet päihittäen. Lukijoille kerrottiin myös purjehdussäästä, purjehdusreitti ja paikalla olleet höyrylaivat.

Jokseenkin vankka vastainen lounainen tuuli kesti pitkän ajan, mutta muuttui aikaa voittain heikonlaiseksi eteläiseksi, vaikka meri vieläkin silloin kävi mainingeissa. Varsinkin pienille veneille oli aalloista haittaa.

Pursien tuli luovimalla kulkea ympäri Tuppuraniemen ja sitten pitkin Wiipurin lahtea Ristniemelle Edwardin matalikkoa osoittaville merimerkeille Suomenlahdella, siis aavalla merellä.

Sampolaivan isännät olivat hyväntahtoisesti antaneet purjehdusseuran ilmaiseksi käytettäväksi. Se lähti kilpailun alettua seuraamaan ja valvomaan kilpailua. Höyryalukset Swen Dufva ja Toimi olivat lähteneet huviretkelle tuomaan katsojia.

Ruotsinkielisessä lehdistössä kerrottiin kilpailuista enemmän.

1887 0803 FREDRIKSHAMNS TIDNING ja 1887 0806 KOTKA

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1887 / 03.08.1887 NO 60

Wiborgs läns segelförenings andra kappsegling den 31 juli var, hvad antalet dugliga farkoster beträffar den ypperligaste regatta, som hittills förekommit i Wiborg. Då eskadern klockan 10 tiden låg fulltalig samlad vid Kirkkonieniemi udde, var det säger Ö F., för hvarje vän af segelsporten ett verkligt nöje att se de många ypperliga farkoster, som här funnos, hvilka bättre än allt annat intygade, att Wiborgs segelförening har vind i seglen. Intresset för den raska sporten har varit i ständigt stigande på orten.

Sedan nummerflaggor utdelats och kursen bestämt att utgå från Kirkkonieniemi kring Tuppuraudden till Krysserort, der parprickorna, som utmärka Edwards grund, skulle kringseglas medsolt, och samma väg tillbaka, ka-

KOTKA / 1887 / 06.08.1887 NO 31

gå rundt Tuppura udde, och sedan den var kringseglad återstod att kryssa upp för Wiborgska viken till de nämnda prickarna, hvilka ligga ett stycke ut i Finska viken. Eskadern seglade här ute i öppna sjön, som gick i dyningar efter den friskare vind, som blåste på morgonen. Tidats fylde dock under täflingen friska fläktar seglen, så att mången farkost satte relingen under vatten.

Första priset, tvänne fartygs lanternor, tillföll därför hr Römpötti med 4 t. 32 m. 37 s.

I andra kategorin täflade 17 farkoster under 5 ton och första priset, ett par skeppslanternor, tillföll deri Hero, det andra, en lifräddningsväst, Pitkänen från Stamö och det tredje, ett etui, hr Ekströms „Aline“. Diplom tilldelades desutom hr Hirns „Aino“.

Föreningens siden hedersvimpel kunde ej utdelas.

Haminan ja Kotkan seudun ruotsinkieliset lukijat saivat tietää, että regatta oli mainiain tähänastisista Viipurissa. Kun koko eskaaderi oli kokoontunut Kirkkoniemelle, jokaisella purjehdusurheilun ystävällä oli todellinen ilo nähdä niin paljon erinomaisia aluksia, joita täällä oli, jotka paremmin kuin koskaan todistivat, että Wiipurin purjehdusyhdistyksellä on tuulta purjeissaan. Mielenkiinto tätä urheilua kohtaan on ollut vakaasti nouseva seudulla.

Reitti Kirkkoniemeltä ympäri Tuppuranniemen Ristniemen (Krysserort) merimerkiparille, jotka erottavat Edvardin matalan, piti purjehtia myötäpäivään ja samaa tietä takaisin, ohjasi eskaaderin ulapalle ohi matalan. Eskaaderi seilasi siten ulkona avoimella merellä, jossa kävi maininki reippaan aamutuulen jälkeen. Ajoittain kuitenkin kilpailun aikana tuuli iski purjeisiin niin, että monen aluksen reelinki jäi veden alle.

Tuloksista kerrottiin lyhyesti 1. luokan voittaja ja 2. luokan neljä parasta, heistä toisena Pitkänen Tammiosta. Palkinnot myös kerrottiin ja 1. luokan voittaja Römpötin purjehdusaika, kotipaikkaa mainitsematta.

— **Wiborgs läns segelförenings andra kappsegling** under denna sommar egde rum i söndags. Den friska bris som blåste på morgonen aftog betydligt fram på dagen, hvaraf följden blef att ut till hafs gick en icke så obetydlig dödsjö, som verkade menligt isynnerhet på de mindre båtarnas segling.

Inalles 25 båtar uttogo nummerflaggor. Kursen ställdes från Kirkkonieni kring Tuppuru udde till Krysserorts parprickar och derifrån samma väg tillbaka. Nära nog en half timme åtgick till startningen, som dock enligt uttryckligt tillkännagivande hade bort ega rum på en qvart.

Inom första kategorin, båtar öfver 5 tons, täflade fyra jakter.

Hr Rönnpöttis jakt tog på 4 t. 32 m. 37. (reducerad tid 4 t. 32 m. 37 s.), det för denna kategori utsatta pris, tvänne fartygslanternor.

Af andra kategorins 21 båtar (under fem tons) fullföljde endast 17.

Första priset, ett par skeppslanternor, tillföll »Hera» seglad tid 4 t. 42

m. 42 s. (reducerad tid 4 t. 37 m. 5 s.), andra priset, en lifräddningsväst, V. Pitkänen från Stamö seglad tid 4 t. 54 m. 20 s. (reducerad tid 4 t. 39 m. 5 s.) och tredje priset, ett halft dussin téskedar i etui, hr Ekströms »Aline» seglad tid 4 t. 55 m. 56 s. (reducerad tid 4 t. 38 m. 11 s.). Dessutom tilldelades diplom åt hr Hirns »Aino», — »Aline», som tagit tre första pris å rad, blef sålunda denna gång besegrad och kunde därför icke erhålla segelföreningens hedersvimpel. Som »Alines» farligaste medtäflare ansågs i börjar hr Marinis från Petersburg från tidigare **kappseglingar** välkända amerikanska centerbordsbåt »Minihaha», som dock nu kom fram först som den tionde. Det ofvan påpekade ogynnsamma förhållandet, att det gick en jämförelsevis stark dödsjö, torde väl ha haft sin största andel i »Alines» och »Minihahas» missöde.

I september torde ännu en **kappsegling** komma att anordnas.

Helsingin seudun lehdistä vain Helsingfors Dagblad kertoi kilpailusta. Lehdessä toistuivat samat tiedot kuin Haminan ja Kotkan seudun lehdistä. Lisäksi mainittiin 2. kategorian purjehdus- ja lyhennysajat. Muista lehdistä poiketen Helsingfors Dagblad kertoi kilpailuun osallistuneen myös hra Marinin Pietarista veneellään Minihaha. Se sijoittui vasta kymmenenneksi. Se on ollut kilpailussa kolmanneksi jääneen Alinen vaarallisin vastustaja. Molempien veneiden odotettua huonomman menestyksen syyksi arvellaan olleen tuulen tyyntyminen kuolleeksi mereksi (dödsjö).

WIBORGSBLADET / 1887 / 30.07.1887 NO 116

Lusttur till **Kappseglingen.**

I händelse af gynsam väderlek och ifall ett tillräckligt antal passagerare infinna sig gör

Ångfartyget „SVEN DUFVA“,

Kapten C. P. ERIKSON,
Söndagen den 31 Juli en lusttur för att **åse kappseglingen** utanför Trångsund.

Båten afgår från Wiborg kl. $\frac{1}{2}$ 10 f. m. Biljetter à 2 mk för fullvuxna och 1 mk för barn, säljas endast ombord.
Närmare hos **F. Michelsson.**

1887 0802 WIBORGSBLADET

WIBORGSBLADET / 1887 / 02.08.1887 NO 118

Wiborgs läns segelförenings andra kappsegling

under denna sommar egde rum i söndags. Vädret hade hela veckan hållit sig mycket stadigt och ingaf därför redan på förhand de bästa förhoppningar. Dessa blefvo dock ej uppfyllda så väl som man hoppats, ty den friska brisen, som blåste på morgonen aftog betydligt fram på dagen, hvaraf följden blef att ut till hafs gick en icke så obetydlig dödsjö, som verkade menligt isynnerhet på de mindre båtarnas segling.

Inalles 25 båtar uttogo nummerflaggor. Kursen ställdes från Kirkkoniemi kring Tuppurå udde till Krysserorts parprickar och därifrån samma väg tillbaka. Då den första båten, „Hero“, tillhörig hr Pauw i Kotka och förd af den utmärkta båtföraren hr Lindblad från F:hamn, startade var kl. 10, 51, 55. Hr Thesleffs båt „Finka“, som startade till sist, passerade prisdombåten kl. 11, 20, 10. Nära nog en half timme åtgick sålunda till startningen, som dock enligt uttryckligt tillkännagifvan-

de hade bort ega rum på en qvart. Orsaken till detta missförhållande var nu, såsom alltid förut, att hr båtegare hafva den vanan — eller rättare ovanan — att så snart de uttagit sina nummerflaggor begifva sig ut på långa excursionser och anställa ett slags förberedande profkappsegling, i stället för att hålla sig i närheten af prisdombåten. Prisdombåten borde därför för framtiden strängt hålla på startningstiden och lämna ur räkningen den eller de båtar, som ej i tid passerat. Skulle denna åtgärd vidtagas helst en enda gång, så tro vi att därmed ett slut vore gjordt på oskicket.

Inom första kategorin, båtar öfver 5 tons, täflade fyra jakter, som tillryggalade banan på följande tider:

Hr Römpöttis jakt på 4 t. 32 m. 37 s. (reducerad tid 4 t. 32 m. 37 s.), hr Golins „Karin“ på 4 t. 46 m. 30 s. (r. t. 4 t. 40 m. 46 s.), hr Andsténs „Adèle“ på 4 t. 44 m. 37 s. (r. t. 4 t. 41 m. 47 s.) samt hr Saarinens „Onni“ på 6 t. 56 s. (r. t. 6 t. 56 s.). Det för denna kategori utsatta pris, tvänne fartygslanternor, tilldelades hr Römpötti.

Af andra kategorins 21 båtar (under fem tons) fullföljde endast 17, med följande resultat:

Första priset, ett par skeppslanternor, tillföll „Hero“, andra priset, en lifräddningsväst, V. Pitkänen från Stamö, och tredje priset, ett halft dussin téskekar i etui, hr Ekströms „Aline“. Dessutom tilldelades diplom åt hr Hirns „Aino“. — „Aline“, som tagit tre första pris å rad, blef sålunda denna gång besegrad och kunde därför icke erhålla segelföreningens hedersvimpel. Som „Alines“ farligaste medtäflare ansågs i början hr Marinis från Petersburg från tidigare kappseglingar välkända amerikanska centerbordsbåt „Minihaha“, som dock nu kom

fram först som den tionde. Det ofvan påpekade ogynnsamma förhållandet, att det gick en jämförelsevis stark dödsjö, torde väl ha haft sin största andel i „Alines“ och „Minihahas“ missöde.

Kappseglingeu leddes ombord å „Sampo“ af segelföreningens kommodor, handl. C. Rothe; prisdomare voro hrr assessor J. Favre, redaktörerna E. af Hällström och Werner Lönnbeck, kontoristerne A. Boxström och A. Jakovleff samt faktorn G. Wahlroos.

I september torde ännu en kappsegling komma att anordnas.

Wiborgsbladet sisälsi ensiksikin samat tiedot kuin Fredrikshamns Tidningar, Kotka ja Helsingfors Dagblad. Lisäksi Wiborgsbladet kohdisti huomiota lähtötahtuman heikkouksiin ja ehdotti palkintotuomareita poistamaan ne tulevaisuudessa. Sammon kannella toiminut johtoryhmä palkintotuomareineen myös lueteltiin.

Viipurissa ilmestynyt Östra Finland kertoi niinikään samat tiedot kilpailusta kuin edellä mainitut lehdet taulukoineen. Lisäksi se kuvaili tarkemmin kilpailun lähtöä ja kulkua.

1887 0801 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1887 / 01.08.1887 NO 174

Wiborgs läns segelförenings andra kappsegling

egde rum i går och var, hvad antalet dugliga farkoster beträffar den ypperligaste regatta, som hittills förekommit i Wiborg. Då eskadern klockan 10-tiden låg fulltalig samlad vid Kirkkonieni udde, var det för hvarje vän af segelsporten ett verkligt nöje att se de många ypperliga farkoster, som här funnos, hvilka bättre än allt annat intygade, att Wiborgs segelförening har vind i seglen. Intresset för den raske sporten har varit i ständigt stigande på orten.

Sedan nummerflaggor utdelats och kursen bestämts att utgå från Kirkkonieni kring Tuppuraudden till Krysserort, der parprickorna, som utmärka Edvards grund, skulle kringsegla medsols, och samma väg tillbaka, kastade eskadern loss förtöjningarna och styrde ut på fjärden.

Vinden var sydväst. ehuru så svag, att toppar måste föras. Under seglingen friskade den stundom till.

Som den första startade hr Pauws jakt „Hero“ från Kotka, förd af hr Lindblad, efter henne följde „Karin“, hr Golin, och som den sista „Trumf“, hr Lind. Startningstiden var nog lång, c. $\frac{1}{2}$ timme.

På kryss hade eskadern att först gå rundt Tuppura udde, och sedan den var kringseglad återstod att kryssa upp för Wiborgska viken till de nämnda prickarne, hvilka ligga ett stycke ut i Finska viken. Eskadern seglade här ute i öppna sjön, som gick i dyningar efter den friska vind, som blåste på morgonen. Tidtals fylde dock under täfningen friska flägtar seglen, så att mången farkost satte relingen under vatten.

Som den första passerade hr Römppötti med sin 10 tons nya jakt ändpunkten och begynte länsa tillbaka. Efter den följde „Hero“, „Karin“, en allmogebåt, tillhörig Pitkänen från Stamö, „Adèle“, „Tertia“, „Aline“, hr Hirns „Aino“ m. fl.

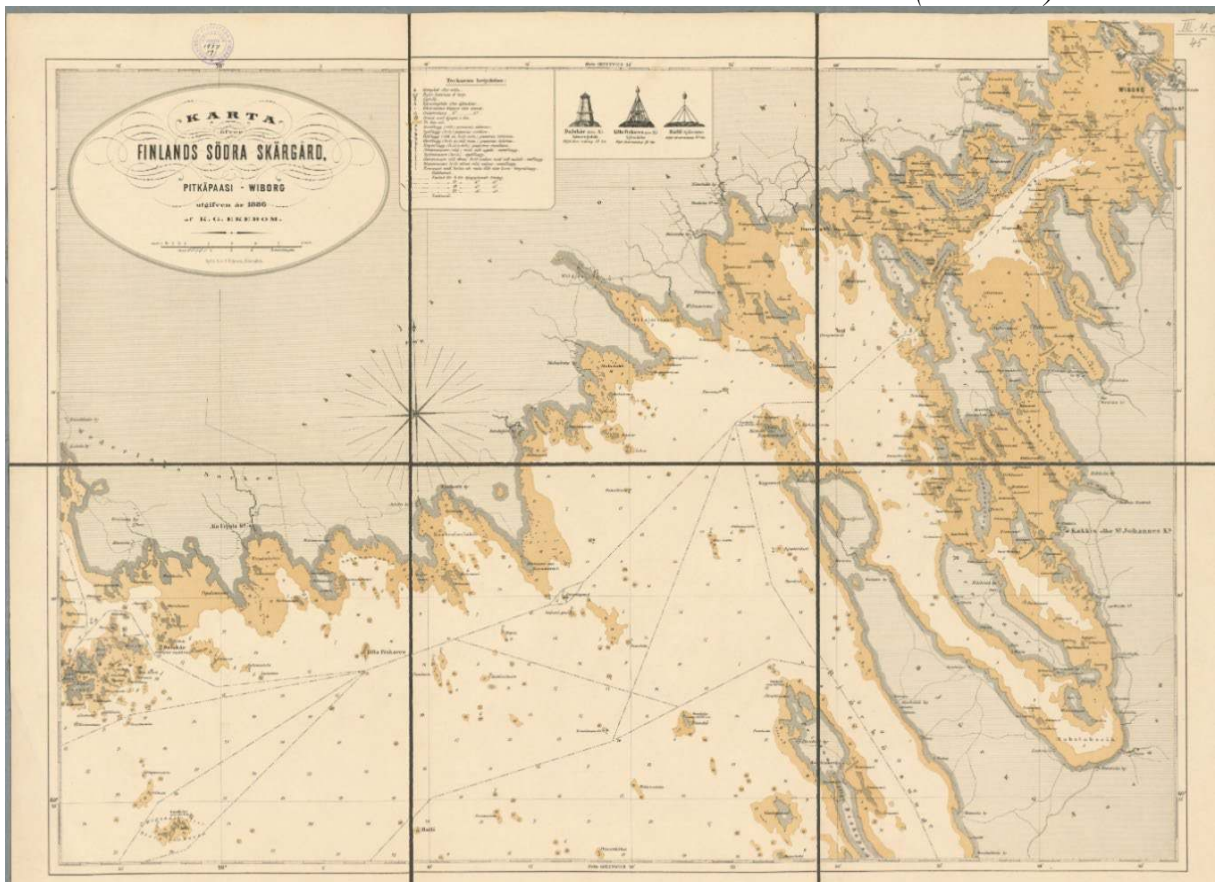
Fem farkoster afstodo från täfningen till följd af särskilda missöden. Sålunda höll „Mia“, hr Brandt, på

att få sin mast öfverbord, hr Nyqvists „Lily“ fick sitt focksegel sönderslitet, m. m.

1886 julkaistu Ekebomin merikartta Pitkäpaasi – Viipuri oli nyt myös kilpailijoiden käytettävissä.

EKEBOM 1886 KARTTALEHTI PITKÄPAASI – WIBORG (WIIPURI)

Ekebom Pitkäpaasi-Wiborg !886

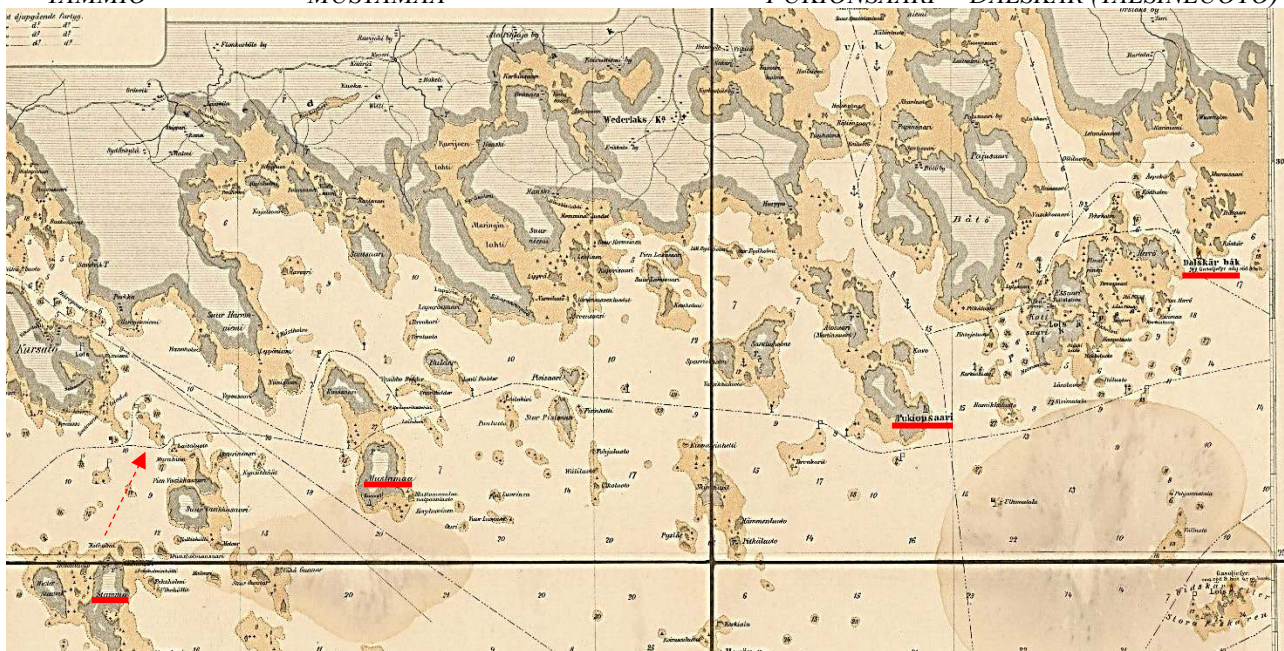
PURJEHDUSVÄYLÄT TAMMIOSTA (STAMÖ) LAIVAVÄYLÄLLEI WIIPURIIN

TAMMIO

MUSTAMAA

PUKIONSAARI

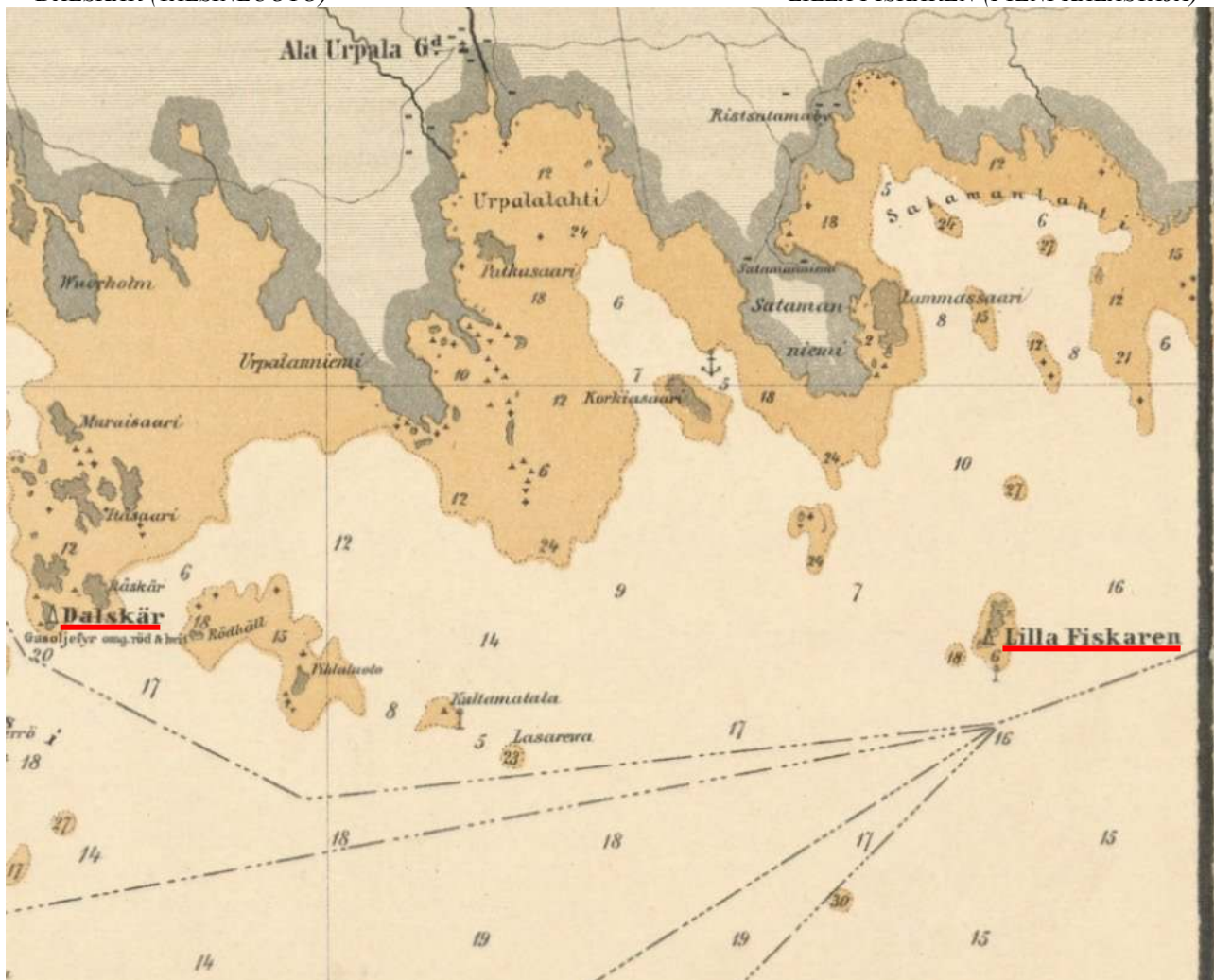
DALSKÄR (TALSINLUOTO)

Ekebon 1886 Fredrikshamn - Pitkämäsi

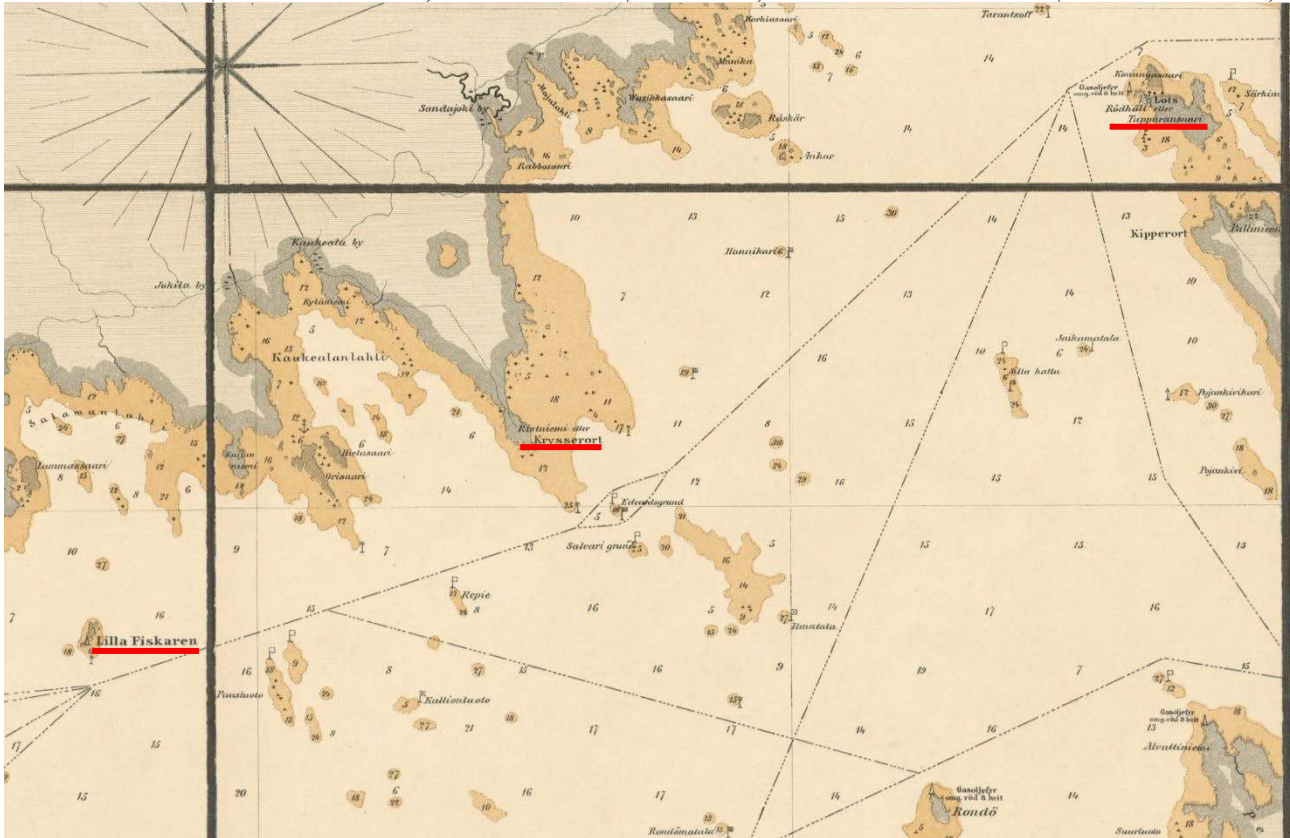
DALSKÄR (TALSINLUOTO)

LILLA FISKAREN (PIENI KALASTAJA)

LILLA FISKAREN (PIENI KALASTAJA) KRYSSENORT (RISTNIEMI)

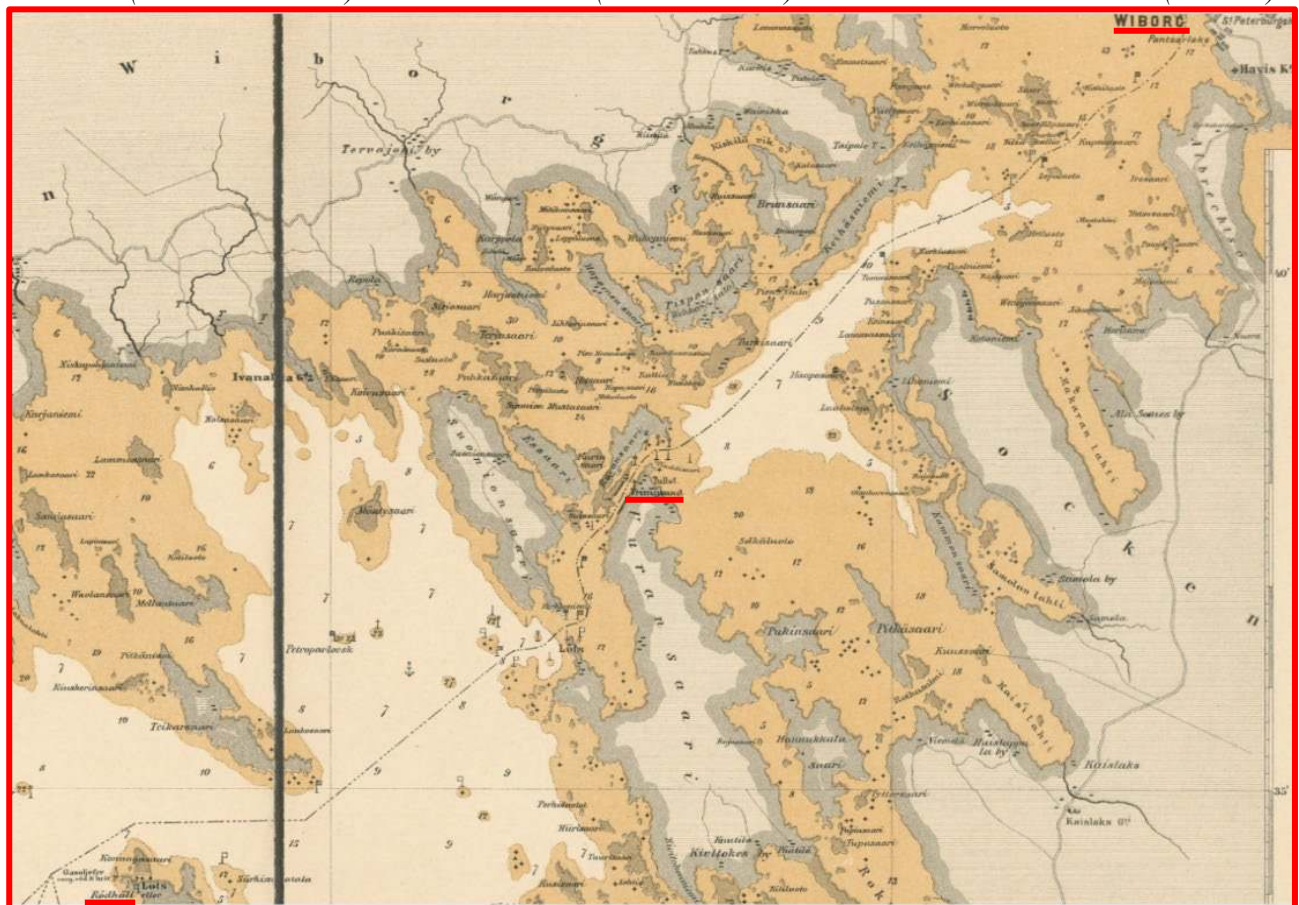
RÖDHÄLL (TUPPURANSAARI)

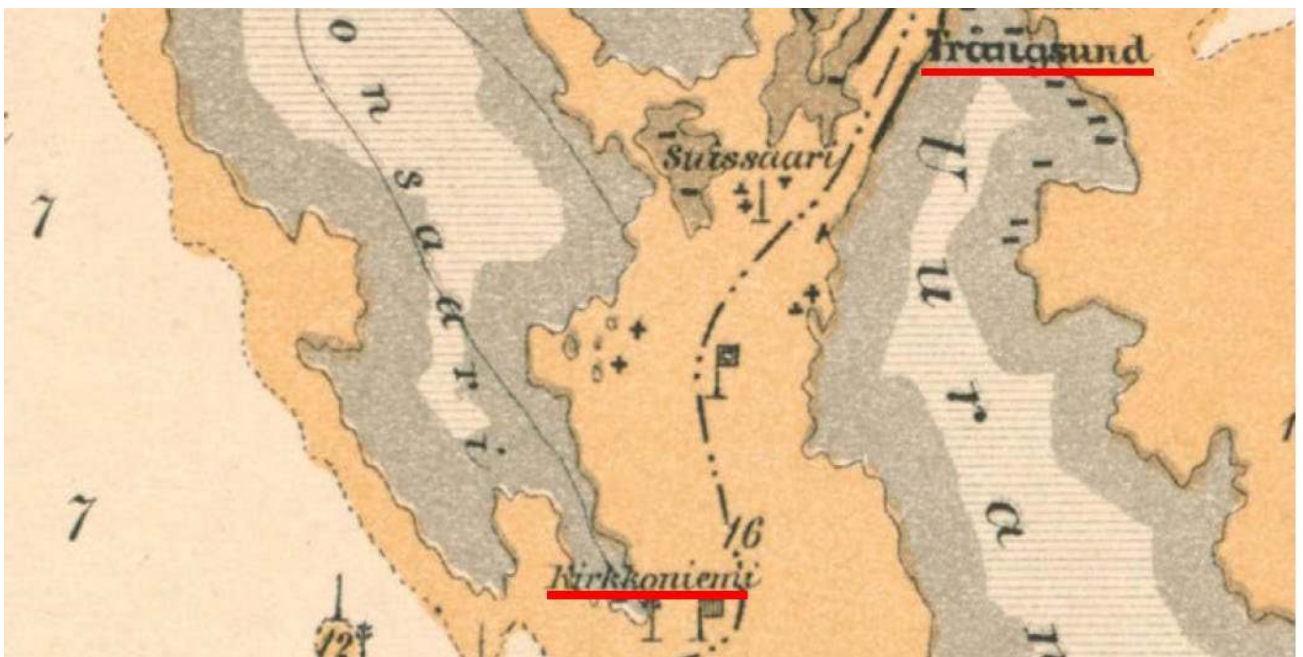
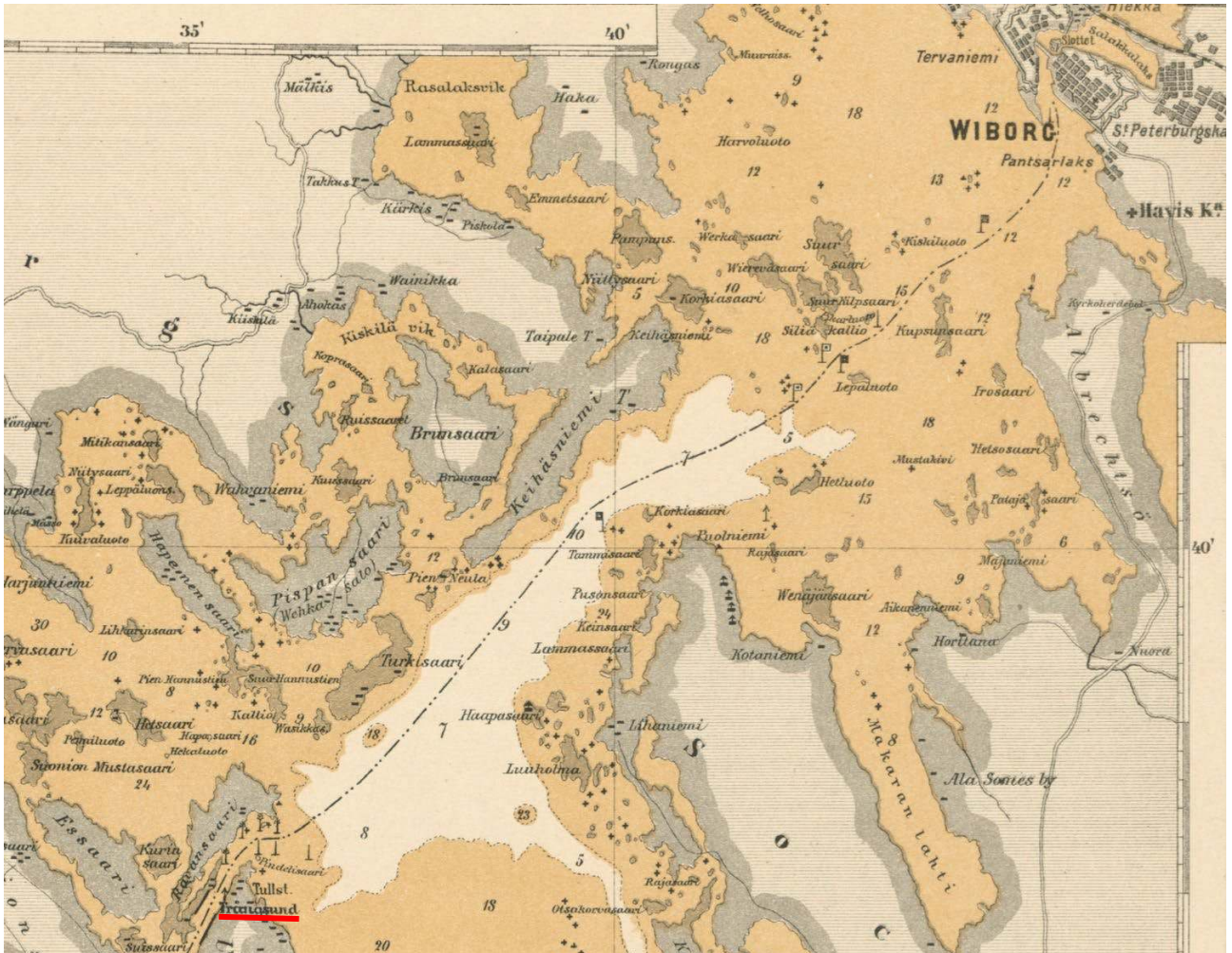
RÖDHÄLL (TUPPURANSAARI)

TRANGSUND (UURAANSALMI)

WIBORG (VIIPURI)

KILPAILUREITTI KIRKKONIEMELTÄ EDVAR SIN MATALALLE JA TAKAISIN
WIIPURISTA KILPAILUN LÄHTÖALUEELLE KIRKKONIEMEN EDUSTALLE

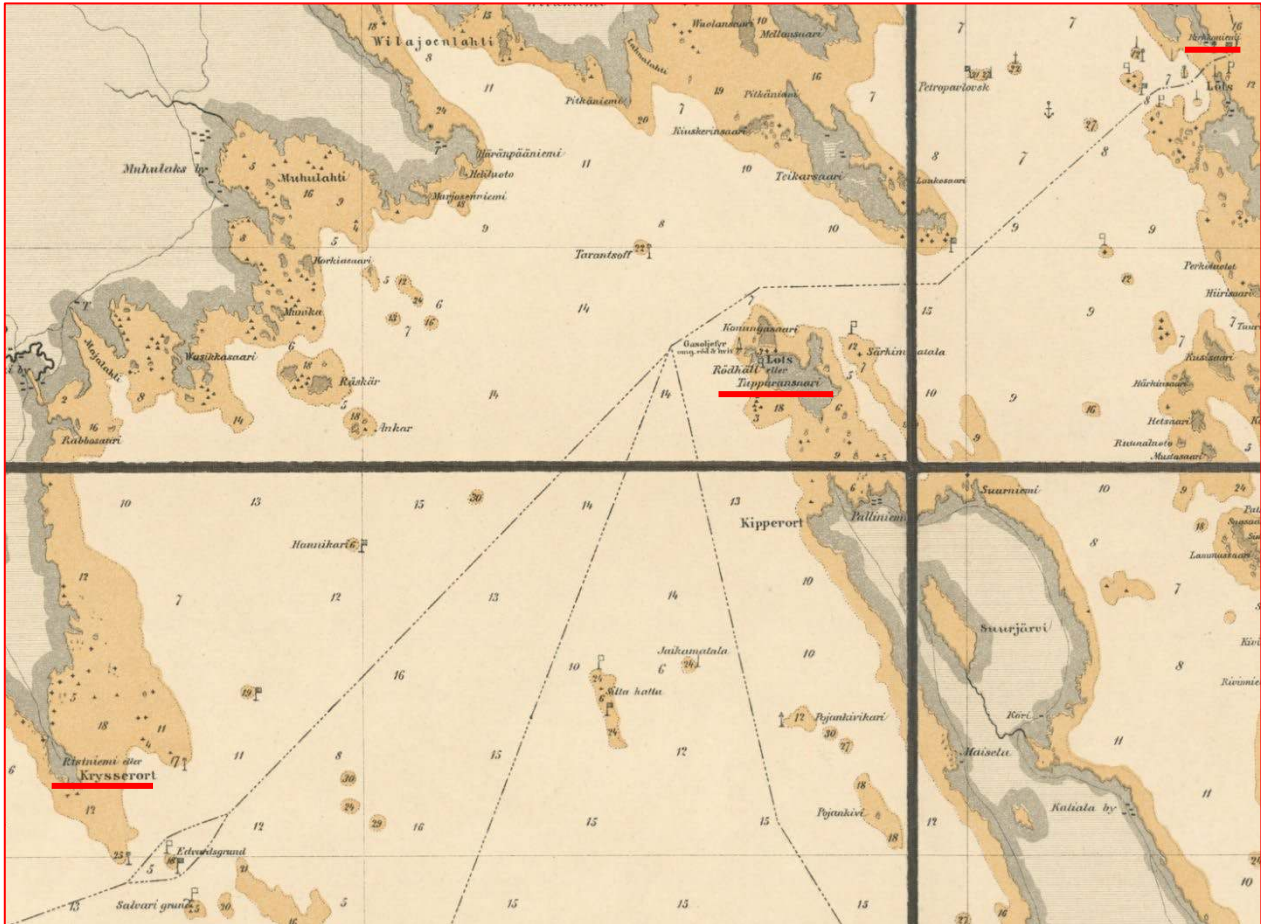

KILPARATA KIRKKONIEMELTÄ EDVARDSIN MATALALLE JA TAKAISIN

RISTNIEMI (KRYSSENORT)

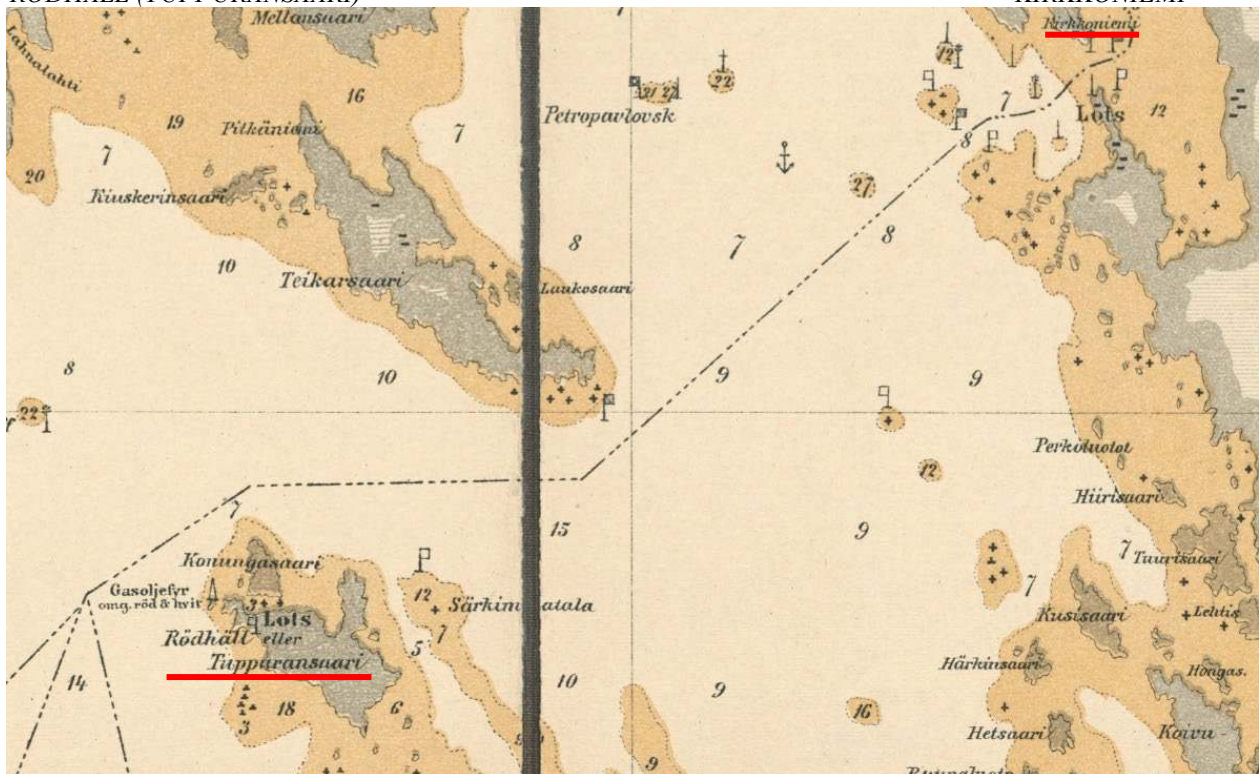
TUPPURANSAARI (RÖDHÄLL)

KIRKKONIEMI

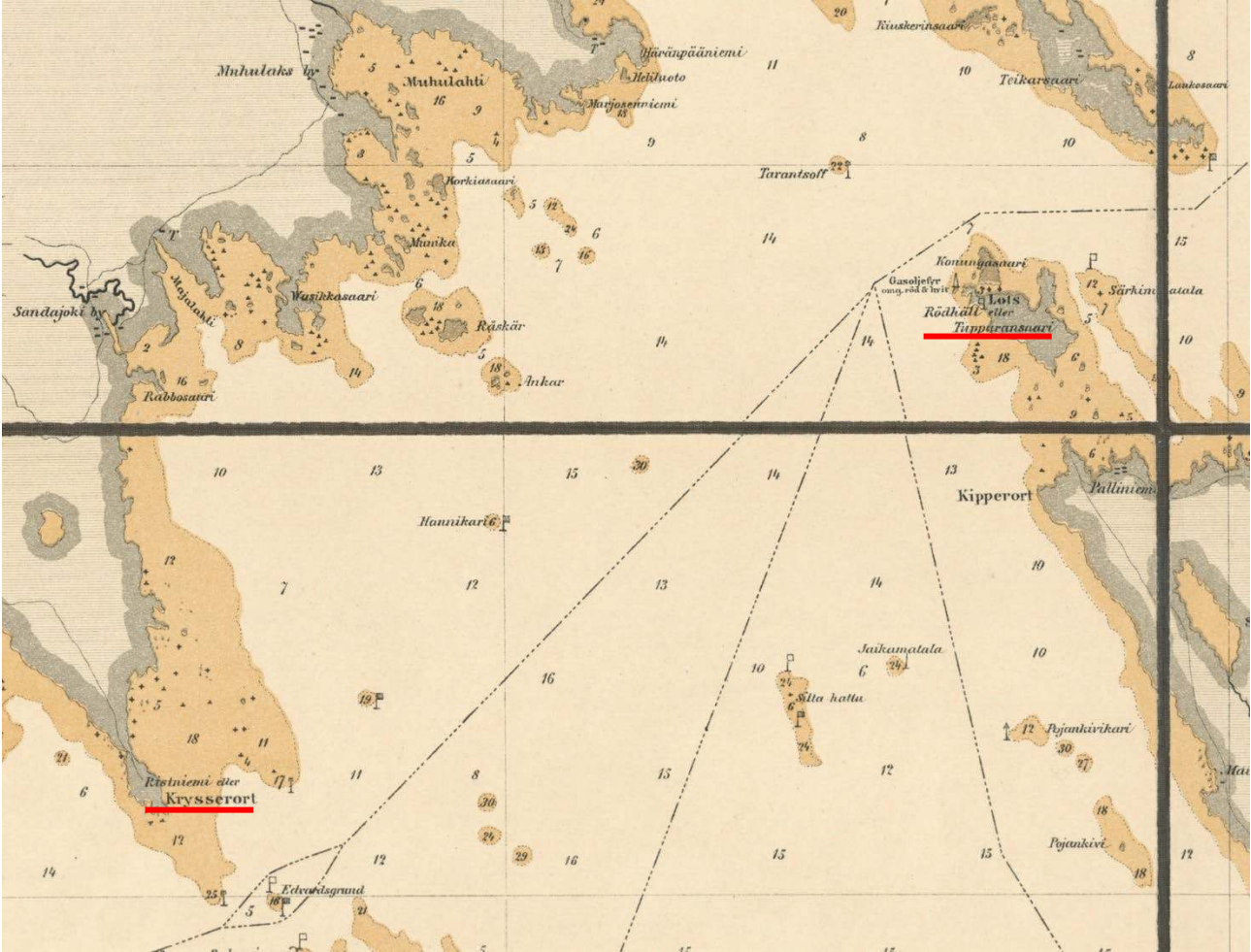

RÖDHÄLL (TUPPURANSAARI)

KIRKKONIEMI

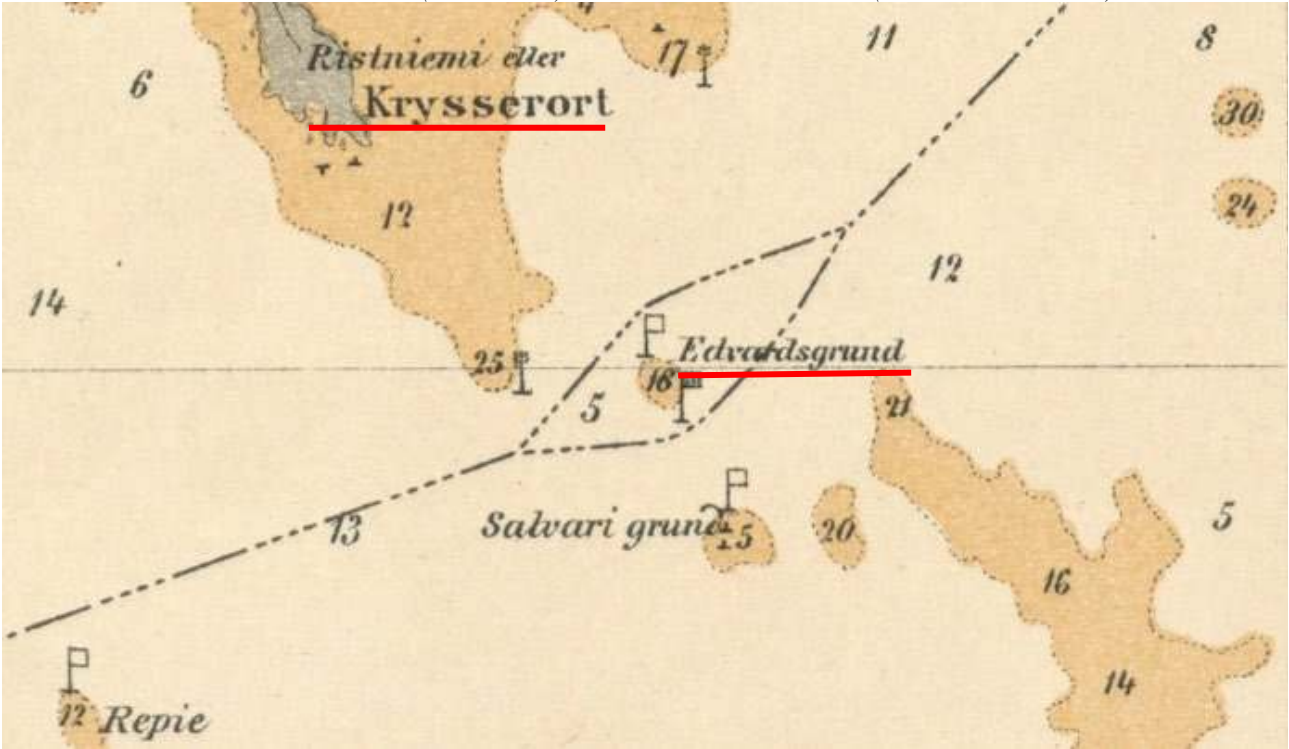
KRYSSENORT (RISTNIEMI)

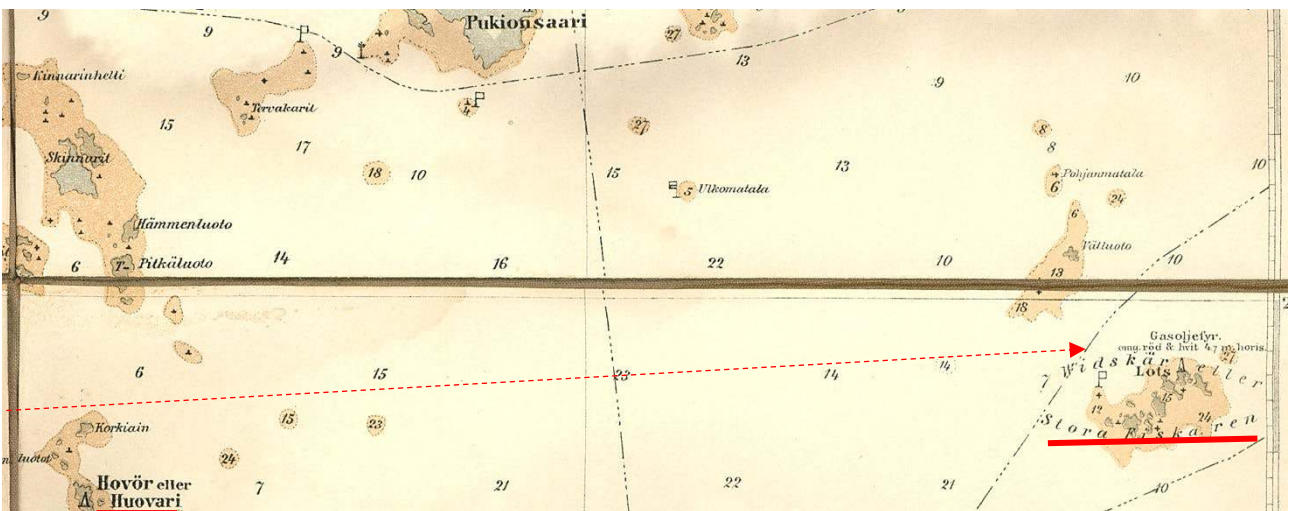
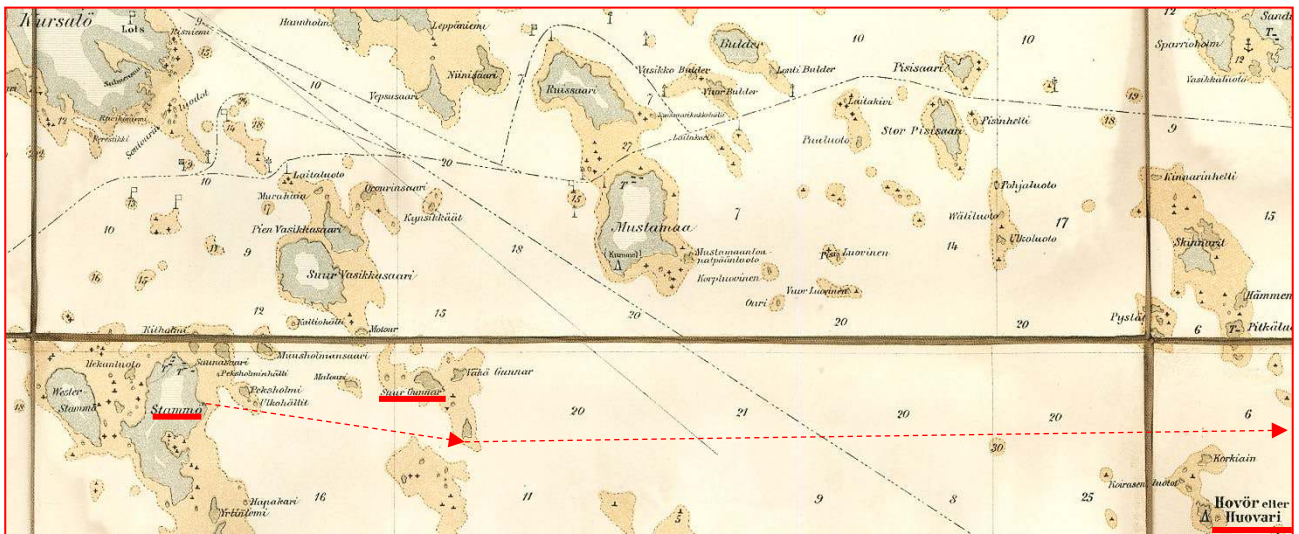
RÖDHÄLL TUPPURANSAARI

KRYSSENORT (RISTNIEMI)

EDVARDSGRUND (EDVARDINMATALA)

Avomerta purjehdittaessa suunnataan Ekebomin karttojen ohjaamina Tammion (Stamö) kylän itäpäästä itään Kunnarinsaarten (Gunnar) eteläpuolelta Huovarin (Hovar) ja Kalastajan (Stora Fiskaren) pohjoispuolelle laivaväylälle Pikku Kalastajan (Lilla Fiskaren) ja Säkkijärven Ristniemen (Krysserort) eteläpuolelta kohti Viipuria (Wiborg).

Ekebon 1886 Fredrikshamn (Hamina)– Pitkäpaasi

Ekebon 1886 Pitkäpaasi – Wiborg (Viipuri)

KOTKASSA kilpailtiin 7.8. Kilpailut herättivät lehdistössä merkittävää huomiota ja niistä kerrottiin paitsi paikallisissa lehdissä Kotkan Sanomat, Kotka ja Fredrikshamns Tidning myös Viipurissa ja Helsingissä painetuissa lehdissä. Kotkan Sanomissa kannustettiin ottamaan kilpailuihin osaa näin.

1887 0803 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1887 / 03.08.1887 NO 31

— Kilpapurjehduksesta tulevana
sunnuntaina pyydämme huomauttaa
lukaoitamme. Ottakaa osaa, waif-
fette voitakkaan. Soutukaa matkaan.

1887 0813 ULJAS: URHEUDEN JA REIPPAUDEN EDUSTAJA

ULJAS: URHEUDEN JA REIPPAUDEN EDUSTAJA / 1887 / 13.08.1887 NO 8

Kilpapurjehdus Kotkassa.

Kilpailuun oli ilmoittanut 25 purtta jaettuina 4 osastoon. Tuuli oli heikko. I:ssä osastossa sai 1:sen palk. „Adèle“ Wiipurista, joka viipyi 3 t. 50 m. 12 s. II:ssä osastossa sai palkinnon „Tertia“ Haminasta, kulluttaja Lindqvist, 4 t. 16 m. 18 s. III:ssä osastossa 1:sen palk. „Dufva“, omistaja Backman Haminasta 5 t. 17 m. 49 sek. ja las-

Kuorsalosta 4 t. 27 m. 48 s. Ylipäänsä täytyy myöntää, että talonpoikain venheet purjehtivat erittäin hyvin. Kotkalaiset pur-

kettu aika 5 t. 12 m. 10 s. 2:sen palk. „Laine“ omistaja Kärkönen Kotkasta 5. t. 13 m. 1 s. 3:nen palk. „Alfild“, omistaja Westerlind Haminasta, 5 t. 37 m.

IV:ssä osastossa jaettiin talonpoikaisvenheille 3 palkintoa 50, 40 ja 30 markan suurudesta.

1:sen palk. Viktor Pitkänen Stamöstä, 4 t. 8 m. 43 s. Anton Pitkänen Stamöstä 4 t. 18 m. 42 s. 3:nen palk. David Sipari

jehtivat väärin ja jättivät siten palkinnot Haminalaisille.

1887 0811 UUSI SUOMETAR

UUSI SUOMETAR / 1887 / 11.08.1887 NO 183

Suomattawin tapaus täällä tejan tulessa oli eilen toimeenpantu kilpapurjehdus. Osanottajia oli noin 20. Näytti siltä kuin koko purjehtimisesta ei tulisi mitään tuulen ollessa liian heikkona alussa, mutta tulipa se vähän paremmaksi myöhemmin. Kuitenkin suuri joukko weneitä heitti kilpailun fikseen, huomattuaan määrämättömän purjehtimisen wiewän liian paljon aikaa huonon tuulen tähden. Suuremmista weneistä otti 1:sen palkinnon Wiipurin purjehdistyksen kuuluma jahti Adèle, omistaja asemapäällikkö Andstén. Pienemmistä purjehti parhaiten sotaprowasti Lindqvistin

jahti „Tertia“ Haminasta, joka myöskin sai 1:sen palkinnon. Jahti „Hero“ täällä, joka Wiipurin kilpapurjehdusessa wiikko sitten sai 1:sen palkinnon, ei nyt saanut mitään palkintoa. Saaristo-weneistä sai 1:sen palkinnon Tammiosta kotoisin olewa Pitkäsen wene.

Par'aikaa raivataan täällä kaupungissamme löytywää pientä metsää puistoksi. Tarpeen vaatima onkin tämä työ, sillä muuta kävelypaikkaa ei niillä kaupunkilaisilla ole, jotka eivät joutu menemään vähän matkaa kaupungista olemaan ihanaan Katriinan puistoon.

—i—

Saaristolaiswenheistä saivat:

1:nen palkinnon 50 markkaa kullassa Viktor Pitkäsen, Tammiosta, wenhe, johtajana Miils Snomalainen, ajalla 4, 8' 43".

2:nen palk.: Anton Pitkäsen, samasta, ajalla 4, 18' 49".

3:nen palk.: Taawetti Sipasin, Kuorsalosta, ajalla 4, 27' 48".

Miinkuin nähdään, voittivat ainakin ajassa saaristolaiswenheet, joita oli hauska todellakin katsella purjehtawina wakaasti ja suomalaisella tyhnydellä, mutta helposti ja taidolla ohjattuina.

Se heitä elähyttääkin, sillä he ovat siihen todellakin innoistuneita. Matkaa waiwan katsella heitä purjehtiwina. Wailitettawasti waan, etteivät useammat saaristolaiset osaa ottaneet kilpailuun, mutta heitä peljättivät luultawasti nuotunnetut Kuorsalon ja Tammin purjehtija wenheet. Kuten nähdään oli kaikki onnistunutta, ell'ei lukuun oteta liiallista tyhnyttä, ja lopussa wilkasti sekä hauskuutti kaikkia yhteinen tanssi, johon ottiwaat osaa sekä herras- että talonpoikaisnaiset, työnantajat ja teettäjät. Tämäpä juuri ihmetytti ulkosentulaisia.

— **Kilpapurjehdus** viime sunnuntaina Kotkan purjehdusseuran toimeen panemana, tapahtui kaikessa hiljaisuudessa ja erinomaisen kauniilla ilmalla. Niin — erinomaisen kauniilla ilmalla, joka todellakin oli niin kaunis että vielä kello yhdenoista aikaan ei melkein lehtikään liikkunut tuulesta, mutta noin kello $1\frac{1}{2}$ 12 alkoi puhaltaa musta juoma mereltä eli n. k. lounainen etelä-länsi tuuli (eli SSW) ja kello 12 voivat sitte palkintotuomarit päättää, että kilpapurjehdus tapahtuoon. Ja niin se alkoi. Kilpailemaan ilmoitautui 25 wenheittä, joista kaksi ensimmäiseen luokkaan 2:ksi jahtia, yli 6 tonnin suurudesta, 2 toiseen luokkaan yli 3 tonnin suurudesta, 13 kolmanteen luokkaan awonaisia kaupunkiwenheitä alle 3 tonnin ja viimeksi saaristolaiswenheitä 8 kappaletta. Näistä ilmoitetuista ei kuitenkaan eräs kaupunkilais wenhe tuntemattomasta syystä kilpailut. Ensiksi ryntäsi u. l. Jeremias Rantalan wenhe kello 12, 15' 43" ja kymmenessä minuutissa

olivat kaikki wenheet ohj kulkeneet palkintotuomarien laivasta. Matka oli yleensä 25 wirstaa, ulottuen Marissaarista eräasen merimerkkiin Ristisaaren ja Rantlin välillä, jonka ympäri oli purjehdittu vastapäiväisesti. Sieltä Rantlin majakan ympäri kulkemählää myöten lähtöpaikkaan. Jo **purjehdusten** alussa erehtyivät kolme kottalaisista, parhaimpia wenheitä, purjehdusmatkalla eiwittä siis tulleet kysymyksiensä enää.

Palkinnoita saivat:

1:essä luokassa: „Adele“, omistaja M. Andren Simolasta, johtajana Sanomalehden toimittaja Axel Söderlund, ja purjehti se matkan 3 tunnissa 15 minuutissa 12 sekunnissa, joka laskeutui teli 3, 45' 36". Palkintona oli suuremman pitari (seidel.)

2:essä luokassa sai palkinnon, kirkkosen lipun, Sotaprovosti W. Lindqvistin itsensä kuljettama „Tertia“ Haminaasta, wiippen matkalla 4, 16' 18" laskeutuna 4, 11' 28".

3:nessä luokassa saivat palkinnoita: S. Badman'in Haminaasta, „Dufwa“ Hilarin, wiippen matkalla 5, 17' 49" laskeutuu 5, 12' 10".

Saaristolaiswenheistä saivat:

1:nen palkinnon 50 markkaa kullassa Viktor Pitkäsén, Tammioista, wenhe, johtajana Niilo Suomalainen, ajalla 4, 8' 43".

2:nen palk.: Anton Pitkäsén, samasta, ajalla 4, 18' 49".

3:nen palk.: Taawetti Sipasin, Ruorjalosta, ajalla 4, 27' 48".

Näintuin nähdään, voittivat ainakin ajassa saaristolaiswenheet, joita oli hausta todellakin katsella purjehtivina wakaasti ja suomalaisella tyhnydellä, mutta helvosti ja taibolla ohiautuvina.

Se heitä elähyttääkin, sillä he ovat siihen todellakin innoistuneita. Matkaa waiwan katsella heitä purjehtivina. Walitettawasti waan, etteivät useammat saaristolaiset osaa ottaneet kilpailuun, mutta heitä peljättivät luultawasti nuo tunnetut Ruorjalon ja Tammion purjehtija wenheet. Kuten nähdään oli kaikki onnistunutta, ell'ei lukuun oteta liiallista tyhneyttä, ja lopussa wilkasti sekä haustiutti kaikilla yhteinen tanssi, johon ottivat osaa sekä herras- että talonpoikaiss naiset, työnantajat ja teettäjät. Tänäpä juuri thmetyri ulkosentulaista.

Kotkassa järjestettiin elokuun 7. päivänä 1887 kilpailut, joihin osallistui 25 venettä jaettuna neljään luokkaan. Saaristolaisveneiden luokassa kaikki osanottajat olivat Haminan seudulta. Ne purjehtivat erinomaisesti, ainoastaan I luokan voittajan aika (Adele 3 t. 50 min. 12 sek.) oli parempi kuin nopeiden saaristolaisveneiden. Toiseksi sijoittui I luokassa J. Römpötti ajalla 4 t. 1 min. 58 sek. II luokan paras Tertia purjehti matkan ajassa 4 t. 16 min. 18 sek.

Saaristolaiswenheistä luokassa IV sai ensimmäisen palkinnon Viktor Pitkäsén wene kuljettajana Niilo Suomalainen 50 mk kullassa ajalla 4 t. 8 min. 43 sek.; toinen oli Anton Pitkänén, 40 mk, aika 4 t. 18

min. 49 sek. Seuraavatkin neljä saaristolaisvenettä kulkivat nopeammin kuin luokan III kaupunkiveeneet. Mukana olivat Tammiosta Moses Tähtinen ja Johan Suomalainen.

Niin kuin nähdään voittivat ajassa ainakin saaristolaisvenheet, joita oli todellakin hauska katsella purjehtivina vakaasti ja suomalaisella tyyneydellä, mutta helposti ja taidolla ohjattuina. Se heitä elähdyttääkin, sillä he ovat siihen todellakin innostuneita. Maksaa vaivan katsella heitä purjehtivina. Valitettavasti vaan, etteivät useammat saaristolaiset ottaneet osaa kilpailuun, mutta heitä peljättivät luultavasti nuo tunnetut Kuorsalon ja Tammion purjehtijavenheet. Kuten nähdään oli kaikki onnistunut, ellei lukuun oteta liiallista tyyneyttä, ja lopussa vilkasti sekä hauskuutti kaikkia yhteinen tanssi, johon ottivat osaa sekä herras- että talonpoikaisnaiset, työnantajat ja teettäjät. Tämäpä juuri ihmettytti ulkoseutulaisia.

Loppukesän kilpailuista on raportoitu vain ruotsinkielisissä paikallisissa lehdissä. Ruotsinkielisessä lehdistössä julkaistiin Kotkan kilpailusta seuraavat ilmoitukset ja lyhytuutiset.

1887 0806 KOTKA

KOTKA / 1887 / 06.08.1887 NO 31

OBS.!
Ångbåten "Selma" kommer att med musik ombord åtfölja de pristäffande vid

Kappseglingen i Kotka den 7:de dennes.
Afgången sker från stadens Hamnbro kl. half 11 f. m. och entreen blir 1: 50 för person.

1887 0808 FOLKWÄNNEN

FOLKWÄNNEN / 1887 / 08.08.1887 NO 180

— **Kappsegling vid Kotka**
försiggick i går, och deltog i den samma 24 täffande. Distansen var 25 verst. Pris togos af följande: i första kategorin: Adèle från Viborg, båtförare hr Söderlund; i andra kategorin: Tertia från Fredrikshamn, hr Lindqvist; i tredje kategorin:

Dufvan från Fredrikshamn, hr Backman, Laine från Kotka, hr Leppä, och Alfhild från Fredrikshamn, hr Vesterlund. Följande allmogemän erhöilo pris: **Viktor Pitkänen från Stamö**, Anton Pitkänen från Stamö och David Sipari från Kuorsalö.
(N. Pr.)

Sama uutinen julkaistiin myös seuraavissa lehdissä..

1887 0808 NYA PRESSEN

NYA PRESSEN / 1887 / 08.08.1887 NO 212

1887 0809 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1887 / 09.08.1887 NO 181

1887 0809 WIBORGSBLADET

WIBORGSBLADET / 1887 / 09.08.1887 NO 122

1887 0811 ja 0812 ÖSTRA NYLAND

ÖSTRA NYLAND / 1887 / 11.08.1887 NO 60

Mainituissa suomen- ja ruotsinkielisissä lehdissä ei kerrota lainkaan, että kilpailuihin osallistui myös J. Römpötti Tammiosta uudella 10 tonnin veneellään Perhonen. Näyttää siltä, että suuren Perhosen osallistumisoikeudesta kilpailuun vallitsi lehdistössä epävarmuutta. Selkeimmin luettavat ja tarkimmat kuvaukset Perhosineen julkaistiin toisiaan täydentävästi lehdissä Fredrikshamns Tidning, Kotka ja Östra Finland. 1887 0811 Helsingfors Dagblad julkaisi osin samoja tietoja muut lehdet.

HELSINGFORS DAGBLAD / 1887 / 11.08.1887 NO 215

F:hamn den 10 Aug.

Kappseglingen i Kotka

söndagen den 7 augusti hade omfattats med stort intresse och arangemementen voro lyckade så när som på att tillställarne glömt att utbedja sig fru „Kajsas“ gunst. Hela förmiddagen var det alldeles lugnt och slaka hängde seglen från mästarna. Vid samlingsstället på Elisabeth holmen ett stycke från Kotka stodo ankade talrika farkoster, som från olika håll infunnit sig till den stundande täfningen. Bland andra voro den vackra kuttern „Adèle“ från Wiborg och dess besegrare vid täfningen derstädes „Perhonen“, egd af Rämpötti från Stamö. Lyckligtvis blåste vinden upp kl. 12 tiden. Det gälde således att „klara“ skutorna för att gå till segels. Vinden blåste från sydväst och var tämligen svag, men kan kanske benämnas lagom toppsegelsbris, hvarför alla segel kunde föras.

25 farkoster fördelade i 4 kategorier hade anmält sig. En uteblef dock från täflan. Startningstiden var bestämd till 20 minuter och inom mindre än en quart timme hade 24 farkoster med fulla segel passerat prisdomarbåten. Med Elisabethholmen som utgångspunkt skulle seglingen ske i triangel till rundt utprickade grundet (Paterkka) mellan Rankö och Ristsaari. Sedan denna under kryss blifvit uppnådd gick kursen rundt om Rankö österom 4 prickgrundet, men derpå längs farleden under läns tillbaka till utgångspunkten. Den fastställda kursen bildade en sträcka af 25 v. Snabbast seglade „Adèle“ förd af redaktör Söderlund. Rämpöttis nya jakt, som hade den respektabla storleken af 10 tons, blef långt efter. Bland de min-

dre båtarna var **Viktor Pitkänens** båt från Stamö den snabbaste. Denna öppna allmogebåt blef den 3:dje i ordningen och öfverträffade sålunda kutterarna i andra kategorin.

Resultatet utföll sålunda.

I kateg:

„Perhonen“ förar. Rämpötti fr. Stamö 4 t. 1 m. 58 s.

„Adèle“ förar. Söderlund, fr. Wiborg seglad tid 3 t. 50 m. 12 s.; resp. tid 3 t. 49 m. 36 s.

II kateg.

„Hero“ förar. Lindblad, fr. Kotka 4 t. 23 m. 26 s.

„Terttu“ förar. Lindqvist fr. F:hamn segl. tid 4 t. 16 m. 18 s.; resp. tid 4 t. 11 m. 28 s.

III kateg.

(öppna stadsbåtar.)

„Orkan“ för. Bärlund fr. Kotka 4 t. 53 m. 21 s.

„Lida“ egar. Gräsbäck fr. Kotka 5 t. 5 m. 19 s.

„Laine“ egar. K. Kärkkönen, fr. Kotka segl. tid 5 t. 13 m. 1 s.

„Dufvan“ för. Backman, fr. F:hamn segl. tid 5 t. 17 m. 49 s. resp. t. 5 t. 12 m. 10 s.

„Astrid“ för. Nilsen, fr. Kotka segl. tid 5 t. 23 m. 37 s.

„Alfild“ för. Westerlund, fr. F:hamn segl. tid 5 t. 37 m.; resp t. 5 t. 30 m. 21 s.

IV kateg:

(allmoge båtar.)

Viktor Pitkänens båt fr. Stamö segl. tid 4 t. 8 m. 43 s.

Anton Pitkänens båt fr. Stamö 4 t. 18 m. 42 s.

David Siparis båt fr. Kuorsalo segl. tid 4 t. 27 m. 48 s.

Följde så 4 andra allmogebåtar, hvilka alla öfverträffade III kategorins båtar i hastighet.

Med ledning häraf tillföll priset. I kateg. „Adèle“ och utgjordes af en vacker ölmugg med silfverbeslag.

*) Båtar som ej rätt passerade prickarna och därför ej kommo i fråga vid prisutdelningen.

I II kategorin måste „Hero“ denna gång lemna segern åt „Tertia“, tillhörig prostén Lindqvist i denna stad. Priset var en minnesflagg af hvit siden med orden „Kotka kappsegling 1887“ intryckta i blått.

I III kategorin togs två pris utaf tre, af jämförelsevis obetydliga båtar från vår stad. Den lyckliga tillfällighet som var orsaken hertill, var Kotkabåtarnas felaktiga manövrering.

1:sta priset, en dyrbar marinkikare, togs af „Dufva“, som eges af hr Backman härstädes. 2:dra priset utgjordes af Ekebomska sjökorten och tillföll „Laine“ tillhörig hr Kärkkönen i Kotka. 3:dje priset, ett galvaniseradt ankare tillföll „Alfild“, som eges af hr Westerlind från Fredrikshamn.

Inom IV kategorin utdelades åt allmogebåtar 3 penningepris, 50 mk, 40 och 30 mk, hvilka vunnos af de ofvannuppräknade 3 snabbaste seglarna.

vägen ut till hafs, men manövrerade på ett berömvärdt sätt utan att störa seglarna, hvilket ofta händer vid kappseglingar.

En anmärkning vilja vi dock göra beträffande den fastställda kursen, hvilken var alldeles för lång, då det stora flertalet seglare voro mindre båtar. För dem räckte seglatsen därför mycket länge och hade det bläst upp till svårare väder, så är det troligt, att största delen ej kunnat fullfölja seglatsen, under kryss ut åt hafs. Den stora skilnaden i hastigheten nämligen närmare två timmar mellan den främsta och den sista pristagaren, synes bestyrelsen heller icke tagit i betraktande, då blott en prisdomarbåt fans, som kontrollerade seglingen. Atminstone hade en flaggbåt förutom prisdomarbåten varit behöflig.

Af denna kappsegling kunde det faktum konstateras att skärgårdsbefolkningen, i synnerhet Stamöboarna, eger utmärkta båtar. Det intresse, som från allmogens sida visades, ådagalägger tydligt att segelsporten äfven i dessa trakter vunnit talrika gynnare

sträfvanden och det inom helt kort tid. Exemplet manar till efterföljd och en segelförening som skulle omfatta F:hamn och Kotka, hvilka naturligtvis skulle täfla om att öfverträffa hvarandra med utrustandet af

Prisdomare vid kappseglingen voro: doktor O. Appelberg, konsul D. Brunila, studerande O. Bärlund, sängdisponent Holst, stadsfiskal Stenberg och kapten Warma. Då prisdomarbåten, Hovinsaari återvände till „Elisabeth“ kl. omkring $1\frac{1}{2}$ 7 e.m. hade några af de många småbåtarna i III kateg. ännu icke återvänt.

På holmen hade brandkårsmusiken länge spelat till de talrika lustfararnes nöje. Vid prisutdelningen blåste musiken fanfarer, och hurrarop belönade de lyckliga segervinnarne. Kappseglingen var i allmänhet sagdt mycket lyckad. Om den ock icke kan betecknas som storartad, hvad mängden af utmärkta seglare beträffar, så följdes den dock med lifligt intresse af en talrik publik. Förutom „Thure“ som hemtat en mängd lustfarare fr. F:hamn, följdes seglatsen af ångbåtarna „Selma“, „Ellen“, „Alert“, „Huth“, „Halla“, „Kyminsuu“, „Anne“. Hela denna eskader af ångbåtar åtföljde seglarna den långa

Intresset från stadsbefolkningens sida var icke mindre, men representerades icke så väl, som bland allmogen. Ty förutom kuttrarna i I och II kateg presterades blott dåliga farkoster, som ingalunda kunna mäta sig med allmogebåtarna. Navigationen lemnade också ett och annat öfrigt att önska. Det bör således mana stadsboarna i Kotka och Fredrikshamn att anskaffa dugliga farkoster. Mycket flere kuttrar behövas för att yttermera befrämja den hälsosamma och uppfriskande sport, som seglatsen innebär. Detta skall gå lättare, blott en segelförening för F:hamn och Kotka bildade sig och härför är tiden nog inne. Kappseglingen den 7 aug. i Kotka lemnade det vittnesbörd, att intressat för seglats är stort å dessa orter. Alla, som kunna navigera på sjön både stora och små fingo deltaga, men så deltog också båtar af tämligen „olika kaliber“. Viborgs lärs segelförening räknar visserligen medlemmar å våra orter, men dess verksamhet är dock blott Viborg, der den äfven haft en förvånande framgång i sina

goda båtar, skulle helt visst uträtta mycket godt.

Vi skola snart återkomma till denna sak, som förtjenar beaktande af alla segelvänner å dessa orter.

Kappseglingen i Kotka den 7 Augusti 1887.

Några segelvänner här beslöto en vacer dag att sammankalla ett möte i och för att åstadkomma en kappsegling i Kotka. Sagdt och gjordt. Mötet sammankallades och var talrikt besökt. Alla de närvarande voro med om saken. En bestyrelse valdes och en ej obetydlig summa tecknades samma afton. Inom några dagar var med vanlig Kotka frikostighet mera än den påräknade summan tecknad. Bestyrelsen valde prisdomarare, dekorerade med flaggor festplatsen, Elisabeth holme, ombesörjde provisionel landningsbrygga och gjorde allt hvad en god vilja kan åstadkomma. Allt var godt och väl arrangeradt, men skall det ock blåsa, frågade sig alla segelvänner. Ändtligen var dagen inne, men o, ve! Icke en vindfläckt, sjön låg som en spegel. Nedslagne begäfvos sig båtegarna med sina farkoster till mötesplatsen. Båtarne inskrefvos, men fortfarande var det lugnt. Omkring kl. 11 kunde en liten krusning på vattnet och ett sakta fladdrande i de uthängda flaggorna förmärkas. Hoppet begynte vakna, de mullna anletena började klarna. Vinden tillväxte mera och mera.

Kl. öfver 12 begaf sig prisdomarbåten ut. Startningstiden var bestämd till 20 minuter. Inom en qvart timme hade alla som ämnade deltaga i täfningen passerat prisdomarbåten. Det är dock en herrlig anblick en kappsegling med de snöhvita

dukarna på den blå vattenytan och spännande är det tillika att följa med och åse en dylik täflan. De begge stora jakterna voro naturligtvis de främste. I början syntes segern oviss, tills "Adèle" slutligen erhöill afgjort försprång. "Perhonen", den andra jakten behöfde påtagligen mera bläst. På samma sätt var det med "Tertia" och "Hero". "Hero" behöfver stark vind. "Tertia" erhöill öfverhand. Ej mindre intressant var det att åse Stamö och Kuorsalö båtarne, der de i ifrig täflan ilade fram på hafvets yta i spetsen för sina medtäflare, dem de lemnade långt efter sig.

Till täfningen hade 25 farkoster anmält sig, nemligen: från Wiborg Herr O. Andsténs kutter "Adèle" 8 tons.

Från Fredrikshamn: Fältprosten Lindqvists kutter "Tertia" 3,13 tons, Hr Backmans "Dufva" 1,25 t., Hr Westerlinds "Alfhild" 1,18 t., A. Renbergs "Hildur", 0,97 t., Hr Timofejeffs "Viking" 0,75 t., Hr Basks N. N. 2,10 t. och Hr Husgafvels "Huima" 0,68 t.

Från Kotka: Hr Pauws kutter "Hero" 3,97 t., Hr Kärkkänens "Laine" 1,84 t., Hr Gräsbecks "Lida" 2,10 t., Hr Andersens "Gå på" 1,18 t., Hr Sundqvists "Koe-tus" 1,22 t., Hr Bärlunds "Orkan" 2,29 t., Hr Frondens "Sigrid" 1,84 t. och Hr Nielsens "Astrid" 2,11 t.

Från Stamö: J. Römpöttis jakt "Perhonen" 10 t., samt fyra skärgårdsbåtar, tillhörige M. Tahtinen, A. Pitkänens, V. Pitkänens och J. Suomalainen.

Från Kuorsalö tvenne skärgårdsbåtar tillhörige W. Lommi och D. Sipari.

Från Pitkäpaasi: tvenne skärgårdsbåtar tillhörige J. Rantala och M. Paasi.

Af dessa uteblef från täfningen Hr Basks från Fredrikshamn.

Farkosterna indelades i fyra kategorier: neml.:

- i I "Perhonen" och "Adèle".
- i II "Hero" och "Tertia".
- i III de öfriga stadssluparne och
- i IV skärgårdsbåtarne.

Pris voro utfästade ett för I och ett för II samt tre för III och tre för IV kategorierna.

Efter slutad täfning utföllo prisen sålunda att I kategorins pris en majolika sejdel tillföll "Adèle", förd af Hr Söderlund, segl. t. 3 t. 50 m. 12 s. resp. tid 3 t. 49 m. 36 s.

II kategorins pris en minnesvimpel af hvitt siden med påskrift i blått: "Kotka kappsegling 1887" tillföll "Tertia" förd af egaren, segl. t. 4 t. 16 m. 18 s.; resp. tid 4 t. 11 m. 28 s.

III kategorins pris:

Första priset: en kikare tillföll "Dufvan", förd af egaren, segl. t. 5 t. 17 m.

49 s.; resp. tid 5 t. 12 m. 10 s.

Andra priset: Ekeboms sjökort från Hangö till Wiborg "Laine", förd af kapt. A. Seppä, segl. t. 5 t. 13 m. 1 s.

Tredje priset: ett galvaniseradt ankare "Alfhild", förd af egaren, segl. t. 5 t. 37 m.; resp. tid 5 t. 30 m. 21 s.

IV kategorins pris:

Första priset: 50 mark tillföll Viktor Pitkänens båt, förd af Nils Suomalainen, segl. t. 4 t. 8 m. 43 s.

Andra priset: 40 mark, Anton Pitkänens båt, förd af egaren, segl. t. 4 t. 18 m. 49 s.

Tredje priset: 30 mark, D. Siparis båt, förd af egaren, segl. t. 4 t. 27 m. 48 s.

Såsom af resultatet framgår öfverträffade skärgårdsbåtarne stadsbåtarne vida i snabbhet. En af dem öfverträffade till och med i snabbhet kuttern "Tertia" och tvenne kuttern "Hero".

Kotka stads snabbaste båtar i III kategorin "Orkan" och "Lida", hvilka re-

dan vid första slaget orätt passerade en vestprick, kunde naturligtvis ej komma i fråga vid prisutdelningen, men om de och rätt parerat pricken hade de dock ej på långt när kunnat mäta sig med de välriggade, välförda och snabba skär-gårdsbåtarne.

Kursen sträckte sig från Elisabeth holme till hafs rundt omkring "Paterka" grundet, mellan Ristsaari och Rankö, derifrån österom fyra prickers grundet söderom Rankö och derpå längs farleden tillbaka till utgångspunkten för förlig vind. Hela sträckan utgjorde 25 verst, en visserligen lång distans för de mindre stadsbåtarne, särdeles om vinden varit stark, men redan vid ett förberedande möte hade den åsigt uttalats att sådana båtar, hvilka ej uthärda öppen sjö vid någorlunda stark vind alls icke borde komma i fråga, då Kotka åt alla håll, utom sjelfva hamnen, har ett öppet läge, der det tarfvas sjödugliga farkoster.

san småningom skingrades, och en hvar återvände hem, högeligen belåten med sin dag och afton. Icke ens någon öf-

Nu var vinden dock så svag att hvilken båt som helst utan risk kunde våga sig ut, ty det blåste hela tiden en laber SSV toppsegels kultje.

Seglatsen åtföljdes hela tiden af en ganska anseelig ångbåtsflotilj med åskådare ombord. På "Selma" spelade frivilliga brandkårens musik. Då "Hovinsari", prisdomarbåten, omkring kl. 1/26 återvände, var festen på holmen redan i full gång. Dansen trädde med lif och lust, utan stunds åtskilnad, på den naturliga dansplanen, en plan stenhäll. Prisutdelningen försiggick under fröjd och hurra-rop. Segervinnarena sågo sällast ut, naturligtvis näst de älskande paren i dansen. Restaurationsborden voro belägrade af hungrande och törstande menskliga individer, af hvilka flere, som ej varit försedda med proviant, fått fasta under hela kappseglingstiden. Nu togs emellertid skadan igen. Fröjden räckte inemot natten, då den ej obetydliga människomas-

verlastad person kunde skönjas vid festen. Allt försiggick i största ordning utan några störingar.

1887 0812 ÖSTRA FINLAND johdanto-osa

ÖSTRA FINLAND / 1887 / 12.08.1887 NO 184

Kappseglingen i Kotka.

Senaste söndag var en kappsegling föranstaltad i Kotka af segelvänner derstädes. Densamma hade omfattats med särdeles intresse på orten. Äfven från Fredrikshamn hade talrika lustfarare anländt, så att samlingsstället, Elisabeths holme utanför Kotka, på söndagsförmiddagen företedde en mycket liflig anblick, der den låg belyst af solen och uppfylld af människor samt omgifven af segelfarkoster och båtar af alla slag. Från Fredrikshamn hade anländt kuttern "Tertia", känd från tidigare kappseglingar härstädes samt från Wiborg kuttern "Adèle". Äfven Rörpöttis nya tio-tons jakt, som vid senaste kappsegling i Wiborg eröfrade första priset, låg förankrad vid holmen. Det skulle nu gälla mellan herr Rörpöttis jakt och Adèle.

Från tidigt på morgonen gassade solen ned från en molnfri himmel, utlofvande en varm och vacker som-mardag, men tyvärr utan bläst. Slappa hängde båtarnas segel vid mästare och stänger, så att det var

med njuggan nöd, som båtarna kunde kryssa upp den korta vägen från Kotkas inre hamn till holmen. Först närmare kl. 12 f. m. sågs en lätt vind börja blåsa från sjösidan, krusande vattenytan. Men den sparsamma sydvesten tog till, började att ruska om löfven på träden och lofvade än vidare friska till. Då den första båten kl. 1/21 startade, blåste det redan en lätt toppsegels-bris, som gjorde seglingen möjlig. Senare tog vinden ytterligare till, så att det vid länsningen skummade om stäfven.

Kursen gick från Elisabeths holme farleden vestvart med parerande af alla prickar *) ytterom Ranköbåk till Paterkka grund, som skulle kringseglas motsols och tillbaka på läns farleden in vestvart om Ranköbåk, äfven nu med parerande af alla prickar. Sträckan var circa 2 1/2 mil enligt sjökortet.

Några allmogebåtar startade som de första, efterföljda af "Hero", förd af hr Lindblad, och "Tertia", pro-

*) Herrar prisdomare vid Wiborgs segelförenings kappseglingar behagade observera detta. Fins anm.

Resultatet af täffingen var enligt Fredrikshamns Tidn. följande: I. kateg: „Adele“, förar. Söderlund, från Wi- borg seglad tid 3 t. 50 m. 12 s.; resp. tid 3 t. 49 m. 36 s. „Perhonen“ förar. Römpötti från Stamö 4 t. 49 m. 36 s.
--

Östra Finland painoi Römpötille Adelen resp. tid minuutit ja sekuntit. P.o. 1 min. 58 sek.

KOOSTE KOTKAN KILPAILUSTA 7.8. 1887.

Kotkan Sanomissa muuan purjehduksen ystävä kannusti ottamaan kilpailuihin osaa näin. Kilpapurjehduksesta tulewana sunnuntaina pyydämme huomauttaa lukaoitamme. Ottakaa osaa, vaikkette voitakkaan. Joutukaa matkaan.

Kotkassa oli valmistauduttu kilpailuihin hyvin. Järjestelyt olivat onnistuneita paitsi että järjestäjät olivat unohtaneet pyytää rouva Kaijan suopeutta. Aamulla meri oli kuin peili. Klo 11 pientä väreilyä oli veden pinnalla. Kokoontumispaikan Elisabethin saaren luo oli ankkuroitunut lukuisia aluksia eri tahoilta odottamaan lähestyvää kilpailua. Siihen oli ilmoittautunut neljään luokkaan jaettuna 25 alusta, joista 24 lähti matkaan. Kategoriassa I Viipurista oli mukana Herra O. Andstenin kutteri Adele kantavuudeltaan 8 tonnia ja Tammiosta J. Römpötin Perhonen kantavuudeltaan 10 tonnia, kategoriassa II Haminasta kenttärövästi Lindqvistin kutteri Tertia 3,13 tonnia ja Kotkasta Hr Pauwsin kutteri Hero 3,97. III luokan (kaupunkilaisveneitten) veneista suurin oli kantavuudeltaan 2,29, pienin 0,68 tonnia. IV luokan (saaristolaisveneiden) kilpailuun osallistui Tammiosta neljä venettä (M. Tähtinen, A. ja V. Pitkänen ja J. Suomalainen) ja sekä Kuorsalosta että Pitkäpaadelta kaksi venettä.

Lähtöajaksi oli määrätty 20 minuuttia, mutta vähemmässä kuin varttitunnissa klo 12.15 oli 24 alusta ohittanut täysin purjein tuomarialuksen. Joukossa olivat kaunis kutteri Adele Viipurista ja sen äskeinen Viipurissa voittanut Römpötin omistama Perhonen Tammiosta. Tuuli puhalsi lounaasta ja oli melko heikko, mutta kohtuullinen yläpurjetuuli, joten kaikki purjeet voitiin nostaa. Elisabethinsaari lähtökohtana tuli purjehtia kolmio ympäri Rankin ja Ristisaaren välissä olevan Paterkan matalan merimerkkien. Sitten kun se oli luovimalla saavutettu, kurssi kulki ympäri Rankin itäpuolella olevan 4 merimerkin matalan, mutta sitten pitkin väylää takaisin lähtöpaikalle. Koko matkan pituus oli 25 virstaa.

Oli ihana näky katsella lumivalkeisia purjeita sinisellä vedenpinnalla ja jännittävää seurata sellaista kilpailua. Molemmat suurimmat jahdit olivat tietysti etummaisina. Alussa voittaja näytti epävarmalta, kunnes Adele lopullisesti sai tehdyksi etumatkan. Perhonen, toinen jahti tarvitsi enemmän tuulta. Samalla tavalla oli Tertian ja Heron suhteen. Hero tarvitsi enemmän tuulta. Tertia sai yliotteen. Vähemmän mielenkiintoista ei ollut Tammion ja Kuorsalon veneiden laita. Ne lisäsivät muihin kilpailijoihinsa etumatkaa meren pinnalla johdossa jättäen ne kauaksi jälkeensä.

Nopeimmin purjehti (Östra Finlandin pää)toimittaja Söderlundin ohjaama Adele. Römpötin uusi jahti, kantavuudeltaan kunnioitettavat 10 tonnia, jäi kauaksi jälkeen. Pienemmistä veneistä oli Viktor Pitkäsen vene Tammiosta nopein. Tämä avoin kansanvene tuli järjestyksessä kolmanneksi ja voitti siten molemmat toisen kategorian veneet Tertian ja Heron. Tertia oli ensimmäistä kertaa Heroa parempi.

Kuten tuloksista käy ilmi, saaristolaisveneet olivat nopeudeltaan ylivoimaisia kaupunkiveneisiin verrattuina. Paras heistä oli ylivoimaisesti nopeampi kuin II kategorian kutterit Tertia ja Hero. III kategoriassa Muut kaupunkisluupit Kotkan kaupungin nopeimmat veneet olivat Organ ja Lida, jotka

jo ensi taistelussa ohittivat väärin länsireimarin, eivätkä ne voineet tulla kyseeseen palkintojenjaossa, mutta jos ne olisivat purjehtineet oikein, eivät ne olisi olleet mitenkään verrattavissa saaristolaisveneisiin.

Helsingfors Dagblad kertoi, että Adele voitti selkeästi Römpötin uuden jahdin ja että pienemmistä veneistä nopein Viktor Pitkäsen vene Tammiosta oli vikkelämpi kuin II kategorian 3-4 tonnin veneet Tertia Haminasta ja Hero Kotkasta. Hero hävisi myös Anton Pitkäselle Tammiosta.

Haminassa painetussa lehdessä korostetaan kotkalaisen Tertian voiton merkitystä kategoriassa II tässä ensimmäisessä Kotkan kaupungissa järjestetyssä regatassa. Huomion arvoista oli myös se, että kategoriassa III oli mukana monta kotkalaista avointa kaupunkilaisvenettä, jotka selviytyivät maaliin haminalaisveneitä nopeammin, vaikka niitä ei voitukaan palkita, koska ne eivät ohittaneet merimerkkejä oikein. Eivätkä monet pienveneet ennättäneet purjehtia kääntöpaikalle tuomarialuksen Hovinsaari lähtiessä ½ 7 lähtöpaikalle Elisabethin saarelle. Kun Hovinsaari, palkintotuomarivene saapui, oli juhla saarella jo täydessä käynnissä. Saarella oli soitettu pitkään palokaartin musiikkia lukuisten huvimatkailijoiden huviksi. Tanssi toi elämää ja iloa erotuksesta kaikilla luonnollisilla tanssitavoilla, alustana kalliohelli. Palkintojenjako eteni iloiten ja hurraahuudoin. Palkintojenjaon yhteydessä soittokunta puhalsi fanfaareja, ja hurraahuudot palkitsivat onnellisia purjehduksen voittajia. Voittajat näyttivät harvoin ilahuneilta, lähinnä rakastuneilta tanssipareilta. Ravintolapöytiä piirittivät nälkäiset ja janoiset inhimilliset ihmiset, joista useimmilla ei ollut eväitä mukana, joten ne paastosivat koko kilpailun ajan. Vahinkojakin sattui. Iloa riitti yömyöhään, kunnes ihmisjoukko vähitellen hajautui koteihinsa ylen tyytyväisenä päiväänsä ja iltaansa. Ei edes ylikuormittunutta henkilöä jätetty ottamatta huomioon. Kaikki tapahtui mitä suurimmassa järjestyksessä ilman häiriöitä.

Kilpapurjehdus oli yleisesti sanoen hyvin onnistunut. Vaikkakaan ei ole suuremmoista, että niin monet erinomaiset purjehtijat kohtaavat, niin seurauksena oli, kuitenkin lukuisan yleisön elävä mielenkiinto. Paitsi että Thure oli noutanut Haminasta joukon huvimatkailijoita paikalle, siellä olivat myös höyrylaivat Selma, Ellen, Alert, Huth, Halla ja Kyminsuu. Koko tämä höyrylaivaeskaaderi seurasi purjehtijoita pitkän matkan merelle, mutta toimi kiitettävästi purjehtijoita häiritsemättä, mitä usein tapahtuu kilpapurjehduksesta. Purjehdusta seurasi koko ajan huomattava höyrylaivasto katsojinaan kannella. Selmalla soitti vapaaehtoinen palokunta musiikkia.

Erään huomautuksen tahdomme tehdä koskien määrättyä kurssia, joka oli aivan liian pitkä suurelle osalle pienempiä veneitä. Jos olisi ollut tuulisempaa, niin suuri osa veneistä ei olisi voinut seurata kilpailua merelle luovien. Suurta eroa veneiden nopeudessa, kaksi tuntia parhaiden ja hitaimpien veneiden välillä, ei toimikunta osannut ottaa huomioon, ei myöskään tuomarivene, joka valvoi kilpailua. Tuomariveneen lisäksi vähintään lippuvene olisi ollut tarpeen. Palaamme varmasti tähän asiaan, joka palvelee kaikkia tämän seudun purjeystäviä.

Tästä kilpapurjehduksesta on todettava se tosiasia, että saaristolaisilla, varsinkin tammiolaisilla, on erinomaisia veneitä. Se mielenkiinto, jota rahvaan taholta osoitettiin, vahvistaa selvästi, että purjehdusurheilu on voittanut tällä seudulla lukuisia suosijoita. Kaupunkilaisten mielenkiinto ei ole vähäisempää, mutta ei yhtä edustavasti. Sillä paitsi että alukset I ja II kategoriassa suoriutuivat pelkästään huonosti eikä niitä ole mitenkään verrattavissa rahvaan saaristolaisveneisiin. Navigaatio jätti myös toivomisen varaa. Pitää siis houkutella kaupunkilaisia Kotkassa ja Haminassa hankkimaan kelpoisia veneitä. Tarvittaisiin paljon hyviä kuttereita edistämään terveellistä ja virkistävää urheilua, jota purjehdus sisältää. Tätä pitäisi helpottaa purjehdusyhdistyksen muodostaminen Haminaan ja Kotkaan ja tähän on nyt aika. Kilpapurjehdus Kotkassa 7. elokuuta jätti todistuksen, että mielenkiinto purjehdukseen on suurta näillä seuduilla. Kaikki jotka osaavat navigoida merellä sekä suuret että

pienet osallistukoot, mutta niin osallistukoot myös erikokoiset veneet. Viipurin läänin purjehdusyhdistys tukee tosin alueemme jäseniä, mutta sen toiminta-alue on kuitenkin Viipuri, missä sillä on myös ollut hämmästyttävä menestys pyrkimyksissään ja vielä lyhyessä ajassa. Esimerkki houkuttelee seuraamaan ja muodostamaan purjehdusyhdistyksen, joka käsittäisi Haminan ja Kotkan, jotka luonnollisesti voisivat kilpailla keskenään ja kohdata toisensa hyvin varustetuilla veneillä, mikä varmasti tekisi hyvää.

Viipurilainen Östra Finland esitti selostuksena päätteeksi onnentoivotukset Kotkalle yleisön suuresta mielenkiinnosta purjehdusurheilua kohtaan sekä ilmaisi kiitollisuutensa vieraanvaraisuudesta ja myötämielisyydestä. Purjehdusyhdistykset eivät ole työskennelleet turhaan, sillä hyvin rakennetut ja rikatut Tammio-veneet näyttävät olevan tulosta purjehdusyhdistysten pyrkimyksistä.

1887 0812 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1887 / 12.08.1887 NO 184

— Kuttern Adèle, som i går å-
tervände från kappseglingen i Kot-
ka, hade under vägen att utstå ett

ruskigt väder med dimma och hårda
regnbyar, hvilka illa ramponerade
segel och rigg.

— Ett sjöäfventyr i sitt slag an-
märkningsvärdt, hände i lördags e. m.
segelbåten „Lida“ i Kotka hamn. Bå-
ten, som tillsatt fulla segel för att öf-
va sig, till följande dags kappsegling,
manövrerade i kull alldeles i hamnen.
En vindpust tog i toppseglen och mera
behöttes ej för att den lilla farkosten
med sin väldiga segelmassa skulle stjel-
pa. Men äfventyret såg ut att få en
obehaglig vändning, ty inom någon mi-
nut sjönk den präktiga farkosten, som
i sportens intresse naturligtvis var för-

sedd med „nödig“ barlast. De två
vännerna af sportssegling, som helt
oväntadt kommo i det våta elementet,
höllo sig fast vid masttopparna, som
syntes ofvanom vattnet. Römpöttis sto-
ra segeljakt åtog sig räddnings- och
bergningsarbetena, men hela händelsen
var för öfrigt till den på kajen talrikt
församlade menighetens stora lyst.

Tilläggas bör, att båten som eges af
hr Gräsbäck från Kotka, icke lät sig
bekomma af färden till abborriket, utan
deltog i söndags i kappseglingen.

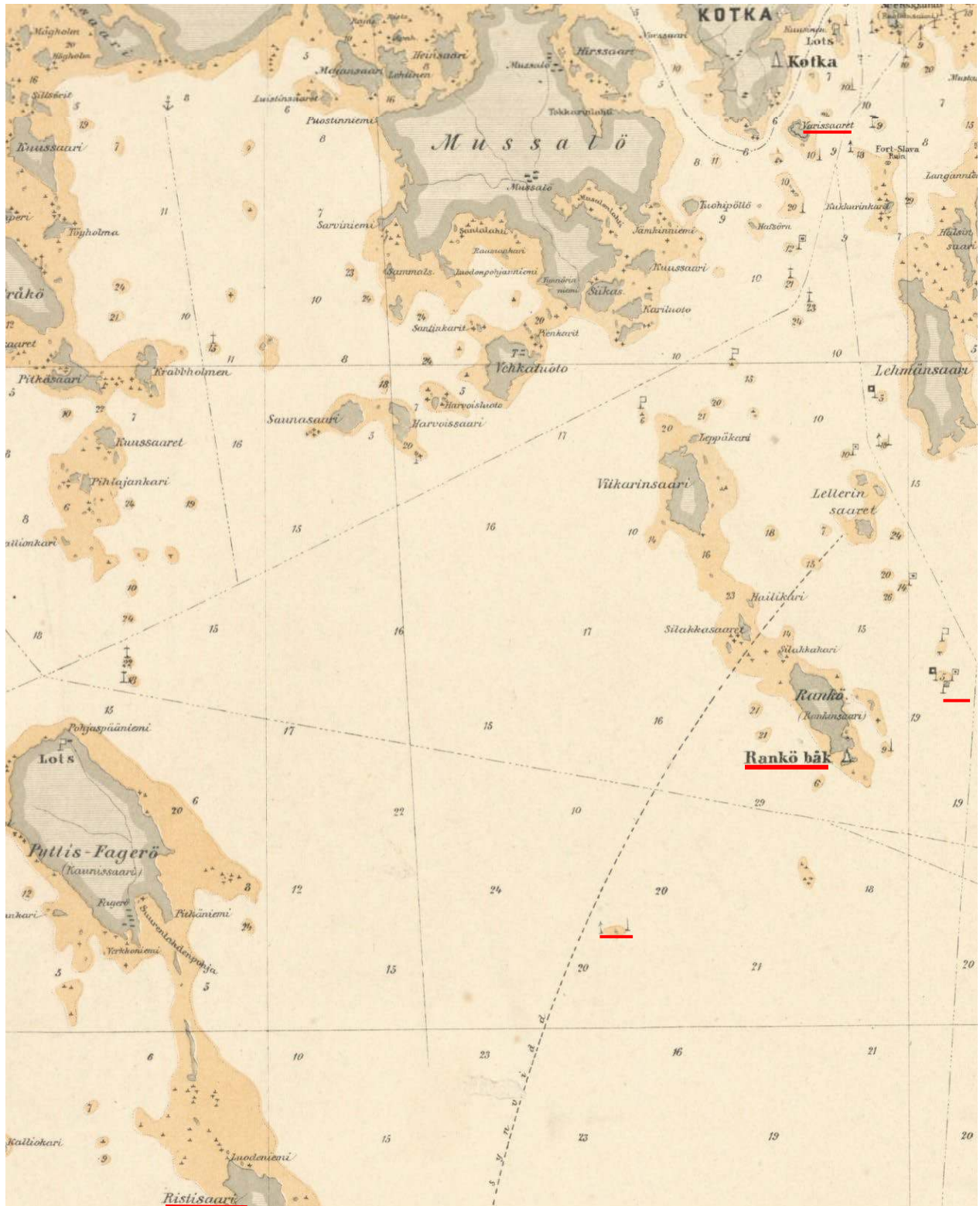
(F. T.)

Kilpailun jälkeen Östra Finland kertoi, että kutteri Adele kohtasi paluumatkalla Kotkasta kauhean sään sumuineen ja ankarine sateineen, jotka vaurioittivat pahoin purjeita ja rikiä.

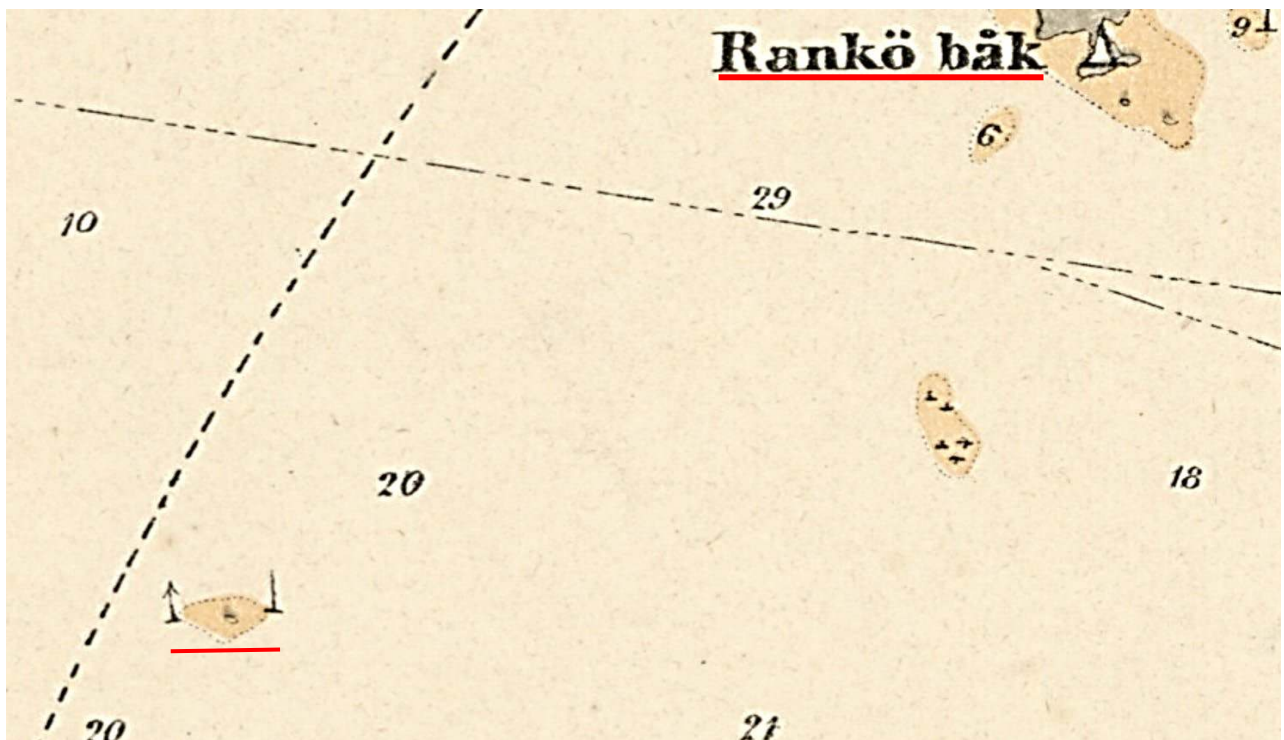
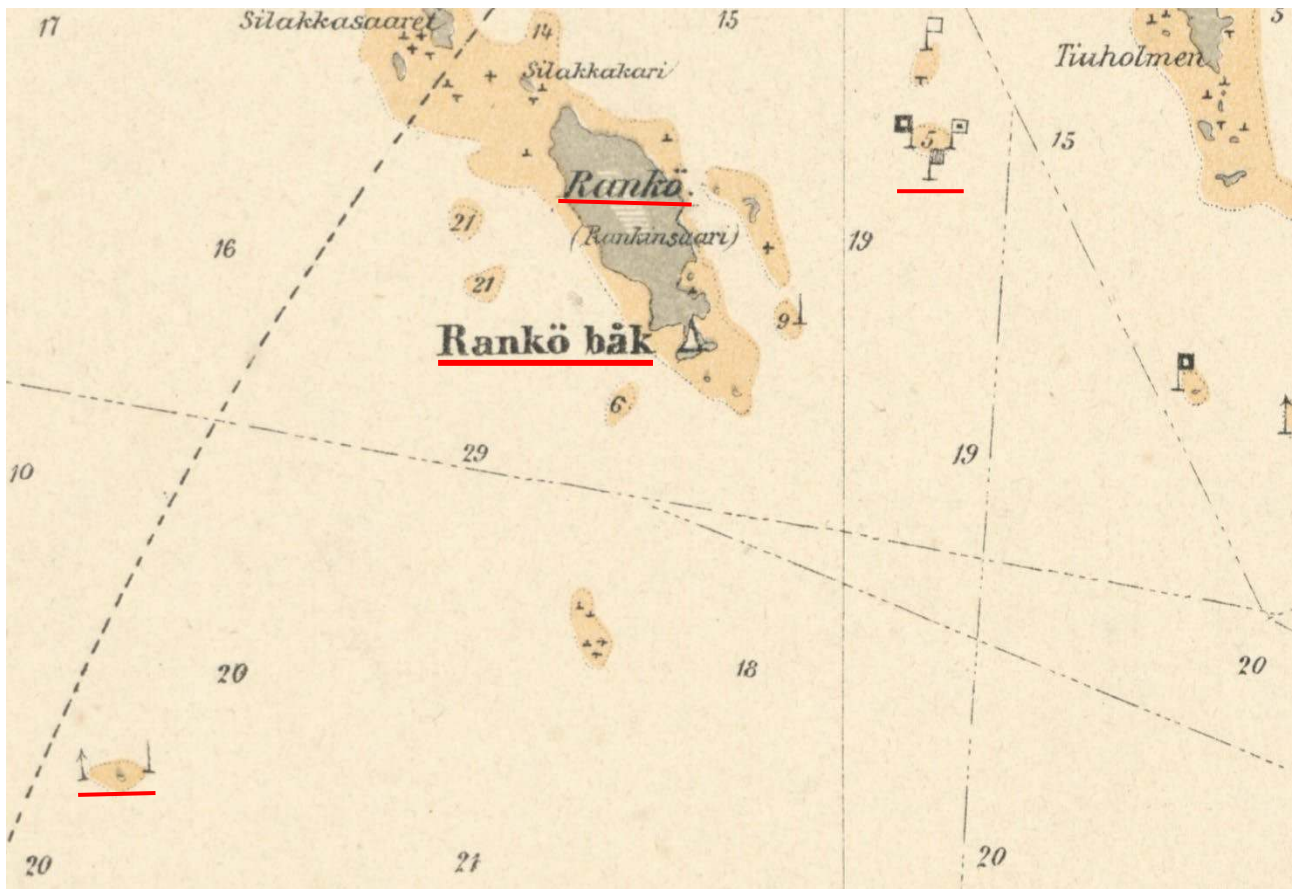
Huomionarvoinen meriseikkailu tapahtui purjevene Lidalle lauantaina Kotkan satamassa. Vene joka harjoitteli täysin purjein seilaamista seuraavan päivän kilpailua varten likellä satamaa. Tuulenpuuska otti topseiliin ja muuta ei tarvittu kun pieni alus koko purjemassoineen ks stjelpa. Mutta seikkailu päätti saavan epämiellyttävän käänteen, sillä muutamassa minuutissa koko loistava alus upposi, joten mielenkiinto kilpailuun luonnollisesti försehd tarpeellisine paarlasteineen. Kaksi kilpapurjehduksen ystävää olivat täysin odottamatta märässä elementissä, pitivät kiinni mastonhuipuista, joka näyttäytyivät veden yläpuolella. Römpötin suuri purjejahti joutui pelastustöihin, mutta koko tapahtuma oli muutoin laiturille kokoontuneelle lukuisalle väelle suuri huvi. Lisättäköön, ettei veneen omistaja, hr Gräsbäck Kotkasta, joutunut natkalle ahventen valtakuntaan, vaan osallistui sunnuntaisin purjehduskilpailuihin.

KARTA
Öfver
FINLANDS SÖDRA SKÄRGÅRD,
från
PYTTIS-FAGERÖ-KOTKA-FREDRIKSHAMN

utgifven år 1880
 af K. G. EKEHOLM.

Kotkansaaren edustalla Varisaarten eteläpuolella oleva pieni Elisabethinsaari lähtökohtana tuli purjehtia kolmio ympäri Rankin ja Ristisaaren välissä olevan Paterkan matalan merimerkkien. Sitten oli luovittava Rankin itäpuolella olevan neljän merimerkin matalan ympäri ja sitten purjehdittava pitkin laivaväylää takaisin lähtöpaikalle.

F:hamn den 17 Aug.

Upprop till segel- vänner i F:hamn och Kotka.

F:hamn den 17 Aug.

Upprop till segel- vänner i F:hamn och Kotka.

Segelsportens befrämjande och det mångskiftande arbete, som erfordras härtill har varit ändamålet och orsaken till segelföreningars bildande i olika delar af landet. Genom att anställa årliga **kappseglingar** och täflingar framkalla de hos hvarje vän af sjölifvet en sträfvän att bygga så snabbseglande och välutrustade båtar som möjligt. Båtbyggeri och navigation förkofras härvid hand i hand. Detta är naturligtvis af stor betydelse för städer och orter vid hafvet. Alldeles påtagligt är det nämligen, att nöjet härvid ingalunda ensamt är tillgodosedt. Det nyttiga uti att ega sjödugliga farkoster och att med minsta fara för sjönöd kunna begagnas af desamma, sammanhänger så nära med all möjlig mänsklig äfvan, som förekommer uti kustorter, att derom icke kan råda något tvif-

vel. Men utan samarbete, dervid den ena läres och uppmuntras af den andra, kan detta resultat icke ernås. Arbetet för segelsporten går dåligt och med svårighet, der en segelförening med ofvanantydtt ändamål icke finnes.

Det är för bildandet af en segelförening, hvars intressen skulle uppbäras af städerna Kotka och F:hamn gemensamt, vi ställa detta upprop till orternas segelvänner. Tiden här för är redan förhanden. Det arbete, som af enskilda hittills blifvit gjordt till väckande af ett allmännare intresse för segelsport, har redan skridit så långt, att några svårigheter icke mera torde förefinnas att lemna desamma i en segelförenings händer. I hvardera staden finnas redan flere tidsenliga farkoster och den utanför boende skärgårdsbefolkningen har vid årligen anställda **kappseglingar** på ett berömvärdt sätt gjort sig bemärkt. Dock behöfva vi icke erinra om, hvilken osäkerhet rådt vid byggandet och anskaffandet af farkoster, då någon särskild modell dervid icke företrädesvis blifvit anlita. Likaså hafva de på senaste år turvis i F:hamn och Kotka anställda kappseglingarna förorsakat segelvännerna å respektive orter icke ringa obehag. Insamlandet af nödiga medel har ofta bemöts

särdeles klandervärdt, och varit eg-
nadt att alt annat än uppmuntra spor-
tens ifrare. Om en segelförening
deremot fås åstad, blir förhållandet
naturligtvis annorlunda. Man skall
då ena sig om en erkänt god mo-
dell och förutom insamling medels
lister skola många andra sätt stå för-
eningen till buds för att erhålla nö-
dig operationsbas. Ty det är sjelf-
fallet att en segelförening hos oss
som annorstädes endast i mån af sina
resurser kan realisera sina afsigter
och fylla sin uppgift. En tillfällig-
het har gjort, att de segelvänner å

hvardera orten, som brukat ställa till
kappseglingar, redan nu hafva några
nödvändiga artiklar gemensamma t.
ex. nummerflaggor. I denna riktning
talar äfven det praktiska behovet för
en sammanslutning, ty vanligen har
hittills blott en **kappsegling** om året
i någondera staden varit anordnad.
Gemensam egendom, en bestyrelse ut-
sedd från hvardera staden och gemen-
samma stadgar skulle bli känneteck-
nande för denna förening, som eggan-
de till ädel täflan å båda orterna
skulle verka för det gemensamma än-
damålet.

Wiborgs läns segelförening har
visserligen existerat i mer än 9 år,
men utöfver Wiborg synes den icke
i nämnvärd grad hafva utsträckt sina
lofvärda sträfvanden. Bra litet gag-
nar det för öfrigt allmänheten å des-
sa orter, om någon båt ifrån våra
trakter infinner sig till **kappseglin-**
gen i Wiborg och der utmärker sig.

Några segelvänner å våra orter
äro för närvarande medlemmar i Wi-
borgs läns segelförening, men väl vo-
re om dessa nu raskt och energiskt
såsom sjömän anstår toge i hop med

organisierandet af en sjelfständig fö-
rening. Det närmare ordnandet med
val af bestyrelse, utarbetandet af
stadgar och antagandet af flagg m.
m. äro alt arbeten, som gå med lätt-
het sedan man enat sig om sjelfva
saken, som synes lofva goda resultat
i alla afseenden. Till och med kun-
na täflingar här lämpligare anordnas,
än å Wiborgska vattnen. Ty utanför
båda orterna hafva vi fri och öppen
sjö. Särdeles intressant skulle dess-
utom en sådan segelförening blifva.
Hvardera staden skulle naturligtvis

läggas sin ära i att representera sig
så väl som möjligt. Den årliga täf-
lan skulle helt visst följas med in-
tresse af befolkningen i båda städer-
na. Ett folknöje i ädel mening kom-
me sålunda att uppammas på samma
gång de praktiska resultaten helt
visst icke skulle uteblifva. Man må-
ste antaga, att segelkonsten under-
stödd och omvårdad såsom genom
en väl organiserad segelförening blef-
ve fallet, inom ganska kort tid skul-
le tåla uppvisning vid täflingar äf-
ven utom dessa orter. Hvad F:hamn
särskildt beträffar, så synes den kun-

na skatta till föreningen med en af
Finlands bästa båtkonstruktörer och
båtförare. Och Mäkeläs båthvarf
har redan lemnat fullt goda rekom-
mendationsbevis.

Lika goda torde Kotkas resurser
vara. Det är således blott gemen-
samhet och ledning i sträfvaderna för
segelsporten, som saknas. Denna cen-
tralisation skall ernås genom bildan-
det af en segelförening. Tillfället
härtill synes vara gynnsamt och
ledsamt vore därför, om man läte det
gå sig ur händerna och uppsköte till

morgondagen, hvad som bør gøres i dag.

En sida af saken hafva vi hittills lemnat oberörd. Man talar nämligen om nyttan för skärgårdsbefolkningen af att segelföreningar finnas i städer och anordnas af desamma. Man förmenar att allmogen härigenom lär sig både att anskaffa goda farkoster och att navigera. För vår del hafva vi icke velat betona denna omständighet, emedan saken i dessa trakter har ett annat utseende. Rättvisligen måste medges, att segelspor-

ten står tämligen högt hos vår skärgårdsbefolkning, och vid våra **kappseglingar** hafva allmogeseglarne ingalunda visat sig som några „fuskar“, hvilka måste läras utan tvärtom. På Kuorsalö och Stamö bedrifvas båtbyggeri i sportens intresse i stor skala och nästan hvarje sommar har befolkningen sjelf anställt smärre täflingar. Detta förtjenar rättvisligen erkännade. I sportens intresse anse vi därför att, den nya segelföreningen borde i sig upptaga allmogeelementet. För vår del hafva vi därför tänkt oss saken så, att den skulle

komma att omfatta hela Kymmene härad. Styrelsen och kommodorskapet skall dock förläggas i städerna. I öfverensstämmelse dermed vilja vi

som namn åt den nya föreningen föreslå: „*Kymmene segelförening*“ Dess flagg skulle förena F:hamn och Kotka vapen.

KEHOITUS HAMINAN JA KOTKAN PURJEHDUKSEN YSTÄVILLE

Purjehdusurheilun edistävä moninainen työ, jota tähän vaaditaan, on ollut päämäärä ja syy purjehdusyhdistysten muodostamiseen maan eri osissa. Järjestämällä vuosittainsia kilpapurjehduksia ja kilpailuja kutsutaan jokainen merielämän ystävä esittämään vaatimus rakentaa niin nopeasti purjehtivia ja hyvinvarustettuja veneitä kuin mahdollista. Veneenrakennus ja navigaatio kulkevat käsikädessä. Tällä on luonnollisesti suuri merkitys kaupungeille ja paikkakunnille meren ääressä. Melkein päivittäin on nimittäin, ettei yksin olo ole huvi eikä hyväksi kenellekään.

Hyödyllistä on omistaa merikelpoisia veneitä ja vähentää merihädän vaaraa, mitä esiintyy rannikkoseuduilla ja hyödyntää ennakolta kaikin tavoin niitä liittymällä yhteen. Tämä kytkeytyy niin läheisesti kaikkiin mahdollisiin ihmisen ponnisteluihin, joita esiintyy rannikkoseuduilla, ettei siitä voi olla epäilystäkään. Mutta ilman yhteistyötä, oppimatta ja kannustamatta toista, ei voda mitään tuloksia saavuttaa. Työ purjehdusurheilun hyväksi valuu hukkaan, käy huonosti ja tulee vaikeuksia, joita ei yllä mainittuun päämäärään pyrkivän purjehdusyhdistyksen toimesta tule.

Purjehdusyhdistyksen perustaminen, jonka intressi on Haminan ja Kotkan kaupungeille yhteinen, osoitamme tämän kehoituksen seudun purjehduksen ystäville. Aika tähän on jo käsillä. Työ jota yksityiset ovat tähän mennessä astuneet jo niin pitkään yleisen mielenkiinnon herättämiseksi purjehdusurheilua kohtaan, että mitään vaikeuksia ei enää voi ilmaantua jättämällä tämä purjehdusyhdistyksen käsiin. Kummassakin kaupungissa on jo ajanmukaisia aluksia ja sitä paitsi niiden ulkopuolella asuvalla saaristokansalla on vuosittaisiksi vakiintuneita purjehduskilpailuja, jotka ovat tehneet ne tunnetuiksi kunnianarvoisella tavalla. Kuitenkaan meidän ei tarvitse muistella, mitä epävarmuutta laivojen rakentaminen ja hankkiminen on aiheuttanut, sillä mitään mallia ei tähän voida palkata. Lisäksi viime vuonna vuorolaiva on Haminaan ja Kotkaan järjestettyihin kilpailuihin tuonut katsojia relevanteilta seuduilta eikä suinkaan mielipahaksi. Välttämättömien välineiden tuominen kilpailupaikalle on aiheuttanut erittäinkin moitteita ja kaikkea muuta kuin ilahduttanut urheilun puolustajia. Yhdistys sen sijaan voi antaa hyviä neuvoja ja laatia listoja hyväksyttävistä aineista ja menettelytavoista eikä ainoastaan antaa resursseja, Ulkopuolisille voi antaa neuvoja esim. numerolipuista artikkeleissaan.

Yhteinen omaisuus, hallinto ja säännöt yhdistys voi tehdä tunnetuksi, joten eri seuduilla voidaan järjestää jaloja kilpailuja yhteisin päämäärin.

Viipurin läänin purjehdusyhdistys on tosin ollut olemassa enemmän kuin 9 vuotta mutta ei ole sanottavassa määrin kiitettävästi toteuttanut pyrkimyksiään. Se on hyödyttänyt hyvin vähän tai laajentanut näiden seutujen yleisöä, jos joku vene meidän seudultamme on saapunut kilpapurjehdukseen Viipuriin.

Muutammat seutumme purjehduksen ystävät ovat läsnä olevia Wiipurin purjehdusyhdistyksen jäseniä, mutta he nyt nopeasti ja energisesti kuten merimiehet toivoisivat voivansa liittyä organisoiduksi yhdistykseksi itsenäisesti. Lähempi järjestäytyminen hallituksen vaalein, sääntöjen työstäminen ja lipun hankinta y. m. on työstettävä, joka helposti yhdistyisi itse asiaan, joka näyttäisi lupaavan hyviä tuloksia kaikissa suhteissa. Lisäksi voitaisiin järjestää kilpailuja sopivammin kuin Wiipurin vesillä. Sillä molempien seutujen ulkopuolella meillä on vapaa ja avoin meri. Erittäin kiinnostavaksi voisi sellainen purjehdusyhdistys tulla.

Kumpikin kaupunki luonnollisesti paninisi kunniansa edustamaan niin hyvin kuin mahdollista. Vuosittaista kilpailua aivan varmasti seuraisi mielenkiinnolla kummankin kaupungin väki. Kansanhuvi jalossa merkityksessä tulisi siten ylösnostetuksi samalla kertaa eikä käytännöllinen tulos varmasti jäisi toteutumatta. On oletettavissa, että organisoitu purjehdusyhdistys kohentaisi ja pitäisi huolta purjehdustaidosta ja voisi varsin lyhyessä ajassa järjestää opetusta kilpailuissa myös ulkopuolella näiden seutujen. Mitä Haminassa huomenna voisi olla jo tänään.

Mitä Hamina erityisesti kohtaa voisi yhdistys arvostaa Suomen parhaita veneen suunnittelijoita ja veneenkuljettajia. Ja Mäkelän venevarvi on jo jättänyt täysin hyvän suositustodistuksensa. Yhtä hyvät mahdollisuudet on myös Kotkalla. Ovat siis aivan samat johto pyrkimykset purjeurheilulle, jotka puuttuvat. Tämä sentralisaatio voitaisiin saavuttaa muodostamalla purjehdusyhdistys. Tilaisuus tähän näyttäisi olevan suotuista jos pantaisiin kädet yhteen ja etsittäisiin huomenna mitä pitäisi tehdä tänään.

Yksi puoli asiasta on jäänyt tähän saakka huomioimatta. Puhutaan nimittäin saaristoväestön hyödyistä jos purjehdusyhdistys on kaupungissa ja järjestäydytään yhteen. Kansa voi oppia hankkimaan hyviä aluksia ja navikointia. Emme ole oppineet korostamaan tätä ominaisuutta, koska näillä seuduilla on ollut muuta tähtäimessä. Täytyy tunnustaa, että purjeurheilu on jokseenkin korkea meidän saaristoväestöllä ja meidän kilpapurjehduksissa kansanseilaajat eivät suinkaan ole mitään fuskareita, mitä täytyisi oppia vaan päinvastoin. Kuorsalossa ja Tammiossa harjoitetaan laivanrakennusta urheiluharrastuksen suuressa skaalassa ja melkein joka kesä on kansa itse järjestänyt pienempiä kilpailuja. Tämä on oikeudenmukaisesti tunnustettava. Urheilun mielenkiinnon kannalta on huomattava, että uuden purjehdusyhdistyksen tulee ottaa huomioon kansanelementti. Meidän tulisi ajatella asiaa niin, että sen tulisi käsittää koko Kymen kihlakunta. Hallinnon ja kommodorikunnan pitäisi sijaita kaupungeissa. Yhteenvetona tähän tahdomme nimetä uuden yhdistyksen Kymen purjehdusyhdistykseksi. Sen lipun tulisi yhdistää Haminan ja Kotkan aseet.

Kehoitus ei johdattanut 1887 suoranaisiin toimenpiteisiin, mutta antoi virikkeen keskusteluille.

1887 0813 FREDRIKSHAMNS TIDNING

Ångfartygslägenheter.

Lustfärd

till

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1887 / 13.08.1887 NO 63

folkfesten å Kuorsalö,
söndagen den 14 Augusti,
med ångbåten **Thure**, som afgår
ifrån Fredrikskamn kl. **9 f. m.**
Biljetter å 1 mk 25 p: i för tur och
retur per person.
Obs! Thures söndags turer e-
mellan Fredrikshamn och
Kotka inhiberas.
A. W. MEYER.

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1887 / 17.08.1887 NO 64

Kappsegling vid Kuorsalö och folkfest var af den driftiga lotsbefolkningen anordnad senaste söndag. Från alla håll hade till stället samlats skärgårdsbefolkning och från F:hamn förde ångbåten „Thure“ ett sextio tal lustfarare mest af den lägre befolkningen. **Kappseglingen** försiggick kl. 12 tiden på dagen och gynnades af ganska stark bläst. De täflande farkosterna voro båtar under 14 fot öfver stäf, men voro nästan alla vackert bygda och väl utrustade spriseglare. Fem smärre pris, hvaribland en lampa, en knif, ljustakor etc. hade insamlats bland befolkningen på Kuorsalö och utdelades åt kände båtbyggare från Stamö och Kuorsalö.

I priset tillföll Alfred Suomalainen fr. Stamö.

Det förtjenar omnämnas att den qvafva bondstugan var utrymd och ett dansgolf uppfördt i det fria. Alt gick ordnadt och bra till och folkfesten lemnade ett godt intryck. Kl.

KOTKA / 1887 / 20.08.1887 NO 33

II priset tillföll Anton Sipari fr. Kuorsalö
 III priset Ristian Pitkänén fr. Stamö
 IV priset tillföll David Sipari fr. Kuorsalö
 V priset tillföll Ristian Sipari fr. Kuorsalö.

Denna **kappsegling** anordnad af allmogen i dess egen krets var särdeles nöjsam att konstatera. Den bevisar en berömvärd företagsamhet i förening med intresse för segelsporten.

Folkfesten, som efterföljde **kappseglingen** var heller icke illa arrangerad med folklekar och dans. Klättring på stång, hoppande öfver rep, språng i säckar m. m. åsågs alt med stor munterhet. Vid tonerna af en klingande dragharmonika och fiol, handterad af gamla sjöbussar dansade ungdomen med lif och lust.

7 e. m. atgick „Thure“ och medförde stadsboarna. En och annan allmogebåt afseglade likaså, men dansen fortgick dock till kl. 10 på aftonen, då man åtskildes.

KUORSALOSSA kilpapurjehduksen ja kansanjuhlan järjesti viime sunnuntaina 14.8.1887 ahkera majakkakansan väki. Paikalle oli kokoontunut saariston väkeä kaikista suunnista, ja Haminasta saapui höyrylaiva Thure, jonka kyydissä oli noin kuusikymmentä huvimatkailijaa, pääasiassa alempaa väestöluokkaa. Kilpapurjehdus järjestettiin päivällä klo 12 ja sitä suosi melko voimakas tuuli. Kilpailussa oli mukana alle 14 jalan pituisia veneitä, mutta lähes kaikki olivat kauniisti rakennettuja ja hyvin varustettuja purjeveneitä. Viisi pientä palkintoa, mukaan lukien lamppu, veitsi, kynttilänjalkoja jne., oli kerätty Kuorsalon väestön keskuudessa ja ne jaettiin tunnetuille veneenrakentajille Tammiosta ja Kuorsalosta. Kilpailun voitti Alfred Suomalainen ja kolmanneksi sijoittui Kristian Pitkänén, molemmat Tammiosta.

Tämä kilpapurjehdus, joka oli järjestetty yhteisön omassa piirissä, oli erityisen ilahduttava havaita. Se osoittaa kiitettävää yritteliäisyyttä yhdistettynä kiinnostukseen purjehdusta kohtaan.

Kilpapurjehduksen jälkeinen kansanjuhla ei myöskään ollut huonosti järjestetty, siellä oli kansanleikkejä ja tanssia, tankojen kiipeilyä, narun ylittämistä, säkissä juoksemista jne., kaikki nähtiin suurella ilolla. Haitarin ja viulun säestyksellä, joita vanhat merimiehet soittivat, nuoret tanssivat eloisasti ja iloisesti.

On mainitsemisen arvoista, että tyhjennettiin asuttu mökki ja ulkoilmassa rakennettiin tanssiparketti. Kaikki sujui järjestyksessä ja hyvin, ja kansanjuhla jätti hyvän vaikutelman. Kello 7 illalla Thure lähti ja vei kaupunkilaiset mukanaan. Muutama maalaisvene purjehti myös pois, mutta tanssi jatkui kuitenkin kello 10 illalla, jolloin väki hajaantui. (ChatGPT).

1887 0820 KOTKA

Kotka den 20 Augusti.

— **Väckt förslag till bildande af en ny segelförening.**

Under rubrik „Upprop till segelvännen i F:hamn och Kotka“ läses i F. T. senaste onsdag n:o 64 en ganska beaktansvärd

KOTKA / 1887 / 20.08.1887 NO 33

artikel i här ofvan påpekadt syfte. Vi hänvisa alla för saken intresserade till uppsatsen in extenso och vilja här endast omnämna förslaget.

Tidningen framhåller först orsaken till och ändamålet med bildandet af **segelföreningar** äfvensom nyttan deraf, anser tiden härför redan vara inne äfven i F:hamn och Kotka jemte dess omnejder,

men anser samarbete vara en nödvändighet för förverkligandet af denna idé, i hvilket sistnämnda vi för vår del ej kunna annat än instämma, särdeles då det gäller tvenne så närbelägna orter som F:hamn och Kotka. Detaljer vilja vi för vår del denna gång ej framhålla, utan skulle endast föreslå att ett sammanträde snarast möjligt skulle af segelvännen å resp. orter bringas till stånd. Om uttalandena å hvardera orten utfölle gillande

för förslaget, skulle vid en gemensam sammankomst, antingen här eller i F:hamn, en bestyrelse väljas, hvilken egde utarbeta förslag till stadgar och ombesörja allt annat hvad saken rör för att få den realiserad. Såsnart våra segelvännen uttalat sina åsikter skola vi i detta blad delgifva desamma. Detsamma vänta vi af vår ärade kollega F. T.

Till slut vilja vi endast uttala den önskan att saken ej må stanna vid blotta förslaget.

Ehdotus uuden purjehdusseuran perustamiseksi oli herättänyt huomiota. Otsikolla "Kutsu purjehdusystäville Haminassa ja Kotkassa" luettiin viime keskiviikkona Fredrikshamn Tidningissä varsin merkittävä artikkeli tässä mainituksessa. Viittaamme kaikkiin asiasta kiinnostuneisiin mainittuun esseeseen kokonaisuudessaan ja haluamme tässä vain mainita ehdotuksen. Lehden mukaan ensin korostetaan syitä ja tarkoitusta purjehdusseurojen perustamiselle sekä niiden hyötyä, ja aika tähän olisi jo kypsä sekä Haminassa että Kotkassa ympäristöineen. Mutta yhteistyötä pidetään välttämättömänä tämän idean toteuttamiselle, mihin meidänkin osaltamme on vaikea olla eri mieltä, etenkin kun kyseessä ovat kaksi niin lähekkäin olevaa paikkaa kuin F:hamn ja Kotka. Yksityiskohtia emme tällä kertaa halua korostaa, mutta voisimme vain ehdottaa, että purjehdusystävät kummastakin paikasta järjestäisivät pikaisesti tapaamisen. Jos kummassakin paikassa annettu lausunto on myönteinen ehdotukselle, voisimme yhdessä järjestää kokouksen, joko täällä tai Haminassa, jossa valittaisiin hallitus, jonka tehtävänä olisi laatia ehdotus säännöiksi ja huolehtia kaikesta muusta asiaan liittyvästä saadakseen sen toteutettua. Heti kun purjehdusystävät ovat ilmaisseet mielipiteensä, aiomme tiedottaa niistä tässä lehdessä. Samaa odotamme arvostetulta kollegaltamme Fredrikshamn Tidningiltä. Lopuksi haluamme vain ilmaista toiveemme, että asia ei jäisi pelkästään ehdotukseen.

HAMINASSA järjestettiin purjehduskilpailut 4.9.1887.

1887 0903 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1887 / 03.09.1887 NO 69
Kappsegling. I morgon söndag anställes härstädes af några enskilda, för segelsportens höjande intresserade segelvännen en **kappsegling** för båtar under två tons. Ett villkor för deltagande i täfningen är, att båtarna, till förekommande af möjliga missöden;

skola vara försedda med full barlast.

Uppbrott sker från Getholmen kl. precis 12 på dagen och uppmanas derför alla de båtar, hvilka ämna deltaga i **kappseglingen**, att litet före ofvansagda klockslag infinna sig å den utsatta samlingsplatsen.

1887 0907 FREDRIKSHAMNS TIDNING ja 1887 0910 KOTKA

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1887 / 07.09.1887 NO 70
Kappseglingen i söndags var på väg att torka in i följd af den starka blästen. Men klockan 4 tiden på eftermiddagen hade vinden dock så pass mycket saktat sig, att man beslöt gå till segels. Tio båtar hade infunnit sig att täfla om de utfästa prisen, hvilka till antalet voro sex. Som prisdomare fungerade chefen för härvarande telegrafstation hr *Lindholm*, assessor *Fævre* samt prostén *V. W. Lindqvist*.
Kursen var från Getholmen rundt Hiirenkivi grund och tillbaka till baron Stackelbergs på yttre reddan ligande lustjakt, kringom hvilkee färden ånyo sträcktes ut till Hiirenkivi, hvarefter återfärden till Getholmen anträdades.

KOTKA / 1887 / 10.09.1887 NO 36

Första priset, ett väckarur, togs af hr *Westerlind*. Den sista som „startade“ var han dock den första, som återvände till Getholmen, efter att på 2 t. 5 m. och 13 sek, hafva tillryggalagt den bestämda sträckan. — Andra priset, en bordslampa, tillföll hr *Timofejeff* för 2 t. 16 m. 50 sek.; tredje priset, en oljerock, erhöi hr *Backman* för 2 t. 17 m. och fjerde priset, en nattsäck, lotsen *Alexander Sipari* från Kuorsalö för 2 t. 17 m. och 37 sek. Femte och sjette prisen, en dragg och ett par amerikanska skridskor, togos af hr *Husgafvel* och *Kristian Pitkänen* från Stamö för resp. 2 t. 19 m. 2 sek. och 2 t. 21 m. och 35 sek.

Viime sunnuntain kilpapurjehdus oli lähes kuivumassa voimakkaan tuulen vuoksi. Mutta kello 4 iltapäivällä tuuli oli kuitenkin hiljentynyt niin paljon, että päätettiin lähteä purjehtimaan. Kymmenen venettä oli saapunut kilpailemaan tarjotuista palkinnoista, joita oli kuusi kappaletta.

Reitti oli Vuohisaarelta (Getholm) Hiirenkiven perään ja takaisin ulommalle karille, jossa sijaitsee Stackelbergin hovin ulkovarasto, jonka ympärille matkaa pidennettiin Hiirenkivelle, minkä jälkeen palattiin Vuohisaarelle.

Tammiosta kilpailemaan saapunut Kristian Pitkänen jäi kuudenneksi ajalla 2 t. 21 min. 33 sek.

1888 itäisen Suomenlahden piirissä purjehtijoiden parissa neuvoteltiin tiiviisti yhteistyöstä ja yhdistysten perustamisesta. Toukokuun koittaessa ryhdyttiin vasta Loviisassa perustetun purjehdusyhdistyksen (Östra Nylands Segelförening) aloitteesta keskustelemaan vilkkaasti Kotkan ja Haminan liittämisestä tähän yhdistykseen.

1888 0512 KOTKA

KOTKA / 1888 / 12.05.1888 NO 19

Segelvänner

Obs.!

Med anledning af från Lovisa inkommen inbjudning att Kotka skulle ansluta

sig till "Östra Nylands Segelförening" sammankallas segelvännerna i Kotka till Universalgardens café i morgon Söndag kl. 6 eftm. för att afgifva sitt utlåtande i frågan.

1888 0512 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1888 / 12.05.1888 NO 37

En inbjudning från den i Lovisa nyligen bildade Östra Nylands segelförening har anländt äfven till Fredrikshamn med uppmaning till å or-

ten boende segelsportvänner att genom anslutning till den nya föreningen befrämja dess sträfvanden och intressen.

Välillä purjehduksen ystävät keskustelivat myös kesän kilpapurjehduksen järjestämisestä Kotkan läheisyydessä, koska toimeen panevaa yhdistystä ei vielä ollut perustettu.

1888 0523 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1888 / 23.05.1888 NO 21

Purjeystävät

Ohoi!

Beneitten omistajat ja purje ystävät kokoontuvat Universal Gar-

den ravintolaan lauantaina Toukokuun 26 päivä kello 6 j. p. p. keskustelemaan kilpapurjehduksen toimeenpanemisessa Kotkan läheisyydessä.

Segelvänner

Ohoj!

Båtegare och segelvänner samlas å Universalgardens café lördagen den 26 Maj kl. 6 e. m. för att diskutera om föranstaltande af en kappsegling i Kotka.

SEGELVÄNNER.

 Sedan förslag till stadgar för den tilltänkta segelföreningen numera blifvit

utarbetade, anmodas alla som intressera sig för företaget i dag kl: 6 e. m. infinna sig till UNIVERSAL GARDENS CAFE för att granska desamma.

Interims bestyrelsen.

Toukokuun lopulla kotkalaiset päättivät perustaa purjehdusyhdistyksen, johon kuuluisivat myös naapurikaupungit Loviisa ja Hamina. 26.5. pidetyssä kokouksessa hyväksyttiin väliaikaisen hallituksen esitys säännöiksi. Haminalaiset puolestaan tekivät ehdotuksen Haminan ja Kotkan yhteisestä purjehdusyhdistyksestä. Käytyjen neuvotteluiden jälkeen valitsivat Hamina ja Kotka toimikunnat, jotka valtuutettiin päättämään yhteisen yhdistyksen perustamisesta.

16.6. Fredrikshamns Tidning julkaisi yhteenvedon käydyistä keskustelusta. Loviisa oli jo 13.5. laven-
tanut yhdistyksen toimintapiiriin tulevaksi myös Porvoon kaupungin.

F:hamn den 16 Juni.

Nyligen har i Lovisa stad bildats en förening af segelvänner, som antagit namnet „Östra Nylands Segelförening“. Dess syfte är „att genom anställande af täflingar i rodd och segling samt så vidt möjligt genom anskaffande af modeller och ritningar m. m. söka befordra byggande och tackling af sjödugliga och ändamåls-
enliga skärgårdsfarkoster.“ Uppmaning att ansluta sig till förenin-

gen har sändts till segelvänner i grannstäderna Borgå, Kotka och Fredrikshamn samt i den vidsträckta skärgården, i hopp om att en så allmän anslutning som möjligt till föreningen skulle kunna fås i stånd och dess verksamhet sålunda kunna bli af desto större betydelse. Derjemte utsändes det i Lovisa uppgjorda förslaget till stadgar för en sådan förening, och ett sådant förslag kom äfven till Fredrikshamn jemte uppmaning till anslutning till föreningen.

Nu har emellertid på grund af en dylik uppmaning ett möte äfvenledes

hållits i Kotka, dervid Lovisabornas förslag till stadgar granskades och enighet vanns deruti att emedan Borgå stads anslutning enhälligt ansågs göra föreningens verksamhet alltför vidsträckt, densamma skulle inskränkas så att den endast komme att omfatta städerna Lovisa, Kotka och Fredrikshamn med kringliggande skärgård. Dessutom beslöts om en ändring af stadgarna samt att inbjuda segelvänner i Fredrikshamn att förena sig om de samma, eller att inkomma med förslag till förändringar, som möjligen kunde anses nödvändiga. I händelse Lovisa segelvänner ej skulle gå in på ett af Kotka och Fredrikshamn gemensamt antaget förslag, föreslås att Fredrikshamn och Kotka skulle bilda en gemensam segelförening. Äfven af detta i Kotka upp-

gjorda förslag till stadgar har ett exemplar hitsändts.

Då det för tidningens knappa utrymme icke kan bli fråga om något fullständigare relaterande af dessa tvenne ganska vidlyftiga förslag till stadgar, och ännu mindre derutöfver anställandet af någon jämförelse mellan de samma, afhålla vi oss h. o. h. från all granskning af de olika förslagen och inskränka oss endast till att omnämna att Kotka förslaget tyckes vara synnerligen väl utarbetadt och värdt att behjärtas samt taga oss slutligen friheten uppmana de personer i staden och kringliggande skärgård, som vore intresserade för omordade för- ening att samlas nästa måndag då ett möte är sammankalladt till kl 6 e. m. å Meyers hotel, och dervid ofvan framhållna frågor skola diskuteras.

Loviisan kaupungissa on äskettäin perustettu purjeveneiden ystävien yhdistys nimeltään Östra Nylands Segelförening (Itä-Uudenmaan Purjehdusseura). Sen tarkoituksena on järjestää soutu- ja purjehduskilpailuja sekä mahdollisuuksien mukaan hankkia malleja ja piirustuksia ym. edistääkseen merikelpoisten ja tarkoituksenmukaisten saaristoveneiden rakentamista ja varustamista. Kutsu liittyä yhdistykseen on lähetetty purjeveneiden ystäville naapurikaupungeissa Porvoossa, Kotkassa ja Haminaassa sekä laajalla saaristossa, toivoen mahdollisimman laajaa liittymistä yhdistykseen ja sen toiminnan tulevan siten entistä merkityksellisemmäksi. Lisäksi Loviisassa laadittiin ehdotus säännöiksi tällaista yhdistystä varten, ja tällainen ehdotus lähetettiin myös Haminaan yhdessä kutsun kanssa liittyä yhdistykseen.

Nyt kuitenkin tällaisen kutsun perusteella Kotkassa on myös pidetty kokous, jossa Loviisan ehdotukset säännöistä tarkastettiin ja saavutettiin yhteisymmärrys siitä, että koska Porvoon kaupungin liittymistä pidettiin yksimielisesti liian laajana yhdistyksen toiminnalle, yhdistyksen toiminta rajoitettaisiin ainoastaan Loviisan, Kotkan ja Haminan kaupunkeihin sekä niiden ympäröivään saaristoon. Lisäksi päätettiin tehdä muutoksia sääntöihin sekä kutsua Haminan purjeveneiden ystäviä liittymään yhdistykseen tai esittämään mahdollisia muutosehdotuksia, jotka saattaisivat olla tarpeellisia. Jos Loviisan purjeveneiden ystävät eivät hyväksyisi yhteisesti sovittua ehdotusta Kotkan ja Haminan kanssa, ehdotetaan, että Hamina ja Kotka perustaisivat yhteisen purjehdusseuran. Myös tästä Kotkassa laaditusta sääntöehdotuksesta on lähetetty kopio tänne Haminaan.

Koska lehden rajallisen tilan vuoksi ei voida käsitellä täydellisemmin näitä kahta melko laajaa sääntöehdotusta, emmekä vielä vähemmän voi tehdä vertailua niiden välillä, pidättäydymme kaiken tarkastelun ulkopuolella ja rajoitumme vain mainitsemaan, että Kotkan ehdotus näyttää olevan erityisen hyvin laadittu ja kannatettava sekä otamme lopuksi vapauden kehottaa kaupungin ja sen ympäröivän saariston henkilöitä, jotka ovat kiinnostuneita mainitusta yhdistyksestä, kokoontumaan ensi maanantaina, jolloin kokous on kutsuttu koolle. Kokous on kutsuttu koolle klo 18 Meyers hotellissa, ja siellä keskustellaan aiemmin mainituista asioista.

Sammanträde. Segelvänner

behagade sammankomma måndagen

den 18 i denna månad kl. 6 e. m. å Meyers hotel, för att besluta om anslutning till „Östra Nylands Segelförening“ samt öfverlägga om från Lovisa och Kotka hitsända förslag till stadgar för en sådan förening.

18.6. haminalaisten piti kokoontua päättämään liittymisestä Itäisen Uudenmaan purjehdusyhdistykseen sekä neuvottelemaan Loviisan ja Kotkan sääntöehdotuksista. Kokoukseen ei kuitenkaan saapunut niin montaa henkilöä, että asiaa olisi voitu käsitellä.

1888 0620 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1888 / 20.06.1888 NO 48

Till det möte, som blifvit sammankallat till i måndags, för att diskutera frågan om anslutning till Östra Nylands segelförening och granska

ett par förslag till stadgar hade icke så många personer infunnit sig, att något beslut i frågan dervid kunde fattas.

1888 0623 KOTKA

KOTKA / 1888 / 23.06.1888 NO 25

Kotka den 23 Juni.

Den tilltänkta Segelföreningen synes torka in.

Såsom vi härförinnan omnämnt, har nyligen i Lovisa bildats en förening af segelvänner under namn af „Östra Nylands Segelförening“. För att utvidga föreningens verksamhet utsändes under våren till grannstäderna Borgå, Fredrikshamn och Kotka uppmaning att ansluta sig till

densamma. Med anledning häraf sammankallades segelvännerna i Kotka till möte den 13 maj, dervid föreningens verksamhetskrets enhälligt ansågs blifva för vidlyftig om Borgå skulle anslutas till densamma. Deremot ansågs en förening emellan städerna Lovisa, Fredrikshamn och Kotka, med resp. omnejder, lämpligt kunna bildas, hvarför ock en bestyrelse af tre personer utsågs att utarbeta stadgar till en dylik gemensam verksamhet för segelsportens upparbetande. De af bestyrelsen utarbetade förslagen till stadgar

granskades och godkändes sedermera vid hållet sammanträde den 26 maj, hvarefter desamma afsändes till Fredrikshamn för att delgifvas segelvännerna derstädes förän de skulle afsändas till Lovisa. Emellertid hafva dessa enligt, hvad vi från fullt pålitligt håll underrättats, vid hållet sammanträde, numera motsatt sig anslutningen till Lovisa och deremot tänka föreslå en gemensam segelförening endast emellan städerna Fredrikshamn och Kot-

ka jemte närliggande skärgård, till hvilken förening de i Kotka utarbetade stadgarne skulle läggas till grund med några mindre förändringar. Hvarför Fredrikshamns borna ansågo det olämpligt att ansluta sig till Lovisa känna vi ej. Vi för vår del ansågo det vara särdeles lämpligt, om dessa tvänne så närbelägna och numera genom nästan daglig ångbåts förbindelse förenade orter sammanslöte sig till en gemensam förening.

Suunniteltu purjehdusseuran perustaminen näyttää tyrehtyneen. Kuten aiemmin mainitsimme, Loviisassa on äskettäin perustettu purjehdusseura nimeltään Östra Nylands Segelförening. Laajentaakseen seuran toimintaa keväällä annettiin kutsu naapurikaupungeille Porvoo, Hamina ja Kotka liittyä siihen. Tämän takia purjehdusystäviä kutsuttiin koolle 13. toukokuuta, jolloin yksimielisesti katsottiin, että seuran toiminta-alue laajentuisi, jos Porvoo liittyisi siihen. Sen sijaan seuran katsottiin voivan muodostua Loviisan, Haminan ja Kotkan kaupunkien välille, sekä niiden lähialueille, minkä vuoksi valittiin kolmen hengen hallitus laatimaan säännöt tällaiseen yhteistoimintaan purjehduksen edistämiseksi. Hallituksen laatimat säännöt hyväksyttiin myöhemmin pidetyssä kokouksessa 26. toukokuuta, jonka jälkeen ne lähetettiin Haminaan tiedotettavaksi siellä oleville purjehdusystäville ennen niiden lähettämistä Loviisaan. Kuitenkin he ovat nyt, kuten olemme luotettavasta lähteestä saaneet tiedon, vastustaneet Loviisaan liittymistä ja sen sijaan aikovat ehdottaa yhteistä purjehdusseuraa vain Haminaan ja Kotkaan sekä niiden lähisaaristoon, jonka perustana olisivat Kotkassa laaditut säännöt, joita olisi hieman muutettu. Miksi Haminan asukkaat pitävät sopimattomana liittyä Loviisaan, sitä emme tiedä. Meidän osaltamme pidimme erityisen sopivana, että nämä kaksi läheistä ja lähes päivittäisen laivayhteyden omaavaa kaupunkia yhdistyisivät yhdeksi yhteiseksi seuraksi.

1888 0623 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1888 / 23.06.1888 NO 49

Seglingssportens idkare å orten, hade i början af veckan ett möte i stället för det som varit sammankalladt till förliden måndag, men vid hvilket inga beslut hade fattats, och enades man vid detta senare möte om att med förkastande af segelvännernas i Lovisa förslag till stadgar för en segelförening, afslå desses inbjudan att ansluta sig till "Östra Nylands segelförening". Då det deremot ansågs synnerligen lämpligt och önskvärdt att söka få i stånd en segelförening mellan de så nära hvarandra

liggande städerna Kotka och Fredrikshamn, skulde en förfrågan göras hos Kotka stads segelvännar, huruvida dessa ej vore hugade att jemte Fredrikshamns segelvännar bilda en gemensam förening, och skulde till grundval för stadgar åt denna förening läggas det af Kotka segelvännar uppgjorda förslaget till sådana, hvilket ansågs väl förtjent att blifva antaget med de modifikationer, som kunde betingas af att föreningen endast komme att omfatta Fredrikshamn och Kotka.

Purjehduksen harrastajat paikkakunnalla sen sijaan, että olisivat kokoontuneet edellisenä maanantaina tekemään päätöksiä päätöksiä, pitivät alkuvuikosta kokouksen. Tässä myöhemmässä kokouksessa päätettiin hylätä Loviisan purjehdusystävien ehdotus purjehdusseuran säännöistä ja kieltäytyä heidän kutsustaan liittyä Itä-Uudenmaan purjehdusseuraan. Sen sijaan katsottiin erittäin sopivaksi ja tarpeelliseksi perustaa purjehdusseura lähellä toisiaan olevien kaupunkien Kotkan ja Haminan välille. Tähän tarkoitukseen Kotkan purjehdusystäviä pyydettiin tiedustelemaan, olisivatko he kiinnostuneita muodostamaan yhdessä Haminan purjehdusystävien kanssa yhteisen seuran. Tähän seuraan suunnitellut säännöt olisi laadittu Kotkan purjehdusystävien ehdotuksen pohjalta, ja niitä pidettiin hyvin ansaittuna hyväksyä, mahdollisilla muutoksilla, jotka saattoivat johtua siitä, että seura koskisi vain Haminan aluetta.

1888 0704 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1888 / 04.07.1888 NO 27

— **Kilpapurjehdus** on päätetty täällä toimeen panna sunnuntaina 22 p. t. k., jota warten pidetyssä kokouksessa

sesä viime maanantaina valittuun 6-miehinen toimikunta, mihin kuuluvat: hrat A. B. Stenbera, Emil

Kilpapurjehdus

Kotkassa,

Sunnuntaina 22 päivä heinäkuuta, alkaa täsmälleen kello 11 a. p. Elisabet-jaaren luona.

Ilmoitus tapahtui Elisabetissä kello 9 a. p., jolloin numeroliput ja purjehdussäännöt purjehtijoille annetaan.

Kaupunkiwenheet jaetaan kahteen osastoon: I:seen kuuluvat yli 3 tonin wenheet ja II:seen alle 3 tonin ja purjehtivat ne kokonsa juhteen lasketun ajan mukaan. Ennen mittaamattomat Kotkalaiset wenheet ilmoitettakoot mitattaviksi lauantaina kello 6 i. p. Fredrik-
senin laiturissa. Muualta olevat wenheet mitataan vähää ennen kilpapurjehdusta Elisabetissä.

Saariستwenheille jaetaan kolme palkintoa sekä kaupunkiwenheille I:ssä luo-
kassa yksi ja II:ssä kolme palkintoa.

Toimikunta.

Kilpapurjehdus tapahtuu ensi sunnuntaina Kotkassa, josta huomautamme arvois-
leisöä.

Kilpapurjehdus Kotkassa tapahtui viime sunnuntaina varsin juo-

tui kello 11¹/₄ päivällä. Matka piti Elisabet-jaaresta Paterkka-matalaan Suomenlahdessa, jonne meneiden täytyi luovimalla pyrkiä, mutta sieltä myötä-
laitaisella Kivikariin ja siitä perintakaisella Nankin majakan ohi takaisin lähtö-
pisteeseen. Tämä koko matka oli 26 Suomen virstaa.

Kilpailivat wenheet purjehtivat 3:sa osastossa ja ilmoittautui ensimmäiseen 2 kannellista jahtia, toiseen osastoon 9 kaupunkiwenhettä ja kolmanteen 6 saariستlaiswenhettä.

borgin Haminasta, „Piuhto“, joka wiip-
pyi 3 t. 57 m. 36 s.

3:nnen osaston 1:sen palkinnon, 40

Tammioista, ennätysellä 3 t. 40 m. 5 s. ja 3:nnen palkinnon, 20 m., Alef. Sipari Kuorjalosta, ennätysellä 3 t. 45 m. 36 s.

Palkintojen jaettua seurasi wilkas tanssi Elisabet-jaarella.

tuisissa oloissa, kun lounastuuli oli joll-
tienkin hyvä, meri waan kohoili korke-
alle ja ilma oli kaunis. Lähtö tapah-

1:sen osaston palkinnon, uusihopeaiset firjoitusneuvot, sai kapt. J. Römpötti Tammioista jahdillaan „Perhonen“, joka wiipyi matkalla 3 t. 27 m. 13 s.

2:sen osaston 1:sen palkinnon, meri-
fiikarin, sai lautatarhan päällikkö Emil Bärland Sunilasta purrellaan „Orkan“, joka wiipyi 3 t. 48 m. 40 s.; 2:sen palkin-
non, kalvanoidun ankkurin, sai konttoristi A. Gullichsenin „Solweig“ Kotkasta, joka wiipyi 3 t. 55 m. 10 s.; 3:nnen palkinnon, kompassin, toht. G. Horn-

markkaa, sai W. Pitkänen Tammioista, ennätysellä 3 t. 33 m. 13 s.; 2:sen palkinnon, 30 m., Juonas Suomalainen

Taas, samoin kuin edellisinäkin wuo-
sina, herättivät „tammiolaiset“ wenheet isäntineen kaikkien suosiota ja mieltymystä feweillä, wapailla ja tasaisilla liikkeillään. On todella hauska ja rat-
toisa katella heidän kelluvan merellä le-
witetyine wälkeine siipineen, sanovat R. S:t.

Kappseglingen i Kotka

söndagen den 22 juli. I täflingen deltog 17 båtar, fördelade i tre kategorier.

Första kategorin: Jakten Perhonen, J. Römpötti, Stamö, och jakten Dagmar, R. Hansson, Reimars.

Andra kategorin: stadsbåtarne Hietanen, Solweig, Tähti, Toivo, Astrid och Orkan

från Kotka, Liuhito från Fredrikshamn och kuttern Elida från Reimars.

Tredje kategorin: tre skärgårdsbåtar från Stamö, en från Kuorsalö, en från Lovisa och en från Paatio, inalles sex allmogebåtar.

Inom första kategorin togs priset, bestående af ett prydligt nysilfver skrifttyg, af Perhonen, förd af Viktor Pitkänen. Seglad tid 3 t. 27 m. 13 s.

Första priset inom andra kategorin, en marinkikare togs af „Orkan“, förd af E. Bärlund. Seglad tid 3 t. 50 m. 23 s., reducerad 3 t. 48 m. 40 s. *Andra priset*, ett galvaniseradt ankare af „Solweig“, förd af Karl Pitkänen. Seglad tid 3 t. 58 m. 9 s., reducerad 3 t. 55 m. 10 s. *Tredje*

priset, en kompass, af „Liuhito“, förd af G. Hornborg, 3 t. 57 m. 56 s.

Inom tredje kategorin, skärgårdsbåtarne, hvilka seglade utan recepttid, togs första priset 40 mk af Viktor Pitkänens från Stamö båt för 3 t. 33 m. 13 s. Andra priset, 30 mark, af Jonas Suomalainens

från Stamö båt för en tid af 3 t. 40 m. 5 s. Tredje priset, 20 mark, af Alexander Siparis från Kuorsalö båt för en tid af 3 t. 45 m. 36 s. Afgångspunkten var Elisabeth holme, hvarifrån seglatsen på kryss sträckte sig till Paterka grund uti öppna sjön, sedan för sidavind till Kivi-

kari, söder om Rankö, och derifrån för förlig vind förbi Rankö båk till afgångspunkten. Hela den seglade sträckan är beräknad till 26½ verst. Likasom vid kappseglingar tillföre här på orten utmärkte sig äfven nu Stamö och Kuorsalö båtarne för sin snabbsegling, ty af pris-

domartabellen framgår att tredje pristagaren bland skärgårdsbåtarne seglade i det närmaste 5 minuter snabbare än förste pristagaren bland stadsbåtarne.

Vinden var en frisk SSV. Prisdömaren voro hrr Chr. Holst, J. W. Stenberg, A. Bärlund, G. B. Hellstén och A. Gullichsen. Firman P. Wahl & comp. hade välvilligt upplåtit ångaren „Alert“ till prisdömarbåt. Likaså hade firman W. Gutzeit & comp. på egen bekostnad låtit uppföra en provisionel brygga vid holmen.

Efter slutad segling och prisutdelning vidtog en liflig dans å den på holmen

befintliga, jemna, likasom för detta ändamål skapade berghällen. Anmärkningsvärdt är det ringa intresse våra grannstäder Fredrikshamn och Lovisa egna våra kappseglingar, och ändå finnas här goda båtar, isynnerhet måste Stamö och Kuorsalö båtarne anses för de yppersta seglare i landet. Från Lovisa var ingen enda stadsbåt. En utfärd derifrån hit med ångbåt till kappseglingen var visserligen påtänkt, men måste af brist på deltagare inhiberas. Huru skall det väl då gå med den tilltänkta och af Lovisa segelvänner föreslagna **segelföreningen?**

Sunnuntaina 22.7.1888 KOTKASSA purjehduskilpailua suosiva kaunis, mutta SSV-tuulinen päivä. Reitti oli 26½ Suomen virstaa pitkä. Elisabethin saarelta purjehdittiin luovimalla avoimella merellä Paterkan matalaan ja sieltä sivutuulella Rankin eteläpuolella olevalle Kivikarille ja sieltä ohi Rankin Båkin myötälaitaisella takaisin lähtöpaikalle. Kilpailuihin osallistui kaksi kannellista jahtia, 9 kaupunkilaisvenettä ja 6 saaristolaisvenettä.

1:sen osaston palkinnon, uushopeiset kirjoitusneuvot sai kapteeni J. Römpötti Tammiosta uudella 10 tonnia painavalla jahdillaan Perhonen, joka viipyi matkalla 3 t. 27 min. 13 sek. Venettä ohjasi Hesulin Vihtori Pitkänen.

2:sen osaston 1:sen palkinnon, merikiikarin, voitti Organ kuljettajanaan E. Bärlund Kotkasta ajalla 3 t. 50 min. 23 sek. Toisen palkinnon, galvanoidun ankkurin, sai Solveig kuljettajanaan Karl Pitkänen, Kallulan Kallu Tammiosta ajalla 3 t. 58 min. 9 sek.

3:nen osaston 1:sen palkinnon, 40 markkaa sai W. Pitkänen Tammiosta ennätyksellä 3 t. 33 min. 13 sek. 2:sen palkinnon 30 mk Juonas Suomalainen Tammiosta ennätyksellä 3 t. 40 min. 5 sek. Tämä W. Pitkänen oli tietenkin mestaripurjehtija Joosen Viku, Juonas Suomalainen Johan Suomalainen eli Jopin Jussi.

Samoin kuin aikaisemmin täällä paikkakunnalla, myös Stamö ja Kuorsalö -weneet erottuivat nyt nopealla purjehduksellaan, Palkintotaulukosta käy ilmi, että kolmas palkinnonsaaja saaristoveneiden joukossa purjehti lähes 5 minuuttia nopeammin kuin ensimmäinen palkinnonsaaja kaupunkiveneiden joukossa.

Kuten edellisinäkin vuosina, herättivät tammiolaiset wenheet isäntineen kaikkien suosiota ja mieltymystä keveillä, vapailla ja tasaisilla liikkeillään. On todella hauska ja rattoisa katsella heidän kelluvan merellä levitetyine valkeine siipineen.

Kaikki tammiolaiset weneet purjehtivat nopeammin kuin yksikään kaupunkilaisvene. Lehdessä huomautetaan, että kaupunkilaisten urheilijoiden pitäisi itse ohjata wenheitään eikä jättää niitä syrjäisten haltuun. Juuri nuo apulaiset purjehtivat väärin ja siten menettivät oikeutensa palkintoon, vaikka muutoin oli niiden joukossa nopeakulkuisiksikin tunnetuita pursia.

Muuan yritys oli ystävällisesti antanut höyrylaiva Alertin käyttöön palkintotuomarivenettä varten. Toinen yritys oli omalla kustannuksellaan rakennuttanut tilapäisen laiturin saarelle.

Kilpailun ja palkintojenjaon jälkeen alkoi vilkas tanssi saarella sijaitsevalla, tasaisella kalliolla, joka oli luotu juuri tätä tarkoitusta varten. Huomionarvoista on, että naapurikaupungit Hamina ja Loviisa eivät omista kilpailujamme, vaikka täällä on hyviä veneitä, erityisesti Stamön ja Kuorsalön veneitä on pidettävä maan parhaina purjehtijoina. Loviisasta ei ollut yhtäkään kaupunkivenettä. Retki täältä höyrylaivalla kilpailuun oli toki suunniteltu, mutta osallistujapulan vuoksi se jouduttiin perumaan. Mitenhän käy sitten Loviisan purjehtijoiden ehdottaman purjehdusseuran?

1888 0729 WIIPURIN UUTISET

WIIPURIN UUTISET / 1888 / 29.07.1888 NO 173

-- Kilpapurjehdus Kuorsalosta
sa alkoi viime sunnuntaina klo 11 53 m. Matka oli 8 wirstaa Kuorsalosta Hamuoren meriwiitan ympäritse takaisin lähtöpaikkaan. Ensimmäisen palkinnon pöytäfellon sai Alfr. Suomalaisen Tammiosta „Alto“, 2 tuntia 16 min.; toisen palkinnon, pöytälampun, sai Alfred Pitkäsen Tammiosta „Viuhdo“, kolmannen palkinnon, albumin, sai Kristian Pitkä-

sen Tammiosta „Laine“ ja neljännen palkinnon, kompassin sai Taawetti Siparin Kuorsalosta „Ukko“. Purjehdusaika ensimmäisen ja neljännen palkinnonottajan välillä oli ainoastaan 8 m. Klo 2 17 min. oli jo **koko kilpapurjehdus** päättynyt.

Monenlaisia huvia oli purjehduksen aikana ja sen jälkeenkin myöhään iltaan asti.

Samana päivänä 22.7. kuin Kotkassa kilpailtiin myös Kuorsalossa.

1888 0728 KOTKA

KOTKA / 1888 / 28.07.1888 NO 30

— Till **kappseglingen** i Kuorsalö, senaste söndag hade 10 deltagare anmält sig, deribland 3 båtar härifrån staden, berättar F. T. Seglingen vidtog kl. 11' 53" f. m. och avslutades kl. 2' 17" e. m. Den sträcka som skulle tillryggaläggas bestämdes från Kuorsalö till Havouri rem-

känen från Stamö för 2' 23" och fjerde priset priset, en kompass af „Ukko“, David Sipari från Kuorsalö för 2' 24". Skilnaden mellan första och fjerde pristagar-

mare och tillbaka till Kuorsalo, en väglängd af 8 verst. Första priset, en bordstudsare, togs af „Aalto“, Alfred Suomalainen från Stamö för 2' 16"; andra priset, en bordslampa, af „Liuhto“, Alfred Pitkänen från Stamö för 2' 22"; tredje priset, ett album af „Laine“, Kristian Pit-

nes seglade tid var således endast 8 minuter. — Förlustelser af flerahanda slag fortgingo under hela tiden som **kappseglingen** försiggick och efteråt till långt in på qvällen.

KUORSALON kilpailuihin 22.7.1888 osallistui 10 venettä, niistä 3 kaupunkilaista. Ensimmäisen palkinnon, pöytä kellon, sai. Alf. Suomalainen veneellä Aalto ajalla 2 t. 16 min; toisen palkinnon, pöytä lampun, Alfred Pitkänen veneellä Liuhto ajalla 2 t. 22 min. ja kolmannen palkinnon, albumin, Kristian Pitkänen veneellä Laine ajalla 2. 23 min., kaikki Tammiosta. Kilpamatka Kuorsalosta Havourin reimarille ja takaisin, oli 8 wirstaa.

Kokeneempien tammiolaisten kilpaillessa Kotkassa osallistui Kuorsalon kisaan 3 nuorukaista. Alfred Villenpoika Suomalainen Villelästä oli vasta 16-vuotias voittaessaan kilpailun. Toiseksi sijoittunut Alfred Tanelinpoika Pitkänen oli niin ikään 16-vuotias, kolmanneksi sijoittunut Kristian Jeremiaanpoika Pitkänen jo 27. Alfred asui Jermon talon pohjoispäässä, Kristian saman talon eteläpäässä. Jos tämä Kristian oli Joosen Topin poika, hän oli tuolloin 18-vuotias. Hän kilpaili 12.8.1888 Tammiossa sijoittuen toiseksi veneellä Liuhto.

1888 0801 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1888 / 01.08.1888 NO 31

Kilpapurjehdus

Tammiossa

Sunnuntaina 12 p:nä aloftuuta.

Wenheet jaetaan kahteen osastoon: kaupunki- ja saaristolaiswenheisiin.

Tanssia kilpapurjehtijien aikana ja sen jälkeen.

1888 0808 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1888 / 08.08.1888 NO 62

Ångfartygslägenheter.

Till **kappseglingen** vid STAMÖ

afgär

Ångb. ESTHER

söndagen den 12 Aug. kl. 8 f. m.

Prisen blifva 1 50 1:sta klass

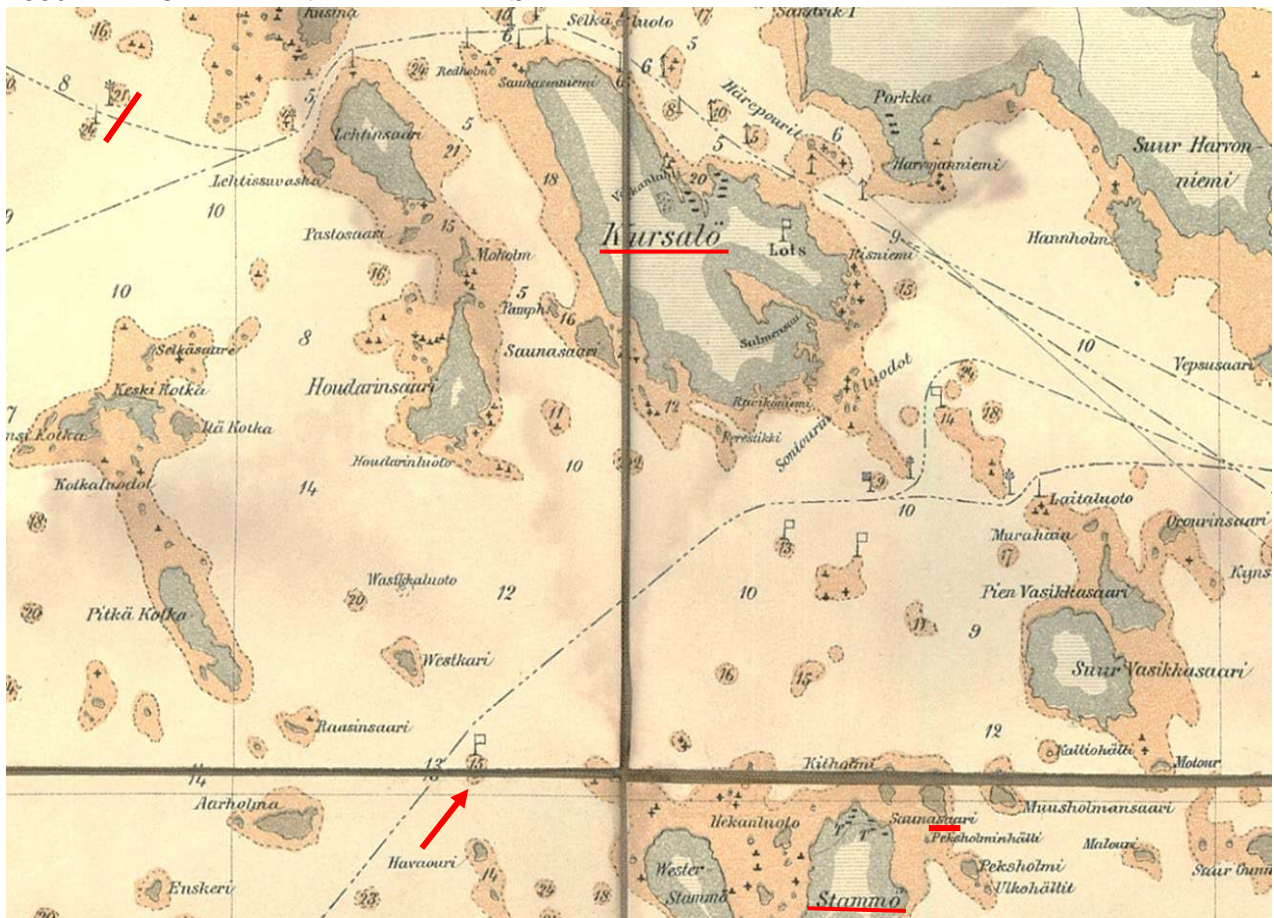
1 — 2:dra "

Båten återvänder till staden på qvällen

Närmare på

C. H. Ahlqvists kontor.

Kuorsalon ja Tammion kilpailijoilla saattoi jo olla käytettävissään Ekebomin merikortti 1886.
1886 EKEBOM HAMINA – PITKÄPAASI

Havourin ja Lehtisen merimerkit ja Saunasaaren eteläkärki olivat Kuorsalon ja Tammion kilpailujen merkkipaaluja.

1888 0815 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1888 / 15.08.1888 NO 33

— **Kilpapurjehdusta Tammiossa**
viime sunnuntaina suosi kaunis ilma. Tuuli luoteelta kohtalainen, waikka war-
sin epätasainen.

Kilpailu alkoi kello 11,45 a. p., ja otti siihen osaa 19 wenhettä jaettuina 3 osastoon, joista 4 kaupunkiwenhettä (kaikki kotkalaisia), 8 suurempaa ja 7 pienempää saaristolaiswenhettä (jälkimäiset alle 14 jalan kölillä). Kaupunkiwenheistä, joille oli määrättykin ainoastaan yksi palkinto, 1 pari kuffawaaseja, sai

Pienemmistä saaristolaiswenheistä eli haapiosta (joissa parhaastaan oli waan poikasia) sai 1:sen palk., amerikalaiset luistimet, J. Römpölin „Sirffa“ enn. 3 t. 31 m.; 2:sen palk., kompassin, Dr. Vittäsen „Siuhto“ enn. 3 t. 38 m. 7 f.

hrra Emil Bärland Sunilasta, jahdillaan „Orkan“, joka purjehti matkan 3 t. 24 min. 32 sekunnissa.

Suuremmista saaristolaiswenheistä, joille oli määrätty 3 palkintoa, saivat: 1 palkinnon, kiikarin, Wiktor Vittäsen wenhe „Tammio“ ennätysellä 3 t. 19 m. 16 f.; 2:sen palk., sadetakin, Antton Vittäsen „Alino“ enn. 3 t. 22 m. 33 f. ja 3:nnen palk., albumin, Juho Suomalaisen „Boika“ enn. 3 t. 24 m. 25 f.

ja 3:nnen palk., puikon, Mr. Vittäsen „Laine“ enn. 3 t. 35 m. 15 f. Kaupunkilais- ja suuremmat saaristolaiswenheet purjehtivat 20 wirstan matkan ja haapiot 15 wirstaa.

Pienemmistä saaristolaiswenheistä eli haapioista (joissa parhaastaan oli waan poikasia) sai 1:sen palk., amerikalaiset luistimet, J. Römpötin „Sirffa“ enn. 3 t. 31 m.; 2:sen palk., kompassin, Kr. Pitkäsen „Liuhto“ enn. 3 t. 38 m. 7 s. ja 3:n palk., puukon, Alfr. Pitkäsen „Laine“ enn. 3 t. 35 m. 15 s. Kaupunkilais- ja suuremmat saaristolaiswenheet purjehtivat 20 wirstan matkan ja haapiot 15 wirstaa.

Tammiolaiset olivat tällä toimenpiteellään kunnostaneet itseänsä ehkä edelle kaikkea muuta maalaiskuntia maassam-

me. Oli todellisen hauskaa nähdä kaikkea sitä yksinkertaista somuutta, jolla he olivat hanketta toimineet: tanssipaikalle oli laadittu kukilla, kuusilla ja muilla sellaisilla kaunistettu soma kehys, buffetista saatiin kaikkea muuta, waan ei wäkeviä juomia, kansa oli siististi puettua ja kyläläiset, jotka kaikki, kerrassaan kaikki, olivat kustannuksiin osaa ottaneet, kohtelivat vieraitaan ihmeteltävällä auliudella ja kohteliaisuudella. Mutta kaikista hauskinta oli nähdä ja tutustua noiden poikasten wakavaan purjehdukseen haapioissaan; se liikutti

mieliä. Vieraita oli saapunut Kotkasta kahdella, Vehkalahdelta yhdellä ja Haminasta yhdellä höyrywenheellä, paitse muita soutajia ja purjehtijoita.

Kaikki kävi hiljaa ja siivosti. Luu-

lemme harvasta kilpapurjehduksesta palattavan niin tyytyväisinä, kuin täältä. Olkoon tämä sanottu tammiolaisille kiitokseksi vastakin samoin menettelemään ja muille esimerkkiä seuraamaan.

TAMMIOSSA järjestettiin 1888 purjehduskilpailut elokuun 12. Ilma oli kaunis, tuuli kohtalainen, vaikka epätasainen. Kilpailuun osallistui 4 kotkalaista kaupunkiwenhettä, 8 suurempaa ja 7 pienempää saaristolaiswenhettä.

Suuremmista saaristolaiswenheistä 1. palkinnon, kiikarin, sai Wiktor Pitkäsen wenhe Tammio ajalla 3 t. 19 min. 16 sek.; 2:sen palkinnon, sadetakin, Anton Pitkäsen (Mäkelän) Aino ajalla 3 t. 22 min. 33 sek. ja 3:n palkinnon, albumin, Juho Suomalaisen Poika ajalla 3 t. 24 min. 25 sek. Ne kaikki kiitivät 25 wirstan matkan nopeammin kuin kaupunkilaisveneiden voittaja Orkan, jonka aika oli 7 sekuntia Pojan aikaa hitaampi.

15 wirstaa purjehtineista pienemmistä saaristolaiswenheistä eli haapioista (joista parhaastaan oli vain poikasia) sai 1. palkinnon, amerikkalaiset luistimet, J. Römpötin Sirkka ajalla 3 t. 31 min; 2. palkinnon, kompassin, Kr. Pitkäsen Liuhto, ajalla 3 t. 33 min. 7 sek. ja 3:n palkinnon, puukon. Alf. Pitkäsen Laine ajalla 3 t. 33 min. 15 sek.

Tammiolaiset olivat tällä toimenpiteellään kunnostaneet itseänsä ehkä edelle kaikkia muita maalaiskuntia maassamme. Oli todellisen hauskaa nähdä kaikkea sitä yksinkertaista komuutta, jolla he olivat hanketta toimineet: tanssipaikalle oli laadittu kukilla, kuusilla ja muilla sellaisilla kaunistettu soma kehys, buffetista saatiin kaikkea muuta, waan ei wäkeviä juomia, kansa oli siististi puettua ja kyläläiset, jotka kaikki, kerrassaan kaikki, olivat kustannuksiin osaa ottaneet, kohtelivat vieraitaan ihmeteltävällä auliudella ja kohteliaisuudella. Mutta kaikista hauskinta oli nähdä ja tutustua noiden poikasten wakavaan purjehdukseen haapioissaan; se liikutti mieliä.

Vieraita oli saapunut Kotkasta kahdella, Vehkalahdelta yhdellä ja Haminasta yhdellä höyrywenheellä, paitse muita soutajia ja purjehtijoita.

Kaikki kävi hiljaa ja siivosti. Luulemme harvasta kilpapurjehduksesta palattavan niin tyytyväisinä, kuin täältä. Olkoon tämä sanottu tammiolaisille kiitokseksi vastakin samoin menettelemään ja muille esimerkkiä seuraamaan.

Uusi Suometar julkaisi hyvän omintakeisen selostuksen samasta kilpailusta ja kirjoitti sen lisäksi, mitä Kotkan Sanomat kertoi kilpailusta, seuraavaa.

Tammion saarelaiset Vehkalahden ulkosaaristossa Haminan ulkopuolella toimeenpanivat kilpapurjehduksen, johon ottivat osaa neljä kotkalaista ja kolme Kuorsalon sekä 12 Tammion venettä. Tammion weneet owat näet jo kauwan olleet tunnetut sangen hyvinä purjehtijoina niin kuin Tammiolaiset kelpo merimiehinä. Wiipurissa, Haminassa, Kotkassa ja monesssa muussa paikkakunnassa lieene näitten Suomenlahden itäsaaristolaisten purjehtimistaito ja kyky jo warsin tunnettu; ne monet palkinnot, jotka mainittujen seutujen kilpapurjehduksissa ovat olleet Tammiolaisten woittamat, ovat awaralle lewittäneet heidän maineensa hywinä purjehtijoina. Huwittavaa on sentähden nähdä, että he aina waan innolla pyrkivät eteenpäin, wuosi wuoteen kokevat parantaa jo ennestään hywää wenemalliansa. Että ne sillä kiitettävällä tiellä ovat menestyneet, osoittaa wiimein toimeenpantu kilpailu, joka oli ensimmäinen Tammiolaisten toimeenpanema.

Kilpailuun ilmoittautuneet weneet jaettiin kolmeen eri luokkaan: herrasweneet, saaristolaisweneet yli 14 jalkaa wesirajasta ja pienemmät kuin 14 jalkaa pitkät saaristolaisweneet. Suurempia täyskannellisia aluksia ei ollut saapunut muualta ainoatakaan, josta syystä tunnettu hyvä purjehtia kapteeni Römpötin omistama uusimallinen 12 tonnin jahti Perhonen, oli pakoitettu jäämään kilpailusta pois. Sen sijaan sai se kunniawiran kuljettaa palkintotuomareita näitten tarkastaessaan kilpailua.

K:lo 11 aikaan annettiin Perhosesta lähtömerkki ja nyt alkoi kilpailu, ensin Perhosen ohitse syrjätuulella Saunasaaren eteläpään ohitse ja sitten risteilemällä ylös vasten tavallisen kiihkeää luodetuulta 12 virstaa Tammiosta olevalle Lehtisen reimarille, tämän ympäri ja myötäistä täyttä vauhtia takasin. Tuuli kyllä heikkeni wähäksi aikaa, mutta kiihtyi kohta taas niin että takasin purjehtiminen joutui sangen nopeasti. Tuskin oli Perhonen saanut ankkurinsa pohjaan Tammion ja Saunasaaren välillä olevaan salmeen, ennen kuin jo ensimmäinen kilpailija kiiti sen perän ohitse; tätä seurasivat wähällä wäliajalla toiset weneet.

Onnellinen ensimmäisen palkinnon woittaja *s u u r i s t a s a a r i s t o l a i s w e n e i s t ä* oli W. Pitkänen, joka Kulkija nimisellä weneellä suoritti 24 wirstan pitkän matkan 3 t:ssa 19 m:ssa 16 s:ssa. Kerrottiin että tämä oli kahdestoista palkinto, jonka Kulkija ansaitsee isännellensä.

Palkintojaon perästä alkoi wilkas tanssi tätä varten tehdyllä tanssilawalla, johon huwiin monilukuiset huwimatkalaiset, jotka höyrylaivoilla olivat tulleet Haminasta, Kotkasta ja Wirolahdelta ottivat osaa. – Kaunis ilma, tämänkaltaisien ulkohuwien ensimmäinen ehto, ilahutti myös kaikkia osaaottawia, joten jokainen Tammiosta palasi tytywäisenä päiväänsä ja tapaan, jolla hän oli sen wiettänyt.

Saman uutisen kuin Uusi Suometar julkaisivat seuraavina päivinä suomeksi Lappeenrannan Sanomat, Wiipurin Sanomat ja Wiipurin Uutiset.

Ruotsinkielisistä lehdistä kilpailusta kertoivat Fredrikshamns Tidning, Östra Finland, Nya Pressen ja Kotka.

Kotkan ja Lappeenrannan Sanomien, Helsingissä painetun valtakunnallisen Uuden Suomettaren ja Wiipurin Sanomien ja Uutisten suomenkieliselle lukijakunnalle välittyi hyvä kuva Tammiosta ja sen mainioista purjehtijoista. Ruotsinkieliselle lukijakunnalle tämä kuva avautui lukemalla paikallislehtiä Fredrikshamn Tidning ja Kotka ja laaja-alaisemmin Wiipurissa julkaistua Östra Finland-lehteä ja Helsingissä julkaistua Nya Pressen lehteä, jonka painos 1888 oli 4500 kappaletta.

Kappseglingen vid Stamö, senaste söndag, omtalas såsom i allo synnerligen väl lyckad. Intresset för den-

liggande städer anländt 4 st. med passagerare fyllda ångbåtar och från omgifningarna ett stort antal intresserade åskådare. I täflingen deltog 20 båtar, af hvilka 4 voro stadsbåtar. Första priset togs af Viktor Pitkänen, andra priset af Anton Mäkelä och tredje priset af Johan Suo-

samma var stort, vinden god, båtar-
na i ett utmärkt skick samt båtförare och besättning säkra, vana och skickliga. Till stället hade från när-

malainen, alla hemma från Stamö. Ett pris tillföll äfven Emil Bärlund från Kotka. Dessutom utdelades trenne pris för mindre segelbåtar. Såsom betecknande för kappseglingens goda resultat måste slutligen framhållas, att skilnaden i tid mellan första och sista pristagaren endast var 5 minuter.

Lehdessä Fredrikshamn Tidning kerrottiin, että mielenkiinto kilpailua kohtaan oli suuri, tuuli hyvä, veneet erinomaisessa kunnossa sekä veneenkuljettajat ja miehistöt varmoja, tottuneita ja taitavia. Lähikaupungeista oli saapunut 4 matkustajia täynnä ollutta höyrylaivaa ja ympäristöstä suuri määrä kiinnostuneita katselijoita. Suurempien saaristolaisveneiden sarjassa toisen palkinnon saajaksi on merkitty Anton Mäkelä eikä Pitkänen kuten suomenkielisissä lehdissä. Oikea sukunimi olisi ollutkin Mäkelä, sillä Antonin isä oli Paatiosta tullut vävyksi Tammioon Pitkäsen taloon ja ottanut siellä sukunimekseen talon ja vaimonsa sukunimen. Lehdessä todetaan kilpailun olleen hyvin tasaväkinen, ensimmäisen ja viimeisen palkinnonsaajan ero oli ainoastaan 5 minuuttia.

— **Om en kappsegling**, föranstaltad af allmoge män, ha vi haft nöjet mottaga följande intressanta meddelande:

Söndagen den 12 dennes försiggick en kappsegling vid Stamö i Fredrikshamns skärgård, föranstaltad af allmogen på nämnda ö. Glädjande är att se intresset för segelsportens höjande vara så vaket bland allmogen i dessa trakter. Till täflingen anmälde sig 19 farkoster, deribland tre herremannabåtar från Kotka. De täflande indelades i tre kategorier, nämligen herremannabåtar, allmoge-båtar öfver 14 fot, samt allmoge-båtar mätande 14 fot och derunder. Fem båtar slutförde ej seglatsen. 1:sta priset för herremannabåtar erhöill herr E. Bärlunds

från Kotka „Orkan“ för 3 t. 24 m. 22 sek. Bland de större allmoge-båtarna tillerkändes 1:sta priset V. Pitkänen „Kulkia“ för 3 t. 19 m. 16 sek.; 2:dra Anton Pitkänen „Aino“ för 3 t. 22 m. 33 s.; 3dje J. Suomalainen „Poika“ för 3 t. 24 m. 25 s. Alla dessa pristagare voro från Stamö. Af de mindre båtarne erhöill J. Römpöttis från Kuorsalö „Sirkka“ 1:sta priset för 3 t. 31 m.; Kristian Pitkänen från Stamö „Liuhto“ 2:dra priset för 3 t. 33 m. 7 sek.; samt Alfred Pitkänen från Stamö „Laine“ för 3 t. 33 m. 15 s. Den seglade sträckan, af hvilken hälften tillryggelades på kryss, hälften för förlig vind, utgjorde för de

större båtarne 24, för de mindre 20 verst. Vinden, som blåste från NNV, var i början en frisk toppsegelskultje, men mojnade litet under seglatsen. Till kappseglingen hade talrika lustfarande från F:hamn och Kotka anländt med två ångbåtar. Efter prisutdelningen tråddes en liflig dans på en för tillfället inrättad

dansplan. I ett tält tillhandahölls allmänheten för billigt pris sköna smörgåsar, kaffe och limonad. Alla arrangementerna måste betraktas såsom särdeles lyckade och lända arrangörerna, Stamös raske allmogemän, till all heder. Trefligt vore om deras exempel skulle följas äfven af andra skärbor. A. L.

Lehdessä Östra Finland kerrotaan kaupunkilaisvene Organin olleen 3 sekuntia nopeampi kuin saaristovene Poika. J. Römpötin kotipaikaksi on kirjattu Kuorsalo eikä Tammio. Römpötti perheineen olikin juuri muuttanut asumaan Tammiosta Kuorsaloon.

Yleisölle tarjottiin teltassa halpaan hintaan voileipiä, kahvia ja limonaadia. Kaikki järjestelyt olivat erinomaisen onnistuneita ja lankeavat järjestäjille, Tammion ripeälle välle kaikeksi kunniaksi.

1888 0816 NYA PRESSEN

NYA PRESSEN / 1888 / 16.08.1888 NO 221

Purjehduskilpailu Stamössä. (Kirje Nya Pressenille)

Tiedätekö, missä Stamö sijaitsee? Kun matkaatte pitkin itäistä reittiä pohjoiskoilliseen päin Kotkaan, tuonne pieneen amerikkalaiseen kaupunkiin, joka harjoittaa puunjalostusta ja metsänhoitoa, ja ohitatte Kuorsalön luotsiaseman Fredrikshamnin ulkopuolella, näette etelässä kaukana pari suurempaa saarta, joita ympäröi joukko pienempiä saaria ja kareja, pienen avomerelle Suomenlahteen heitetyn saarivaltakunnan. Tämä on Stamö, minne pyydän teitä seuraamaan minua viettämään kaunista elokuun sunnuntaita vauraiden saaristolaisten keskuudessa.

Tämän päivän tunnelma on kuitenkin jotain poikkeuksellisen juhlallista. Se on ensimmäinen kerta, kun Stamö näkee purjehduskilpailun, järjestettynä sen omien asukkaiden toimesta. Siksi kylän lipputangoilla ja katoilla liehuu lukuisia lippuja ja viirejä, jotka toivottavat meidät tervetulleiksi jo kaukaa ennen kuin saavumme rantaan. Aluksemme kallistuu raikkaan länsiluoteisen tuulen alla, joka täyttää purjeemme; hetkessä olemme lähellä rantaa, vene ohjautuu tuulta vasten, purjeet lasketaan alas ja olemme valmiita astumaan maihin.

Jo ranta tarjoaa meille erikoislaatuisen näyn. Kalju, tasainen aaltojen keinunnan puhdistama ja tasoittama kallio tarjoaa kalastajille mainion paikan asettaa kalastusveneensä, jotka on järjestetty huolellisesti maalle riviin pitkin rantaa. Jokainen vene, jopa vanhimmatkin, ovat erinomaisessa kunnossa, useimmat suurimmaksi osaksi puhdistettuina edellisen vuoden jäljiltä, öljyttynä tai kokonaan tervattuina, jotta ne näyttävät uusilta. Jopa melko suuret avoimet kalastusveneet seisovat osittain tai kokonaan pystyssä maalla. Veneen tyyppi on erittäin kevyt ja ketterä, mutta samalla kantava ja selviytyy mainiosti merellä; se sisältää kaikki kalastajan tarvitsemat ominaisuudet.

Tuskin olemme astuneet maalle, kun meitä vastassa on joukko karvaisia, teräväkorvaisia koiria, jotka haukkuvat ja aiheuttavat melua, kun vieras astuu heidän alueelleen. Ne ovat kalastajien uskollisia kumppaneita vaivalloisilla hylkeenpyyntiretkillä talvella, hylkeenhaukat. Ne eivät kuitenkaan ole niin vaarallisia kuin miltä näyttävät, ja voimme rauhassa venytellä pitkän istumisen jälkeen veneessä ennen kuin suuntaamme lähimmälle tilalle. Mutta siinä hän jo on, isäntä tilalta, minne suuntaamme askeleemme. Ystävällinen ja vieraanvarainen, partainen ja tuulen kuluttama, aito saaristotyyppi, jonka ryppyiset, nyt ystävälliset piirteet viittaavat moniin yövalvontoihin peräsimessä merellä, moniin vaaroihin, kun on kyse taistelusta levottoman elementin kanssa, josta hän hankkii elantonsa.

Vieraanvaraisuus on suurta pohjoisessa, ja sitä voisi sanoa saavansa huipentuman saaristossa. Kun joku, tuttu tai tuntematon, koputtaa saaristolaisen ovelle mihin tahansa vuorokauden aikaan, hän löytää oven aina avoinna, hän saa aina lämpimän ja ystävällisen vastaanoton. Ilman ylimääräisiä selityksiä tai mutkikkaita rituaaleja isäntämme johtaa meidät tilavaan asuntoonsa, jossa järjestys ja tietty mukavuus kohtaavat meidät kaikkialla. Huonekalut, useimmat mahonkia ja tammea, viittaavat muotoilun ja puulajin kautta siihen, että ne ovat kerran palvelleita laivalla. Kokoelma merikarttoja, venepiirustuksia ja malleja viittaa siihen, että olemme miehen luona, jonka mieli ja sielu ovat suunnattu merelle.

Samalla kun emäntä on katettanut meille maukkaan aamiaisen, johon ryhdymme heti käsiksi nälkäisinä purjehduksestamme, isäntä kertoo meille lyhyellä, ominaisella tavallaan joitakin seikkailujaan merellä. Mutta nyt on kiirehdittävä; tulimme tänne purjehduskilpailun takia, joka alkaa klo 11 eli 15 minuutin kuluttua. Kätelimme emäntää ja isäntää ja lähdimme heidän opastuksellaan kylän mutkittelevia kujia pitkin vastarannalle, mistä lähtö tapahtuu. Matkalla pysähdymme

ihaillemaan hienosti seppeleillä koristeltua buffetia, joka on suojattu purjeella kuin teltalla ja tarjoaa yleisölle kahvia, limonadia, voileipiä ja muita herkkuja.

Muutaman askeleen päästä näemme valkoisia pöytäliinoja liehuvan raikkaassa tuudessa. Täällä lepää suurin osa tulevista kilpailijoista rauhallisesti vieri vieressä, kun taas toiset koettelevat aamutuulta ulapalla. Pian näemme lähtölipun, joka liehuu lähelle rantaa ankkuroidussa, modernin rakenteen Perhosessa, 12 tonnin painoisessa purjeveneessä, joka on saanut useita palkintoja Kotkassa, Viipurissa ja muualla. Tällä kertaa se ei voi osallistua kilpailuun, koska se on ainoa suurempi purjevene.

Nyt alkavat kilpailevat veneet, toinen toisensa jälkeen, kulkea tiiviisti takana olevan palkintoveneen ohi. Kun kaikki 19 venettä, joista 4 oli Kotkasta, muutamia Kuorsalöstä ja loput Stamöstä, olivat startanneet hyvässä järjestyksessä ja erittäin lyhyessä ajassa, nosti palkintovene ankkurin ja alkoi seurata kilpailevia veneitä heidän 12 mailin pituiselle kurssilleen. Alussa tuuli länsiluoteesta reippaasti, niin että useat veneet eivät voineet nostaa ylimmäisiä purjeitaan, mutta tuuli hieman tyyntyi kryssin aikana, kun venesikermä kääntyi tuulen mukana ja palasi takaisin lähtöpisteeseen kaikki purjeet ylhäällä. Ensimmäinen vene, joka oli myös onnellinen ensimmäisen palkinnon voittaja, oli Viktor Pitkäsen vene Kulkia, tunnettu palkinnon voittaja ja pelätty kilpakumppani Viipurissa, Fredrikshamnissa ja Kotkassa, joka nyt on saanut 18. palkintonsa.

Tälläkin kertaa Stamön veneet osoittautuivat nopeiksi purjehtijoiksi ja hyviksi meriveneiksi. Niitä pidetään koko itäisen saariston parhaina kansanveneinä, ja ne ovat sitä epäilemättäkin, mutta yhtä ansiokkaita kuin veneet ovatkin, yhtä ansiokasta on myös niiden käsittely. Oli siksi ilahduttavaa kuulla Stamön asukkaiden mainitsevan, että he aikovat kymmenillä veneillä saapua Helsinkiin osallistuakseen johonkin purjehduskilpailuun. Toivottavasti he pitävät sanansa: voimme olla varmoja siitä, että he eivät nola itseään.

Kilpailun päätyttyä kaikki palkinnon saaneet vetäytyivät rannalle. Sen jälkeen seurasi palkintojenjakoa, joka oli täynnä raikuvia hurraa-huutoja sekä vilkasta tanssia tilapäisellä esiintymislavalla ulkona. Muutaman viulunsoiton jälkeen nuoret ja monet höyrylaivalla Fredrikshamnista, Kotkasta ja Vederlaksista saapuneet pyörähtelivät ja iloitsivat sydämensä pohjasta kauniista kesäsäästä, kun taas buffetin puolella nähtiin pitkältä purjehdukseltaan juuri palanneiden, väsyneiden ja nälkäisten purjehtijoiden kiivaita ryntäyksiä. Kaikkialla oli iloa ja elämää, terveyttä ja vireyttä, juuri sellaista kuin voit nähdä saaristossa. Taivas oli korkea ja sininen, maustettuna muutamilla pilvillä, jotka pitivät raikkaan tuulen voimassa. Todellakin, tämä oli kaunein kuva, jonka voi maalata, ja rakas muisto tulevia päiviä varten.

Einar.

Kappseglingen i Stamö.

(Bref till Nya Pressen.)

Vet ni hvar Stamö är? Då Ni på färd längs inre farleden ostvart från det träförädlade och skogsödande lilla amerikanska Kotka passerar Kuorsalö lotsstation utanför Fredrikshamn, ser ni långt i söder ett par större öar, omgifna af en mängd mindre holmar och skär, ett litet örike för sig, utkastadt i öppna finska viken. Detta är Stamö, dit jag nu ber Er vara mig följaktiga för att tillbringa en vacker augusti söndag bland våra raska skärbor.

Denna dag har likväl något ovanligt högtidligt med sig: det är första gången Stamö ser en **kappsegling**, föranstaltad af dess egna bebyggare. Därför de myckna flaggor och vimplar å byns flaggstänger och hustak, som hälsa oss rep långt förr än vi nå stranden. Vår farkost länsar undan för den friska västnordväst vinden, som fyller våra segel; i ett nu har den fört oss tätt under land, båten sticker upp mot vinden, seglen bärgas och så äro vi färdiga att gå i land. Redan stranden erbjuder oss en egendomlig anblick. Den kala, flata klippan, rensköld och jämnad af vågsvallet, erbjuder skärborna en präktig upplagsplats för fiskarbåtarna, hvilka uppdragna på land i ordnade rader formligen fylla stranden. Hvarje äfven den åldrigaste farkost är i ett det utmärktaste skick, de flesta renskrapade från föregående års öfverstrykning, oljade eller helt ljust tjärade, så att de se ut som nya. Äfven ganska stora öppna skäribåtar stå delvis fullriggade helt och hållet uppdragna på land. Själfva båttypen är särdeles lätt och ganska skarp, men tillika bärig och vakar sjö förträffligt;

den innesluter med ett ord alla för en fiskarbåt nödiga egenskaper. Knappast ha vi sluppit i land förrän vi se oss mottagna af en massa raggiga, spetsörade hundar, hvilka skälla och föra ett det värsta oväsen, då någon främmande beträder deras gebit. Det är utskärbons trogne kamrat på hans mödosamma, veckor långa säljakter vintertid, sälhundarna. De äro dock ej så farliga som de se ut, vi kunna lugnt sträcka på oss efter det långa stillasittandet i båten, innan vi bege oss upp till närmaste gård. Men se där ha vi honom redan, värden från den gård, dic vi styra våra steg. Fryntlig och vänlig, skäggig och väderbiten, en riktig skärgårds typ, af hvars fårade, nu af välvilja upplysta drag vi kunna ana oss till mången genomvakad natt vid rodret ute till hafs, mången dödsfara då det gäلت hårda famntag med det oroliga elementet, från hvilket han hämtar sin utkomst. Är gästvänskapen stor i nord, så kan man säga att den når sin spets i skären. Kommer någon, känd eller okänd, hvilken tid på dygnet som helst och klappar på en skärbos dörr, alltid finner han den öppen, alltid röner han ett gästfritt och vänligt mottagande. Utan vidare krus eller förklaringar föras vi af vår värd in i hans rymliga bostad, där snygghet och en viss komfort möta oss öfveralt. Möblerna, de flesta af mahogny och ek, häntydade genom form och träslag att de förr tjänstgjort på något fartyg. En god marinkikare, sjökort, båttritningar och modeller, alt tyder på att vi äro hos en man, med håg och sinne riktade mot hafvet.

Emellertid har värdinnan dukat upp för oss en god frukost, som vi genast hugga in på, hungriga som vi äro efter vår seglats, medan värden på sitt korta, egendommiga sätt berättar oss om en och annan dust, han haft ute på hafvet. Men nu gäl-

ler det att skynda sig; vi kommo ju hit för **kappseglingen** och denna skall begynna kl. 11, altså om 15 minuter. Vi skaka hand med värdinna och värd och bege oss af, vägledde af denne genom byns krokiga gränder ner till motsatta stranden, därifrån startningen skall försiggå. På vägen göra vi en invikning till den prydligt med guirlander smyckade buffeten, som skyddas af ett fartygs storsegel uppspändt till tält och erbjuder allmänheten kaffe, limonad, smörgåsar och annat godt.

Ett stycke härifrån se vi hvita dukar, svajande för den friska brisen. Här ligga de flesta blifvande täflarne fredligt sida vid sida, medan några andra försöka morgonbrisen ute på viken. Inom kort synes startnings flaggen från en stor i närheten af stranden ankrad jakt, af modern konstruktion „Perhonen“ om 12 tons dräktighet, framstående pristagare i Kotka, Viborg m. m., hvilken denna gång ej kan vara med om täflingen, emedan den är den enda större farkosten.

nomseglade de 24 värsten på 3 t. 19 m. 16 sek., bland de större båtarna, öfver 14 fot på kölen, Anton Pitkänens från Stamö „Aino“ 2:dra pristagare med 3. 22. 33. samt J. Suomalainens från Stamö „Poika“ 3:dje pristagare med 3. 24. 25. Bland de mindre båtarna under 14 fot på kölen togs 1:sta priset af J. Röpöttis från Kuorsalö „Sirkka“, som genomseglade den för dem bestämda 20 värst långa totalsträckan på 3 t. 31 m., 2:dra priset af Kristian Pitkänens från Stamö „Liuhio“ för 3. 33. 7. samt 3:dje priset af Alfred Pitkänens från Stamö „Laine“ 3. 33. 15. Åt herremanna båtarna tillerkändes endast ett 1:sta pris åt E. Bärlands från Kotka „Orkan“ för 3. 24. 22.

Äfven denna gång häfdade sig Stamö båtarna som snabba seglare och goda sjöbåtar. De anses vara de bästa allmogebåtar i hela vår östra skärgård och äro det äfven utan tvifvel, men lika goda som båtarna äro, lika förtjänstfull är deras manövrering. Det var därför glädjande att höra Stamöborna nämna om att de med ett tiotal båtar ärnade komma till Helsingfors för

Nu börja de täflande båtarna, den ena efter den andra, passera tätt akterom prisdomarkuttern. Sedan alla 19 båtar, af hvilka 4 voro från Kotka, några få från Kuorsalö samt resten från Stamö, startat i god ordning och på särdeles kort tid, lyftade prisdomarkuttern ankar och började följa de täflande åt på deras 12 värst långa kryssatur. Vinden i början en frisk väst nordväst, så att flere båtar ej kunde föra toppar, mojnade under kryssningen något då båtflottiljen för fläktörn och alla lappar uppe länsade tillbaka till startpunkten. Den första, hvilken äfven var den lyckliga första pristagaren, var Viktor Pitkänens båt „Kulkia“, känd pristagare och fruktad medtäflare från Viborg, Fredrikshamn och Kotka, hvilken nu skall hafva tagit sitt 18:de pris. — Följde så tätt på hvarandra alla de öfriga i exemplariek ordning, pristagarna mottagna af ett ljudligt hurra från prisdomarbåten. De som eröfrade sig pris, voro utom Viktor Pitkänen från Stamö, som vi redan omnämde och hvars båt ge-

att där deltaga i någon **kappsegling**. Måtte de blott hålla ord; att de ej skulle skämma ut sig, är säkert.

Efter **kappseglingens** slut lade alla pristäflande upp i land. Följde så prisutdelning, upplifvad af dånande hurrarop, samt en liflig dans, på en för tillfället uppsatt estrad ute i det fria. Efter några fiolers toner svängde ungdomen, så öbor, som talrika från Fredrikshamn, Kotka och Vederlaks med ångbåt anlända lustresande om af hjärtans grund fröjdande sig åt det vackra sommarvädret, medan buffeten på sitt håll var utsatt för häftiga och täta angrepp från de af den långa seglatsen hungriga vordna seglarne. Öfveralt glädje och lif, hälsa och raskhet, sådan man kan se den ute i skären. Öfver det hela himlen, hög och blå med några molntappar, hvilka höllo den friska brisen vid makt. I sanning en den täckaste tafla att afmåla, ett kärt minne att gömma till kommande dar.

Einar.

En utfärd till kappseglingen vid Stamö Söndagen den 12 Augusti.

Tidigare på morgonen blåste det en skarp nordvest vind, hvilken dock längre fram på dagen allt mera aftog i styrka. Då vi afreste från Kotka kl. inemot 10 f. m. var vädret det soligaste och vackraste man kunde önska sig och fortfor att vara det under hela resan. Att sinnesstämmningen bland passagerarene ombord på ångbåten under sådana förhållanden skulle vara den bästa, är lätt begripligt. Medhafda förfriskningar, bestående i mat och dryck, hvilka, som hvar man vet, smaka förträffligt i den friska sjöluften, bidrogo naturligtvis till trefnaden. Den ena holmen efter den andra ilade vi förbi. Slutligen presenterade sig för våra blickar vår grannstad Fredrikshamn, hvilken på afstånd och i den fördelaktiga belysningen tog sig rätt bra ut.

Efter någon tids ytterligare färd begynte vi nalkas resans mål. Konturerne af Stamö blefvo allt tydligare och tydligare. Stamö är en liten ögrupp söder om Fredrikshamn, ute i finska viken. Nu se vi en båt med spända, mjellhvita segel sticka ut genom sundet derborta, der en, så åter en, ja, vi ha verkligen kom-

mit litet för sent, startningen hade redan begynt! Det var en herrlig anblick, denna långa räckta af hvita segel. Det såg ut som om jättesvanor summit och gungat fram på böljorna. Vinden var ännu rätt god. För oss bar det nu af mot Stamö, der redan före oss tvenne ångbåtar lågo förankrade, den ena från Fredrikshamn, den andra från Weckelaks. Här möttes vårt öga främst af den med flaggor, guirlander och granar smyckade festplanen. Sedan vi lemnat en del af passagerarene i land, begåfvo vi oss åter ut för att följa med täflingen, hvilken var i hög grad intressant att åse. Der se vi Viktor Pitkänens „Kulkija“, segraren från aderton föregående täflingar i spetsen. Der se vi andra snabbseglande och väl förda Stamö båtar i ifrig täflan. Se der, en, som betydligt vunnit på en annan! Skall han väl segla förbi? Der ha vi Kotka slupen „Orkan“. Den har hedrat sig. Den har redan kilat förbi mången af medtäflarene. Nu gör Pitkänen sitt sista slag. Skall han väl lyckas passera rundtom den från startningsstället 12 verst belägna sydpricken, dit kryssturen var bestämd? „Orkan“ och några Stamöbåtar följa i hack och häl. Spänningen bland intresserade åskådare är stor. „Kulkija“ passerar pricken, åtföljd af ett dånande hurra, utbragt af åskådarene. Ännu ett par, tre hurra, för de nästföljande, och så begifva vi oss

de nu slutligen alla länsande undan för full medvind och med „Kulkija“ allt fortfarande i spetsen. Att denna skulle hafva första priset kunde man nu med bestämdhet förutsäga.

Nu låta vi ro oss i land och skynda till den smyckade festplanen, der dessutom en dans estrad af bräder är uppförd och ett tält uppställt, der välbehöfliga förfriskningar serveras.

Resultatet af denna **kappsegling** var följande:

Första priset, V. Pitkänens „Kulkija“, för en tid af 3 19' 16". A. Pitkänens fr. Stamö båt „Aino“ 3 22' 38" samt J. Suomalainens likaledes från Stamö båt „Poika“ 3 24' 25". Bland de mindre båtarna under 14 fot togs 1:sta priset af Römpöttis

„Sirkka“, som genomseglade den för denna kategori bestämda sträckan 20 verst på 3 31'; 2:dra priset af K. Pitkänens fr. Stamö, „Liuhto“, 3 33' 7"; samt 3:dje af A. Pitkänens från Stamö, „Laine“, 3 33' 15". Enda priset för stadsbåtar togs af E. Bärlunds „Orkan“ från Kotka för 3 24' 22". I täflingen deltog inalles 19 båtar, hvaraf 4 voro från Kotka, de enda stadsbåtar, som deltog i täflingen.

All heder hafva Stamöborna af denna i allo lyckade tillställning och detta så mycket mera om man tager i betraktande att initiativet härtill tagits af dem sjelfva, att de uppfattat arbete och penningar för företagets realiserande och att intresset härför varit så allmänt på ön att enhvar sielmant skyndat att lemna bidrag

till uppköp af de utdelade prisen. Att ett visst välstånd måste vara rådande bland dessa kraftfulla hafvets arbetare, kan man sluta af de välbygda boningshusen och rummen med tapetserade väggar och målade golf. Möblerna äro till en stor del förfärdigade af mahogny och andra utländska träslag, tydande på i trakten lidna hafverier. Efter att hafva anlitat förfriskningar i buffeten och åsett

dansen, som tråddes med lust och gamman, anträdde återfärden omkring kl. 7 på qvällen. Denna gick dock ej så fort som ditresan, af orsak att vi hade tre af de tungt ballastade Kotka sluparne i släp. Slutligen närmade vi oss dock Kotka med sina plankstaplar och rykande, höga skorstenspipor, och utfärden var avslutad, efterlemnande hos enhvar af deltagarene ett angenämt minne.

MATKA PURJEHDUSKILPAILUIHIN TAMMIOON KOTKASTA

Matka Stamön purjehduskilpailuihin sunnuntaina 12. elokuuta. Aikaisin aamulla puhalsi terävä luoteistuuli, joka kuitenkin päivän mittaan heikkeni entisestään. Kun lähdimme Kotkasta noin klo 10 aamulla, sää oli aurinkoinen ja kaunein mitä saattoi toivoa, ja pysyi sellaisena koko matkan ajan. On helppo ymmärtää, että matkustajien mieliala höyrylaivassa tällaisissa olosuhteissa olisi parhaimmillaan. Mukana olevat virvokkeet, jotka koostuivat ruoasta ja juomasta ja jotka kuten tiedetään, maisuttavat erinomaisilta raikkaassa meri-ilmaisessa, tietenkin edistivät tunnelmaa. Ohitimme saaren toisensa jälkeen. Lopulta näkyviimme esittäytyi naapurikaupunki Hamina, joka etäältä ja edullisessa valaistuksessa näytti varsin hyvältä.

Lisättyämme jonkin verran matkaa saavuimme matkamme päämäärään. Stamön ääriviivat tulivat yhä selvemmiksi ja selvemmiksi. Stamö on pieni saariryhmä etelään päin Fredrikshamnista, Suomenlahdella. Nyt näimme veneen, jonka hennosti valkoiset purjeet erottuivat siellä kauempana salmesta, siellä yksi, sitten toinen, kyllä, olimme todella hieman myöhässä, kilpailu oli jo alkanut! Se oli ihana näky, tämä pitkä rivi valkoisia purjeita. Ne näyttivät siltä kuin jättiläisen joutsenet olisivat keinuneet aalloilla. Tuuli oli vieläkin melko hyvä. Matkamme vei nyt kohti kohti Stamötä, jossa jo ennen meitä ankuroivat kaksi höyrylaivaa, toinen Fredrikshamnista, toinen Wekkelaksista. Täällä silmiimme osui ensimmäisenä lipuilla, sepeleillä ja havuilla koristeltu juhlapaikka. Sen jälkeen kun olimme jättäneet osan matkustajista maihin, lähdimme jälleen seuraamaan kilpailua, mikä oli äärimmäisen mielenkiintoista katseltavaa. Näemme Viktor Pitkäsen Kulkijan, edellisten kahdeksantoista kilpailun voittajan kärjessä. Näemme muita nopeasti purjehtivia ja hyvin ohjattuja Stamön veneitä innokkaassa kilpailussa. Tuolla, yksi, joka selvästi voittaa toisen! Aikooko hän todella ohittaa? Tuolla meillä on Kotkan sluuppi Organ. Se on kunnostautunut. Se on jo kiittänyt ohi monen kilpailijan. Nyt Pitkänen tekee viimeisen käännöksensä. Onnistuuko hänen ohittaa kaukana 12 virstan päässä lähtöpisteestä sijaitseva eteläpiste, johon kryssilinja oli määrätty? Organ ja muutamat Stamöveneerit seuraavat tiiviisti perässä. Jännitys innokkaiden katsojien keskuudessa on suurta. Kulkija kulkee merimerkin ohi, seuraten mukana raikuva hurraa, joka yleisön taholta puhkeaa. Vielä muutama, kolme hurraa, seuraaville, ja sitten vihdoinkin kaikki lähtevät täysin purjein ja Kulkija yhä kärjessä. Että se voittaisi ensimmäisen palkinnon, sitä voitiin nyt varmuudella ennustaa.

Nyt laskemme veneemme rantaan ja kiiruhdamme koristellulle juhlapaikalle, missä lisäksi on tanssilava rakennettu laudoista ja teltaa pystytetty, jossa tarjoillaan tarpeellisia virvokkeita.

(Tulokset ...)

Kaikki kunnia Stamön asukkaille tästä täysin onnistuneesta tapahtumasta, ja tämä on vieläkin arvostettavampaa, kun otetaan huomioon, että aloite siihen tuli heiltä itseltään, että he uhrasivat työtä ja rahaa toteuttaakseen hankkeen ja että kiinnostus siihen oli niin yleistä saarella, että jokainen halukkaasti antoi panoksensa palkintojen hankkimiseksi. Sen täytyy olla jonkin verran vauraampaa näillä voimakkailla merityöläisillä, voi päätellä hyvin rakennetuista asuinrakennuksista ja huoneista, joissa on tapetoidut seinät ja maalatut lattiat. Huonekalut ovat suurelta osin valmistettu mahongista ja muista ulkomaisista puulajeista, mikä viittaa alueen kärsimiin merionnettomuuksiin. Nautittuamme virvokkeita buffet-pöydästä ja katsottuamme tanssia, joka oli täynnä iloa ja riemua, palasimme takaisin noin klo 19 illalla. Tämä matka ei ollut yhtä nopea kuin menomatkana, koska meillä oli kolme raskasta lastattua Kotkan sluuppia perässämme. Lopulta lähestyimme kuitenkin Kotkaa sen laiturien ja savuavien korkeiden savupiippujen kanssa, ja retki oli päättynyt, jättäen jokaiselle osallistujalle miellyttävän muiston.

Tässäkin kuvauksessa kerrotaan Viktor Pitkäsen Kulkijan olleen edellisten kahdeksantoista kilpailun voittaja. Kun lehdistössä ennen tätä Tammion kilpailua oli kerrottu kymmenkunta kertaa Kulkijan osallistumisesta kilpailuihin, puhe 18 Vihtori Pitkäsen menestyksekkästä kilpailusta tätä aikaisemmin kielii siitä, että purjehduskilpailuja on järjestetty enemmän kuin lehdistössä on kerrottu, ehkä

kyläkilpailuja jo ennen paikallisen lehdston syntymistä. Ruotsinkielinen Kotka ja Kotkan Sanomat alkoivat ilmestyä säännöllisesti 1883, Fredrikshamns Tidning 1884 ja Haminan Sanomat 1889. Saa-ristolaisten keskuudessa järjestettiin ilmeisesti purjehduskilpailuja, joista tietoja ei levinnyt julkisuu-teen paikallislehdissäkään.

Ruotsinkieliset lehdet kertasivat etupäässä samoja tietoja kilpailusta kuin edellä kuvatut suomenkieliset lehdet.

1888 0912 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1888 / 12.09.1888 NO 72

Kappseglingen i Fre- drikshamn

Den af några segelsportsvänner föranstaltade kappseglingen härstä-
des försiggick på utsatt dag, den 9
dennes. Från alla håll hade en mängd
deltagare infunnit sig och äfven åskå-
darne* voro rätt talrika. Fyra skilda
ångbåtar med passagerare lägo hela
tiden vid kappseglingsplatsen och en
ångslup förmedlade dessutom hvarje
halftimme trafiken till staden. Re-
gementsmusiken hade gått ombord
på ångbåten Esther der den ut-
förde det ena musikstycket efter
det andra. De för kappseglingen vid-
tagna anstalterna voro i allmänhet

synnerligen väl lyckade, och seglat-
sen gaf också ganska goda resultat.
Äfven vinden var mycket gynsam,
i synnerhet i början, då det blåste
en frisk N. N. V., som senare dock
till en del mojnade af. De täf-
lande båtarnas antal var 19 af hvil-
ka likväl en*) icke kunde fullfölja
seglatsen, emedan den råkade ut för
missödet att vid en stark by få sin
stormast öfver bord. Kursen bestäm-
des från Hailikari i sydost till rund-
nordpricken vid inloppet till Lehti-
nen sund och i kryss tillbaka, en
sträcka af 24 verst. För båtar af
tredje kategorin var väglängden 15

*) „Mörkö“ tillhörig Joh. Bruun från
Kotka.

verst, nämligen till vestpricken invid
Majansaari holme samt i kryss till-
baka. Prisdombåten lade sig nå-
got före kl. 12 på yttre reddan och
gaf startningssignalen, hvarpå alla
båtar, först de stora och sedan de
små startade på mindre tid än de
bestämda 15 minuterna. Den första
båten bagynte seglatsen kl. 12 7' 30"
och kl. 4 16' 24" återvände den si-
sta af de täflande.

Prisen utföllo som följer:

I kategorin: herremannabåtar af
ända till 5 tons storlek:

Första priset, en omgång lanter-
nor: „Tertia“, tillhörig hr Victor Lind-
qvist från Fredrikshamn, som full-
följde seglatsen på 3 t. 18 m. 27 s.;
andra priset, ett ankare och 10 fam-
nar ketting: „Orkan“, E. Bärlund från
Kotka för 3 t. 30 m. 32 s.; tredje
priset, en brödkorg af alfenid: „Sol-
veig“, Gullichsen från Kotka för 3
t. 39 m. 13 s.

II kategorin: allmogebåtar af mer
än 17 fots längd öfver stäf:

Första priset, 40 mark: Johan Suo-
malainen från Stamö för 3 t. 9 m.
14 s.; andra priset, en packe segel-
duk: Anton Mäkelä från Stamö för
3 t. 9 m. 47 s.; tredje priset, 20 mk
Tobias Rantala från Pitkäpaasi för
3 t. 26 m. 44 s.

III kategorin: mindre båtar af ända
till 17 fots längd:

Första priset, en aneroidbarometer:
„Liuhto“, Kristian Pitkänen från
Stamö för 2 t. 36 m. 10 s.; andra
priset, ett par pjeks stöflar: „Yrjö“,
William Sipari från Kuorsalö för 2
t. 37 m. 15 s.; tredje priset, en ol-
jeroock: „Ukko“, Kristian Sipari från
Kuorsalö för 2 t. 38 m. 50 s.; fjerde
priset, en kompass: „Laine“, Alfred
Pitkänen från Stamö för 2 t. 40 m.

Som prisdomare fungerade hrr
Bruun, Favre, Forsten, Genets, Lin-
dén, Lindholm och Renvall.

Resultatet af kappseglingen i dess
helhet framgår närmare af följande
tabell, upptagande endast de båtar
som fullföljde seglatsen:

Klass.	Farkostens					Seglad tid.
	Namn.	Egare.	Förare.	Hemort.	Storlek i ton.	
1	Tähti	A. Bärlund	Densamme	Kotka	2,41	3 t. 41 m. 44 s.
1	Solveig	Gullichsen	D:o	"	2,16	3 t. 39 m. 13 s.
1	Orkan.	E. Bärlund	D:o	"	2,28	3 t. 30 m. 32 s.
1	Tertia.	Vict. Lindqvist	D:o	F:hamn	3,13	3 t. 18 m. 27 s.
1	Gulej.	G. Hornborg	D:o	"	2,44	4 t. 1 m. 40 s.
2	—	Viktor Pitkänen	D:o	Stamö	—	3 t. 27 m. 55 s.
2	—	Johan Suomalainen	D:o	"	—	3 t. 9 m. 14 s.
2	—	Anton Mäkelä	D:o	"	—	3 t. 9 m. 47 s.
2	—	Anton Pitkänen	D:o	"	—	3 t. 41 m. 48 s.
2	—	Tobias Rantala	D:o	Pitkäpaasi	—	3 t. 26 m. 44 s.
3	Laine	Alfred Pitkänen	D:o	Stamö	1,13	2 t. 40 m. —
3	Liuhto	Krist. Pitkänen	D:o	"	0,93	2 t. 36 m. 10 s.
3	Ukko	Krist. Sipari	D:o	Kuorsalö	1,12	2 t. 38 m. 50 s.
3	Alfhild	Westerlind	D:o	F:hamn	1,18	2 t. 44 m. 43 s.
3	Yrjö	William Sipari	D:o	Kuorsalö	1	2 t. 37 m. 15 s.
3	Toivo	Elias Silvo	D:o	Willnäs	1,43	2 t. 48 m. 30 s.
3	Lilli	M. Tähtinen	D:o	Stamö	0,99	2 t. 42 m. 2 s.
3	Viking	E. Timofejeff	Seppälä	F:hamn	0,79	2 t. 59 m. 27 s.

Kauden viimeiset purjehduskilpailut järjestettiin Haminassa 9.9.1888. Tammiosta osallistui kilpaan peräti 7 venettä. II kategoriassa 1. palkinnon, 40 markkaa, voitti Johan Suomalainen ajalla 3 t. 9 min. 14 sek; 2. palkinnon, pakan purjekangasta sai Anton Mäkelä ajalla 3 t. 9 min. 48 sek. Viktor Pitkänen jäi neljänneksi ajalla 3 t. 27 min. 55 sek., Anton Pitkänen viidenneksi ajalla 3 t. 41 min. 48 sek.

I kategoriassa voiton peri Haminan Viktor Lindqvist veneellään Tertia ajalla 3 t. 18 min. 27 sek. häviten kilpailun nopeimmille Johan Suomalaiselle ja Anton Mäkelälle noin 9 minuuttia. Vihtori Pitkänenkin olisi ajallaan sijoittunut toiseksi I kategorian neljästä kilpailijasta.

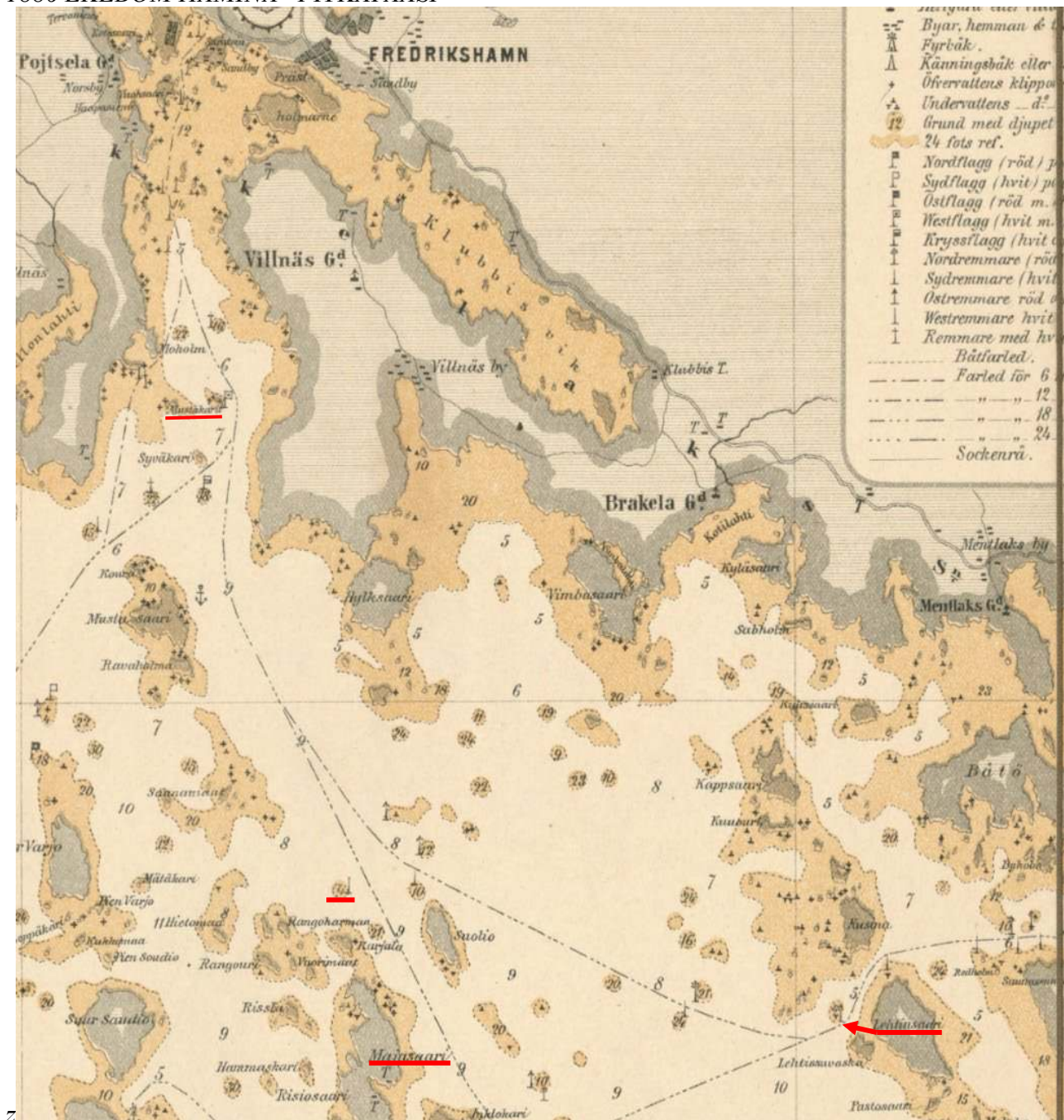
III kategoriassa 1. palkinnon, ilmapuntarin, voitti Kristian Pitkänen (Saarinen, 17 v.) veneellään Liuhto ajalla 2 t. 36 min. 10 sek.; 4. palkinnon, kompassin, sai Alfred Pitkänen (16 v.) veneellään Laine ajalla 2 t. 40 min. M. Tähtinen veneellään Lilli jäi viidenneksi ajalla 2 t. 42 min. 2 sek. Tässä sarjassa oli 7 kilpailijaa, joista kuorsalolaiset William Sipari sijoittui toiseksi ja Kristian Sipari kolmanneksi.

Luodetuuli oli varsinkin alussa reipas. Veneistä Mörkö ei voinut jatkaa purjehdusmatkaansa loppuun saakka, koska se joutui onnettomuuteen, jossa voimakkaassa tuulenpuuskassa sen isomasto kaatui yli laidan.

I kategorian herrasmiesveneet voivat olla kantavuudeltaan enintään 5 tonnia, II kategorian kansanveneet pituudeltaan yli 17 ja III kategorian veneet alle 17 jalkaisia.

I ja II kategorian veneet purjehtivat pitemmän 24 virstan reitin, III kategorian veneet lyhyemmän 15 virstan reitin. zzz seuraavassa toistoa

1886 EKEBOM HAMINA –PITKÄPAASI

Lähtöalueelta Hailikarin (Mustakarien) eteläpuolelta kurssi suuntautui kaakkoon. I ja II kategorian veneitten kääntökohta oli Lehtisen salmelle johtava pohjoisreimari. III ja IV luokan veneiden Maja-saaren pohjoispuolella oleva länsireimari.

1888 0915 KOTKA

KOTKA / 1888 / 15.09.1888 NO 37

**Segelvänner
OBS!!**

Med anledning af vid Kappseglingen i Fredrikshamn väkt fråga att bilda en gemensam **segelförening** sammankallas segelvänner till Universal-gardens café i morgon kl. 7 eftm. för att diskutera frågan.

1888 1229 KOTKA

KOTKA / 1888 / 29.12.1888 NO 52

Sammanträden.

Segelvänner sammankallas så mangrant som möjligt söndagen den 30 dennes kl. 7 e. m. å Universal-Gardens Café, för att välja representanter för Kotka, hvilka tillsammans med den af Fredrikshamns segelvänner utsedda komitén, ega utarbete förslag till en blifvande gemensam **segelförening.**

— En **segelförening**, gemensam för Fredrikshamn och Kotka, är påtänkt, och hålles härför i morgon ett sammanträde, där förslaget om bildandet af en sådan förening skall komma under diskussion.

— **Segelvänner** i Fredrikshamn och Kotka hafva beslutat bilda en gemensam **segelförening**. För utarbetandet af stadgar för föreningen kommer i morgon en dertill utsedd bestyrelse att afresa till Fredrikshamn.

— **Segelföreningen för Fredrikshamn och Kotka**. Senaste söndag hade delegerade för segelsportens vänner i ofvan nämnda städer ett sammanträde härstädes hvarvid beslöts att söka bilda en **segelförening**, omfattande städerna Fredrikshamn och Kotka samt de närmast

omgifvande socknarna och den tillgränsande skärgården. Ett i Kotka tidigare utarbetadt förslag för en **segelförening** blef vid sammanträdet granskadt och ändrades i vissa punkter. De sålunda utarbetade stadgarna skola med det snaraste insändas till vederbörande myndighet jämte anbållan om deras fastställelse.

— **Segelföreningen**. Sedan segelvänner i Fredrikshamn och Kotka utsedt fyra delegerade; för Fredrikshamn fältprosten Lindqvist, Ölbryggare Bask, stadsläkar Hornborg och apothekar Nymalm och för Kotka hrr J. W. Stenberg, K. Kärkkänen, A. Gullichsen och A. Bärlund) för bildandet af en **segelförening**, sammanträdde dessa förliden söndag i F:hamn, och stannade vid det förut

föreslagna beslutet att sammansluta ofvannämnda städer jemte dem närmast anslutande skärgård till en gemensam förening. Till stadgar för föreningen antogs tillika, med mindre förändringar, det förslag som delegerade för Kotka derförinnan upparbetat. Härefter beslöts att föreningen skulle benämnas „Aalto“ samt att stadfästelse å stadgarna utan tidsutdrägt skulle ansökas hos Herr Guvernören i länet.

— **Segelsport**. Köl till en större kutter, har i dessa dagar gjutits å herrar W. Gutzeit & C:os gjuteri i Kotka. Då vi, skrifver i anled-

ning häraf K:a, nu äfven erhålla egen **segelförening** är det att hoppas att exemplet skall mana till efterföljd.

— **Segelföreningen.** I medlet af Januari detta år uppgjordes, som vi redan då omnämnde, förslag till stadgar för en blifvande gemensam segelförening för Fredrikshamn och

Kotka. Men först i dessa dagar ha de för ansökan om fastställelse nödiga handlingar blifvit från F:hamn hitsända för att härifrån insändas till vederbörande. Dock icke ännu ens alla, hvarför det ännu torde dröja

en tid förrän de kunna afsändas. Sker expeditionen af handlingarne lika snart öfverallt, kunna vi ju hoppas att föreningen redan på senhösten skall hinna börja sin verksamhet.

pas att föreningen redan på senhösten skall hinna börja sin verksamhet.

— **Segelföreningen.** I K:a skrives: I medlet af Januari detta år uppgjordes, som vi redan då omnämde, förslag till stadgar för en blifvande gemensam segelförening för Fredrikshamn och Kotka. Men först i dessa dagar ha de för ansökan om fastställelse nödiga handlingar blifvit

från F:hamn hitsända för att härifrån insändas till vederbörande. Dock icke ännu ens alla, hvarför det ännu torde dröja en tid förrän de kunna afsändas. Sker expeditionen af handlingarne lika snart öfverallt, kunna vi ju hoppas att föreningen redan på senhösten skall hinna börja sin verksamhet.

Till Red. för F:hamns Tidning.

I senaste nummer af F:hamns Tidning finnes en från tidn. „Kotka“ intagen notis om den tillämnade segelföreningen för Kotka och F:hamns städer med omnejder. I denna notis gifves åt de i arbetet för sagde förenings bildande deltagande Fred-

förenings bildande deltagande Fredrikshamns borna en oförtjänt släng för förment sölande i fullgörandet af deras åliggande. I anledning häraf nödgas undert., som af skäl, hvilka här nedan anföras, närmast träffas af den gjorda beskyllningen, anhålla om plats i Edert. blad för följande förklaring.

Vid det sammanträde, som den 20 sistvikne jan. härstädes hölls för granskning och justering af det förslag till stadgar för föreningen, som därförinnan blifvit uppgjort i Kotka, utsågs undert. till ordförande och bokhandlaren Bärlund från Kotka till sekreterare. Efter det stadgar- nas lydelse blifvit vid sammanträdet

definitivt fastställd, uppdrogs åt undert. att i samråd med sekreteraren uppsätta protokollet, ombesörja stadgarnas renskrifning i två exemplar och uppsätta ansökan om deras fastställelse. Stadsläkaren d:r Hornborg åtog sig åter välvilligt att från kompetent person i H:fors införskaffa fullständig tekning till det föreslag-

na emblemet å föreningens flagg. Hvad nu fullgörandet af dessa uppdrag beträffar, så är att märka, att jag sedan den 20 jan. icke sett till sekreteraren. Väl skall han en gång hafva sökt mig i mitt hem; men då jag, för tillfället stadd i tjänstgöring, icke stod att där träffas, reste han hem, innan jag erhöll ledighet. Till Kotka har jag åter icke kunnat komma. Altså har jag ingen hjälp haft af honom, utan själf renskrifvit protokollet med de däri in extenso ingående stadgarne samt ombesörjt de

två öfriga exemplarens renskrifning. Doktor Hornborg fullgjorde härunder likaså samvetsgrant och med uppoftande af tid och möda sitt åtagande. Men att det dock dröjde omkr. två veckor, innan teckningen erhöles från H:fors, må icke förvåna någon; till ett sådant arbete kan den därom anlitate icke på ögonblicket finna tid, i synnerhet när arbetet skall, såsom här, utföras billigt. Naturligt är att stadgarne icke kunde renskrifvas, förrän teckningen till flaggen anländt, alldenstund denna

någon; till ett sådant arbete kan den därom anlitate icke på ögonblicket finna tid, i synnerhet när arbetet skall, såsom här, utföras billigt. Naturligt är att stadgarne icke kunde renskrifvas, förrän teckningen till flaggen anländt, alldenstund denna skall vara i detalj beskrifven i stadgarna. Men att denna renskrifning icke ens kunde företagas genast efter det teckningen anländt, därför må Kotkaborna skylla sig själfva. Vid sammanträdet den 20 jan. hade, efter mycket delibererande, fören:s namn bestämts till „Aalto“. Men här skulle naturligtvis den gamla käpphästen — finsk- eller svenskspråkighet? — icke håller sakna ryttare. Ef-

ter någon tid erhöles jag från Kotka den *munliga* hälsningen, att man där förenat sig om ändring af fören:s namn till „Fredrikshamn — Kotka segelförening“. Inellertid ansåg jag mig ej berättigad att utan skriftligt befullmäktigande ändra det en gång antagna namnet; sådant måste därför inföväntas. Efter det detta anländt, väktes åter af en bland F:hamns segelvänners delegerade fråga om ändring af färgerna å F:hamns vapen i flaggens emblem. Denna fråga ansågo vi oss här gemensamt böra hån-skjuta till samma person, som uppgjort teckningen till flaggen, samt tillika höra Kotka bornas mening i saken. Efter erhållen tillstyrkan till förändringen från det förra och med-

deladt begifvande från det senare hållet, hade då frågan omsider avancerat så långt, att flaggens utseende kunde definitivt upptagas i stadgarna och dessa renskrifvas samt ansökan om vederbörlig fastställelse upp-ättas. Sådant skedde också ofördröjligen, och handlingarna blefvo

afsända till Kotka. Härvid begicks dock — det erkännes villigt — den förseelsen att ingen kom att tänka på behovet af fullmakt för handlingarnas inlämnande genom ombud till Guvernörsämbetet, hvarför sådan måste från Kotka rekvireras och följande morgon äfven härifrån afsändes.

Af alt detta framgår tillräckligt, att den i Kotka-bladet lättvindigt utkastade tillvitelsen för obehörigt dröjsmål å F:hamns bornas sida är fullkomligt grundlös. Det kan väl

tyckas så för den, som på sin kammare otåligt väntar på resultatet af andras görande och låtande utan att själf taga någon värksam del i arbetet. Men bäst vore dock kanske, att litet gifva sig till tåls och icke

att litet gifva sig till tåls och icke onödigtvis utkasta några insinuationer, som ej kunna lända till sakens fromma. — En annan omständighet, som äfven framgår af det ofvan anförda, är att rätt mycket behöfligt förarbete för den omordade planens

realiserande ännu var ogjordt, då sammanträdet den 20 jan. afslutades. Och skall det talas om dröjsmål, så kan det väl med skäl framhållas, att det värsta dröjsmålet ägt rum mellan den tid på sensommaren, då delegationen valdes af segelvänner

å båda orterna, och den 20 jan., då det första och enda sammanträdet af delegationen hölls. Men hvem som bär skulden för detta dröjsmål, känner jag icke. Blott så mycket vet jag, att Hr Stadsfiskal Stenberg i Kotka tillkommer äran att under

denna tid hafva uppsatt det första förslaget till stadgar för föreningen.

Anhålles, att äfven tidn. „Kotka“ måtte intaga denna förklaring.

F:hamn d. 13 mars 1889.

V. W. L.

1889 0320 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 20.03.1889 NO 23

I Segelföreningsfrågan.

Med anledning af en tidningsnotis om den tilltänkta „Fredrikshamn-Kotka segelföreningen“, däri de för sakens behandling utsedda delegerade beskylldas för långsamhet och senfärdighet i utförandet af dem ålagda åtgöranden, ser sig de delegerades ordförande föranledd att offentligen uppträda till sitt och de sinas försvar. Mycket ädelt gjordt. Och närmast åligger detta ju äfven ordföranden. Så därom är ingenting vidare att nämna.

Men hvarje sak kan utföras på olika sätt, det epa mindre bra än det andra. Och det är just sättet för herr ordförandens uppträdande som gifvit anledning till dessa rader.

Herr ordföranden, eller V. W. L., som han undertecknat sin artikel, försöker på bästa vis urskulda sig och en del af de öfriga delegerade, och framdrager en mängd omständigheter, hvilka måste anses utgöra skäl nog för att segelföreningssaken dröjt längre än mången otålig haft lust att vänta. Men icke nog härmed. Herr L. framhåller dessutom min likgiltighet för saken som en orsak till dröjsmålet. Han säger nämligen, att vid det möte i Fredrikshamn, där segelföreningsfrågan behandlades han fått i uppdrag att i samråd med mig uppsätta protokoll, ombesörja renskrifningen af förslaget till stadgar, samt uppsätta ansökan om det-sammans fastställelse. Detta är alt fullkomligt öfverensstämmande med rätta förhållandet. Men dessutom beklagar sig hr L. öfver att jag lå-

tit honom ensam uträtta dessa svåra och arbetsdryga arbeten. Härmed förhåller sig sålunda. Protokoll öfver mötet upprättades genast af mig och en annan delegerad, äfven han från Kotka. I denna sak kunde jag således ej vara hr L. behjälplig. Formulär till ansökan upprättades äfven af mig och samma delegerade hvadan jag måste medgifva, att jag äfven i detta fall undandrog hr L. mitt bistånd. Hvardera dessa hand-

lingar godkändes af de öfriga delegerade, ansökan dock med ett par modifikationer, och lofvade hr L. ombesörja renskrifningen af såväl dessa tvänne handlingar som ock af förslaget till stadgar. Orsaken till att jag ej åtog mig denna sak, eller ens antog mig böra göra det, var att handlingarne först skulle undertecknas i F:hamn och sedan sändas till Kotka, för att därifrån befordras till vederbörande myndighet.

Men hade hr L. verkligen varit i behof af min hjälp, hade han ju helt enkelt behöft underrätta mig därom. Någon vägran från min sida hade ej kommit i fråga. Vi ha ju daglig postgång mellan Fredrikshamn och Kotka. Ingenting hade varit enklare än att sända konceptet till mig och jag hade här ombestyr renskrifningen. Litet bakvändt hade det ju visserligen varit att handlingarna först färdiggjorts i Kotka, sedan sändts till F:hamn för att undertecknas, så åter till Kotka för att därifrån befordras till Wiborg. Men något hade dock vunnits därmed.

Hr L. hade då sluppit allt besvär äfvensom att skrifva klagovisor i tidningarne, och jag hade undsluppit att offentligen blifva utpekad som en hufvudorsak till dröjsmålet.

Hvad åter det beträffar att jag sökt hr L. en gång i hans hem, så anser jag mig måsta omnämna, att det ingalunda härrörde af lust att hjälpa till vid något renskrifningsarbete. Icke skulle det falla mig in att resa från en stad till en annan för en dylik småsak.

Kotka, den 16 Mars 1889.

A. Bärlund.

— **Segelföreningen.** Förslaget till stadgar inlämnades enl. K:a senaste tisdag till Guvernörsämbetet i Wiborg.

1889 0327 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 27.03.1889 NO 25

— **Segelföreningen.** Förslaget till stadgar för „Fredrikshamns — Kotka **segelförening**“ har af lä-

nestyrelsen i Wiborg fastställts den 15 dennes, meddelar K:a. Stadgarne ingå på annat ställe i bladet.

Sammanträden.

—

Medlemmarne i
Fredrikshamn—Kotka Segelförenings
Kotka distrikt

sammankallas till Universalgardens Café

Söndagen den 31 Mars kl. 7 e. m. för
val af underbefä'halfvare, två bestyrelse
ledamöter, tvenne suppleanter samt en
revisor och revisorssuppleant för inne-
varande år.

OBS.! Nya medlemmar kunna an-
teckna sig.

Interimsbestyrelsen.

Tammikuun 20. päivänä 1889 kokoontuivat Haminassa Haminan edustajat V. Lindqvist, G. Hornborg ja E. Bask ja Kotkan edustajat A. Gullichsen ja A. Bärlund yhteiseen neuvotteluun ja päättivät perustaa purjehdusyhdistyksen, jonka toimialueeksi tulisi Kotka ja Hamina lähiympäristöineen.

Sääntöehdotus hyväksyttiin pienin muutoksin ja säännöt päätettiin heti lähettää vahvistettavaksi. Perustavassa kokouksessa yhdistyksen nimeksi hyväksyttiin Aalto, mutta kotkalaisten ehdotuksesta nimi muutettiin myöhemmin Fredrikshamn—Kotka Segelföreningiksi. G. Hornborg oli ottanut tehtäväkseen hankkia piirustukset yhdistyksen lippua varten. Niiden saavuttua niiden väreihin ehdotettiin muutoksia. Muutosehdotus käsiteltiin ja hyväksyttiin molemmissa piireissä. Näiden viivytysten takia sääntöehdotus lähetettiin vasta 12.3.1889 Viipurin kuvernöörinvirastoon, joka vahvisti yhdistyksen säännöt 15.3.1889.

Seura oli alueellinen Fredrikshamn-Kotka Segelförening. Yhdistyksen sääntöjen mukaan sen tarkoituksena oli järjestämällä kilpailuja purjehduksessa ja soudussa sekä muilla sopivilla tavoin edistää veneiden rakentamis-, takilointi- ja ohjaamistaitoa sekä levittää käytännöllistä tietoa meriliikenteen alkukäsitteistä.

Alue jaettiin kahteen piiriin: 1. Kotka sekä Pyhtään ja Kymin pitäjät saaristoineen, lisäksi Suursaari ja Tytärsaari.

2. Haminan kaupunki sekä Vehkalahden ja Virolahden pitäjät saaristoineen.

Kaupunkilainen pääsi yhdistyksen jäseneksi maksamalla 5 mk:n vuotuisen jäsenmaksun, maalainen maksoi jäsenmaksu 3 mk. Kaupunkilainen pääsi vakinaiseksi jäseneksi maksamalla 75 markkaa, maalainen 45 mk. Yhdistyksen alusrekisteriin merkityltä alukselta veloitettiin 5 mk:n vuotuinen rekisteröintimaksu.

Yhdistyksen yleisiä asioita hoiti toimikunta, johon kuuluivat yli- ja alipäällikkö sekä neljä jäsentä, kaksi kummastakin piiristä. Yli- ja alipäällikkö valittiin vuorotellen kummastakin piiristä.

Purjehduskauden aikana järjestettiin kahdet kilpailut: suuremmat (yleiset) kilpailut siinä piirissä, missä ylipäällikkö asui, ja pienemmät (jäsenten väliset) kilpailut toisessa piirissä.

Yhdistyksen alusrekisteriin merkitty vene oli vuosittain katsastettava ja mitattava.

Yhteisenä tunnusmerkkinä ovat yhdistykseen kirjoitetut alukset oikeutetut käyttämään perälippua: valkea, sinisellä, pystyssä seisovalla ristillä, ylimmässä sisäkulmassa sininen kilpi kullanvärillä reunalla, kilvessä hopeanvärinen wenhe meressä sekä wenheen yläpuolella kullanvärinen kruunu ja ylinnä kilven yläpuolella ruskean värinen kotka levitetyin siivin.

Säännöt

Saminan — Kotkan purjehdus-yhdistykselle.

1 §.

Yhdistys, joka ottaa nimekseen „Saminan — Kotkan purjehdus-yhdistys“, on päämääränään pitävä purjehdus- ja soutuilmailujen toimeen panemisella sekä muutoin sopivasti edistää taitoa rakentamiseen, taitoiluun ja sekä suurempien että pienempien aluksien hoitamiseen ynnä lewittää käytännöllistä kokemusta meriliikkeen alku-käsitteistä.

Yhdistyksen vaikutuspiiri käsittää Kotkon ja Saminan kaupungit sekä Pyhtään, Rymän, Wehkalahden ja Wirolahden pitäjät ynnä Suursaaren ja Tytärsaarien ulkosaaret.

2 §.

Tämä piri jaetaan kahteen piirikuntaan:

1:o) Rymän ja Pyhtään pitäjät saaristoiineen sekä ulkosaaret Suursaari ja Tytärsaaret, pää-asemana Kotka.

5 §.

Yhdistyksen yleisiä asioita hoitaa toimikunta, johon kuuluvat yli- ja alipäällikkö sekä neljä jäsentä, kaikki kummastakin piirikunnasta. Yhden tahi useamman johtokunnan jäsenen laillisesti estettynä olemaan kokouksessa, tuloot warajäsenet sijaan, joiksi myöskin valitaan kaksi jäsentä kummastakin piirikunnasta.

§ 6.

Alipäällikkö, jonka tulee yhdistystä edustaa ja sen etua walwoa missä waan tarvitaan, valitaan vuosittain kummastakin piirikunnasta vuoroonsa, samoin myöskin alipäällikkö, mutta aina toisesta piirikunnasta.

7 §.

Kunkin vuoden maaliskuussa valitaan yhdistyksen kummankin piirikunnan jäsenistä sekä päälliköksi etä toimikunnan jäsenet ja warajäsenet.

Samalla valitaan myöskin kummastakin piirikunnasta sekä niiden tarkastaja etä waratarastaja, joiden on tarkastettava yhdistyksen tilit kuluvalta vuodelta.

8 §.

Kunkin vuoden purjehduskautena toimeen pannaan kaksi kilpapurjehdusta: suurempi siinä piirikunnassa, josta sen vuoden alipäällikkö on ja pienempi toisesta piirikunnassa. Pienempi kilpapurjehdus toimitetaan kesä- tahi heinäkuussa ainoastaan yhdistykseen kirjotetuilla veneillä, suurempi elokuussa sekä näillä etä yhdistykseen kuulumattomilla purjilla. Sitä paitse saatetaan toimittaa ylimääräisiä kilpapurjehdus saaristossa, kun toimikunta sen sowliaaksi katsoo.

2:o) Wehkalahden ja Wirolahden pitäjät saaristoiineen, pää-asemana Samina.

§ 3.

Yhdistyksen jäsenenä on jokainen yhdistysten toimipiirissä asuva rehellinen henkilö, joka suorittaa wuotuisena maksuna, kaupunkilainen 5 markkaa ja maalainen 3 markkaa. Kuitenkin olkoon kaupunkilainen, joka tarrassaan maksaa 75 markkaa ja maalainen, joka maksaa samoin 45 markkaa, walinainen jäsen, wastaifundesja jäsenmaksua suorittamatta.

Sitä paitse suoritetaan jokaisesta yhdistyksen nimikirjaan merkitystä aluksesta, tarkoitettuna ainoastaan huwiksi, wuotuisena maksuna 5 markkaa ja jokaisesta erityiseen toimeen alotusta seläisestä 2 markkaa wuosittain.

4 §.

Kunkin yhdistyksen jäsen on oikeutettu yhdistyksen kokouksissa äänestämään.

Kilpapurjehdus-päivän määrää toimikunta ja ilmoitetaan tämä wähintäänkin neljätöistä päivää ennen kilpapurjehdusta ainakin kaikissa yhdistyksen piiriin kuuluvissa sanomalehdissä.

Kaikkia kilpapurjehdusja johtaa yli-päällikkö tahi, tämän estettynä ollen, alipäällikkö.

Walfinnot näissä kilpapurjehdusissa kustantaa yhdistyksen yleinen rahasto, mutta muut menot suorittaa se piirikunta, jossa kilpapurjehdus tapahtuu.

Soutuilmailuja toimitetaan erittäin kummastakin piirikunnassa ja kustantaa ne kunkin piirikunta yksin.

9 §.

Pienen kokous pidetään pienemmän kilpapurjehdusien yhteydessä ja pitää siitä ilmoitettaman samalla, kuin kilpapurjehdusfestakin.

10 §.

Jäsen eroaa yhdistyksestä:

1) laiminlyönnällä suorittaa wuosimaksunsa kalenterivuoden kuluessa.

2) näitä **jääntöjä** rikkomalla tahi suniaa ja säädyttömyyttä loukkaamalla, josta erittäinkin mainittakoon laimin lyöminen auttaa merihädässä olevia ihmisiä, kun sellainen todistettawasti olisi ollut mahdollinen, sekä

3) käyttämällä tahi käytettäväksi antamalla yhdistykseen kirjoitettua purtta sellaisen tawarain laastamiseen tahi kuljettamiseen, jotka sotiwat woimassa olevia lakia ja asetuksia vastaan.

Ensimmäisessä tapauksessa riippuu eroaminen toimikunnan päätöksestä ja saattaa siten eronnut jäsen uudelleen yhdistykseen päästä.

Wolemmisja jälkimmäisissä tapauksissa ilmoittaa toimikunta asian yleisessä

vuosikokouksessa yhdistyksen ratkasta-
maksi elköönkä täten erotettu jäsen uu-
delleen yhdistykseen päästä.

11 §.

Toimikunta valitsee kassastaan
rahaston hoitajan kumpaankin piirikun-
taan. Rahaston hoitajalla siinä piiri-
kunnassa, jossa ulipääallikko on, on myös-
kin yhdistyksen yhteinen rahasto hallus-
saan. Kirjurin valitsee toimikunta jä-
senistään.

12 §.

Kaikki vuosikokouksessa esiin tulevat
asiat ratkaisee yksimielinen ääni-enem-
mistö; äänten tasan jakautuessa kahden
eri mielipiteen välillä, voittaa puheen-
johtajan kannattama mielipide.

Yhdistyksen jäsenet, jotka ovat este-
tyt itse vuosikokouksessa läsnä olemasta,
saattavat valtuuttaa toisen jäsenen puo-
lestaan puhumaan ja äänestämään.

13 §.

Kunin yhdistykseen sisään kirjoitetta-
maksi ilmoitettu pursi on sen piirikun-
nan toimikunnan jäsenten mitattava ja
tarkastettava, johon se kuuluu, ja on
keillä oikeus, asian haaraa mukaan, hy-
väksyä tai hyljätä pursi.

Menheet merkitään nimikirjaan, joka
on kunkin piirikunnan jäsenillä, mistä se
sitten vietään pääluetelloon, jota säilyt-
tää ulipääallikko. Samoin menetellään
sisään kirjoitettujen jäsenten suhtein.

14 §.

Yhteisenä tunnusmerkkinä ovat yh-
distykseen kirjoitetut alukset oikeutetut
käyttämään:

1) perälippua, valkea, sinisellä pys-
tyssä seisowalla ristillä, ylimmässä sisä-
kulmassa sininen kilpi kullamärisellä
reunalla, kilvessä hopean värinen wenhe-
meressä sekä wenheen yläpuolella kullan
värinen kruunu ja ylinä kilven ylä-
puolella ruskean värinen totta lewite-
ttiin siivini.

2) huippulippua, kolmikulmainen, mut-
ta muutoin perälipun kaltainen.

3) ulipääallikon merkkiwiiri, huippu-
lipun kaltainen, mutta kahdella kärjellä.

Ulipääallikon merkkiwiiri, joka on sa-
malla hänen määränksensä, antaa yh-
distys vapaasti heti hänen valittuaan
ja saa hän sitä käyttää ainoastaan niin
laulun, kuin hän toimesansa on

Niin pian kuin alus yhdistyksestä ero-
aa, ei se ole enää oikeutettu yhdistyksen
lippua käyttämään.

15 §.

Jokainen yhdistyksen jäsen oikeutetaan
vuosikokouksessa ehdottamaan muutoksia
näihin sääntöihin ja on sitte toimikun-
nan laillisesti wahvistus hankittava
kokouksen hyväksymille muutoksille.

16 §.

Yhdistyksen yhteiseen rahastoon pan-
naan jäsen- ja sisääkirjoitusmaksut sekä

mahdollisesti tulevat tilipapurjehdus-
maksut. Piirikuntain rahastoihin pan-
naan warat, jotka saadaan vapaa-ehdoi-
sina lahjoina tai muutoin erityisissä
piirikunnissa.

17 §.

Yhdistyksen sisällisen hallinnon sekä
tilipailujen y. m. tarkemmat määränks-
et ja säännökset ovat toimikunnan tehtä-
vät ja olkoot sellaiset määränks-
et ja säännökset, niin pian kuin ne ovat vuosikokouksessa hyväksytyt tai kun ne eivät
ole ristiriitaisuudessa yhdistyksen sää-
nöille, sitovat kaikille yhdistyksen jäse-
nille niin laulun, kuin ne joko kumo-
taan tai muutetaan.

18 §.

Kalenterivuoden lopussa toimittaa
ulipääallikko vuosikokouksen, joka sitte
helmikuussa jaetaan painettuna yhdis-
tyksen jäsenille.

1889 0327 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1889 / 27.03.1889 NO 13

— Haminaan — Kotkan purjehdus-
yhdistyksen säännöt on laatinhalli-
tus 15 p. t. f. wahvistanut.

1889 0424 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1889 / 24.04.1889 NO 17

— Haminaan — Kotkan purjehdus-
yhdistyksen Toimikunta on kuulunut
nyt, sitte kuin maalit molemmissa
piirikunnissa ovat seuraawat herrat,
kaupungin lääkäri G. Hornborg, uli-
pääallikko, kaupungin wiskaali J. W.
Stenberg, alipääallikko, sekä jäseninä
sotaromasti B Lindqvist, oluenpa-

nija G Bäst, kassööri W. Husgafwel
ja kontoristi R. Kärkkänen ynnä näi-
den wara äseninä asessori B. Sohl-
man, kontoristit C. Forssten ja A.
Gullichsen ja kauppias C. Bärklund.

Toimikunta on ensimmäisessä koku-
uksessaan m. m. päättänyt pursien
mittauksessa käyttää Uudenmaan pur-
siflubin mittausjärjestelmää.

Haminan piiri järjestäytyi 11.4. 1889.

— Purjehdus-yhdistyksen Kotkan piirifunnan jäsenet kokoontuivat eilen tuumimaan „pawiljongin“ rakentamisesta kaupungin luovuttamalle Elisabeth saarelle ja päätettiin siinä

hyljätä toimikunnan ehdotus sen rakentamisen jättämisestä ravintolan isännälle Julius Adamssonille, joka oli vapaasti luvannut sen rakentaa muutamilla ehdoilla. Een sijaan päätti yhdistys itse sen toimittaa.

1889 0703 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1889 / 03.07.1889 NO 27

— **Kilpapurjehdus** toimeen pannaan täällä sunnuntaina 14 p. t. f., mutta siihen osaa ottavat ainoastaan Haminan—Kotkan purjehdus-yhdistyksen kirjoitetut wenheet.

1889 0707 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1889 / 17.07.1889 NO 29

— **Kilpapurjehduksen** panewat taas tammilaiset toimeen sunnuntaina 28 p. t. f., kuten lehtemme enfi siwulla olewasta ilmoituksesta nähty. Warmaankaan ei fiellä tule puuttumaan yleisöä eikä osan-ottajiaakaan, sillä todelisen hauskaa on katsella noita saariistolaisia sujuvasti kiitämässä purjillaan.

1889 0717 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 17.07.1889 NO 56

— **Fredrikshamn — Kotka segelförenings första kappsegling** ägde rum senaste söndag utanför Kotka hamn. Samlingen skedde å fort Elisabeth, dit flere ångbåtar samt en mängd segel- och roddbåtar förde den ena åskådarskaran efter den andra ehuru vädret var rätt ruskigt och kalt med upprepade regnskurar. — Till täflingen anmälades 9 båtar, nämligen *Solveig*, tillhörig Gullichsen från Kotka, *Gulej*, Hornborg från F:hamn, *Dirk*, Nymalm från

F:hamn, *Elli*, Grahn från Kotka, *Glimt*, Andersen från Kotka, *Maj*, Korsström från F:hamn, *Ellida*, Gräsbeck från Kotka, *Onni*, *Joh*. Suomalainen från Stamö samt *Mörkö*, Brun från Kotka. Kursen bestämdes rakt ut förbi Rankö och tillbaka samma väg, en sträcka på 10 ²/₃ eng. mil. Vinden som i början var mycket ojämn och svag, stadgade sig när man kom längre ut till en ganska skarp och jämn sydväst, men mojnade igen vid återfärden. Startningen

vidtog kl. strax efter 1/21 och den sista båten återvände kl. något öfver 3. Resultatet af kappseglingen blef ganska tillfredsställande. Första priset, en kikare, togs af **Onni**, som fördes af ägaren och seglade den bestämda sträckan på 2 t. 9 m. 7 s. (reducerad tid: 2 t. 14 m. 5 s.); andra priset, en toppvimpel af *Glimt*, förd af ägaren, för 2 t. 19 m. 5 s. (red. tid: 2 t. 22 m. 19 s.); och tredje priset, en lifräddningsboj, af *Mörkö*, förd af Reinh. Korjus, för 2 t. 21 m. 13 s. (red. tid: 2 t. 23 m. 29

s.) Resultatet för de öfriga båtarna var följande: *Elli*, förd af V. Björklund 2 t. 15 m. 27 s. (red. tid: 2 t. 24 m. 15 s.); *Gulej*, förd af ägaren, 2 t. 20 m. 15 s. (red. tid: 2 t. 26 m. 41 s.), *Solveig*, förd af ägaren, 2 t. 26 m. 27 s. (red. tid: 2 t. 30 m. 35 s.); *Maj*, förd af Vikt. Tilli, 2 t. 27 m. 50 s. (red. tid: 2 t. 31 m. 59 s.) och *Ellida*, förd af Joel Klingberg 2 t. 26 m. 35 s. (red. tid: 2 t. 32 m. 18 s.) *Dirk* återvände senare, så att tiden för dess ankomst tillbaka ej antecknades.

Dessutom profseglade tvänne icke inregistrerade båtar, näml. den förut af oss omnämnda påvarfvet i Strömsby för en engelsmans räkning byggda segelslupen, hvilken behöfde 2 t. 27 m. 8 s. samt *Tähti*, tillhörig A. Bärlund i Kotka, som seglade på 2 t. 29 m. 37 s.

Såsom prisdomare fungerade hrr. Appelberg, Holst och Hällstén från

Kotka samt hrr Genetz, Sohlman och Schulman från F:hamn. Prisutdelningen försiggick strax efter avslutad täfling, hvarefter föreningsmedlemmarne begåfvo sig till staden för att närvara vid årsmötet.

Under det kappseglingen som bäst pågick inlöpte den kejserliga eskadern till Langinkoski.

Sama tulosuutinen julkaistiin lehdissä Nya Pressen ja Sporten.

1889 0718 NYA PRESSEN

ja 1889 0815 SPORTEN

NYA PRESSEN / 1889 / 18.07.1889 NO 191 A

SPORTEN / 1889 / 15.08.1889 NO 8

KOTKA / 1889 / 20.07.1889 NO 29

— **Fredrikshamn—Kotka segelförening** hade senaste söndag härstädes föranstaltat sin första kappsegling. I denna ägde dock endast i föreningen inskripta båtar rätt att deltaga. Inalles anmäldes 9 båtar. Vinden var ojemn, i början svag,

småningom tilltog den, men mot slutet blef det åter aldeles lugnt. Oakadt vädret var ogynnsamt, hade dock till Elisabeth, från hvilken holme kappseglingen skedde, samlats en talrik skara skådeslystna. En mängd

ångbåtar åtföljde äfven de seglande. Kursen var bestämd från Elisabeth rakt söderut förbi Rankö, der en rem-

mare skulle passeras, och sedan samma väg tillbaka. Hela sträckan utgjorde 10 $\frac{2}{3}$ eng. mil.

Resultatet af kappseglingen ses af närstående tabell:

Båtens namn.	Egarens namn.	Hemort.	Seglad tid.	Reducerad tid.
Onni	J. Suomalainen.	Stamö.	2 t. 9 m. 7 s.	2 t. 14 m. 5 s.
Glimt	M. Anderson.	Kotka.	2 t. 19 m. 5 s.	2 t. 22 m. 19 s.
Mörkö	J. Brun.	"	2 t. 21 m. 13 s.	2 t. 23 m. 29 s.
Elli	Hj. Grahn.	"	2 t. 15 m. 27 s.	2 t. 24 m. 15 s.
Gulej	O. Hornborg.	F:hamn.	2 t. 20 m. 15 s.	2 t. 26 m. 41 s.
Solveig	A. Gullichsen.	Kotka.	2 t. 26 m. 27 s.	2 t. 30 m. 35 s.
Maj	E. Korsström.	F:hamn.	2 t. 27 m. 50 s.	2 t. 31 m. 59 s.
Lida	B. Gräsbeck.	Kotka.	2 t. 26 m. 35 s.	2 t. 32 m. 18 s.
*)Dirk	A. Nymalm.	F:hamn.		

*) Tiden för „Dirk“ antecknades ej, emedan den återvände betydligt senare än de öfriga.

Första priset, en **kikare** togs således af „Onni“, andra priset, en toppflagg, af „Glimt“ och tredje, ett lifräddningsbälte, af „Mörkö.“ De tvenne förstnämnda fördes af ägarene sjelfva, Mörkö af hr R. Korjus.

Prisdomare voro hrr O. I. Appelberg, Chr.' Holst och G. B. Hellstén från Kotka samt hrr A. Genetz, V. Sohlman och Schulman från Fredrikshamn. Kappseglingen leddes af föreningens vice-kommodor, stadsfiskal Stenberg från Kotka.

Efter kappseglingens slut höll före-

ningen sitt första årsmöte å Universal-gårdens kafé. Här beslöt föreningen att framdeles bibehålla det af Nyländska jaktklubben numera använda sättet för farkosternas uppmätande, äfvensom att prisdomarene framdeles skulle väljas af bestyrelsen, och ej af föreningen i sin helhet.

För uppgörande af förslag till uniform-mössor för föreningens medlemmar, nedsattes en komité, till hvilken valdes hrr A. Gullichsen från Kotka, samt V. Lindqvist och A. W. Biörklund från F:hamn.

Fredrikshamn—Kotka segelförening järjesti ensimmäisen kilpapurjehduksensa sunnuntaina 14.7.1889 Kotkassa. Näihin kilpailuihin saivat osallistua vain yhdistykseen kirjautuneet veneet. Kilpaan ilmoittautui seuran yhdeksän jäsentä, 5 Kotkasta, 3 Haminasta ja Tammiosta Johan Suomalaisen Onni. Muut saaristolaiset ilmeisesti empivät liittymistä yhdistykseen.

Ensimmäisen palkinnon, kiikarin, voitti Onni purjehdusajalla 2 t. 9 min. 7 sek. Toiseksi sijoittunut hävisi Onnille n. 10 minuuttia.

Reitti eteni Elisabethin saarelta Rankin eteläpuolella olevalle reimarille ja sen kiertäen takaisin lähtöpaikalle. Koko matkan pituus oli 10 $\frac{2}{3}$ engl, mailia. Sää oli pilvinen, kylmä ja sateinen. Tuuli oli varsinkin alussa ja lopussa heikohko. Vaikka sää oli epäsuotuisa, Elisabethin saarelle oli kokoontunut lukuisa joukko näytelmästä kiinnostuneita.

Kilpailun päätyttyä seura piti ensimmäisen vuosikokouksensa. Siinä päätettiin, että yhdistys jatkossakin säilyttäisi Nyländska jaktklubbenin käyttämän menetelmän alusten mittaamiseen sekä että pal-kintotuomarit valittaisiin jatkossakin hallituksen eikä koko yhdistyksen toimesta. Asetettiin komitea ehdottamaan yhdistyksen jäsenille yhtenäistä lippalakkimallia.

1889 0717 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1889 / 17.07.1889 NO 29

Kilpapurjehdus

Kilpapurjehdusten tanssin y. m. huvien tanssa, toimeen panevat Tammio-laihet sunnuntaina tämän Heinäk. 28 päivänä.

Purjehtiat jaetaan 3:meen luokkaan; 1:si herras veneet, joille jaetaan 2:si palkintoa; 2:si suuremmat maalaisve-neet, joille jaetaan 3:me palkintoa; ja 3:si haapiot, joille jaetaan 3:me palkin-toa. Purjehtiait tulee ilmoittaa itsen-fä janottuna päivänä kello 10 e. p. p., juhlapaifalla.

1889 0731 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1889 / 31.07.1889 NO 31

— **Suvimatkan** **Sowii**aan tekee täältä Työväen-yhdistys ensi sunnun-taina. Maksu edestakaisin tulee olemaan 2 markkaa, jota ei suinkaan voine sanoa kalliksi, senelle hyvänkä. **Sowii**assa tapahtuu sunnuntaina **Kilpapurjehdus** tanssin y. m. huvien tanssa, joten te-hoitamme kaikkia ottamaan vaarin tilai-sundeista ja tekemään pienen wirtistyt-tä-wän huvimatkan.

Saima lähtee täältä kello 7 a. p., ja palaa fieltä illalla.

1889 0727 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 27.07.1889 NO 59

— **Kappsegling** anställes i mor-gon såväl vid **Stamö** som vid **Kuorsalö**. Enligt hvad det förljudes ärna flere af stadens båtägare i afton afsegla

till **Stamö**, för att där deltaga i **kapp-seglingen**. Till **Kuorsalö**, hvarest äfven ett folknöje är arrangeradt, afgår åter ångbåten Alert.

1889 0731 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 31.07.1889 NO 61

— **Kappseglingen** vid **Stamö** senaste söndag hade omfattats med ett synnerligt stort intresse af segel-sportens vänner, hvilka talrika hade

samlat sig till stället för att antin-gen själfva deltaga i eller för att blott åse täfningarna. Icke mindre än 15 båtar anmälde sig till täflan.

Vinden var en något svag o. s. o. och banan bestämdes från **Stamö** syd-vart kring Naakka klippa och tillba-ka, en sträcka af 18 värst. Prisdoma-marne, hr Hornborg, Bask, Johan Pitkänen, Aron Pitkänen och Tobias Pitkänen stego ombord på Rämpöt-tis jakt Perho, hvarefter täfningen viddog.

Af de 5 täflande herremannabåtar-na togs första priset, en kappsäck, af hr Lindqvists från Fredrikshamn **Tertia**, förd af hr Lindblad, för en seglad tid af 3 t. 21 m. 30 s. (re-ducerad tid 3 t. 30 m. 38 s.) Andra priset, ett album af hr Korsströms från Fredrikshamn **Maj**, förd af Vik-tor Tilli, för en seglad tid af 3 t. 30 m. 49 s. (red. tid 3 t. 35 m. 7 s.). Tredje priset, en blomstervas, hade bordt tillfalla hr Hornborgs **Gulej**, förd af Kalle Pitkänen, för 3 t. 36 m. 24 s. (red. tid 3 t. 43 m. 5 s.), men emedan den under seglatsen rå-

kade i kollision med en annan båt, afsade hr. Hornborg sig priset. Hr Grahns från Kotka Elli behöfde 3 t. 37 m. 50 s. och hr Bruuns från Kot-ka Mörkö 3 t. 45 m. 5 s. En af herremanna båtarna, hr Edlunds från Fredrikshamn **Laine** fullföljde icke seglatsen.

Bland allmogebåtar i första kate-gorin, där 6 täflade, togs första pri-set, en kikare, af **Vikt. Pitkänen**, fr. **Stamö**, för 3 t. 11 m. 55 s.; andra priset, en oljerock, af **Tobias Ran-tala**, fr. Pitkäpaasi för 3 t. 14 m. 42 s. samt tredje priset, en kompass, af **Matti Paasi** fr. Pitkäpaasi för 3 t. 17 m. 35 s.

Första priset, bland mindre båtar, en bordslampa tillföll af 4 täflande **Kristian Pitkänen** för 2 t. 41 m. 54 s.; andra priset, en kompas **Johan Mäkelä**, för 2 t. 45 m. 25 s. samt tredje priset, en knif med gaffel och sked, **Alfred Suomalainen**, för 2 t 49 m. 10 s.

WIIPURIN SANOMAT / 1889 / 01.08.1889 NO 176

— **Kilpapurjehdusse**en **Tammiossa** viime sunnuntaina otti osaa 15 wenettä ja purjehdittawa matka teli 18 wirstaa Tammiossa etelään-täfin ympäri Raakan tallion. Ser-rasweneitä oli 5 ja otti niistä 1:sen palkinnon hra Lindqvistin wene,

purjehdittuaan matkan 3 t. 21 m. 30 s.; maalaisweneitä 1:stä luokassa oli 6, joista 1:sen palkinnon otti B. Pitkäsen wene 3 t. 11 m. 55 s. sekä pienemmistä weneistä, joita oli 4, 1:sen palkinnon Hr. Pitkäsen wene 2 t. 41 m. 54 s.

KOTKA / 1889 / 03.08.1889 NO 31

— **Till kappseglingen vid Stamö** senaste söndag hade anmält sig 15 båtar fördelade sålunda att i första kategorin täflade 5 stadsbåtar, hvilka seglade efter reducerad tid, i andra 6 större och i tredje 4 mindre skärgårdsbåtar.

reducerad tid 3 t. 35 m. 7 s. Tredje priset, ett par blomstervaser, tillföll hr Grahns från Kotka *Ellie*, förd af hr Lindblad, för 3 t. 37 m. 50 s. Tredje priset hade egentligen tillfallit hr Hornborgs från Fredrikshamn *Gulej*, men dess förare K. Pitkänen skötte sin sak så illa, att han ej mindre än trenne gånger under seglatsen råkade i kollision med öfriga båtar. Hr Hornborg var såsom prisdomare ej själf i tillfälle att föra sin båt.

Inom andra kategorin togs första priset, en kikare, af Viktor Pitkänen från Stamö för 3 t. 11 m. 55 s.; andra priset, en oljerock, af Tobias

FOLKVÄNNEN / 1889 / 05.08.1889 NO 179

I första kategorin togs första priset, en kappsäck af hr Lindqvists *Tertia*, seglad tid 3 t. 21 m. 30 s., reducerad tid 3 t. 30 m. 38 s.; andra priset, ett album, erhöill hr Korsströms från F:hamn *Maj*, förd af hr Tillh, för seglad tid 3 t. 30 m. 49 s.,

Rantala från Pitkäpaasi för 3 t. 14 m. 42 s. samt tredje priset, en kompass, af Matti Paasi från Pitkäpaasi för 3 t. 17 m. 35 s.

Inom tredje kategorin tillföll första priset, en bordslampa, Kristian Pitkänen för 2 t. 41 m. 54 s.; andra priset, en kompass, Johan Mäkelä, för 2 t. 45 m. 25 s. och tredje priset, en knif med gaffel och sked, Alfred Suomalainen för 2 t. 49 m. 10 s.

Prisdomare voro herrar Hornborg, Bask, Aron Pitkänen, Johan Pitkänen och Tobias Pitkänen. Prisdomarebåt jakten Perhonen. Den seglade sträckan utgjorde 10 eng. mil.

Sama uutinen julkaistiin myös lehdissä Nya Pressen ja Hufvudstadsbladet.

NYA PRESSEN / 1889 / 05.08.1889 NO 209

HUFVUDSTADSBLADET / 1889 / 06.08.1889 NO 183

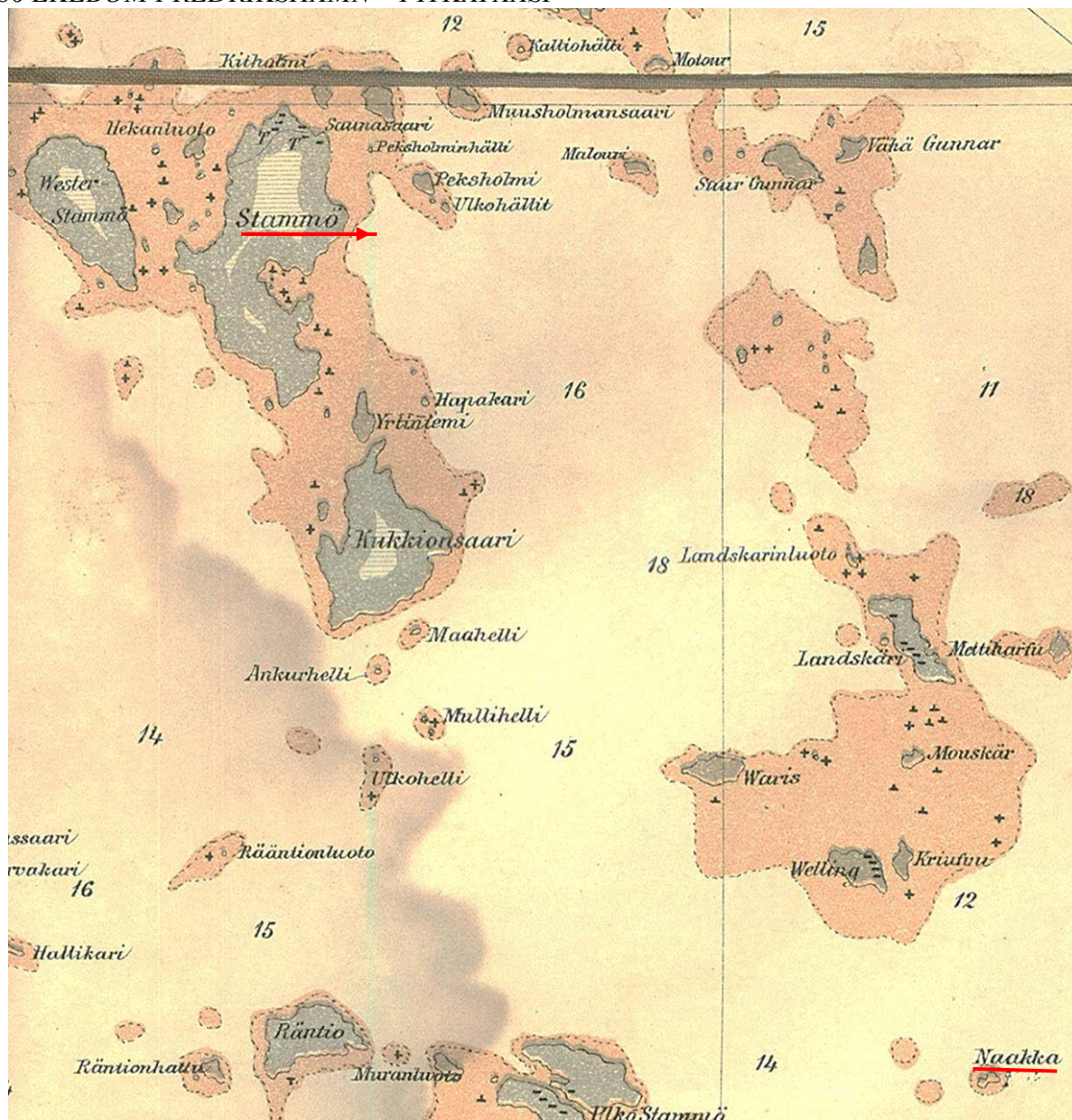
KOTKAN SANOMAT / 1889 / 07.08.1889 NO 32

— **Kilpapurjehdus**ia. Toisssa sunnuntaina **Tammiossa** toimeen pantuun **Kilpapurjehdusse**en otti yleensä osaa 15 wenettä jaetut 3:n luokkaan. 1:sen luokan 1:sen palkinnon matkalaukun sai herra Lindqvistin, Haminasta, *Tertia* purjehdittuaan 10 wirstan matkan 3 t. 21 m. 30 sek. tahi lasfettuna 3 t. 30 m. 38 s.; 2:sen palk. albumin, Korsströmin, Haminasta, *Maj* purjehd. matkan 3 t. 30 m. 49 s. tahi lasfettuna 3 t. 35 m. 7 s.; 3:nen palk. parin kuffawaaseja apt. Grahnsin, Kotkasta, *Ellie* ennätysellä 3 t.

37 m. 50 s. 2:sen luokan 1:sen palk. kiikarin sai tal. Vihtori Pitkänen Tammiossa, enn. 3 t. 11 m. 55 s.; 2:sen palk. öljytakin Topias Rantala, Pitkäpaadosta, enn. 3 t. 14 m. 42 s. ja 3:nen palk. kompassin Matti Paasi, Pitkäpaadesta, enn. 3 t. 17 m. 35 s. 3:nen luokan 1:sen palk. pöytälampun sai Kristian Pitkänen enn. 2 t. 41 m. 54 s.; 2:sen palk. kompassin Juho Mäkelä enn. 2 t. 45 m. 25 s. ja 3:nen palk. weitsen kahwelineen ja lusikoineen Alfred Suomalainen enn. 2 t. 49 m. 10 s.

TAMMIOSSA 28.7. 1889 järjestettyihin purjehduskilpailuihin otti osaa 15 venettä: 5 kaupunkilais-venettä, joille laskettiin lyhennetty aika, ja 6 suurempaa ja 4 pienempää saaristolaisvenettä, haapiota. Tuuli oli heikko.

1886 EKEBOM FREDRIKSHAMN – PITKÄPAASI

Reitti suuntautui Tammiosta etelä-kaakkoon ympäri Naakan luodon ja takaisin. Matkaa oli 18 virstaa. Palkintotuomarit, herrat Hornborg, Bask ja Tammiosta Niileksen Jutta Johan Pitkänen ja Joosen Topi Tobias Pitkänen ja hänen poikansa Aron Pitkänen olivat asettuneet Römpötin jahti Perhosen kannelle.

I kategoriassa 1. palkinnon, matkalaukun, voitti herra Lindqvistin Tertia purjehdusajalla 3 t. 21 min. 30 sek. Kolmanneksi purjehti ajalla 3 t. 26 min. 34 sek. Hornborgin Gulej, jota ohjasi Tammion Kallulan Kalle Pitkänen Hornborgin toimiessa palkintotuomarina. Mutta kun Kalle törmäsi kilpailun kuluessa 3 kertaa muihin veneisiin, Hornborg luopui palkinnosta.

II kategoriassa 1. palkinnon, kiikarin, voitti Jooselan Viktor Pitkänen ajalla 3 t. 11 min. 55 sek., joka oli n. 10 minuuttia nopeampi kuin Tertia.

III kategoriassa 1. palkinnon, pöytälampun, voitti Jermon Kristian Pitkänen (Saarinen, 17 v.) ajalla 2 t. 41 min. 54 sek. 2. palkinnon, kompassin sai Tammioon Paatiosta vävyksi tullut Samulan Johan Mäkelä ajalla 2 t. 45 min. 25 sek. ja 3. palkinnon, veitsen kahveleineen ja lusikoineen sai Villelän

Alfred Suomalainen (16 v.) ajalla 2 t. 49 min. 10 sek. Matka tässä luokassa oli lyhyempi, mutta reittiä ei ole lehdissä kerrottu.

1889 0731 FREDRIKSHAMNS TIDNING ja 1889 0803 KOTKA

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 31.07.1889 NO 60

KOTKA / 1889 / 03.08.1889 NO 31

— **Kappseglingen vid Kuorsalö.** Till kappseglingen och folkfesten vid Kuorsalö senaste söndag

hade ett par hundra personer infunnit sig. I täfningen deltog 5 båtar. Första priset, ett par bronsljusstakar togs af Kristian Siparis från Kuorsalö Ukko för 2 t. 17 m. 20 s.; andra priset en barometer och en termometer, af Alfred Pitkänens från

Stamö Myrsky för 2 t. 19 m. 5 s. och tredje priset, ett cigarrfodral, af Römpöttis från Kuorsalö Sirkka för 2 t. 21 m. 28 s. Hr Anders éns från Kotka Glimt, som utom täflan äfven deltog i seglatsen, behöfde 2 t. 15 m. Banans längd var 10 verst.

WIIPURIN SANOMAT / 1889 / 01.08.1889 NO 176

KOTKA / 1889 / 03.08.1889 NO 31

Kilpapurjehdusseja Kuorsalossa oli osanottajia sunnuntaina 5 vene-kuntaa ja purjehdittama wäylä teki 10 virstaa. 1:sen palkinnon saamutti Hr. Siparin „Ukko“ tehden matkan 2 t. 17 m. 20 s. Samaa aitaan wietettiin Kuorsalossa kansanjuhlaa, johon otti osaa pari sataa henkeä. (Hr. T.)

— **I kappseglingen vid Kuorsalö** senaste söndag deltog 5 båtar. Första priset, ett par bronsljusstakar, erhöill Kristian Siparis fr. Kuorsalö båt Ukko, för seglad tid 2 t. 17 m. 20 s. Andra priset, en barometer och en termometer, togs af Alfred Pitkänens från Stamö, Myrsky, för 2 t. 19 m. 5 s. Tredje priset, ett cigarrfodral, togs af Römpöttis från Kuorsalö Sirkka, för 2 t. 21 m. 28 s.

Dessutom deltog i seglatsen, ehuru utom täflan, Andersens från Kotka Glimt, hvilken seglade på 2 t. 15 m. Banans längd utgjorde 10 verst. Banans längd utgjorde 10 verst.

KOTKAN SANOMAT / 1889 / 07.08.1889 NO 32

Kuorsalon kilpapurjehdusseja samana päivänä sai 1:sen palk. parin pronssisia kynttiläjalkoja Krist. Siparin Ukko enn. 2 t. 17 m. 20 s.; 2:sen palk. ilmapuntarin ja lämpö-

pömittarin Alfred Pitkäsen Myrsky enn. 2 t. 19 m. 5 s. ja 3:nen palk. sikaarikotelon Römpötin Sirkka enn. 2 t. 21 m. 28 s. Matka oli 10 virstaa.

KUORSALOSSA 28.7. 1889 järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui 5 venettä. Matkan pituus oli 10 virstaa. 1. palkinnon parin pronssisia kynttiläjalkoja, voitti Kristian Siparin Ukko Kuorsalosta ajalla 2 t. 17 min. 20 sek. 2. palkinnon, ilmapuntarin ja lämpömittarin, sai Alfred Pitkänen veneellään Myrsky ajalla 2 t. 19 min. 5 sek. ja 3. palkinnon, sikaarikotelon, Römpötin Sirkka Kuorsalosta ajalla 2 t. 21 min. 28 sek. Römpötti oli vastikään muuttanut Tammiosta Kuorsaloon.

1889 0803 KOTKA

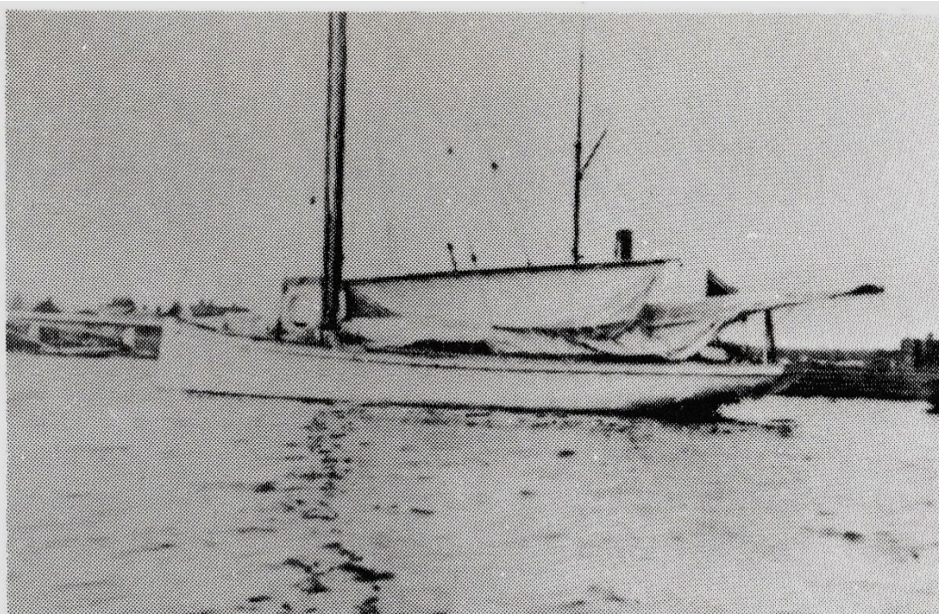
— **Båtutskjutning.** I F.hamns tidning skrifves: I förgår på aftonen blef den å vartvet vid Strömsby för hr Basks räkning bygda segelslupen utskjuten och erhöill därvid namnet „Aino“. Slupen, som är förfärdig af båtbyggaren Mäkelä efter hr Lindblads ritning är 28 fot lång. Seglen

ha blifvit införskrifna från England. Genom det omsorgsfulla, durabla arbetet och genom materialets duglighet samt genom sin prydighet och elegans i alla detaljer är båten såväl en heder för konstruktörerna som en god tillökning i stadens segelflottilj.

Elokuun 2. päivänä illalla laskettiin Salmenkylän veistämöllä vesille herra Baskin laskuun rakennettu purjealus, joka sai nimekseen Aino. 28 jalkaa pitkän aluksen veisti veneenrakentaja Mäkelä herra Lindbladins piirustusten mukaan. Purjeet hankittiin Englannista. Huolellinen ja kestävä työ, veneen

materiaalin laatu, komeus ja eleganssi kaikissa yksityiskohdissaan ovat kunniaksi suunnittelijoille ja hyvä lisä kaupungin purjeveneistölle.

AINO

Vanhin valokuva Haminan seudun kilpapurjehdusveneistä. (Haminan pursiseura 1882–1982).

Regatt Käsmu lahel (1889)

Allikas: Aarne Vaigu erakogu

Vanhin valokuva Viron purjehduskilpailuista.

Käsmun merimuseo Käsmu meremuuseum

— **Kappsegling** föränstas i morgon af Östra Nylands segelförening vid Svartholm.

I anledning häraf anställer Kotka Arbetareförening lustfärd till Lovisa i morgon med ångbåten „Alert“.

4.8.1889 järjesti Östra Nylands segelförening SVARTHOLMASSA purjehduskilpailut, joihin. Kotkan työväenyhdistys palkkasi höyrylaiva Alertin huvimatkalle Loviisaan.

**„Östra Nylands segelförenings“
allmänna kappsegling invid Swartholm**

i går gynnades af ett mædert väder med jämn frist sydväst wind, ehuru det tidigare på morgonen såg litet betänkligt ut i hvardera afseendet. En talrik människomassa hade samlats till festplatsen både från staden och landsbygden, hvarutom tvänne ångbåtar med lustfarande anlände från Kotka och en från Strömsfors. Seglingen syntes äfwen blifwit omfattad med ett glädjande intresse af sportsmän från när och fjärran. Täflande anmälde sig nämligen

gen icke allenast från närmaste stärgård, utan äfwen från aflägsnare trakter, såsom Fredrikshamn, Kotka, Pittäpasi, **Stamö**, Kuorjalo och Wätsfär. Inalles deltog 11 allmoges och 7 herrmannas båtar i täflingen, med i allmänhet ganska goda resultat. En farkost af siftnämnda kategori, kunde till sjöds af en lefsam malör icke deltaga i seglatsen. Den seglade distansen utgjorde 15 engelska mil, som tillryggalades på tid, varierande mellan 2 t. 40 m. 16 s. och 3 t. 45 m. 13 s.; trenne farkoster fullföljde icke seglingen. Som prisdomare fungerade, utom föreningens

bestyrrelse, sjökapten R. Holmström, handl. R. Hansson och restauratör R. Nikslajeff. Bland allmogebåtar tillerkändes 1:sta priset, 40 mark, åt J. Suomalajnsens båt „Danni“ från Stamö för 2 t. 40 m. 16 s.; 2:dra pr., 30 mark, åt R. F. Sjöbloms „Rajsa“ från Sjö för 3 t. 15 m. 20 s.; 3:dje pr. 20 mark, åt J. Wärtensons „Fritiof“ från Hattom, förd af Karl Grönstrand, för 3 t. 17 m. 32 s. och 4:de pr., 10 mark åt R. Hanssons „Siggen“ från Rejmars, förd af T. Törnblom, för 3

t. 30 m. 8 s. Mycket goda resultat uppnåddes äfwen af D. Pittänens „Rutki“ från **Stamö** och F. Kantalas „Rutki“ från Pittäpasi, näml. resp. 2 t. 43 m. 49 s. och 2 t. 47 m. 14 s., men som hvardera begått brott emot segelreglerna, kunde de wid prisutdelningen icke komma i fråga.

Af herremannafarkoster, för hvilka beräknades respit, seglade R. Hanssons luttar „Dagmar“ från Rejmars, förd af R. Blomqvist, den bestämda distansen på 2 t. 23 m. 31 s., reducerad t.

2 t. 37 m. 7 s.; herr E. Baskin kutter „Aino“ från Fredrikshamn på 2 t. 30 m. 53 s., red. 2 t. 37 m. 35 s. (anmälte sig hafwa seglat orätt); hr J. Römpötin kutter „Perhonen“ från Kuorsalo på 2 t. 27 m. 7 s., red. 2 t. 39 m. 56 s.; herr D. Karlsons kutter „Kalto“ från Kotka, förb af herr E. Vinblad, på 2 t. 30 m. 32 s., red. lika med föregående, herr P. Paws „Hero“ från Kotka på 2 t. 42 m. 19 s., red. 2 t. 47 m. 37 s.; herr J. Bruns slup „Mörk“ från Kotka, förb af R. Korjus, på

3 t. 16 m. 44 s., red. 3 t. 13 m. 38 s.; (anmälte sig hafwa seglat orätt) och herr A. Bäcklunds „Tähti“ från Kotka på 3 t. 29 m. 10 s., red. 3 t. 30 m. 29 s. Det enda priset för denna kategori (en omgång sjöfört) tillerkändes „Dagmar“. Å festplatsen utförde Lovisa hönsefekt musif, hwarefter dansen gick lustigt och gladt. Dessutom woro distilliga tästlingsöfalar, såsom klättring, språng så wäl fritt som i säck, m. m. anordnade, hwarwid 71 olika priser utdelades.

Saman uutisen julkaisivat myös Folkwännen, Fredrikshamns Tidning ja Kotka.

1889 0809 FOLKWÄNNEN

FOLKWÄNNEN / 1889 / 09.08.1889 NO 183

1889 0810 KOTKA

KOTKA / 1889 / 10.08.1889 NO 32

1889 0810 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 10.08.1889 NO 63

ja 1889 0915 SPORTEN

SPORTEN / 1889 / 15.09.1889 NO 9

SVARTHOLMAN kilpapurjehdukseen 4.8.1889 osallistui 11 saaristolaisvenettä ja 7 herrasvenettä. Tammiosta olivat mukana saaren kaksi tuohon aikaan parasta purjehtijaa Johan Suomalainen ja Wiktor Pitkänen. Purjehdusmatkan pituus oli 15 englannin mailia. Johan Suomalainen oli saaristolaisveneistä nopein. Hän voitti 1. palkinnon, 40 markkaa, veneellään Onni ajalla 2 t. 40 min. 16 sek. Toiseksi nopein oli W. Pitkäsen Kulkija ajalla 2 t. 43 min. 49 sek. ja kolmanneksi nopein T. Rantalan Kurki Pitkäpaadelta ajalla 2 t. 47 min. 14 sek. Nämä eivät olleet paljon huonompia kuin Onnin aika ja huomattavasti parempia kuin muut saaristolaisveneet. Heitä ei kuitenkaan palkittu, koska heidän katsottiin purjehtineen kilpailusääntöjen vastaisesti. Nämä rikkomukset eivät kuitenkaan olleet sellaisia, että ne olisivat voineet vaikuttaa purjehdusaikaan merkittävästi. Toiseksi palkittu vene hävisi n. 35 minuuttia voittajalle. Kun muut Itä-Uudenmaan veneet hävisivät vielä enemmän, ei ole ihme, että Uudenmaan purjehtijat halusivat saada käyttöönsä tammiolaisten voittajaveneiden rakennetiedot.

Saaristolaisten kansanveneet olivat tällä kertaa hitaampia kuin useimmat herrasveneet, joista Tammiosta Kuorsaloon muuttanut J. Römpötin kutteri Perhonen oli toiseksi nopein purjehdusajalla 2 t. 27 min. 7 sek. E. Baskin uusi kutteri Aino Haminasta purjehti myös hyvin, mutta sääntöjen vastaisesti. Johan Suomalaisen Onni oli kuitenkin nopeampi kuin herrasveneistä viides P. Pawsin Hero Kotkasta. Näihin kansanjuhliin Svartholmaan oli kokoontunut paljon väkeä Loviisasta ympäristöineen ja höyrylaivalla Kotkasta ja toisella Ruotsinpyhtäältä. Juhlapaikalla soitettiin musiikkia, tanssittiin ja järjestettiin kilpailuleikkejä kiipeilyssä, hyppinessä ja sakkijuoksussa.

Alertin mukana Kotkasta Loviisaan matkustanut Esa kirjoitti Kotkan Sanomiin eloisan matkakertomuksen unohtamatta kilpapurjehduksen seuraamista.

„Huvimatkaa Loviisaan“

näkyi viime viikolla puuhattavan kaupungissamme, ja kas tuostapa minäkin päätin käyttää tilaisuutta hyväkseni mennä katsomaan tuota maamme tunnettua kylpylaitosta, sekä siellä tapahtuvaa kilpapurjeh-

aamalla sateiselta, vaan myöhemmin selvesi oikein kauniiksi. Matkalle päästyä otettiin „jokaisen omat eväät“ esille, ja niistä mielet rupesivat vilkastumaan. — Tulipa vastaan muuan jaala ja englantilainen höyrylaiva, jotka erään matkailijan kädestä hyvin mukavasti tuli muistokirjaansa piirretyksi. — Ilman mitään sanottavia tapatumia saavuimme Svartholman edustalle, josta kaupunki valkoisine kivimuurineen ja mustine kivimuurineen jo alkoi näkyä.

Kaupungin laiturille tultuamme al-

käytävineen, olipa pari kesyä joutsentakin, jotka uiskentelivat edes takaisin lammikossa.

Puistoa katseltuamme läksimme rantaan, jossa tunnin odotus-ajan jälkeen pääsimme **kilpapurjehduspaikalle, Svartholman ent. linnoitukselle**, josta enään on rauniot jälellä, vuosisatoja vanhat, jotka muinaismuistona kuvaavat Ruotsin ajan mennyttä voimaa ja mahtavuutta.

Kilpapurjehdus, jossa oli runsaasti osanottajia, kesti juuri parillaan ja saarella vietettiin aikaa hyvin hauskaasti tanssilla ja muilla leikeillä,

yhdistyksen veneet jo lauantaina olivat menneet nopeuttansa koettamaan.

Sunnuntai-aamuna kokoontui osanottajia laivasillalle, josta kello puoli kahdeksan aikaan lähdettiin höyryvene „Alertilla“, mihin oli kokoonnutunut noin 70 henkeä. Ilma näytti

koi jokainen tallustaa ylös kaupungille virvokkeita hankkimaan, vaan niitä ei voitu saada muualla kuin kylpyhuone-ravintolassa, joka oli avoinna koko päivän; sinne askeleet ohjasimme.

Ei ollut, näet, muissa paikoissa lupaa myydä edes limonaadiakaan kirkko-aikana. Iltapäivällä myytiin olutta kaupungin laivasillallakin, jossa sitä anniskeli eräs kaupungin poliisi. (!)

Kylpyhuone ja sen puisto ovat katsottavat, sillä puisto on hyvinkin kaunis, rakennuksineen ja viileine

kunnes purjehtijain takaisin tultua palkinnot jaettiin.

Kello alkoi jo lähetä kahdeksaa, ennenkuin päästiin palausmatkalle, „hurraa“-huutojen raikuessa. Vielä muutama katsahdus kaupungille päin, ja käynti Loviisassa oli ainoastaan jälellä hilpeänä muistona osanottajille, jotka tyytyväisinä palasivat kotiin iloisen huvimatkan vietettyä.

Kotkan rantaan tultuamme oli kello puoli kaksitoista ja kukin väsyksissä tarvitsi lepoa. — „Kiitoksia hyvästä seurasta“ toivottavat kaikki toisilleen ja sen tekee myös ystäväanne
Esa.

— **Kilpapurjehdussesta.** Jonka 1 p:nä tulemaa syyskuuta toimeen panee „Haminan—Kotkan purjehdus-yhdistys“ Haminassa, huomautamme ilmoittaen samalla, että haapioillekin siellä mukavia palkintoja jaetaan. Tämä on nuoren yhdistyksemme „ensimmäinen yleinen“ **kilpapurjehdus**, jolle toivomme menestystä ja paljon osan ottajia. Niille haapioilleon yhdistyksemme hyväksii katsonut palkintoja jakaa, niiden tuljettajista kun toivotaan suurempienkin pursien ohjaajia.

Haminan—Kotkan purjehdus-
yhdistyksen
y l e i n e n
Kilpapurjehdus

tapattu Haminassa sunnuntaina 1 p:nä syyskuuta alkaa kello 10 a. p.

Kilpailuun saavat osaa ottaa kaikki maamme purjehdus-yhdistyksiin kirjoitetut purret sekä saaristolaiswenheet.

Raupunkilaiswenheille jaetaan 5 palkintoa eri luokkain kesken jaettuina sekä saaristolaiswenheille 4 rahapalkintoa ja haapioille 3 palkintoa.

— **Wiborgs läns segelförenings andra kappsegling** under säsongen försiggick i söndags mellan Kirkkonieki udde och Krysserort. Seglatsen gynnades af en frisk sydvästbris, som höll sig synnerligen styf hela dagen.

Till seglatsen hade anmälts 10 farkoster, af hvilka två tillhörande 1:a, tre

2:a och fem 3:e kategorin. Af dessa fullföljde dock endast 7 seglatsen; af de tre återstående gjorde två haveri och den tredje, en centerbordsbåt, upphörde med täflingen af andra orsaker. Seglingen, som leddes af föreningens kommodor handl. C. Rothe, började kl. 11, 33 m. 43 s. och slutade kl. 5, 42 m. 49 s.

Vid prisutdelningen utdelades ej något pris i 1:a kategorin; i 2:a kategorin togs priset, ett rökgarnityr af „Aino“ från Fredrikshamn (förare Tähtinen), som tillryggalade sträckan, närmare 40 verst, på 5 t. 5 m. 56 sek. reducerad tid; ett extra pris, en brefpräss af marmor, tilldelades „Aalto“ från Kotka (förare Lindblad) för

5 t. 8 m. 53 s. red. t.

I tredje kategorin utdelades två pris, det 1:a, en fruktkorg, åt „Maj“ från Fredrikshamn (förare Tilly), 5 t. 43 m. 22 s. och det andra, en necessaire, åt „Aino“ (hr Hirn), 5 t. 51 m. 56 s.

Wiipurin läänin purjehdusyhdistyksen toinen kilpapurjehdus järjestettiin 11.8. 1889 reitillä Kirkkonieki – Säkijärven Ristniemi (Kryssenort). Kilpamatka oli harvinaisen pitkä, 40 virstaa. Toisen kategorian palkinnon saavutti haminalaisen E. Baskin uusi herrasvene Aino kuljettajanaan Tähtinen Tammiosta lyhennetyllä ajalla 5 t. 5 min. 56 sek. Kilpailuun oli ilmoittautunut 10 venettä, joista vain 7 osallistui ja 4 selviytyi maaliin asti.

— **Kansanhuvit** wietettiin Pitkääpaadella viime sunnuntaina Elokuun 18 p:nä **kilpapurjehduksen**, ampuksen y. m. lausja. Kansaa oli wähanpuoleisesti koolla huonon ilman sattuessa.

Ensimmäisen palkinnon pitkän kitarin purjehduksesta sai Tobias Rantala.

talain „Musti”, joka purjehti määrätyn matkan 1 tun., 18 min. 43 sek., toisen palkinnon, ilmapuntarin, sai Johan Suomalaisen „Onni”, Tammioista, joka suoritti matkan 1 tunn. 20 min. 38 sek. Tuuli oli wähän liika wahwa, niin että purjehtijoille käwi pieniä wähinkoja matkalla.

Pitkääpaadella järjestettiin kansanhuvit kilpapurjehduksineen 18.8.1889 Kilpailun voitti kotikylän Tobias Rantala veneellään Musti. Toisen palkinnon, ilmapuntarin, sai tammiolainen Johan Suomalainen veneellään Onni noin 2 minuuttia hitaampana ajalla 1 t. 20 min. 38 sek.

Haminan—Kotkan purjehdus-
yhdistyksen
y l e i n e n

Kilpapurjehdus

tapattu Haminaassa sunnuntaina 1 p:nä syyskuuta alkaa kello 10 a. p.

Kilpailuun saawat osaa ottaa kaikki maamme purjehdus-yhdistyksiin kirjotettut purret sekä saaristolaiswenheet.

Raupunkilaiswenheille jaetaan 5 palkintoa eri luokain kesken jaettuina sekä saaristolaiswenheille 4 rahapalkintoa ja haapioille 3 palkintoa.

— **Kilpapurjehdukseen Haminaassa** viime sunnuntaina otti osaa yleensä 30 wenhettä, jakautuneina 5 eri luokkaan, pää-asiallisesti suuruntensa mukaan.

I:ssä luokassa sai palkinnon, 3 lanternaa, herra O. Karlssonin „Malto”, Kotkasta ennätyskellä 3 t. 21 m. 27 s. (laskettu 3—44—32).

II:ssä luokassa sai palkinnon, keittolaitoksen, G. Bassin „Mino”, Haminaasta, enn. 3—29—42 (3—47—47).

III:ssä luokassa saivat palkinnoita:

1:sen palk., wäpän, G. Korström'in „Maj”, Haminaasta, enn. 3—23—6, (3—27—47); 2:sen, ilmapuntarin, Chr. Holst'in „Boj”, Kotkasta, enn. 3—32—28, (3—36—9); ja 3:nnen, kompassin, G. Hornborgin „Gulej”, Haminaasta, enn. 3—37—33, (3—44—50).

IV:ssä luokassa (saaristolaiswenheitä) sai 1:sen palk., 40 m., J. Suomalaisen „Onni”, Tammioista, enn. 3—7—53, (3—13—31), 2:sen, 30 m., T. Rantalain „Kurpi”, Pitkääpaadesta, enn. 3—11—

24 (3—20—45) ja 3:nnen palk., 15 m., B. Pikkäsen „Kultija“, Tammioista, 3—13—58 (3—22).

V:stä luokassa, johon haapiotkin saivat osaa ottaa, annettiin: 1:nen palk., A. Pikkäsen „Mursky“, Tammioista, enn. 2—21—13; 2:nen palk., R. Pikkäsen „Liuhto“, Tammioista, enn. 2—25—8; 3:s palk., B. Suomalaisen „Alto“, Tammioista, enn. 2—31—45 ja 4:s palk., R. Siparin „Wilka“, Kuorsalosta

ta, enn. 2—38—42.

Purjehdittava matka oli I:stä ja II:sta 15, III:sta ja IV:stä 12 ja V:stä luokassa 8 engl. peninfulmaa. Tuuli, luoteelta (NW.), heikon puolinen.

Kilpailua johti yhdistyksen ylipäällikö tohtori G. Hornborg, ja palkintotuomareina olivat, Haminasta herrat: Fabre, Lindén ja Forstén; Kotkasta Holst, Danfa ja Bärhund, joita tuljetti höyryvenhe „Björn“.

1889 0905 WIIPURIN SANOMAT

WIIPURIN SANOMAT / 1889 / 05.09.1889 NO 206

— **Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyksen yleinen kilpapurjehdus** tapahtui w. sunnuntaina Haminan weillä. 30 wenettä otti osaa kilpailuun, ensin mitä mo:neen aikaan on täälläpäin tapana ollut. Palkintoja jaettiin I:stä luokassa 1:sen palkinnon, Ranaallukhydyn

„Alto“ Kotkasta, II:sta 1:sen palk., petroliteittiön, „Aino“ Haminasta, III:sta 1:sen palk., plaidin, „Maj“ Haminasta. Talonpoikaisweneistä annettiin palkintoja 40 mk. J. Suomalaiselle Tammioista, 30 mk. Rurelle Pikkäpaadesta ja 15 mk. B. Pikkäselle Tammioista.

1889 0904 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1889 / 04.09.1889 NO 70

— **Fredrikshamn—Kotka segelförenings allmänna kappsegling** försiggick i söndags invid Fredrikshamn och blef, såsom man hade anledning att förmoda, särskildt

i anseende till antalet täflande båtar, hvilka voro icke mindre än 30 stycken, en värkligen lysande framgång för den nybildade segelföreningen. Så många deltagare i en **kappsegling**,

som nti denna, torde knappast på någon ort inom landet hertörinnan förekommit. Men lifven hvad beträffar resultaten utgjorde **kappseglingen** ett godt bevis för båtarnas i dessa trakter duglighet och förarnes skicklighet.

Kl. 10 skedde samlingen vid Hai-

likari, dit utom de täflande båtarna ett stort antal andra båtar och flere med intresserade åskådare fullbesatta ångbåtar infunnit sig. Strax efter kl. 12 startade den första båten och kl. närmare 5 hade alla båtar återvändt. Kursen för de mindre båtarna under

20 fot öfver stäf bestämdes från Hailikari längs med östra farleden, rundt sydpricken vid Uolio samt i kryss tillbaka; för allmogebåtar och båtar af tredje kategorin från Hailikari rundt sydpricken halfvägs mellan Uolio och Lehtinen och tillbaka -- en sträcka af

24 sjömil; för båtar af de två första kategorierna gick kursen från Hailikari rundt ett grund mellan Lehtinen och Kotkasaaret inalles 30 sjömil. Vinden var en något svag V. N. V. Såsom prisdomare fungerade herrar Holst, Danska och Bärlund från Kotka samt hrr. Favre.

Forsten och Linden från Fredrikshamn.

Resultaten voro följande:

I kategorin. 1 priset, signallanternor, Aalto fr. Kotka för 3 t. 21 m. 27 s. (red. tid 3, 44, 32).

II kategorin. 1 priset, petroleumkök med kärl, Aino fr. F:hamn, 3 t. 24 m. 42 s. (red. tid 3, 47, 47).

III kategorin. 1 priset, en pläd, Maj fr. F:hamn red. tid 3, 27, 47.; 2 priset, en barometer, Boy fr. Kotka 3, 36, 9; 3 priset, en kompass, Gulej från F:hamn 3, 44, 50.

Allmogebåtar: 1 priset 40 mk Onni, J. Suomalainen fr. Stamö red. tid 3, 13, 31; 2 priset 30 mk Kurki, T. Rantala fr. Pitkäpaasi 3, 20, 45; 3 priset 15 mk Kulkia, V. Pitkänen fr. Stamö, 3, 22.

Små båtar: 1 pris en barometer Myrsky A. Pitkänen fr. Stamö 2, 21, 13.; 2 priset sockertopp Liuh-to, K. Pitkänen fr. Stamö 2, 25 8; 3 priset korkgördel Aalto, W. Suomalainen fr. Stamö 2, 31, 45; 4 priset, puukko, Vilkas, K. Sipari fr. Kuorsalö, 2, 38, 42.

1889 0907 KOTKA

KOTKA / 1889 / 07.09.1889 NO 36

Fredrikshamn—Kotka segelförenings första allmänna

nes under jemförelsevis goda omständigheter, endast vinden var något svag. Till täflingen anmälde sig 30 farkoster och blefvo dessa indelade i fem kategorier.

Samlingen skedde vid Hailikari utanför Fredrikshamn, och bestämdes kursen längs farleden åt Wiborg till. Sträckan utgjorde för första

kappsegling

egde rum senaste söndag, den 1 den-

och andra kategorins båtar 15 eng. mil för tredje och fjerde kategorin 12 samt för femte kategorins, till hvilken hörde båtar mätande öfver stäf mindre än 20 fot, 8 eng. mil. Startningen skedde kl. litet öfver 12, men först kl. ung. 5 hade den sista båten återvändt. Resultatet synes af vidstående tabell:

Kategori	Båtens namn	Valör.	Egare.	Hemort.	Seglad tid.			Reducerad tid.		
					tim.	min.	sek.	tim.	min.	sek.
I.	Aalto	4,4	O. Karlsson	Kotka	3	21	27	3	44	32
	Nordstjernan	5,1	T. Braun	Summa	4	8	18	4	33	19
II.	Aino	3,1	E. Bask	F:hamn	3	29	42	3	47	47
	Elli	2,1	Hj. Grahn	Kotka	—	—	—	—	—	—
III.	Maj	1,4	E. Korsström	F:hamn	3	23	6	3	27	47
	Boy	1,3	Chr. Holst	Kotka	3	32	28	3	36	39
	Gulej	1,7	G. Hornborg	F:hamn	3	37	33	3	44	50
	Glimt	1,3	M. Andersen	Kotka	3	52	10	3	55	51
	Mörkö	1,2	J. Bruhn	"	3	58	—	4	—	34
	Tähti	1,3	A. Bärlund	"	4	13	49	4	17	30
	Jalo	1,1	J. Laurila	"	4	20	41	4	21	50
	Solveig	1,4	A. Gullichsen	"	4	25	7	4	29	48
	Ellida	1,6	B. Gräsbeck	"	4	32	55	4	39	24
	Laine	1,1	H. Edlund	F:hamn	—	—	—	—	—	—
IV.	Onni	1,5	J. Suomalainen	Stamö	3	7	53	3	13	31
	Kurki	2,0	T. Rantala	Pitkäpaasi	3	11	24	3	20	45
	Kulkija	1,8	V. Pitkänen	Stamö	3	13	58	3	22	—
	Ahti	1,2	A. Pitkänen	"	3	20	12	3	22	46
	Kuikka	1,8	M. Pasi	Pitkäpaasi	3	18	38	3	26	40
	Aino	1,6	A. Mäkelä	Stamö	3	20	28	3	26	57
	Liuhto	1,4	A. Sipari	Kuorsalö	3	24	4	3	28	45
V.	Myrsky	—	A. Pitkänen	Stamö	2	21	13			
	Liuhto	—	K. Pitkänen	"	2	25	8			
	Aalto	—	W. Suomalainen	"	2	31	45			
	Wilkas	—	K. Sipari	Kuorsalö	2	38	42			
	Dufvan	—	A. Backman	F:hamn	2	40	7			
	Toivo	—	E. Silvo	Willnäs	2	50	34			
	Jurkka	—	J. Sipari	Kuorsalö	2	56	32			
	Urho	—	W. Klingberg	Kotka	—	—	—			
	Viking	—	?	F:hamn	—	—	—			

I första kategorin togs första priset, trenne lanternor af „Aalto“, Karlsson, Kotka; i andra kategorin, en petroleumkokare af „Aino“, Bask,

F:hamn. Inom tredje kategorin utdelades tre pris och tillföllo dessa: det första, en plaid, „Maj“, Korsström, F:hamn; det andra, en barometer, „Boy“, Holst, Kotka; det tredje, en kompass, „Gulej“, Hornborg, F:hamn.

Inom fjerde kategorin, skärgårdsfarkoster, togs första priset, 40 mk af „Onni“, J. Suomalainen, Stamö;

andra priset 30 mk af „Kurki“, T. Rantala, Pitkäpaasi; tredje priset 15 mk af „Kulkija“, V. Pitkänen, Stamö.

Inom femte kategorin tilldelades första priset, en barometer, „Myrsky“, A. Pitkänen, Stamö; andra priset, en topp socker, „Liuhto“, K. Pitkänen, Stamö; och fjerde priset, tvenne puukkoknifvar, „Wilkas“, K. Sipari, Kuorsalö.

„Laine“ i tredje samt „Urho“ och „Viking i femte kategorin fullföljde icke seglatsen. Ett missöde inträffade i det „Jalo“ och „Solveig“ genom någon oförsigtighet från den förras sida råkade i kollision, hvarvid waterstaget på „Jalo“ sprang och „Solveig“ fick sitt storsegel sönderrifvet. Båda fullföljde dock seglat-

sen, ehuru naturligtvis med sämre resultat än annars.

Kappseglingen leddes af förenings kommodor, doktor G. Hornborg och som prisdomare fungerade herrar J. Favre, G. Lindén och C. G. Forstén från Fredrikshamn, samt Chr. Holst, A. Danska och A. Bär-
lund från Kotka.

Haminassa järjestettiin ensimmäiset yleiset kilpailut 1.9. 1889. Kilpailijat kokoontuivat klo 10 Hailikarin luo. Osanottajia oli 30 ja veneet jaettiin viiteen luokkaan: I luokka, veneet 0-2 valööriä, II, veneet 2, 1-4 valööriä, III, veneet yli 4 valööriä, IV luokkaan yli 20 jalan pituiset saaristolaisveneet ja V luokkaan alle 20 jalan pituiset veneet.

I ja II luokan veneille reitti oli Hailikarilta pitkin itäistä väylää Viipuriin päin Uolion ja Lehtisen välisen eteläviitan ympäri ja takaisin, matkan pituus 24 meripeninkulmaa, 15 englannin mailia. III ja IV luokan veneiden reitti kulki Hailikarilta Lehtisen ja Kotkien välisen karin ympäri ja takaisin matkan pituuden ollessa 12 englannin mailia, Pienempien V luokan veneiden reitti oli Hailikarilta Uolion eteläviitalle ja luovi takaisin, 8 englannin mailia.

Tammioista luokkaan IV osallistui 4 venettä, luokkaan V 3. Tammiolaisten tulokset:

IV lk: 1. Onni, Johan Suomalainen, Tammio, palk. 40 mk, purjehdusaika 3 t. 13 min. 31 sek., redusoitu aika 3 t. 13 min. 31 sek.

3. Kulkija, V. Pitkänen, 15 mk, korjaamaton purjehdusaika 3 t. 22 min.

4. Ahti, A. Pitkänen purjehdittu aika 3 t. 22 min. 26 sek., redusoitu aika 3 t. 22 min. 26 sek.

6. Aino, A. Mäkelä purjehdittu aika 3 t. 26 min. 57 sek., redusoitu aika 3 t. 20 min. 28 sek.

Kaikki luokassa IV kilpailleet tammiolaiset saaristolaisveneet olivat nopeampia sekä purjehdus- että redusoitujen laskenta-aikojen perusteella kuin yksikään saman matkan purjehtineen III luokan haminalaisten ja kotkalaisten kaupunkilaisvene.

V lk: 1. Myrsky, A. Pitkänen, palk. ilmapuntari, purjehdusaika 2 t. 21 min. 13 sek.

2. Liuhto

1. K. Pitkänen, 1 toppa sokeria, 2 t. 25 min. 28 sek.

3. Aalto, W. Suomalainen, korkkivyö, 2 t. 31 min. 45 sek.

Haminan kilpailu oli todella loistava menestys vastaperustetulle yhdistykselle. Purjehduskauden aikana järjestettiin kilpailujen lisäksi yhteispurjehdus Kuorsaloon ja Tammioon ja eskaaderipurjehdus Korkiasaareen. Ensimmäisen vuoden aikana yhdistykseen oli liittynyt Kotkassa 80 jäsentä, Haminassa 68. Yhdistyksen alusrekisteriin oli Kotkassa merkitty 9 venettä, Haminassa 13. Yhdistyksen toiminta oli ollut vilkasta ja ilahduttavaa oli ollut saaristolaisten runsas lukuinen osanotto kilpailuihin.

Tammiossa purjehdusinnostus voimistui 1880-luvun myötä. Tammio Stamö lienee ollut 1884–1889 valtakunnassa tiheimmin lehdistössä mainittu kylän nimi, kuten myös Vihtori Pitkänen maamme urheilijoista. Vuosi 1888 oli tammiolaisen kilpapurjehduksen huippuvuosi. 1888 Johan Suomalainen veneineen oli kohoamassa Vihtori Pitkäsen rinnalle ja ohikin huippupurjehtijaksi. Kotkan Sanomat ja ruotsinkielinen Kotka aloittivat toimintansa 1882 ja Fredrikshamns Tidning 1884, Haminan Sanomat 1889. Tammion kilpailuista kerrottiin näyttävästi paikallisen lehdistön lisäksi Helsingissä ja

Viipurissa ilmestyneissä sanomalehdissä. Tammiolaisten purjehdustaito perustui pitkäaikaiseen perinteeseen purjehtimisesta ja veneenrakennustaidosta. Vuosisatoja jatkuneet seprapurjehdukset Vieroon olivat koulineet miehet taitaviksi toimimaan vaarallisissakin sääoloissa ja veneet veistettiin kotisaareissa niitä jatkuvasti paremmiksi kehitellen. Vihtori Pitkäsen kerrottiin lehdistössä voittaneen 12 tai 18 palkintoa Kulkijallaan. Saaristolaisten keskuudessa oli ilmeisesti järjestetty runsaasti purjehduskilpailuja, joista tietoja ei levinnyt julkisuuteen paikallislehdissäkään.

Kun Loviisasta tuli elokuussa 1887 pyyntö muodostaa laaja-alainen purjehdusyhdistys, joka kattaisi Loviisan, Porvoon, Kotkan ja Haminan seudut ympäristöineen, Haminalla oli jo takanaan kokemus yhdistyä tällaiseen kaukaiseen voimakkaaseen purjehdusyhdistykseen vuodelta syksyiltä 1885, jolloin Hamina liittyi Viipurin purjehdusyhdistykseen. Se ei ollut juurikaan tukenut Haminan seudun purjehdustoimintaa. Merkittäviä purjehduskilpailuja ei tämän jälkeen 1885 ja 1886 järjestetty ennen kuin 1886 syksyllä, jolloin tammiolaisetkin pääsivät taas osallistumaan kunnon mittelöihin. Innostusta ei herättänyt myöskään ehdotus koko Kymenlaakson kattavan yhdistyksen perustamisesta. Sen sijaan Haminassa asetettiin kannattamaan Haminan ja Kotkan ja niitä ympäröivän saariston käsittävän yhdistyksen perustamista.

Tammion näkökulmasta hanke saatettiin kokea siten, että heikosti kilpailuissa menestyneet kaupunkiveneiden omistajat halusivat saada käyttöönsä sen tiedon purjeveneiden rakentamisesta, varustamisesta ja navigoinnista, joiden varaan saarelaisten menestys perustui. Olihan epäilty sitäkin, että heidän menestyksensä perustui vippaskonsteihin kuten kivien ja hiekkasäkkien siirtelyyn veneessä purjehduksen aikana käännöksiä tehtäessä. Saarelaiset halusivat säilyttää itsenäisyytensä ja erikoistietonsa sitä muille jakamatta. Siitä syystä tammiolaiset eivät kiirehtineet veneineen hakeutumista Hamina-Kotka purjehdusyhdistykseen.

HAMINA-KOTKA PURJEHDUSYHDISTYKSEN VUOSIKERTOMUS 1889

1890 0517 KOTKA

KOTKA / 1890 / 17.05.1890 NO 20

Utdrag ur berättelsen

om Fredrikshamn—Kotka segelförenings verksamhet under år 1889, afgifven af afgående öfverbefälhafvaren.

I maj 1888 utsände Östra Nylands segelförening till segelvänner i städerna Borgå, Kotka och Fredrikshamn en uppmaning att ansluta sig

en segelförening bildades, som skulle omfatta Kotka och Fredrikshamn med kringliggande kusttrakter och öar. För att utarbета stadgar för föreningen samt ansöka om deras stadfästelse, utsågos några personer från Kotka och några från Fredrikshamn. Resultatet af desses gemensamma åtgörande var, att „stadgar för Fredrikshamn—Kotka segelförening“ blefvo till efterrättelse fastställda af länestyrelsen i Wi-

till densamma. På möten, som af segelvänner med anledning häraf höllos såväl i Kotka som i Fredrikshamn, gjorde sig emellertid den åsigten gällande, att en sammanslutning med praktiskt resultat icke kunde komma till stånd, då området blefve så vidsträckt och ingen af de nämnda orterna hvad segelsporten beträffar stod så högt öfver de andra, att den kunde intaga en ledande

borg den 15 mars 1889, hvarigenom sålunda en af mången redan länge närd önskan blef uppfylld.

Föreningen vann en glädjande tillslutning, ity att medlemsantalet under året varit inom Fredrikshamns distrikt 68 och inom Kotka distrikt 80, in summa 148. Inom Fredrikshamns distr. hafva varit inskrifna 13 farkoster och inom Kotka distr. 9, in summa 22.

Föreningens mindre kappsegling, i hvilken endast i föreningen inskrifna farkoster ega delta, för sig gick invid Kotka den 14 juli.

Etter kappseglingens slut sammanmanträdde föreningsmedlemmarne å Universal-Gardens Café i Kotka till årsmöte, hvarvid till ordförande utsågs apotekar Grahn från Kotka. Några framställda förslag om förändring af mätningssättet förkastades, och beslöts att bibehålla det af Nyl. jaktklubben antagna. En af bestyrelsen gjord förfrågan, huruvida prisdomare till kappseglingarna skul-

le utses af bestyrelsen, eller af föreningen vid allmänt möte eller distriktsmöten, besvarades sålunda att bestyrelsen egde utse sådana. Vidare beslöts att anlägga uniformsmössa, och uppdrogs åt herrar V. W. Lindqvist, W. Björklund och A. Gullichsen, samt herr A. Nymalm som suppleant, att föreslå dess utseende.

Föreningens allmänna kappsegling försiggick den 1 september invid Fredrikshamn.

Att vid dessa allmänna kappseglingar anordna täflan jemväl för farkoster under 20 fot öfver stäf, och hvilka vid kappseglingar så godt som utslutande föras och manövreras af ynglingar och gossar, måste väl anses välbetänkt, då just dessa små, men i våra trakter oftast sjödagliga och välutrustade farkoster äro den skola, i hvilken skärgårdsbon i skolåldern förvärfvar sig de för

hela hans lif så nödvändiga och utmärkande egenskaperna: raskhet, påpaslighet och sjelftillit.

Från orter utom föreningens område hade inga täflande farkoster infunnit sig, om man ej vill räkna som sådan „Nordstjernan“, hvilken äfven var inskrifven i Nyl. jaktklubben. Men vi må hoppas att, sedan föreningen blifvit äldre och fått flere bekanta, dessa icke skola glömma att besvara våra visiter.

Visserligen gjorde några af „Viborgs läns segelförenings“ farkoster under pingsten ett besök i Kotka;

men vi kunde icke undfägnas dem med pris, emedan ingen kappsegling då försiggick derstädes. Och likväl bemöttes vi i Viborg, då vi den 11 augusti besvarade visiten, så gästfrött, att våra tre representanter blefvo trakterade med de raraste delikatesser „Aino“ och „Maj“ hvardera med 1:sta pris, samt „Aalto“ med ett extra pris.

Redan den 4 augusti hade föreningen gjort sin uppvaktning hos „Östra Nylands segelförening“ i Lovisa. Att trakteringen icke der var lika frikostig som sedermera i

Viborg, torde få anses ha berott derpå, att olika sedvänjor äro rådande på olika orter. Dock bestods der 1:sta priset för allmogebåtar åt „Onni“, J. Suomalainen från Stamö (inskrifven i F:hamn—Kotka segelförening, 1. val.), hvars seglade tid var 2° 40' 16". 2:dra, 3:dje och 4:de pristagarena voro från Östra Nylands segelföreningens område och deras seglade tider resp. 3° 15' 20", 3° 17' 32" och 3° 30' 08". Tidsskilnaden emellan 1:sta och 2:dra pristagaren utgjorde således 0° 35' 04", hvilket visar vår båts och vårt folks, eller

något öfvernaturligt väsen utan like i denna världen, framgår deraf, att tvenne andra båtar från vår förenings område (ehuru icke inskrifna i föreningen) „Kulkia“, V. Pitkänen från Stamö och „Kurki“, T. Rantala från Pitkäpaasi seglade på resp. 2° 43' 49" och 2° 47' 14", således icke stort sämre än „Onni“ och långt bättre än de öfriga. Att „Kulkia“ och „Kurki“ icke blefvo prisbelönade, berodde enligt prisnämndens utslag derpå, att de begått fel emot seglingsreglerna. Men dessa fel voro icke sådana att de derigenom skulle vunnit i tid, åtminstone icke nämnvärdt.

Den 28 juli deltog åtskilliga af föreningens farkoster i en af allmogemän på Stamö arrangerad kappsegling, vid hvilken särskilda pris utdelades äfven åt herremannabåtar. I en samma dag också af allmogemän tillstäld kappsegling för mindre båtar vid Kuorsalö deltog en af föreningens farkoster, ehuru utom täflan. Dessa af allmogen tillstälda och bekostade kappseglingar bevisa på ett glädjande sätt med hvilket intresse segelsporten omfattas af skärgårdsbefolkningen i våra trakter. (Forts.)

Utdrag ur berättelsen

om Fredrikshamn—Kotka segelförenings verksamhet under år 1889, afgifven af afgåen de öfverbefälhafvaren.

(Forts. o. slut fr. föreg. n:).

Den 11 augusti, samma dag som segern vans i Viborg, företogo någ-

ra af föreningens hemmavarande farkoster en samsegling. Man möttes halfvägs mellan Kotka och Fredrikshamn vid Högholmarna, hvarest en anspråkslös skaffning undanstökades, så anspråkslös, att Kotkaboarne vunno pluralitet för sitt förslag att sätta kurs på Kotka och, noggrannare bestämdt, på Universal-Gardens

Café, der sedan en god och lifvande sexa lät Fredrikshamnsboarne glömma, att vinden en sommarafon går tidigt till kojs till och med om den varit ute och rasat på dagen. Följden var att lilla ångbåten „Fix“ fick det påkostande uppdraget att släpa till F:hamn tvenne sjöföglar,

nästan större än den sjelf, hvilka voro magtlösa, då de ej flngo luft under sina vingar.

Ännu måste omnämnas att apotekar Alfons Nymalm från F:hamn i december beställt åt sig från Blekholmens varf en ny segelfarkost, hvilken inskrifvits i föreningen och med hvilken han utmanat Nyl. Jakt-

klubben till täflan om Sportklubbens i Helsingfors pokal. Detta har helt säkert mera än mycket annat bidragit till att göra vår unga förening känd i sportkretser och måste hål-

sas som godt löfte om föreningens fortfarande förkofran.

Den gemensamma kassans ställning vid årets slut framgår af följande utdrag ur räkenskaperna:

Inkomster i Fredrikshamn:

66 medlemsårsavgifter à 5 mk.	330: —	
2 " " 3 "	6: —	336: —
11 farkostavgifter " 5 "	55: —	
2 " " 2 "	4: —	59: —
inskrifningsavgifter vid kappsegling 30 à 1 mk.		30: —

i Kotka:

63 medlemsårsavgifter à 5 mk.	315: —	
17 " " 3 "	51: —	336: —
9 farkostavgifter " 5 "		45: —
Mätningavgifter		10: —
Inskrifningsavgifter vid kappseglingen		9: —
		Fmk. 855: —

Utgifter i Fredrikshamn:

7 stycken flaggor 78: 10, 1 bredvimpel 3: 20	81: 30	
ritning till vapen för föreningens flagga	15: —	
2 kautschukstämplar jämte färg	17: 25	
priser vid kappseglingen i Kotka:		
1 kikare	13: —	
1 kompass	10: —	
1 lifboj	10: —	
1 toppvimpel	16: 05	49: 05
priser vid kappseglingen i Fredrikshamn:		
1 sats lanternor	40: —	
1 korkgördel	8: —	
1 petroleumkök	35: 80	
2 barometrar	34: —	
2 litbojar	20: —	
1 puukko	2: —	
1 penningspris	40: —	
1 d:o	30: —	
1 d:o	15: —	224: 80
diverse utgifter		17: 85
		<u>Fmk. 405: 25.</u>

Utgifter i Kotka:

Omkostnaderna för fastställelse af stadgarna	30: 50.	
Tryckning af 300 exemplar stadgar	42: —	
d:o „ 200 st. medlemskort	12: —	
d:o „ 100 „ mätebref	15: 50	
7 aln flaggduk	7: 70.	
Arbetslön för en flagga	2: —	
1 st. flagghörn till mallflagga	11: 35.	21: 05.
1 logglina	5: —	
Diverse omkostnader	55: 40.	586: 70.
Behållning till 1890		268: 30.
		<u>Fmk. 855: —.</u>

Föreningens funktionärer hafva under året varit:

Öfverbefälhafvare: stadsläkare Georg Hornborg, Fredrikshamn.

Underbefälhafvare: stadsfiskal J. W. Stenberg, Kotka.

Bestyrelsemedlemmar: ölbryggare E. Bask }
 " fältprost V. W. Lindqvist } Fredrikshamn
 " kontorist W. Husgafvel } Kotka } sekreterare.
 " " C. Kärkkänen } kassör.

Suppleanter: hofråd V. Sohlman } F:hamn } sekreterare.
 " kontorist C. G. Forsten } } kassör.

" " A. Gullichsen } Kotka.
 " sågtörvaltare E. Bärlund. }

Revisorer: lektor A. Genetz, Fredrikshamn.

" bokhandlare A. Bärlund, Kotka.

Suppleanter: magister G. Linden, Fredrikshamn.

" apothekaren H. Grahn, Kotka.

Den mindre kappseglingen leddes af underbefälhafvaren och den större af öfverbefälhafvaren och fungera vid dessa kappseglingar som prisdomare; vid den mindre;

Herrar Genetz }
 " Schulman } F:hamn.
 " Sohlman }

Herrar Appelberg }
 " Hellsten } Kotka.
 " Holst }

och vid den större:

Herrar Favre }
 " Forsten } F:hamn
 " Lindén. }

Herrar Bärlund }
 " Danska } Kotka.
 " Holst }

Sama uutinen kuin lehdessä Kotka 17.5.1890 julkaistiin myös Haminassa 31.5.1890.

1890 0531 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1890 / 31.05.1890 NO 43

Alue laajeni niin laajaksi, eikä mikään mainituista paikoista purjehdusta ajatellen ollut niin ylhäällä muiden yläpuolella, että se olisi voinut ottaa johtavan aseman, joten muodostettiin purjehdusseura, joka käsittäisi Kotkan ja Haminan ympäröivine rannikkoseutuineen ja saarineen.

Halu järjestää näissä yleisissä kilpapurjehduksissa kilpailu myös aluksille, jotka ovat alle 20 jalkaa pitkiä, ja joissa kilpailut käydään pääasiassa nuorten miesten ja poikien toimesta, täytyy kyllä ajatella hyvin harkituksi. Erityisesti nämä pienet, mutta usein meidän alueillamme merikelpoiset ja hyvin varustellut alukset ovat niitä, joissa rannikon asukas hankkii nuorena koko elämänsä kannalta välttämättömät ja tunnusomaiset ominaisuudet: nopeus, huolellisuus ja itsevarmuus.

Osanottajia ei saapunut yhdistyksen alueen ulkopuolelta, mutta toivotaan tuleviksi, kun yhdistys tulee tunnetummaksi.

Tässä uutisessa kerrattiin yhdistyksen vuoden 1889 tapahtumia ja todettiin m. m. näin.

Vuosi päättyi ilahduttavasti, sillä sen päättyessä jäseniä oli Haminan alueella 68 ja Kotkan 80 ja kirjoittautuneita veneitä Haminan seudulla 13 ja Kotkan 9.

4.8.1889 ensimmäinen palkinto maalaistyyppisille veneille myönnettiin purjehdusyhdistykseen rekisteröityneelle veneelle Onni, J. Suomalaiselle Stamöstä, joka saavutti purjehdusaikansa 2 tuntia 40 minuuttia ja 16 sekuntia. Aikaero ensimmäisen ja toisen palkinnonsaajan välillä oli 35 min. 4 sek.,

mikä osoittaa meidän veneittemme ja väkemme tai ainakin veneittemme etevämmyyttä. Ja että Onni ei ole kuitenkaan mikään ylikuonnollinen olio tässä maailmassa, ilmenee siitä, että kaksi muuta vaikkakin rekisteröitymätöntä venettä yhdistyksemme alueelta V. Pitkäsen Kulkia Tammiosta ja ja T. Rantalan Kurki Pitkäpaadesta olivat purjehdusajoiltaan vain vähän hitaampia kuin Onni, vaikkakin tulivat hylätyiksi merkitykseltään mitättömän arvoisen sääntörikkomuksen vuoksi.

11. elokuuta, samana päivänä kuin (Tammion) M. Tähtinen saavutti uudella Haminan E. Baskin veneellä Aino voiton erittäin vaativassa kilpailussa Viipurissa, muutamat yhdistyksen paikalla olevat alukset lähtivät yhteiselle purjehdukselle. He tapasivat puolivälissä Kotkan ja Haminan välillä Högholmien luona, missä vaatimaton juhla järjestettiin, niin vaatimaton, että kotkalaiset voittivat enemmistönsä ehdotuksesta suuntautumisen kohti Kotkaa ja tarkemmin sanoen Universal-Gardens Cafea, missä sitten hyvä ja eläväinen seurue auttoi haminalaisia unohtamaan, että tuuli kesäiltana menee levolle varhain, vaikka olisikin päivällä riehunut. Seurauksena oli, että pieni höyrylaiva Fix sai tehtäväkseen hinata Haminan satamaan kaksi merilintua, melkein suurempia kuin laiva itse, jotka olivat voimattomia, koska ne eivät pystyneet lentämään ilmassa siipiensä alla.

1890 0507 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1890 / 07.05.1890 NO 19

— Anniskelu-yhteisö on läänin Ruvernööri myöntänyt tämän vuoden purjehdusajana **purjehdusyhdistyksen** huvimajalle Elisabet'in saarella jela, kahdeksi vuodeksi Kesäkuun 1 päivästä, „Kotka hotel“ ravintolan isäntä Edlundille, kapten G.

Blomberg'ille „Universalgardenin cafe“, leskirouva M. Markoff'ille hotel „Skandia“, leskirouva M. Bafstman'ille hotel „Svenskfund“, joferi-leipuri J. W. Dryselius'elle hotel „Walhallan“ niinkuin myös kaupungin vähittäinmyönti- ja anniskeluyhtiöille anniskelupaikoille No 1 ja 2.

1890 0517 KOTKA

KOTKA / 1890 / 17.05.1890 NO 20

— **Fredrikshamn—Kotka Segelförenings kappseglingar** under innevarande års seglationstid komma att försiggå, den mindre, hvori endast i föreningen inskrifna

farkoster komma att deltaga, i Fredrikshamn den 15 Juni då äfven årsmötet hålles, samt den allmänna i Kotka den 24 Augusti.

Hamina–Kotka purjehdusyhdistyksen vuoden 1890 purjehdusajat ovat: Pienempi kilpapurjehdus, johon tulevat ottamaan osaa ainoastaan yhdistykseen kirjautuneet veneet, 15 kesäkuuta Haminassa, sekä yleiset Kotkassa 24. elokuuta.

1890 0521 WIIPURIN SANOMAT

WIIPURIN SANOMAT / 1890 / 21.05.1890 NO 115

— **Wiipurin läänin purjehdusseura** kokoontui toispäivänä ylimääräiseen kokoukseen, jossa, sittenkuin äskenvalittu päällikkö ensin toimittunna ja sitten omasta puolestaan oli kiittänyt luottamuksesta jela 11 uutta jäsentä oli seuraan otettu, keskusteltiin ja päätettiin seuraavista asioista:

1:o) Seuran ohjelma tulisi olemaan seuraava:

Toukokuun 25 ja 26 p:nä yhteis-
purjehdus Viikapaadelle.

Kesäkuun 8 p:nä **kilpapurjehdus**
luraan ulkoreitillä

Kesäkuun 22 p:nä yhteis-
purjehdus Korkeasaarelle Säkijärven saaristossa.

Kesäkuun 29 p:nä **kilpapurjehdus**
Terwaniemen ja luraan välillä jossa
palkintoja jaetaan ainoastaan yhdistykseen kuulumattonille pienille purje-
venheille.

Heinäkuun 20 p:nä yleinen kilpa-
purjehdus Kirkkoniemestä Nistiniemeen
jela

Syyskuun 7 p:nä kilpapurjehdus Terwaniemen ja Uuraan välillä.
 2:o) Painolastia ei tästä lähtien saa muutella kilpapurjehduksen aikana
 3:o) Uudenmaan purjehdusklupin merkkijärjestelmä otetaan täytäntöön
 4:o) Terwaniemeen rakennetaan va-

viljongi ja irtonainen laiturit maalle pääsyä varten.

5:o) Toimikunnan huoleksi jätettiin tehdä ehdotus pu'uksi yhdistyksen jäsenille.

6:o) Uusia jäseniä otetaan yhdistykseen jokaisessa ilmoitetussa kokouksessa.

Wiipurin läänin purjehdusseura; Painolastia ei saa tästä lähtien muutella kilpapurjehduksen aikana.

1890 0521 KOTKAN SANOMAT

1890 0531 HAMINAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1890 / 21.05.1890 NO 21
 — Haminan — Kotkan purjehdistyksen kilpapurjehdukset tämän vuoden purjehdusajana tapahtuvat, pienempi, johon ainoastaan yhdistykseen kirjotetut alukset ottavat osaa, Haminasissa Kesäkuun 15 p:nä, jolloin myös vuosikokous pidetään, sekä yleinen Kotkassa Elokuun 24 p:nä.

Kilpapurjehdus
 Haminan — Kotkan purjehdusyhdistykseen kuuluvain weneitten kesken toimitetaan sunnuntaina tulewan kuun 15 p:nä. Kofoontuminen tapahtuu Sailerin luona kello 11 e. pp. Yhdistyksen vuosikokous pidetään kilpapurjehduksen loputtua Meyerin hotellissa.
Johtokunta.

1890 0618 KOTKAN SANOMAT

ja 1890 0620 WIIPURIN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1890 / 18.06.1890 NO 25
 — Haminan — Kotkan purjehdistyksen ensimmäinen kilpapurjehdus oli viime sunnuntaina Haminan läheisöllä. Kilpapurjehdukseen, johon ainoastaan yhdistykseen kirjotetut weneet saivat osaa ottaa, ilmoittautuivat 9 weneettä, 5 Kotkasta ja 4 Haminan piiristä. Weneet jaotettiin kahdelle osastolle.
 Ensimmäiseen kuuluivat: hra N. Karlssonin omistama ja hra R. Rärffäsen johtama, „Alto“ Kotkasta, hra E. Baffin omistama ja M. Tä-

WIIPURIN SANOMAT / 1890 / 20.06.1890 NO 140
 tisen johtama „Alto“ Haminasta sekä hra A. Nymalmin omistama ja B. Tillin johtama „Gira“, sekä toiseen seuraavat alukset: hra M. Anderseenin „Glint“ Kotkasta, A. Gullichsenin „Solweig“ Kotkasta, G. Hornborgin „Gulej“ Haminasta, J. Suomalaisen „Onni“ Tammioista, A. Bärlundin „Tähti“ Kotkasta ja S. Edlundin „Laine“ Kotkasta, kaikki paitsi viime mainittu omistajiensa johtamina.
 Kilpailuista kolme viimeksi mainittua eivät loppuun saattaneet pur-

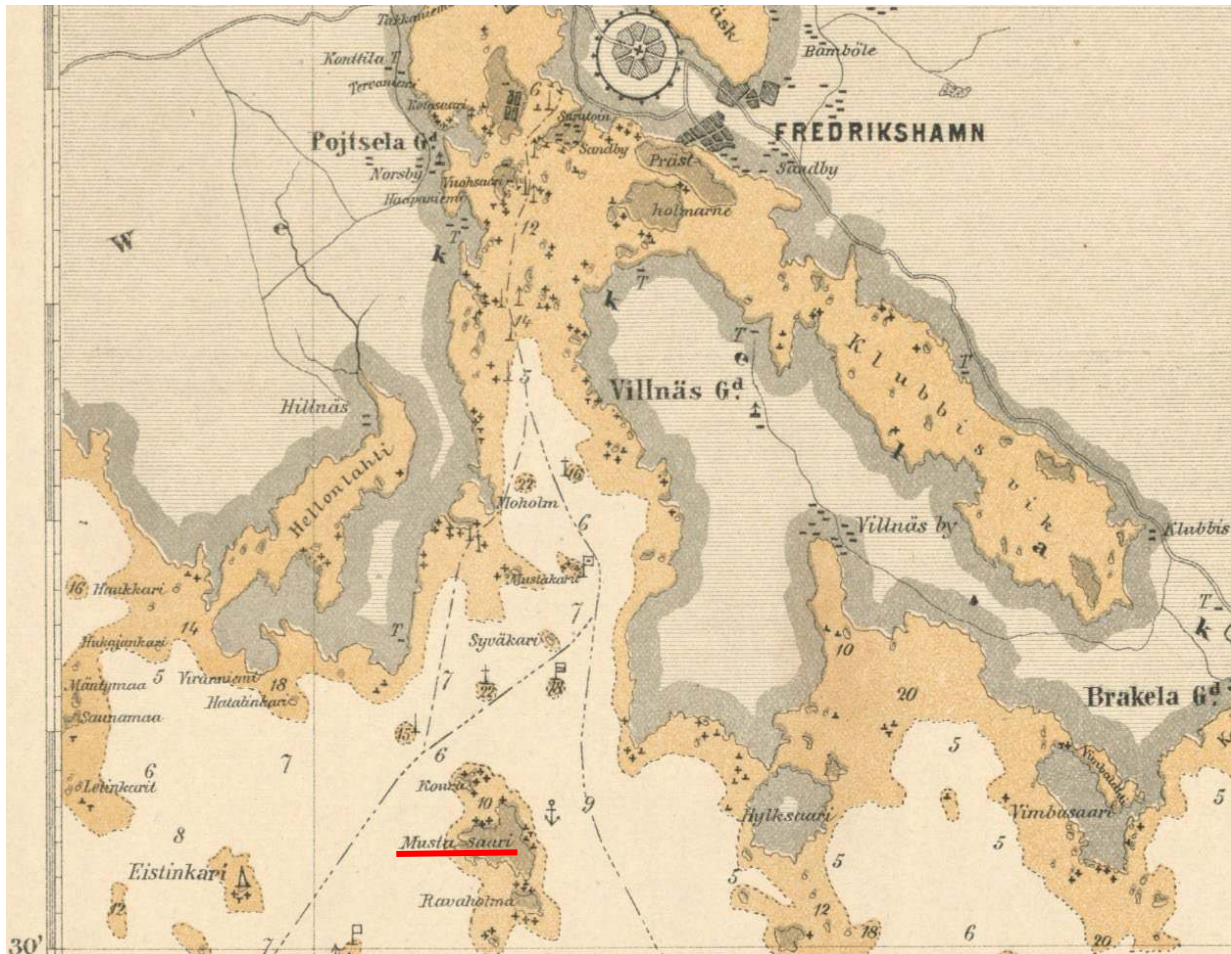
jehdusta. „Onni“ kohtasi surkea kohtalo, josta lehtemme toisessa paikassa lähemmin kerrotaan, „Tähteä“ pienempi meriwahinko ja Laine taukosi purjehtimasta tuntemattomasta syystä.
 Purjehtiwille oli matka pitempi ensimmäiseen luokkaan kuuluville weneille ja oli tulos seuraawa: Ensimmäisen palkinnon sai „Alto“, joka oli tehtävänsä suorittanut 3 t. 2 m.

12 sek., toisen palkinnon „Alto“ purjehtien 3 t. 13 m. ja 15 sek., „Gira“ pääsi perille, purjehdittuaan 3 t. 38 m. 32 sek.
 Toisen luokan weneistä otti ensimmäisen palkinnon „Glint“ purjehdittuaan 3 t. 26 m. 30 sek., toisen „Solweig“, 3 t. 31 m. 49 sek., ja kolmannen „Gulej“ 3 t. 35 m. 50 sek.
 Tuuli joka oli pohjoisessa, kiihtyi kiihtymistään purjehdittuaan

putulossena mainittakoon, että „Malto“ 15 engl. peninf. radalla voitti „Eira“ 26 m. 20 sek., ja „Uno“ samaa 23 m. 17 sek.

Vuoden 1890 Haminan–Kotkan purjehdusyhdistyksen ensimmäinen kilpapurjehdus järjestettiin 15.6. Haminassa. Purjehdukseen saivat ottaa osaa ainoastaan yhdistykseen kirjoitetut veneet. Kilpaan ilmoittautui 9 venettä, 5 Kotkan ja 4 Haminan piiristä.

1886 EKEBOM FREDRIKSHAMN – PITKÄPÄÄSI

— Surkea onnettomuus tapahtui Saminan kilpapurjehduksessa viimekuluneena sunnuntaina, kun eräs kilpailuun osan ottanut purjehdene purjehti kumoon Mustasaaren läheisyydessä ja weneen wäestö, talonpoika Johan Suomalainen kolmen poikansa sekä Matti Tammelén kanssa, kaikki Tammioista, tilaisuudessa hukkuiwat. Merkillisintä on, että vaikka merenselkä oli täynnä purjehtijoita ja höyryaluksia, ei kukaan muu huomannut tapausta kuin alaikäinen poika, joka

oli höyrylaiva Estherissa, jonka päällikkö saatuaan asiasta tiedon pojalta, samassa silmänräpäyksessä täydellä vauhdilla riensi paikalle, missä onnettomuus tapahtui, johon hän saapui kolmen minuutin kuluessa, mutta silloin olivat jo sekä alus että miehistö näkymättömiin joutuneet ja ainoastaan muutama sadetakki, keksi y. m. oli näkyvässä veden päällä. Tämän todistavat myös palkintotuomarit, jotka kohta Estherin jälkeen saapuivat onnettomuuden paikalle.

Kuinka viisi miestä saattoi hukkuu, vaikka apua löytyi niin lähellä, on käsittämätöntä ja jääpi salaisuutena, kun poika, joka yksin tapauksen näki, ei voinut antaa lähempiä tietoja, kuin että hän näki weneen kaatuneen. Seuraavana päivänä ylösotti luotsilaiva „Willmanstrand“ weneen ja samaan aikaan naarattiin weneen läheisyydestä kaikki viiden miehen ruumiit.

Suomalainen, tunnettu rohkeana ja taitavana vurihtiiana, on yhäti

tämän seudun kilpapurjehduksissa voittanut ensimmäiset palkinnot, ja oli myös tällä kertaa ensimmäinen luokassaan. Miehistö, muissa weneissä, jotka olivat kilpailuun osaa ottaneet, saivat tiedon tästä surullisesta tapauksesta takaisin tullessaan purjehduksesta. Niin pian kuin surusanoma oli lewinyt yleisöön, muuttuivat tietysti äsken iloiset mielet mitä synkimmiksi ja, kun kilpatuomarit olivat kilpapurjehduksen tulokset ilmoittaneet, erottiin toisistaan suru sydämissä. Palkinnon saaneet lahjoittivat voit-

tonsa onnettomasti hukkuneiden perheille, ja kerättiin tilaisuudessa lisääkin. Tämähän oli oikein ja kaunista,

mutta surkea onnettomuus pysyy tietysti aina hirveänä onnettomuuden sallimana.

Merkillisintä on, että vaikka merenselkä oli täynnä purjehtijoita ja höyryaluksia, ei kukaan muu huomannut tapausta kuin alaikäinen poika, joka oli höyrylaiva Estherissa, jonka päällikkö saatuaan asiasta tiedon pojalta, samassa silmänräpäyksessä täydellä vauhdilla riensi paikalle, missä onnettomuus tapahtui, johon hän saapui kolmen minuutin kuluessa. mutta silloin olivat jo sekä alus että miehistö näkymättömiin joutuneet ja ainoastaan muutama sadetakki, keksi ym. oli näkyvässä veden päällä. Tämän todistavat myös palkintotuomarit, jotka kohta Estherin jälkeen saapuivat onnettomuuden paikalle. Kuinka viisi miestä saattoi hukkuu, vaikka apua löytyi niin lähellä, on käsittämätöntä ja jääpi salaisuutena, kun poika, joka yksin tapauksen näki, ei voinut antaa lähempiä tietoja, kuin että hän näki weneen kaatuneen. Seuraavana päivänä otti luotsilaiva Willmanstrand weneen ja samaan aikaan naarattiin weneen läheisyydestä kaikki viiden miehen ruumiit.

Suomalainen, tunnettu rohkeana ja taitavana purjehtijana, on yhäti tämän seudun kilpapurjehduksesta voittanut ensimmäiset palkinnot, ja oli myös tällä kertaa ensimmäinen luokassaan, Miehistö, muista weneistä, jotka olivat kilpailuun osallistuneet, saivat tiedon tästä surullisesta tapauksesta takaisin tullessaan purjehduksesta. Niin pian kuin surusanoma oli lewinyt yleisöön, muuttuivat tietysti äsken iloiset mielet mitä synkimmiksi ja, kun kilpatuomarit olivat kilpapurjehduksen tulokset ilmoittaneet, erottiin toisistaan suru sydämissä. Palkinnon saaneet lahjoittivat voittonsa onnettomasti hukkuneiden perheille, ja kerättiin tilaisuudessa lisääkin. Tämähän oli oikein ja kaunista, mutta surkea onnettomuus pysyy tietysti aina hirveänä onnettomuuden sallimana.

— **Kilpapurjehdus** viime sunnuntai-
taina luultiin tulewan oikein loistawa.
Täiwas oli kirkas ja tuuli kohtuullinen,
ilma hieman kylmäkö. Kello 11 e. p. p.
kokoontui purjehtijat ja kansaa muuten-
kin paljon kokouspaikalle Hailikarille,
jota tilaisuutta warten oli juhlistettu ja
lipuilla koristettu. Purjehtimisen alkoi
hra Baskin kaunis alus „Aino“ ja sen
perästä toiset. Kaikki käwi ensin hywin

hywästi ja onnellisesti, mutta jonkun
ajan kuluttua huomattiin höyryalus
„Estheristä“, joka oli ulapalla, että ta-
lollisen Suomalaisen, Tammion saarel-
ta, wene kääntäessään kaatui ja upposi
kohta. Heti höyrysi Esther onnettomuus-
paikalle, mutta siinä ei enään ollut mi-
tään tekemistä; kaikki oli kadonnut Wel-
lamon yhdeksän sylen sywyiseen helmaan,
ainoastaan joku lakki ja sadetakki kellui-

wat weden pinnalla. Tiedettiin siis että
wiisi henkilöä olivat saaneet ennenaikai-
sen kuoleman. Nämä wiisi olivat ta-
lollinen Suomalainen itse ja kolme hä-
nen poikaansa sekä talollinen Tammelin.
Suomalaiselta jäi jälkeen waimo ja neljä
alikäistä lasta.

Sanoma onnettomuudesta lewisi pian
ja ilo samassa katosi. Purjehtijat pa-

lasiwat takaisin Hailikarille liput puoli
mastoissa.

Palkintoja **kilpapurjehduksesta** ei ja-
ettu, waan sanotaan niitten arwo ra-
hasja annettawan wainajan leskelle.

Maanantai-aamuna ruvettiin ruu-
miita naaraamaan ja noin puolen päi-
wän ajoissa olivatkin jo kaikki yläällä.
Naaraamistyössä antoi hywäntahtoista
apua ympäristön saarelaiset sekä luotsi-

höyrylaiwa Willmanstrand, jota johtaa
kapteeni Andstén.

*Kilpapurjehdus viime sunnuntaina luultiin tulewan oikein loistawa. täiwas oli kirkas ja tuuli koh-
tuullinen, ilma hieman kylmäkö. Kello 11 e.p.p. kokoontui purjehtijat ja kansaa muutenkin paljon
kokoontumispaikalle Hailikarille, jota tilaisuutta warten oli juhlistettu ja lipuilla koristettu. Purjehtimisen
aloitti hra Baskin kaunis alus „Aino“ ja sen perästä toiset. Kaikki käwi ensin hywin hywästi
ja onnellisesti, mutta jonkun ajan kuluttua huomattiin höyryalus „Estheristä“, joka oli ulapalla, että
talollisen Suomalaisen, Tammion saarelta, wene kääntäessään kaatui ja upposi kohta. Heti höyrysi
Esther onnettomuuspaikalle, mutta ei enään ollut mitään tekemistä; kaikki oli kadonnut Wellamon
yhdeksän sylen sywyiseen helmaan, ainoastaan joku lakki ja sadetakki kelluiwat weden pinnalla. Tie-
dettiin siis että wiisi henkilöä oliwat saaneet ennenaikaisen kuoleman. Nämä wiisi oliwat talollinen
Suomalainen itse ja kolme hänen poikaansa sekä talollinen Tammelin. Suomalaiselta jäi jälkeen
waimo ja neljä alikäistä lasta.*

*Sanoma onnettomuudesta lewisi pian ja ilo samassa katosi. Purjehtijat palasiwat takaisin Hailika-
rille liput puoli mastoissa.*

*Palkintoja kilpapurjehduksesta ei jaettu, waan sanotaan niitten arwo rahasta annettawan wainajan
leskelle.*

*Maanantai-aamuna alettiin ruumiita naaraamaan ja noin puolen päiwän ajoissa olivatkin jo kaikki
yläällä. Naaraamistyössä antoi hywäntahtoista apua ympäristön saarelaiset sekä luotsihöyrylaiwa
Willmanstrand, jota johtaa kapteeni Andstén.*

— **Kappseglingen** senaste söndag gynnades af ett vackert väder, och vinden, som tidigare på morgonen var ganska stark, begynte senare litet aftaga, så att den vid tiden för kappseglingen var snarare svag än stark. Kl. 11 samlades båtarna vid Hailikari, som för tillfället var prydd med flaggor i skiftande färger. Till täflingen, uti hvilken endast båtär hö-

rande till F:hamn--Kotka segelförening fingo deltaga, hade tio båtar anmält sig. Täflingen försiggick i två kategorier. Till den första kategorin hörde tre, till den andra de sju öfriga båtarna. Först startade bryggmästar Basks välkända kutter „Aino“ för fulla segel styrande kursen, utåt. Efter denna följde ingenjör Karlsons gamla pristagare „Aalto“. Därefter

följde några båtar tillhörande den andra kategorin samt äfven apotekar Nymalms nya båt „Eira“, som hörde till första kategorin.

Man följde med intresse de skilda båtarnas fart, men tycktes dock helst observera de tre, som hörde till första kategorin. Bland båtar hörande till den andra kategorin hade bonden Suomalainens från Stamö redan vun-

Suomalainens från Stamö redan vunnit betydligt på sina medtäflare, då en gosse, som befann sig på passagerareångbåten Esther märkte huru båten, just som den skulle vända, stälpte och ögonblickligen försvann i djupet. Ombord på båten befann sig Suomalainen med tre söner och bonden **Tammelin**. Strax satte sig passagerarebåten i rörelse och inom knappa fem minuter var man framme vid o-

lycksstället. Emellertid syntes hvarken båten eller någon af de fem männen. Endast några regnrockar och mössor samt ett par benkläder flöto omkring på vattnet. Strax ankom äfven prisdomarebåtan „Karhu“, men ingenting stod att göras, då naturligtvis inga draggar funnos ombord och man befann sig på nio famnars djup. Inom ett ögonblick hade båten med hela sin besättning försvunnit. Anledningen till olyckan förmodas hafva varit den, att barlasten, som var rörlig och under kryssningen blifvit lagd i lovart stälpte båten då seglen under vändningen hastigt slog öfver och sålunda tryckte de förolyckade under vattnet. Inga lifbojor hade funnits ombord. Strax hade under-

rättelsen om olyckshändelsen hunnit till de öfriga seglarena, som till följe häraf ej slutförde seglatsen.

Glädjen var hastigt försvunnen och musiken på passagerarångbåten tystnade. Med flaggorna hissade på half stång närmade sig båtarna åter Hailikari. Inga pris utdelades och folkmassorna skingrades snart.

I måndags upptogs de fem liken och båten med tillhjälp af lotsångaren Willmanstrand, som godhetsfullt upplåtits af kapten Andsten för ändamålet. Suomalainen som nu med sina tre söner på 20, 17 och 13 års åldrar gick en för tidig död till mötes, efterlemnar hustru och fyra minderåriga barn. **Tammelin** var ogift.

— **Rättelse.** I vår senaste notis angående **kappseglingen**, meddelade vi att ingen prisutdelning till följd af olyckshändelsen egder rum. Emellertid försiggick prissutdelningen något senare.

I första kategorin togs första priset af herr *Karlsson*, hvars båt „Aalto“, tillryggalade den bestämda sträckan på 3 t. 2 m. 12 sek. Andra priset togs af herr *Bask*, hvars båt

„Aino“ tillryggalad, sträckan på 3 t. 13 m. och 15 sek.

I andra kategorin togs första priset af herr *Andersins* „Glimt“ för 3 t. 26 m. 30 sek. andra priset af *Gullichsens* „Solweg“ för 3 t. 31 m. 49 sek., samt tredje priset af doktor *Hornborgs* „Gulej“ för 3 t. 35 m. och 50 sek.

Samtliga pristagare afstodo från sina pris till förmån för den förolyckade *Suomalainens* familj.

— **Om olyckshändelsen under kappseglingen vid Fredrikshamn** sista söndags,

hvarvid 5 personer, bonden *Johan Suomalainen* med tre söner samt *Matti Tammelin*, drunknade, skrives i K. S.:

Märkvärdigt är det att, ehuru fjärden var full af seglare och ångbåtar, märkte ingen katastrofen utom en gosse ombord på ångbåten „*Esther*“. Såfort kaptenen fått underrättelse om hvad som passerat ångade han genast af för full maskin till stället, dit han anlände inom tre minuters förlopp, men då voro redan både slupen och dess besättning försvunna och endast par regnrokar, en båtshake m. m. flöto på vattenet. Detta kunde äfven prisdomarne intyga, hvilka genast efter „*Esther*“ anlände till olycksstället. Huru fem män kunde omkomma ehuru hjälp var så nära till hands är obegripligt och förblir en hemlighet, då gossen, som ensam såg tilldragelsen, icke kunde lämna andra upplysningar än att han

såg en slup segla **omkull**. Följande dag upptog lotsfartyget „*Villmanstrand*“ slupen och samtidigt uppdraggades de fem drunknades lik.

Suomalainen, känd som en djärf och skicklig seglare, har flere gånger vunnit första priset vid kappseglingarna i Fredrikshamn och var äfven vid nu ifrågavarande kappsegling den första i sin kategori. Besättningarna i de andra båtarna fingo reda på olyckshändelsen först vid återkomsten från seglatsen. Så snart sorgebudskapet utbredd sig bland allmänheten blef naturligtvis den förr så glada stämningen den allra sorgligaste och man åtskildes genast efter det prisdomarena afkunnat resultatet af täflingen. De som erhållit pris skänkte dessa åt de förolyckades familjer och mera ihopsamlades.

— *Fredrikshamn—Kotka segelförenings* första **kappsegling** i år försiggick förliden söndag invid Fredrikshamn. Till **kappseglingen**,

hvarvid endast i föreningen inskrifna farkoster hade rättighet deltaga, anmältes nio farkoster, fem från Kotka och fyra från F:hams distrikt.

Båtarné fördelades i två kategorier sålunda att farkoster från två valörer uppåt hänfördes till första, och alla under två valörer till andra kategorien. I första kategorien deltog: kuttrarne „Aalto“, tillhörig hr O. Karlsson, Kotka och förd af hr K. Kärkkänen, „Aino“ t. h. hr E. Bask, F:hamn, och förd af M. Tähtinen och „Eira“ t. h. hr A. Nymalm.

F:hamn, förd af W. Tilli samt i andra kategorien sluparne „Glimt“, t. h. hr M. Andersen, Kotka, „Solveig“, t. h. A. Gullichsen, Kotka, „Gulej“, t. h. G. Hornborg, F:hamn, „Onni“, t. h. J. Suomalainen, Stamö, „Tähti“, t. h. A. Bärlund, Kotka och „Laine“, t. h. H. Edlund, Kotka, samtliga utom den sistnämde förda af egarene.

Af de täflande fullföljdes seglatsen icke af de tre sistnämnda, Onni, emedan densamma träffades af det sorg-

det relaterat, Tähti, till följd af ett mindre haveri och Laine af okänd orsak.

För de seglande var banan för första kategorins båtar 26 och 2:dra kategorins 15 engelska mil, och blef resultatet följande:

Första priset i första kategorien togs af „Aalto“ som seglat sin kurs på 3 t. 2 m. 12 s. (red. tid 3 t. 42 m. 12 s.) och andra priset af „Aino“, seglad tid 3 t. 13 m. 15 sek. (red. t. 3 t. 45 m. 15 s.) Medtäflaren

att en i täflingen deltagande slup seglade omkull i närheten af Lill Musta holme, och båtens manskap bonden Johan Suomalainen med tre söner och Matts Tammelin, alla från Stamö, dervid omkommo. Det besynnerligaste är, att ehuru tjärden var full af seglare och ångslupar ingen annan observerade händelsen än en minderårig pojke ombord på ångbåten „Esther“, hvars befälhavare, om saken underrättad af gossen, ögonblickligen med full maskin skyndade till olycksstället, dit han

anlände inom tre minuters förlopp, men tyvärr voro då redan såväl båt som manskap spårlöst försvunna och endast några regnrockar och sydvestar jemte båtshaken voro synliga på vattnet. Detta konstaterades äfven af prisdomarena, hvilka kort efter „Esther“ anlände till olycksstället. Huru fem man kunnat omkomma, ehuru hjälp fans så nära till hands, är oförklarligt och förblifver en gåta, då gossen som ensam sett händelsen ej kunde gifva närmare förklaring än att han sett båten kan-

tra. Påföljande dag upptogs båten af lotsångaren Willmanstrand och samtidigt uppdraggades från båtens närhet samtliga fem omkomne.

Suomalainen, känd som en djerf och skicklig seglare, har städse vid kappseglingar i dessa trakter vunnit de första prisen, och var äfven denna gång den främste i sin kategori. Manskaper på de öfriga i täflingen deltagande båtarna erhöilo först kändedom om den sorgliga händelsen vid återkomsten från seglatsen. Så snart sorgebudskapet spridt sig bland

allmänheten blef stämningen alt annat än glad och efter det prisdomarene uppläst resultatet vid kappseglingen skingrade sig alla med sorg i sinnet. Pristagarene förärade värdet för de af dem förvärfvade prisen åt de aflidnes familjer, hvilket ökades genom en insamling bland sportsmännen. — De aflidne begravades förliden torsdag på Kuossalöder vid jordfästningen närvar för enings medlemmar från Fredrikshamn.

1890 0621 ÖSTRA FINLAND

ÖSTRA FINLAND / 1890 / 21.06.1890 NO 141

— Om olyckshändelsen under kappseglingen vid Fredrikshamn sista söndags, hvarvid 5 personer, bonden Jo-

den var full af seglare och ångbåtar, märkte ingen katastrofen utom en gosse ombord på ångbåten „Esther“. Såfort kaptenen fått under rättelse om hvad som passerat ångade han genast af för full maskin till stället, dit han anlände inom tre minuters förlopp, men då voro redan både slupen och dess besättning försvunna och endast ett par regnrockar, en båtshake m. m. flöto på vattnet. Detta kunde äfven prisdomarne intyga, hvilka genast efter „Esther“ anlände till olycksstället. Huru fem män kunde omkomma ehuru hjälp var så nära till hands är obegripligt och förblir en hemlighet, då gossen, som ensam åsåg tilldragelsen, icke kunde lemna andra upplysningar än att han såg en slup segla ömkull. Följande

ja 1890 0621 ÅBO TIDNING

ÅBO TIDNING / 1890 / 21.06.1890 NO 165

han Suomalainen med tre söner samt Matti Tammeliu drunknade, skrives i K. S.:

Märkvärdigt är det att. ehuru fjer-

dag upptog lotsfartyget „Willmanstrand“ slupen och samtidigt uppdraggandes de fem drunknades lik.

Suomalainen, känd som en djerf och skicklig seglare, har flere gånger vunnit första priset vid kappseglingarna i Fredrikshamn och var äfven vid nu ifrågavarande kappsegling den första i sin kategori. Besättningarna i de andra båtarna fingo reda på olyckshändelsen först vid återkomsten från seglatsen. Så snart sorgebudskapet utbreddt sig bland allmänheten blef naturligtvis den förr så glada stämningen den allra sorgligaste och man åtskildes genast efter det prisdomarena afkunnat resultatet af täflingen. De som erhållit pris skänkte dessa åt de förölyckades familjer och mera ihopsamlades.

— En beklaglig olyckshändel—

att en i täflingen deltagande slup seglade **omkull** i närheten af Lill Musta holme, och båtens manskap bonden Johan Suomalainen med tre söner och Matts Tammelin, alla från Stamö, dervid omkommo. Det besynnerligaste är, att ehuru fjärden var full af seglare och ångslupar ingen annan observerade händelsen än en minderårig pojke ombord på ångbåten „Esther“, hvars befälhafvare, om saken underrättad af gossen, ögonblickligen med full maskin skyndade till olycksstället, dit han anlände inom tre minuters förlopp, men tyvärr voro då redan såväl båt som manskap spårlöst försvunna och endast några regnrockar och sydvestar jemte båtshaken voro synliga på vattnet. Detta konstaterades äfven af prisdomarena, hvilka kort efter „Esther“ anlände till olycksstället. Huru fem man kunnat omkomma, ehuru hjälp fans så nära till hands, är oförklarligt och förblifver en gåta, då gossen som ensam sett händelsen ej kunde gifva närmare förklaring än att han sett båten kan-

tra. Påföljande dag upptogs båten af lotsångaren Willmanstrand och samtidigt uppdraggades från båtens närhet samtliga fem omkomne.

Suomalainen, känd som en djerf och skicklig seglare, har städse vid kappseglingar i dessa trakter vunnit de första prisen, och var ätven denna gång den främste i sin kategori. Manskapet på de öfriga i täflingen deltagande båtarne erhöilo först kändedom om den sorgliga händelsen vid återkomsten från seglatsen. Så snart sorgebudskapet spridd sig bland allmänheten blef stämningen alt annat än glad och efter det prisdomarene uppläst resultatet vid kappseglingen skingrade sig alla med sorg i sinnet. Pristagarene förärade värdet för de af dem förvärfvade prisen åt de aflidnes familjer, hvilket ökades genom en insamling bland sportsmännen. — De aflidne begravades förliden torsdag på Kuossalöder vid jordfästningen närvar förnings medlemmar från Fredrikshamn.

— **Surullinen tilpapurjehtus** oli viime sunnuntaina Haminassa. Kilpailuain veneiden joukossa oli eräs, jossa purjehti kaksi talonpoikaa Suomalainen ja Tammelin, sekä Suomalaisen kolme poikaa. Tämä vene kaatui käänteessä ja upposi kiiven nopeudella pohjaan. Kaikki veneessä olijat hukkuiwat. Maanantaina löydettiin ruumiit luottilainwa Will-

manstrandin avulla. Veneen kaatuma-paifalla oli 9 fyttä wettä. Suullaan kaatumiisen hyhksi fitä, että painolasti oli risteillessä koottu tuulen puolelle; kun fitte wene kääntyi, joutui se tuulen alle ja kaatoi weneen paifalla fumoon. Suomalaiselta, jonka pojat olivat 20, 17 ja 13 wuotiaat, jäi eloon waimo ja neljä alaikäistä lasta. Tammelin oli naimaton. (S. T.)

— Fem människolif förspilda. Under kappseglingen utanför Fredrikshamn senaste söndag kantrade och sjönk en allmogebåt ifrån Stamö, hvarvid båtens egare Johan Suomalainen och besättningen, som bestod af dennes tre söner i ålder från 22 till vara 12 år samt en yngling ifrån samma ö, kom i vattnet och drunknade, innan prisdombarebåten circa 8 minuter derefter hann till stället.

Orsaken till katastrofen var den att båten, som förde toppsegel på båda masterna samt hade sin ballast, bestående af sandsäckar, flyttad upp emot lovarts sud, i den ojämna byiga, vinden fick back i sina båda segel och tog in så mycket vatten ifrån lovart att hon sjönk. Såväl de omkomnas kroppar som båten draggades upp följande dag.

Härvarande segelförening beslöt vid årsmötet i år att flyttning af

ballast under pågående kappsegling icke får ega rum, och ofvanstående utgör ett sorgligt bevis på vådan af ballastens fyttnig upp i lovart.

Att hoppas är emellertid det de segelföreningar, hvilka ännu ej fattat beslut om förbud mot dylik ballastflyttning, snart skola göra detsamma.

Viisi ihmishenkeä menetettiin. Kilpapurjehduksessa ulkopuolella Haminaa viime sunnuntaina kaatui ja upposi maalaistyyppinen vene Tammiosta, jolloin veneen omistaja Johan Suomalainen ja miehistö, johon kuului hänen kolme poikaansa iältään 22 vuodesta 12 vuoteen sekä nuorukainen samalta saarelta, joutuivat veteen ja hukkuivat ennen kuin tuomarivene saapui paikalle noin 8 minuuttia myöhemmin. Katastrofin syy oli se, että vene, jolla oli kaksi yläpurjetta molemmissa mastoissa ja joka oli lastattu painolastilla, joka koostui hiekkapusseista, oli siirtynyt liikaa kallistuksen suuntaan epätasaisessa ja tuulisessa säässä, jolloin tuuli taivutti purjeet vastatuuleen ja veti niin paljon vettä kyljiltä, että vene upposi. Sekä uhrien ruumiit että vene vedettiin ylös seuraavana päivänä.

Paikallinen purjehdusseura päätti tämän vuoden vuosikokouksessa, että painolastin siirtäminen kesken kilpapurjehduksen ei ole sallittua, ja edellä mainittu on surullinen todiste siitä, miten vaarallista painolastin siirtäminen tuulenpuolelle voi olla. Toivottavaa on kuitenkin, että ne purjehdusseurat, jotka eivät vielä ole päättäneet kieltää tällaista painolastin siirtämistä, pian tekevät samoin.

Seuraavien lehtien lyhytuutisista puuttui edellisen uutisen viimeinen kappale.

KIITOKSET PELASTUSTYÖSTÄ

1890 0620 UUSI SUOMETAR ja AURA

ja 1890 0621 WIIPURIN SANOMAT

UUSI SUOMETAR / 1890 / 20.06.1890 NO 140

— **Kiitos.** Meille on julkaistavaksi lähetetty seuraava firjoitus:
Siitä ihmis-ystävällisyydestä, jota luotji-höyrylaiva „Willmanstrandin“ päällikkö, kapteni Andsten, ja Wiipurin luotjipiirin päällikkö, kapteni Winter, ollessaan matkalla mainitulla höyrylaivalla, osottivat

WIIPURIN SANOMAT / 1890 / 21.06.1890 NO 141

kun he, waikk'ei sitä heiltä erityisesti pyydetty, tehokkaasti auttoivat Haminan **til-papurjehdusjesja** tämän kesäkuun 15 p:nä uponneen saaristoweneen pelastamisessa, saavat ne henkilöt, joiden, ollessaan sanotussa työssä, ilman annettua apua waan suurella waiwalla olisi onnistunut suorittaa se, täten lausua hartaimmat kiitoksensa.

HAUTAUS 1890 0618

1890 0625 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1890 / 25.06.1890 NO 26

— **Viime keskiwiikkona** haudattiin muut tuossa onnettomassa kilpapurjehdusjesja hukkuneet wiisi henkeä. Tilaisuuteen oli saapunut joukko purjehdistykseen kuuluvia Haminalaisia, ja **haudan** siunauksen toimitti pastori Molander.

1890 0621 FREDRIKSHAMNS TIDNING

ja 1890 0622 NYA PRESSEN

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1890 / 21.06.1890 NO 49

NYA PRESSEN / 1890 / 22.06.1890 NO 166 A MORGONNUMMER

— **Begrafning.** I onsdags begrofvos de fem under senaste **kappsegling** omkomna männen på Kuorsalö. Jordfästningen förrättades af pastor Molander. Flere medlemmar af segelföreningen voro utresta för att bevista den sorgliga akten. — F. T.

1890 0622 WIBORGSBLADET

ja 1890 0623 HUFVUDSTADSBLADET

WIBORGSBLADET / 1890 / 22.06.1890 NO 142

HUFVUDSTADSBLADET / 1890 / 23.06.1890 NO 167

Hukkuneet miehet haudattiin Kuorsaloon. Hautaan siunaamisen toimitti pastori Molander. Useita purjehdusseuran jäseniä oli lähtenyt paikalle osallistuaakseen surulliseen tilaisuuteen.

Juhannusta vietettiin Suomessa 1890 24. 6.

JUHO SUOMALAINEN 20.8.1842 – 15.6.1890
BRYNOLF SUOMALAINEN 5.5.1871–15.6.1890
JULIUS SUOMALAINEN 12.5.1874–15.6.1890
HIOB SUOMALAINEN 29.3.1878–15.6.1890
MATTI TAMMELIN 10.4.1859–15.6.1890